

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE SERPENT AND THE WOLF

“A master of the
spicy slow burn.”

—KATE GOLDEN, author of
the Sacred Stones trilogy

REBECCA ROBINSON

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

THE
SERPENT
VE
WOLF

REBECCA
ROBINSON

SIMON &
SCHUSTER

Londra - New York - Sidney Toronto - Yeni Delhi

OceanofPDF.com

*Kendi sihrimi keşfederken karanlıkta elimi tutan Ben için. Sen
hâlâ başıma gelen en nazik şeysin.*

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM

1

Vaasalisa Kozár, bir yastığın altına bağladığı ip ve bir diğerinin altına gizlediği küçük bıçağıyla, Mireh'in Yüksek Tapınağı'ndaki loş bir odada koşturuyordu.

Güneş doğduğunda burada olmayacaktı.

Bu devasa tapınağın alt katındaki salonda dans eden insanlar, sinir bozucu derecede yüksek sesli müzikleri ve toplu danslarıyla, gelin ya da damadı umursamadan kendilerine ve ballı şaraplarına dalmış mükemmel bir dikkat dağıtıcıydı.

O büyük salondaki herkesten ve her şeyden nefret ediyordu. Bu sahtekâr törene katılan herkesten.

Özellikle de yılan gibi gülümsemesi ve parıldayan kuzguni saçlarıyla erkek kardeşi Dominik. Çirkin beyaz gelinliğini çıkarırken, kafasından o saçları koparmanın ve cüretkâr kahkahasını susturmanın şiddetli görüntüleri zihninde titreşti.

Ama onun ölümü öncelikleri arasında ön sıralarda değildi. çoktan sarayına ve memleketleri Asterya'daki güzel kadınlarına geri dönmüştü. Vaasa'nın engerek kardeşinin, babalarının ölümünden sadece aylar, annelerinin ölümünden sadece *haftalar* sonra evlenmesini ayarlamasının nedeni ne olursa olsun, bunun bir önemi yoktu. Bu affedilemezdi. Birinin hayatını kaybedeceği türden bir şeydi.

Vaasa, Dominik'in kaderinin ölüm olup olmayacağını bilmiyordu ama bu evliliğin kendi kaderi olmayacağına karar vermişti.

Talihsiz yeni kocası onun için gelmeden önce sadece dakikaları vardı.

Mireh'li Reid acımasız bir dağ savaşçısıydı, en genç ustabaşıydı.

Icruria'nın şimdiye kadar gördüğü en kötü şöhretli kurttu. *Mireh'in Kurdu*. Beyaz elbisesine sanki renksizliğinden nefret ediyormuş gibi bakmıştı - belki de ondan nefret ediyordu. Bu ulus parlak renkleri ve parlak tonları yüceltirdi, bu yüzden giymeyi planladığı beyaz geceliği bir kenara itti ve onu kırmızı bir gecelikle değiştirdi.

sadece kalçasının ortasına kadar iniyordu ve sağ kalçasına kadar bir yırtmacı vardı. Serin ipek vücudunun üzerinde süzülüyordu. Çantalarını göze çarpmayacak şekilde pencerenin yanına koyduktan sonra ipek çarşaflara gömüldü ve bacaklarını daha uzun gösterdiğini düşündüğü bir şekilde çaprazladı. Mireh'in Reid'ini tuzağa düşüreceğini umduğu bir şekilde.

Vaasa, ailesinin saltanatına yönelik diğer tehditler kadar bu ulusu da kapsamlı bir şekilde incelemişti. Batı Icruria'ya girip de sağ salim geri dönmeyi başaran kimse olmasa da, Asterya ile topyekûn bir savaşın eşiğinde olan doğu bölgelerinde şiddet kol geziyordu. Icruria Cumhuriyeti, nesiller önce birleşmiş altı bağımsız şehir devleti olarak başlamıştı. Vaasa'nın eğitimcileri bu alışılmadık siyasi yapıyı vurgulamışlardı: Icruria'nın muhtar adı verilen seçilmiş yöneticisi her on yılda bir değişiyordu. Muhtar, altı büyük bölgenin ustabaşları arasından seçiliyordu. Seçilemeyen on beş kişi muhtarın konsey üyeleri oluyordu. Muhtara tavsiyelerde bulunurlar ve sonunda onların oylarıyla bir sonraki muhtar seçilirdi. Vaasa'nın yeni kocasının Icruria'yı yönetmek için en bariz seçim olduğu söyleniyordu - merhametsizliği ile bilinen tehlikeli, şiddetli bir savaş lordu.

Eğer bu doğruysa, geceliğindeki küçük yırtmaç onun en iyi avantajı olabilirdi - yatakta ağırlığını ayarlarken bacağının iki yanına düşüyordu. Ne de olsa savaş lordları da erkekti ve erkekler neredeyse her zaman kendi sonlarını hazırlardı.

Parmakları yastığın altındaki ipi kaşıyordu. Bıçak için.

Mireh'in ustabaşısı muhtemelen Asterya'nın varisinden ağırbaşlı, iyi huylu bir kadın beklerdi. Vaasa'nın babasının onu dönüştürdüğü cani şey değil; onun istediği duygusuz, çıkarıcı kız. Asterya'nın en büyük kızı işe yaramaz bir gelin olmayacaktı; o bir silah olacaktı.

Ebeveynlerinin ölümünün ardından Dominik, sırf bacaklarının arasında sallanan şey yüzünden imparator oldu.

Vaasa'nın elinde sadece Mireh'in Reid'i vardı.

Kapının dışındaki taş koridorda yaklaşan ayak sesleri duyuldu.

Tedirginlik bir anlığına midesine doldu ve onu bir darbe gücüyle bastırdı. Korku hissettiği en tehlikeli duyguydu - derisinin altında sürünen bulaşıcı laneti çağıran bir duygu. Bir yılan gibi hayal etti onu, karnına sarılmış ve saldırmaya hazırlanıyordu. O da pekâlâ

bu tapındaki herkesi . Kendini de öldürebilirdi. Öfkeli kalmak çok daha kolaydı, öfke savunmasızlık değildi.

Öfke, lanetin görüldüğü tek duyguydu.

Kapı açıldı ve Mireh'in ustabaşı, fazlasıyla geniş omuzlarıyla kapı çerçevesinin büyük bir kısmını kaplayarak içeri girdi.

Gözleri buluştu.

Vaasa, orada gördüğü güç ne olursa olsun bu adamdan korkmayacaktı.

Ama bu gücün ardında bir fısıltı vardı, onu yatağında bu şekilde otururken görünce bir şaşkınlık ya da kafa karışıklığı.

Sonra Mireh'in ustabaşı çalışkan, görevine bağlı, pragmatik ve sakin birine dönüştü. Temiz traşlı yüzü, böylesine sert bir çeneye neyin ilıştırılmış olabileceğini neden oldu; dişler ya da Icruria'da dolaştığı fısıldanan büyü ve canavarlar gibi başka bir iğrenç özellik.

Yine de sadece insan gibi görünüyordu, tıpkı onun gibi, kısa ve içi boş yeminlerinden beri aklından çıkmayan bir düşünce. Genç, dengeli. Zengin siyah ve mor giysiler içindeydi, koyu renk saçları deri bir kayışla arkaya toplanmıştı ve meraklı gözleri yatağın üzerinde sabırla onu bekleyen kızın görüntüsü üzerinde geziniyordu. Vaasa bakışlarını yumuşattı ve ağzının çarpık bir sırıtışa dönüşmesine izin verdi. Altın rengi gözleri o ağzı incelemek için aşağıya baktı, Mireh'in ustabaşı ağın içinde bir Ay gibiydi, çenesinin köşesinde şehvani bir şeyler kıpırdıyordu. Bir fatih gibi görünüyordu.

Vaasa onun kaçışını bir yemek haline getirecekti.

Yataktan kıvrıldı, uzun bacakları ağırlığını dik durdu ve aralarındaki mesafeyi geçti. Reid hareket etmedi. Onun hemen önündeki boşluğa kayana kadar attığı her adımı izledi.

"Kırmızı sana yakışıyor." Batı aksanı Icruryalıların ticaret dilinde aralarında yankılanırken, gözleri onun okyanusuyla buluşmak için yükseldi.

"Beyazdan hoşlanmıyor gibiydin," dedi.

Dudakları gerçek bir sırıtışa dönüşmeden önce büzüştü. "Kalbimi herhangi bir renkte durdurabileceğinden şüpheleniyorum."

Ne güzel sözler. Elini göğsüne, kalbinin hemen üstündeki boşluğa doğru kaldırarak parmaklarını açtı ve avuç içini adamın ipekli düğün kıyafetine bastırdı. Sözcükler yerine, ki bunlar durumun hakkını pek vermez

Her neyse, Vaasa ellerini pelerinin düğmelerine, tam boynunun kıvrımına kaydırđı ve onları çözmeye başladı. Soğuk kumaşı dikkatlice omuzlarından çekti ve çıplak göğsünü daha fazla ortaya çıkardı.

Elinden aldı ve sol taraflarındaki sandalyenin üzerine özenle yerleştirdi.

Kadın çapraz askılı örtüye doğru ilerledi ve bacaklarını kumaşın içine soktu.

Reid sessizce onu izledi, gözleri biraz temkinliydi ama nefes alış veriş de hızlanmıştı.

Onu tören örtüsünden çıkardı ve çıplak göğsünün düzlemine uzun bir bakış attı - tüm kordonlu kaslar ve sağ omzunun açık kahverengi derisi boyunca ve kolundan aşağıya inen karmaşık mürekkeple kaplıydı. Burnuna hafif bir tuz ve amber kokusu geldi, biraz tatlı ve topraksı. Başka bir durumda olsa bu kokuyu karşı konulmaz olarak tanımlardı. Adamın mum ışığıyla aydınlanmış, siyah mürekkeple kaplı kahverengi vücudunun ona vermek istediğinden daha cazip kabul etti.

Ama burada olma nedeni bu değildi.

Umursamaz bir tavırla bir kolunu adamın beline doğru sürükledi ve sonra dizlerinin arkası yatağı değene kadar onu doğru yönlendirdi.

Adamın gözlerinde şaşkınlık ve heyecan belirdi ve parmaklarını kızınkilere dolayarak parmak eklemlerini nazikçe dudaklarına götürdü. "İyi umuyordum," dedi Mireh'li Reid.

Vaasa alt dudağını dişlerinin arasından kurtardı. "Bunu çok isterim."

Reid kadının belini kavrayan ellerini, onu yumuşak battaniyelerin üzerine yatırana kadar döndürdü ve başıyla ona uzanmasını işaret etti. Bakışlarını Reid'e kilitleyerek yatağı uzandı ve ellerini ipe ve bıçağı uzanabileceğı kadar yukarı kaldırdı.

Yatak dizleriyle birlikte eğildi ve onun vücuduna doğru süründü. Yine de bu pozisyon istediğı şekilde çalışmıyordu.

Pantolonuna uzandı.

Onun bileğini yakaladı. "Bunu daha önce yaptın mı, Vaasalisa?"

Durakladı. İffetli olmasını mı bekliyordu? Ağabeyiyle yaptığı anlaşmanın bir parçası da bu muydu?

"Gerçek," dedi, ellerinden biri kalkıp uzun siyah saçlarından bir tutamı yanağından alıp omzuna götürürken, "her zaman bize en iyi şekilde hizmet edecektir."

Gerçek şu ki, erkekler kendilerine ne yalanlar söylerlerse söylesinler, bir bakireyi bir ağaçtaki delikten ayırt edemezlerdi. Bu adamın da anlayabileceğinden şüpheliydi. Yine de onun masum olduğunu düşünmesini istiyordu. Onu uysal biri olarak görmesini istiyordu. "Görmedim," diye yalan söyledi. "Ama kadın senden yukarıda olursa daha kolay olduğunu duymuştum. Hızı kontrol edebiliyorsa."

"Ve bunu yapmak mı istiyorsun?"

Eğer izin verseydi, gergin ağzının ve çatık kaşlarının ciddiyeti karşısında soru onu felç . "Evet, bunu yapmak istiyorum."

Bunu gerçekten ona sormuş muydu?

Başını salladı, rahat gözlerine ve gevşemiş omuzlarına heyecan geri döndü, elini sırtının küçük kısmına kaydırıp ve yuvarlanarak kendini altına yerleştirdi. Tam onun merhametine kalmıştı. Elleri, kalçalarının etrafına yerleştirdiği bacaklarının yanlarından yukarı doğru nazıkçe ilerliyordu. "O zaman elbette et," diye fısıldadı.

Bütün bir devir boyunca Icruria'nın tüm şehir devletlerini yönetecek olan adam *bu* muydu?

Altında kurt yoktu, sadece bir aptal vardı.

O halde kaçması en iyisiydi; Asterya'nın çizmeleri altında ezilecekti. Reid'in bir yıl içinde reisliğe yükseleceğine dair aldığı güvenceler ne olursa olsun, kardeşinin sıradan bir ustabaşıyla ticaret görüşmeleri yapmak gibi bir niyeti yoktu. Reid, Icruria'nın altı ustabaşından biriydi ve görünüşe bakılırsa Mireh bölgesi onun gidebileceği en uzak yeri.

Vaasa ağzını adamın yanağına daldırdı ve dudaklarını pürüzsüz, yeni tıraş edilmiş derinin üzerinde gezdirdi. Bir sakalın sertliğini tercih ederdi; bu düşünceyi midesinin derinliklerinde saklıyordu. Aşağıya doğru ilerledi, elleri adamın omuzlarından usulca geçti, tırnaklarını adamın teninde gezdirdi ve tümsekler oluşturdu. Dudakları adamın göğsüne doğru ilerledi. Kız kirpiklerinin arasından ona baktığında, adamın nefesi biraz kesildi.

Ayağa kalkarak tekrar boynunu öptü, bir eli omzundan kayarak yastığın altına girdi.

Bir hamlede bıçağı kaptı ve adamın boğazına dayadı. Tam dudaklarının olduğu yere.

"Ellerini başının üstüne kaldır."

Donup kalmış, gözleri Aash'a dikilmiş ve tetikte bekleyen Mireh'li Reid .

O yapana kadar.

Bir suikastçının odaklanmasıyla döndü, yuvarlandılar ve Vaasa güçle bıçağı zar zor tuttu. Reid'in bacağı Vaasa'nın bacağının arasına girdi ve Vaasa bıçağını Reid'in kalçasına saplayana kadar onu tuttu. Reid kesikle birlikte homurdandı ve Vaasa Reid'ağırlığını üzerinden attı. Vaasa kendi momentumunu kullanarak kendini tekrar Reid'in üstüne itti ve bıçağı Reid'in şahdamarının derisine, dizini de kasıklarına bastırarak saldırmaya hazırlandı.

Bu kez, Mireh'li Reid dondu kaldı.

Vaasa bıçağı daha sert bastırarak kanlı deriye sapladı. "Dediğimi yap, yoksa bu beyaz çarşaflar kırmızıya boyanacak."

Yavaş bir hassasiyetle, ona söylediği gibi yaptı. Kollarını kaldırıp başının üstündeki çarşaflara bastırdı ve dizleri kasıklarına daha sert batarken onun gerildiğini hissetti. Boştaki elini kullanarak gizli ipi adamın bileklerine doladı ve gergin bir şekilde çekerek ipi adamın arkasındaki yatak başlığına sabitledi. Tüm bu süreç bir nefes almasını gerektirmişti, adam kapıdan içeri girmeden önce planladığı bir bu. O tek savunmasız an geçmişti ve yükselen paniğine bir kez daha isyan etti.

İçindeki lanet tıslayarak altındaki adamı kontrol edebilse bile kemiklerindeki enfeksiyonu kontrol edemeyeceğini hatırlattı.

"Söyle bana," dedi Reid ölümcül bir sakinlikle. "Başından beni öldürmeye mi niyetliydin, yoksa beni gördün ve senin için yeterince yakışıklı bir seçim olmadığımı mı karar verdin?"

Büyük ihtimalle bu gece kimse onları rahatsız etmeyecekti. Cesedi sabaha kadar bulunamazdı ve o zamana kadar çoktan gitmiş olurdu.

Kıtadaki en acımasız ulusla bir savaş başlatacak, bedelini Dominik'in ödemesine izin verecekti.

Bıçağı biraz daha sert bastırdı.

Gözlerini kocaman açarak, "zorunda değilsin," dedi.

Sözleri şimdi onu rahatsız ediyor, midesini bulandırıyordu. Büyü, adrenalın ve aciliyetle karışmışlardı.

Ve bunu yapmak istiyorsun?

Bu neden önemli olsun ki? Bir nezaket hareketi, onun hakkında duyduklarını, onu sürekli bir korkuyla uyanık tutan vahşi hikayeleri silemezdi

yaklaşan evliliklerinin duyurulmasından bu yana. En genç ustabaşı, üçüncü on yılından önce rütbesini yükseltmiş biri. Hiç kimse kötülük olmadan bu kadar çabuk güç elde edemez.

Ama bir şey onu çekiştiriyordu. Onun altındaki bakışını değiştirdi.

Vahşet izin istedi mi?

Siyah sis parmak uçlarında dönmeye, çenesinin altındaki deriyi yalamaya başladı. Onun büyüü.

Kontrolünü kaybediyordu.

Kalbi yerinden çıkacak gibi oldu, adamın boğazını ısırıldı. "gelme, yoksa başladığım işi bitiririm."

Yataktan sıçrayan Vaasa ellerini ve bıçağı sakladı, botlarını giydi ve akşam yemeğinde düğün hediyesi olarak verdiği kalın kürklü pelerini geçirdi. İnce altın evlilik yüzüğünü çıkarıp şifonyerin üzerine koydu. Arkasından boğuşma sesleri geliyordu ama Vaasa düğüm atmayı çok iyi biliyordu. Pencerenin yanında bıraktığı çantasını omuzlarına attı. İçine ipeklerini ve odada kalan diğer değerli şeyleri koydu. Pelerini sonra, kendisini şaşkınlıkla izleyen Reid'e döndü; kolları ipi çekerken kaslarının her biri öfkeyle kıvrılıyordu.

Eğer gerçekten acımasız olsaydı, imparatorluğundaki insanların fısıldadığı masallar gibi bir şey olsaydı, onu öldürürdü ve bunun hakkında iki kez düşünmezdi.

Ve bunu yapmak istiyorsun?

Sadece kelimeler, ama bir bakıma bir eylem de. Hayatını kurtaran bir eylem.

"Bu düğümler iyi yapılmış," diye bilgilendirdi onu, gözlerini onunkilerden ayırmadan, kırılmış aksanı öfkeli bir hırıltıya dönüşerek. "Bir dahaki sefere yer değiştirebilmemiz için bana öğretmen gerekecek."

Ukala piç gülümsedi. Onunla ilgili bir şeyi eğlenceli bulmuş gibi gülümsedi. Düğün gecesinde yatağa yarı çıplak bağlanmakla ilgili herhangi bir şeyi komik bulduğu gibi.

İçindeki ve ellerindeki lanetin karıncalanmaya başlamasına neden oldu. Şeytanlarının heyecanıyla dans etmeye başladı. Ellerini Reid'in görüş alanından saklayan Vaasa kaçtı.

ve pencereyi açtı. Döndüğünde adamın boğazındaki kırmızı kan damlasını gördü. "Bir dahaki sefere olmayacak, Majesteleri."

Açıklıktan dışarı kaydı ve sessizce kapattı. Camın arkasından, onun yataktaki düğümlerle boğuşmasını izlemek için bir saniyesini ayırdı. Ellerini kaplayan ve titreyen bedenindeki yaşamın her santimini çalmakla tehdit eden siyah sise bakmak için.

Buna izin veremezdi.

Mireh'in Yüksek Tapınağı'nın çatısından koşarak çıktı, pelerininin başlığı yüz hatlarını örtecek şekilde yukarı kalktı ve aşağıdaki karanlığa daldı.

Önce bir sodalite kuracaktı: bir Icurian okulu. Yine de aradığı şey tarih ya da aritmetik bilgisi değildi. Asterya'da sihir yoktu ama buradaki sihir nadirdi ve babası tarafından -şimdi de aynı acımasızlıkla tahtını ele geçiren kardeşi tarafından- arzulanmıştı.

Bazı insanlar babasına yılan demişti. O ise

Vaasa'ya bukalemun diyordu.

Yapmak için doğduğu gibi ortama uyum Vaasa, ısıltılı Mireh şehrine gitti ve Reid'in ipeğini başka bir şehir devletine geçiş için sattı. Kemiklerini kemiren laneti öğrenebileceği bir yer varsa, o da Âlimler Şehri Dihrah'tı.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM

2

Her gece, elinde çalıntı bir mesai sonrası kartıyla Vaasa, Una Kütüphanesi'ne girdi.

Normalde bu yedi katlı kule ağzına kadar cüppeli yardımcılarla doluydu. Yedi koridorun tamamını kaplar, döşemeli sandalyeler ve dairesel masalar boyunca kendilerini örter, burunlarını kitaplara sokarak ya da en azından öyle davranarak istedikleri kadar yer kaparlardı. Bazı asolitler bu sodelitedeki çalışmalarını ciddiye alırken, diğerleri o kadar ciddiye almıyordu ve Vaasa bu ikisini birbirinden ayırt etmeyi çabucak öğrenmişti. Ve nasıl birinci gibi davranacağını.

Aed Mireh'e geldiğinden beri geçen üç ay boyunca, sadece bu kadim kütüphane ona bir nebze olsun teselli vermişti. Burası sodelitenin en sessiz yeri.

Sessizliği takdir etmeye başlamıştı.

Dihrah'ın sadece ilmiyle değil, tam da bu kütüphanesiyle tanındığını öğrenmişti. Dikdörtgen şeklindeki atheneum yeraltına dalmış, yedi Aoor da dünyanın çekirdeğine yaklaşmış, sadece her katta yükselen ve kulenin ortasından aşağı sarkan altın ışıklarla aydınlatılmıştı. Cilalı kahverengi ve kırmızı mermer Aoor ile kaplı mistik kütüphane Vaasa'nın en büyük hayallerinden biriydi. Buraya ilk kez gözlerini diktiğinde neredeyse ağzı açık kalmıştı. Gururlu halkının inanmak istediğinin aksine, Asterya'da hiçbir şey bu kadar muhteşem değildi.

Bu kütüphaneyi keşfettikçe, batı Icruria'nın neden bu kadar izole olduğunu daha iyi anlıyordu - en batıdaki bölgeleri şehirlerini bir sır gibi koruyordu. Burası Icruria'nın altı sodelitesinden sadece biriydi. Babasının casusları doğudaki ikisine sızmıştı ama batıya gönderdiği adamlardan hiçbiri geri dönmemişti. Vaasa, Mireh'te şehri görece kadar uzun kalmamıştı. Saçlarını kısa kestirmiş ve sahte kimlikle bu sodeliteye kaydolmuştu ve bu kadim kütüphaneye erişiminin tek sebebi de buydu. İçeriye sadece Dihrah'ın öğrencileri görebiliyordu.

Una'nın torunlarının yanlarında taşıdıkları küçük sihir kıvılcımlarıyla beslenen fenerler kulenin ortasından aşağıya, çeşitli yüksekliklere asılmıştı. Vaasa başını eğip cübbesinin kapüşonunu yukarı kaldırırken, altın ışıltısının yarattığı gölgeler içinde olabildiğince rahat yürüyordu.

Saklanmak için en iyi yer göz önünde olmaktı.

Eğer tanınır ya da hatırlanırsa, Mireh'li Reid -ve kendi kardeşi de- kellesini almaya gelecekti.

Büyü üzerine çıplak bir bölümün düzenlendiği batı tarafını geçerek altıncı Aoor'a indi. Koleksiyonlarının daha geniş, daha verimli ve güncellenmiş metinlerle dolu olmasını bekliyordu. Kütüphaneyi taradığı haftalar boyunca bir şeylerin eksik olduğu hissinden . Sanki bu kütüphanede bir yerlerde bir gerçek saklıydı ve o bunu henüz ortaya çıkarmamıştı. Şimdiye kadar büyü, yardımcıları tarafından açıkça tartışılmamıştı. Sanki çok kutsal, çok yanlış anlaşılmış, kendi aralarında bile paylaşılamazmış gibi.

Deri ciltli kitapların sıralandığı raflardan birine ilerleyerek, soyadı V ile başlayan yazarların bir sonraki raftan aldı. Kitaplar, istediği her şeyi okuma özgürlüğüne sahip olduğu her zaman olduğu gibi, taş duvara en yakın seçtiği masa boyunca dizilmişti. Ve sabahın ilerleyen saatlerine kadar oturup araştırmayı planlıyordu. Genellikle erken saatlerde derslerine gözleri kan çanağı ve esnemiş bir halde gelirdi ama birkaç bardak çay içtikten sonra kendini yeniden bulurdu. Burada, kütüphanede, Vaasa nefes alabiliyordu. Kimse onu burada gördüğünde şüphelenmezdi, tabii eğer görürlerse ve bu geç saate kadar kalan çoğu insan onu umursamayacak kadar kendi işleriyle meşguldü.

Vaasa zamanın nasıl geçtiğini anlamadan daldı.

Bu Icruria sodalitelerinin isimlerini hangi tanrı ve tanrıçalardan aldıklarını, Icruria'da titreşen büyü'nün bu tanrılardan geldiğinin söylendiğini çoktan öğrenmişti. Şifacılar ve elementleri manipüle edenler hakkında, hatta Icruria'nın birleşmesinden önceki, büyü ve soy savaşlarının nehirlerini kırmızıya çevirdiği zamanlarla ilgili bazı tarihi metinler okumuştı. Çoğu kitap, bu kütüphanenin adını tanrı Una'yı ayrıntılı olarak anlatıyordu.

Ama o ışıkla oynuyordu, kara sis ve ölümle değil.

Bir tanım bulmak için sayfaları karıştırdı, zihnindeki görüntü belirgin ve rahatsız ediciydi. Bir yılan gibi. Lanet, zehir ve dişler gibi, pullar ve ısırap gibi hissettiriyordu. Taradı, taradı, taradı, daha önce hiç okumadığı bir kelimeye rastladı: *Veragi*.

Büyücölük tanrıçasının ta kendisi.

Çoğu, dil ve yazı tanrısı Setar'la olan aşk çifti hakkında zararsız bir hikâneydi. Ama paragrafın ortalarına doğru kalbi yerinden fırladı.

Kara sis. Sadece karanlığın , görüntü, ses ya da kokunun olmadığı anlamsız bir boşluk.

Vaasa'nın soğuk dudakları tozlu sayfanın üzerinde titremeye başladı. Kül rengi teni ve çökmüş yanakları, irislerinden yoksun ve mürekkep tarafından bütünüyle yutulmuş gözlerle eşleştirilerek zihninde canlandı. Kuzguni saçlar grileşmiş ve gevşemişti, sanki kadının ruhu çekilmiş gibi her bir çatlak ve gözenekten renk alınmıştı.

Annesi.

Asterya'nın imparatoriçesi, kara sis onu sardığında bir deri bir kemik kalmıştı; yeşil ipek elbisesi etrafında bir yüzme havuzu gibi dalgalanıyordu.

Kan izi yok.

Sadece yağlı siyah sis teninin etrafında dönüyor, ölmekte olan Aesh'in kokuşmuş kokusu Vaasa'nın burun deliklerine doluyordu.

Vaasa'nın hissedebildiği şey buydu. Odanın havasını boğmuş ve her koridorda, her geçitte yankılanan bir çığlık şeklinde boğazından dışarı çıkmıştı. Yılanın midesine girdiğini ilk kez o zaman hissetmişti. Muhafızlar ortaya çıkmış, dünya zamanın keskin geçişiyle eğilmiş ve bulanıklaşmıştı ve o daha trajediyi sindirmeye başlayamadan, yeni imparator olan ağabeyi onu Mireh'li Reid'le evlenmesi için Icruria'ya göndermişti.

Kederin annesini aldığını söylediler.

Dominik gerçeği kimsenin bilmemesi için yemin etti, yoksa Vaasa'ya bulaştığını anlayacaklardı. O zaman onu sorgularlardı. Asterya'da büyüye müsamaha gösterilmezdi, hele ki imparatorunda. Asteryan lordları ona sırt çevirecekti. Babalarının en yakın danışmanı Ozik, büyü hakkında

Vaasa annesinin odasından çıkmadan önce neler olmuştu. Eğer bir muhafız gördüyse, sessizce ölmüştü.

Sessizlik, Ozik onu uyarmıştı. Tahtlar, insanın insanlığı kadar güvenilmezdir.

Olaylar dizisinin hiçbir anlamı yoktu. Hiç evlenmemiş olsaydı, Dominik için asla bir tehdit oluşturmazdı. Bir kız Asteryan tahtını tek başına alamazdı.

-Sadece evli ve yaşayan son varis olursa kocası imparator olabilirdi. Dominik bir ömür boyu yükselişine yönelik her tehdidi ortadan kaldırmış, ardından da bir tane yaratmıştı. Bu şekilde, Vaasa da anneleri gibi , en azından onun varlığı için *bir şey* elde edebilecekti.

Tuz, Mireh'in en değerli kaynağı.

Eli ve hayatı tuza değerdı.

Vaasa'nın kalbi sıkışmıştı. Artık içinde yaşadığı Icrurian baharı soğuğu kovamazdı. İzinsiz düşünceler pençelerini zihnine geçirip göğsüne saplandığında, o *şey* hâlâ damarlarında dolaşıyordu.

Ondan beslendi.

Onu orada hissedebildiğine, kasları ve tendonları üzerinde tırnaklarını kaydırduğına, damarlarında çağladığına yemin etti. Sanki gücün kendisi bilinçliymiş gibi, bedeninde istediği yere gidiyordu. Vaasa uzun dakikalar boyunca nefes alış verişine odaklandı. Derisinin altında bir şeyin gezindiğini hissetmemeye çalıştı. Her şeyi uzaklaştırmaya çalıştı. Eğer burada ölürse, bu bir savaş başlatacak ve Dominik'e umduğu her şeyi verecekti.

Kitabı .

"Aneta?" diye sordu cüppelerin sesi Aoor boyunca yuvarlanarak yığınları dolaşırken. Sade giyimli, siyah saçlı bir kadın belirdi, yumuşak gülümsemesi çoktan dolmuştu ve sürmesiz kahverengi gözleri parlıyordu. Vaasa'nın evinden çok farklıydı bu süs ve makyaj eksikliği.

Aneta. Adı bile yoktu. Sodaliteye giriş için sunduğu katlanmış parşömen üzerine karaladığı sahte bir isim.

Vaasa, Icruria'nın ilk savaşlarıyla ilgili sabah aldığı eğitimden hatırladığı kadının adını, yedi tane olan *adını* bulmak için zihnini yokladı. "Brielle," diye hatırladı Vaasa, ellerini masanın altındaki cübbesinin kıvrımlarına sokup olası bir siyah sis izini gizlerken dudaklarını bir gülümsemeye dönüştürdü.

Git buradan, diye emretti kolerik güce, parmak uçlarından süzülüp organlarının ve dokularının kıvrımlarında bir yere geri dönerken. Hâlâ mevcuttu, hâlâ oradaydı ama saklanmak istiyordu. Bir kobra gibi karnına doğru geri kıvrılan büyü yattı.

Brielle ellerini Vaasa'nın en yakınındaki kitabın üzerine koydu, koyu kahverengi teni tavandan sarkan ve her bir ahşap masanın üzerine yerleştirilmiş Aickering fenerlerinin altında zenginleşiyordu. "Gece geçidine bu kadar çabuk girdiğini fark etmemiştim."

O yapmamıştı. Vaasa sırttı, gümüş pası sanki kendisi için de şaşırtıcı bir şeymiş gibi atıştırdı. Brielle'in ona çabucak veda edeceğini umarak daha fazla ayrıntıya girmediydi ya da daha fazla konuşmaya davet etmedi.

Kadın böyle bir şey yapmadı. Brielle Vaasa'nın karşısındaki sandalyeye kaydı ve masanın üzerindeki kitapları tek tek inceleyerek her birini not aldı. Vaasa, Brielle'in sıcak tavrına rağmen hınzır bir zekâyâ sahip olduğu izlenimini edindi. Gördüğü kitapların tek bir başlığını bile unutması mümkün değildi.

"Heyecanlı mısınız?" Brielle aniden sordu.

Vaasa'nın kaşları çatıldı. "Heyecanlı mı?"

"İçin mi?" Brielle başını eğdi. "Yarın ziyarete geliyor. Birkaç gün önce dersten bu yüzden ayrılmadın mı? Ona eşlik etmeyecek misin? En azından söylentiler böyle."

Vaasa'nın kalbi boğazına kaçtı. "Hangi ustabaşı?"

"Koen?" Brielle sanki çok açılmış gibi söyledi. olmalıydı. "Birkaç gün sonra konuk konferans için burada olacak."

Dihrah'ın ustabaşısı. Vaasa'nın talihsiz kocası değil, her ne kadar şiddetle de olsa rahatça kaçtığı kişi. Yatağın üzerine yayılmış, elleri bağlı ve boğazı kanayan kocasının görüntüleri zihninde zonkluyordu. Vaasa bir nefes verdi ve omuz silkti. "Hayır, aslında sadece kendimi iyi hissetmiyordum. Alışmakta zorlanıyorum."

Bu bir zayıflık, bir utanç olarak yorumlanmalıydı. Sessizce bunun Brielle'i gitmesi için yeterince rahatsız etmesini umuyordu.

"Oh! Sana yardım edebilirim. Artık geçiş kartın olduğuna göre, derslerden sonra burada buluşup birlikte çalışabiliriz."

"Oh, bu gerçekten değil-"

"Israr ediyorum. Buraya ilk geldiğimde biri bana yardım etti; ben sadece bu iyiliği iletiyorum. Buraya gelmek çok zor olmuş olmalı. Bir gün sen de birine yardım edebilirsin."

Vaasa'nın başı dönüyor, kutsal yalnız zamanı parmaklarının arasından kayıp ulaşamayacağı bir yere gidiyordu. Babasının lanetlediği acımasız, şeytani canavarlar neredeydi? Kardeşinin fısıldadığı leviathanlar? Vaasa doğudan gelen diğerleriyle tanışmış ve pazarlık etmişti -huysuz ve kolay patlayan. Batı Icruria çok mu farklıydı?

Tanıştığı herkes mutlu gülümsemeleri ve hoşnut tavırlarıyla sıcak insanlardı.

Kızgınlık ve hayal kırıklığının buruk tadı Vaasa'nın diline dolandı ve bir içinden döküldü. "Yardıma ihtiyacım yok, Brielle."

Kadının gözleri bir için irileşti, bir acı belirdi ve sonra tekrar nötr bir yumuşamaya döndü. "Aradığım için beni affedin."

Brielle ayağa kalktı ve yığınların sonuna doğru ilerledi, sonra omzunun üzerinden baktı. "Büyü kitapları ana kütüphanede tutulmuyor," dedi Vaasa'ya, gözleri Vaasa'nın tüm metinlerini tuttuğu masaya takılmıştı. Vaasa'nın şeyi nasıl bir araya getirmişti?

Kahretsin. Vaasa konuşmaya başladı ama Brielle tek kelime bile etmeden oradan uzaklaştı. Vaasa onu bir an bile suçlamadı. İçgörü kazanmak için eline geçen ilk fırsatı mahveden Vaasa'ydı - elbette kayıp kitaplar vardı. Kütüphanenin bu gizli bölümü neredeydi? Eğer bulamazsa, ölecekti.

Vaasa'nın göğsündeki keskin suçluluk duygusu ve korku onu titreyen ellerine bakmaya zorladı.

Kutsal olmayan güç, parıldayan siyah bir sisin içinde parmak uçlarının etrafında sıçradı. Vaasa'nın korkusu arttıkça ellerini yutuyor gibiydi, daha çok hissediyordu. Besleniyor.

Vaasa ellerini tekrar cüppesinin içine soktu, gözlerini etrafta gezdirdi ama Brielle ahşap kitap raflarının arkasında kaybolmuştu. Vaasa tek başınaydı.

O her zaman böyleydi - keskin. Belki de bu yüzden büyü onun içinde bir yuva kurmuştu.

Vaasa'nın sandalyesi, elleri titreyerek geriye doğru tökezlerken taş Aoor boyunca korkunç bir gıcırtı çıkardı. Gözlerinden yaşlar süzölmeye başladı. Sis sadece

büyüdü. Bileklerini ve kollarını yuttu, panik omurgasını kavurdu ve sanki gölgelere gömülüp bir daha asla görünmeyecekmiş gibi duvara ve bir köşeye doğru bastırdı.

Az önce hakkında okuduğu tanrıçayla bir ilgisi var mıydı? Veragi mi? Bu onun tek ipucuydu. Aylardır tek ipucuydu.

Hiçbir ilerleme kaydedemiyordu. Gerçeğe ulaşmanın tek yolu başka birinin yardımındı ama güvenebileceği kadar yaklaşabileceği bir ruh yoktu. Belki de cevapları bulabileceği yer Dihrah değildi.

Gözlerinin ardında ağabeyinin yüzü buruş buruş olmuştu. Kendisini bu ülkede ölüme mahkûm etmemesi için yalvardığını, *yalvaracak* kadar çaresiz olduğunu duyabiliyordu. Ailesinin zalim olduğunu her zaman biliyordu ama Dominik'in işkence eğilimi ebeveynlerininkini çok aşıyordu.

Vaasa ve babasının bir anlaşması vardı. Tanık olduğu onca korkunç şeye rağmen, bu asla onun kaderi olmayacaktı. Ama şimdi Dominik'in varisi için bir tehditti ve dünyada onu bu evliliğin onun işi olmadığına ikna edebilecek hiçbir güç .

Şeytani büyü Vaasa'nın kendini dayadığı duvar boyunca sürünmeye başladı, gölgeler taşı yalıyor ve her türlü ışığı yutuyordu. Sanki kendine ait bir hayatı varmış gibi tıslıyor ve Vaasa'nın kulağına yabancı gelen bir dilde fısıldıyordu.

Dişlerini sıkarak inledi, gücün dağılması için yalvardı, onu terk etmesi ve bir daha geri gelmemesi için yalvardı.

Büyüdü, büyüdü ve .

Onu aldığı an bu mu olacaktı? Annesinin Aoor'da tükenmiş ve renksiz görüldüğü gibi mi görünecekti?

Gözleri sıkıca kapandı ve kendini nefes almaya zorladı. Başka bir şey için.

Kitapları hayal etti. Kırık kalbinin her bir zerresiyle kendini öğrenme görevine verdi. Yapılacak işler olduğunu kendine hatırlattı.

Bir tıslamayla tekrar derisine yapıştı.

Mide bulantısı onu ele geçirip zaten gergin olan boğazını tehdit ederken birkaç adım geriye doğru tökezledi. Vaasa iki büküm oldu ve kırmızı acolyte cüppesinin içinden dizlerini kavradı.

Tüm kitapları kapattıktan sonra, onları özenle işaretlediği raflardaki yerlerine geri taşıdı; katı kütüphanecilerin her kitabın kullanımını takip etmek için kullandıkları tekerlekli arabalara değil. Masada kendisinden iz kalmayana kadar, ePort yüzünden sırtı inleyerek onları teker teker taşıdı. Hastalığında bile tek ipucuyla kitabın adını ezberledi.

Cübbesi taş Aoor'a fısıldadı ve kurşuni ayakları merdivenleri sürükledi, midesi döndü ve uylukları ana Aoor'a ulaşana kadar zorlandı. Etrafındaki her bir çift gözden kaçarak çıkışa doğru koştu.

Yine de bir çift onu yakaladı, en koyu ve en sıcak abanoz, hüznle kaplanmıştı.

Brielle, Vaasa'nın kütüphaneden çıkıp en yakın tuvalete girmesini acıyarak izledi.

Vaasa'nın dizleri taşa çarptı. Çürümüş Aesh'in ve yanan saçların o iğrenç kokusu kâsenin içine doldu ve öğüren yüzüne yayıldı. Ölü annesini saran kokunun aynısıydı bu. Rüyalarına ve uyanık olduğu saatlere musallat olmuştu.

Vaasa midesindekileri dışarı attı. İki kez. Üç kez.

Ve nihayet savrulma durduğunda, nefes tekrar ciğerlerine dolduğunda ve geriye kalan tek şey ağzındaki berbat tat olduğunda, kusmuğunun görüntüsü gözlerine takıldı.

Siyah.

Sis gibi.

Annesinin gözlerinin son rengi gibi.

OceanofPDF.com

BÖLÜM

3

Vaasa devasa konferans salonuna doğru ilerlerken yardımcıları etrafını sarmıştı.

Odanın ön tarafındaki sahnede bir podyum vardı ve küçük bir bardak su duruyordu. Bilgelerin hepsi çenelerini gökyüzüne kaldırarak büyük salona girdiler ve dokuz basamaklı siyah kadife merdivenlerden inerek salonun kendilerine ayrılan ön bölümüne geldiler. Yardımcıların hepsi diğer bölümlerdeki yerlerini aldılar. Çoğunun elinde defterler ve kalemler, bazılarınınkinde ise grafit kalemler vardı; hepsi de arkadaşlarını bulup birbirlerine el sallarken parmaklarının arasına ya da kulaklarının arkasına sıkıştırılmıştı. Bolca gülümseme vardı ve hiç kimse Vaasa'ya tek kelime etmedi.

Gölgeli köşede tek başına oturuyordu ve yanındaki koltuğa oturan yardımcısının adını bilmiyordu. Kısa kahverengi saçları ve diğer herkes gibi tavırları olan çocuk ona bakma zahmetine bile girmede.

Baş bilge kapının altında durduğunda başları döndü ve her bir yardımcı ayağa fırladı, keskin omuzlu ve daha da keskin dilli kadına saygıyla gözlerini kaldırdı. Turuncu kil renginde ipekten yapılmış seçkin cübbesi, odaya tam olarak girdiğinde arkasında kaldı. "Lütfen oturun," dedi ve yardımcıları denizi hemen yerlerine oturdu. "Ve ustabaşlarını selamlamakla uğraşmayın."

Ustabaşı mı?

Yüksek bilgenin arkasında cübbeden ziyade, bir omzunun üzerinden gövdesine doğru inen kırmızı ve altın rengi seçkin kumaşlar giymiş bir adam duruyordu; aynı parlıtlı kumaş, belinden sarkan ve dizlerinin hemen önünde duran keskin bir üçgen şeklinde kesilmişti. Siyah pantolon bacaklarını örtüyordu. Kestane rengi saçları ve sık tıraş edilmiş sakalıyla kaplı açık kahverengi yüzüyle bilgeden daha uzun boyluydu. Hesaplayan gözler yardımcıların sıraları boyunca gezindi ve Vaasa onun üzerindeki silahların eksikliğini fark etti. Bir savaşçıya benzemiyordu,

Vaasa'nın beklediği ya da bildiği şekilde değil. Aksine, uzun kolları ve bacakları ona 1rm toprağın içine dalan kökleri hatırlatıyordu. Tel çerçeveli gözlükleriyle birlikte Dihrah'ın ustabaşısı hiç de ustabaşı gibi görünmüyordu.

Tanıdığı gibi değil.

Tüm yardımcılar talimatlara uyarak dikkatlerini odanın önündeki, kukuletalı cüppesi boyunu ve makamını ele veren, sahneden podyuma doğru süzülen ziyaretçi bilgeye verdiler. Kollarını kaplayan siyah kumaşın üzerinde her renkten şeritler uzanıyordu.

Kapıdan bir kişi daha girdi.

Vaasa'nın ciğerlerindeki nefesin her zerresi boğazına takıldı.

Orada, ipeksi siyah ve morlar içinde, Mireh'in Reid'i duruyordu.

Odada bir telaş vardı, şöhreti her yardımcının oturup bakmasına yetiyordu.

Dihrah'ın ustabaşının aksine, bu geniş omuzlu dağ gibi adam, sıkı kıyafetlerinden kalçalarından sarkan silah cephaneliğine kadar her şeyiyle bir savaşçıya benziyordu. Tıpkı hatırladığı gibi. Keskin hançerler ve acımasız oniks metalinden bir kılıç ona göz kırıyor gibiydi. Vaasa'nın gözlerinin ardında, elinde bıçağı çenesinin sol alt tarafında gezdirirken ve sırtı kilitlenmişken onun üzerine yayılan hayalleri.

Omzuna ve dizlerinin arasına benzer bir kumaş geçiren Reid, kapı çerçevesinin neredeyse tamamını kaplıyordu. Kalkık gözlerle odayı taradı. Yüzü artık düğün gecesı olduğu gibi temiz tıraşlı değildi. Şimdi koyu renk sakalı, bıraktığından emin olduğu yara izini saklıyordu ve kahverengi saçları yüzünden geriye doğru çekilmiş, çenesinin sert çizgisini vurguluyordu. Korkunç keskin gözleri ve her korkunç kas kütlesiyle ona bir yırtıcıyı hatırlatıyordu. O gece, adamın aldatıcı ağzının altında dişlerini ya da başka canavarca bir özelliğini keşfedeceğinden endişelenmişti ama keşfetmemişti. Bir yanı onun bıçağı boğazına yaklaştırmasına izin verdiğini, bunu yaparken gülümsediğini biliyordu, gerçekten de sanki Asterya'dan gelen bir kadının bıçak olması fikrini komik bulmuş gibi.

yaklaşırsa bir bıçakla çok daha kötü şeyler yapabilirdi ve yapardı da.

Adrenalin büyüyü çağırarak tehdit ederken, mürekkepli kalemi parmaklarının arasından geçirdi ve bitişik ahşap masanın altındaki l'i kapattı.

Kontrol. Bunu kontrol edebilirdi.

Eğer onun için burada olsaydı, çoktan harekete geçmiş olurdu. Olay çıkarıp çıkarmayacağı ya da kendisini bir zalim gibi gösterip göstermeyeceği umurunda olmazdı - güçlü insanlar istediklerini alır ve genellikle bunun için övülürlerdi. Hayır, eğer onun burada olduğunu bilseydi, yerinde kalmasına izin vermezdi.

Başını notalarına doğru eğip boynunu hafifçe büktüğünde, artık kısa olan kuzguni saçları yanaklarının ve gözlerinin üzerine döküldü ve onu tamamen görüş alanından gizledi.

Gitmesi gerekiyordu. Buradan çok uzaklara kaçmalı, yeni bir yere gitmek için elinde ne kaldıysa takas etmeliydi. Dihrah'ta büyük ölçüde başarısız olmuştu; zaten amacına hizmet edecek neredeyse hiçbir şey bulamamıştı.

başlamanın zamanı gelmişti. Tekrar.

Ama anda, hatta daha sonrakilerde bile Aee'yi pek iyi tanıyamazdı. Hassas bir dengede duruyordu; buraya ait olup olmadığını zaten merak ediyorlardı, bu yüzden ortadan kaybolursa kimse bunu sorgulamazdı. Aslında bunu beklerlerdi. O da başarısız bir akademisyen olarak yazılacaktı.

Bu onun için yeni bir durum olsa da, ölmektense başarısız olmayı tercih edeceğini fark etti.

Ama çok çabuk ayrılırsa, şüpheleri üzerine çekebilirdi. Mireh'in ustabaşı onu tekrar bulabilirdi.

Vaasa hayatının böyle mi geçeceğini merak ediyordu -kendisinden daha güçlü ve hak etmeyen adamlardan kaçmak, sık bir mezara ulaşana kadar bu lanetin kemiklerini sıızlatması.

Her zaman dünyayı görmek istemişti. Bir sınır yerine kalbinde bir ev yapmak.

Vaasa, bir değil iki ustabaşının bulunduğu bir odada herhangi bir yardımcı gibi rahat bir şekilde, göze çarpmadan, her seferinde sadece birkaç santim hareket etti. Onu dehşete düşüren şey, gitmelerine izin vermemeleriydi. Sanki bu eğitmenin söylediği herhangi bir şey ilginç sayılabilmiş gibi sol duvara yaslanan baş bilge ve ustabaşılar şeref koltuklarında oturmaya devam ettiler.

Vaasa, dudaklarını yakından izlemek gibi olağanüstü bir yeteneğe sahipti, tek bir kelime bile duymadan her kelimeye takılır gibi yapıyordu. Kafasının içinde bir ömür geçirebilir ve bunun dışında hiçbir şeye ihtiyaç duymazdı.

dikkat. Diğer herkese göre, bu kadim bilgenin verdiği dersle meşgul, hatta büyülenmiş görünüyordu.

Konuyu bile bilmiyordu.

Üç saat dolar dolmaz parşömenini kapatıp kalemını cüppesinin içine soktu ve ustabaşıl原因 etrafını saran devasa yardımcı grubunun yanından geçip gitti. Hepsi de onlarla konuşma, önemli ve zeki olduklarını kanıtlaya fırsatı için yarışuyordu ve Vaasa hiçbirini kanıtlamaya ihtiyacı olmadığını biliyordu.

Koridora çıktı ve hızla odasına geri döndü. Uzun süre kalamazdı, bir yere kapanmak berbat bir seçim olurdu. Akşam yemeği boyunca saklanmalı, adamın onu fark etmemiş olmasını ya da fark etmişse bile sahte adını ve odasını öğrenememiş olmasını özenle ummalıydı. Sonra da bu şehirden çıkmak için bir yol bulması gerekecekti.

Belki de bu ülkeyi tamamen terk ederim.

Ama o kitap olmadan olmaz.

Vaasa merdivenlerden gizlice indi, deri çantası cüppesinin geniş kıvrımlarının altına saklanmıştı. Kütüphanenin tozlu yığınları arasında hakkı olmayan bir kitabı çalarken kimsenin onu fark etmeyeceğini umuyordu.

Aptal. O kesinlikle aptaldı.

Kitap şu ana kadar aldığı tek cevaptı ve onu geride bırakmaya gönlü el vermedi. Ona ağırlık yapacak ya da Aee'yi imkansız kılacak kadar ağır değildi - içinde neredeyse hiçbir şey bulunmayan çantasına sığacaktı. Ve belki de ihtiyacı olanı aldıktan sonra satabilirdi.

Bu akşam kütüphane boştu, herkes büyük salonda iki ustabaşıyla birlikte ekmeğini bölüşmek için toplanmıştı ve Vaasa bahse girerim bu, kitabı araklayabileceği tek zaman olacaktı. Altıncı merdivenin sonunda kalçaları isyan etti ama batı tarafının köşesinden kayarak on yedinci sıraya gelene kadar ilerledi. Ve işte .

Çatlamış deriyle ciltlenmiş ve sadece tek bir iple tutturulmuş olan kitap kurtuluş gibi görünüyordu. Vaasa kitabı raftan aldı, cüppesini bir kenara itti ve çantanın kemerini çözdü.

"Bu berbat bir fikir," dedi sağ taraftan gelen dumanlı, fazla tanıdık bir ses. Aat sesli harfleri ve kırpılmış sonlar omurgasından aşığı kıvrıldı ve hemen düzeltti.

Orada, masasına yaslanmış, ellerini sanki gözünün gördüğü her şeyin sahibiymiş gibi tahtaya uzatmış, Mireh'in ustabaşısı duruyordu.

İkisi de kıpırdamaya yeltenmedi ama Vaasa ağırlığını öyle bir kaydırđı ki, dönüp kaçmaya hazırlandı. Ölüm tam önünde belirmişti; ona yaptığı şey için, hem utanç hem de yara için onu öldürecekti. O sığ mezar ona giden yolu bulmuştu ve kalbindeki şey buna isyan ediyordu.

"Ekselansları-" diye mırıldandı içgüdüsel olarak.

"Biz burada seçilmiş liderlerimize " diye hitap etmeyiz," diye onu rahatça bilgilendirdi, gözleri başının ayak parmaklarına kadar inmesine rağmen hâlâ hareket etmiyordu. Eğildiğı yerden görebildiğıine ve hissedebildiğıine yemin ettiğı nabzına bakarken durakladı ama sonra parlak gözlerini onun bakışlarına kilitledi.

Ve tıpkı o yatakta yaptığı gibi, *hareket etti*.

Vaasa sağa dönüp koşmaya başladı ama adam çok hızlıydı. Adamın kolu beline dolanmadan ve onu Aoor'dan kaldırıp sırtını bir kitaplığa dayamadan önce tozlu rafların sonuna kadar gelmişti. Ne gücü ne de yediğı dayak onu engelleyebilmişti; piçin infazı Aawless'tı. Kitap rafları koridorda sıralanmıştı ve sadece sağa ve sola çıkışlar bırakıyordu. Sol tarafını bir masa kapatmıştı ve onunla uzun bir raf arasında sıkışıp kalmıştı, sağındaki ana koridordan en az on adım uzaktaydı. Omzunun üzerinden dümdüz ileriye baktı, kaçma şansı ortadan kalkarken gözleri karşısındaki kitaplığa odaklanmıştı.

"Düzgünce vedalaşsaydın, bana adımla hitap etmen gerektiğini söyledim," dedi, kızın tepesine dikilmiş ve tekrar kaçmaya çalışması için ona adeta meydan okuyordu. Vücudu onunkini örtüyordu. Çok yakındı, çok yakındı.

Ateş ve öfke karnına yayıldı ve gözlerini kısarak nihayet ona baktı. " mıydın? Çok kısa süre önce tanıştık."

Dudakları büzüldü -eğlence mi, hoşnutsuzluk mu, tam olarak emin olamıyordu- ve sonra arkasına yaslanarak ona biraz daha genişlik verdi. "Koca

,

diğer unvanım olduğu için."

Vaasa üst dudağını kıvrarak alay etti. "Biz evli değiliz."

"Saygısızlık etmek istemem ama katılmıyorum."

", neye katılıp katılmadığınız umurumda değil."

Bunun üzerine düpedüz sırttı ve bir an için yerde yarı açık duran kitaba baktı. "Eğer onu çalarsan, bunu yüce bilgeye bildirmekten başka çarem kalmaz. Onun vereceğı cezayı öğrenmeye hiç niyetim yok."

Onu burada bırakabilir miydi? Kaçma şansı var mıydı ki? Sadece bir çıkış yoluna ihtiyacı vardı, özgürlüğe ve seçime giden bir yol, bunu başarabildiğı sürece. "Peki ya çalmazsam?"

"Böylece gereken bir konu daha azalmış olur. Evlilik tartışmaları eğlenceli değildir, ya da ben öyle duydum. Gerçi karım onların ne kadar eğlenceli olduğunu keşfedebileceğim kadar uzun süredir yanımda değil."

Vaasa'nın gözleri öfkeyle parlıyordu ve Reid bunu içine çekiyor gibiydi. Hepsini istiyor gibiydi. O bu yüzden mi OP olmuştu? Tehditler ve kontrol mü?

Onun yaşamasına izin vermişti çünkü onun tam tersini düşünüyordu. "Bırak gideyim," diye talep etti.

"Seçeneklerinizi düzgün bir şekilde tartışana kadar olmaz."

"Seçeneklerim mi?" Vaasa tısladı. "Bunun yerine seninkileri tartışmalıyız. Ya yolumdan ya da kendini bıçağımın ters ucunda bulduğun son seferi yeniden yaşarız."

Cüppesinin içinde sakladığı bıçağı tam karnına bastırdığı anda kaşlarını kaldırdı. O kitaba bakarken kadın bıçağı eline kaydırmıştı.

Yastıklarının altına sakladığı aynısı.

Şaşkınlık ve küçük bir onay kıvılcımı gözlerinden yayıldı, altını birbirine diken turuncu ve siyah parçaların arasında dans etti. Bir adım geri attı, sonra bir adım daha. Vaasa onu yakından takip etti, karşısındaki kitaplığa yaslanana kadar kılıcıyla itti. Ta ki vücudu hareketlerini kontrol edene kadar. Ta ki kaçacak yeri kalmayana dek.

Bıçağı adamın göğsünde gezdirdi ve boğazında durdu.

Kadının şaşkınlığı karşısında, adam kare şeklindeki çenesini kaldırarak boynunu ona gösterdi. "Yap ."

Midesine endişe pompalandı ve çılgınca adama baktı, yüzleri kıl payı ayırdı, adam ona bakıyordu

", değil mi?" diye sordu, boğazı hâlâ açıktı, çenesinin alt tarafı görünecek şekilde biraz çevirdi. Şimdi sağ tarafı. "Bana eşleşecek bir tane daha ver, Vahşi Bir."

Vaasa'nın dudakları aralandı.

Daha önce hareket ettiği kadar hızlı bir şekilde, eli bıçağı tutan elinin etrafında kıvrıldı, parmakları bileğini sıktı ve onu sertçe itti. Dengesini bozmak için ayağını baldırının arkasına kaydırıp ve kadın düşmeye başladı. Tek bir büyük adımla, onu zar zor kitaplığa doğru sürükledi, kendi ağırlığı onun için tüm işi yapıyordu. Tahta sırtına saplandı. Bir acı çığlığı kaçmakla tehdit etti, ama onu ısırdı.

"Ben öyle düşünmüyordum," diye homurdandı, bıçağı Aoor'a çarparken kelimelerine öfke sızıyordu. Yüzünü onunkine yaklaştırdı, sanki hakkını kaybetmiş gibi daha önce tanıdığı alanı artık tanımıyordu. "Şimdi insan gibi konuşalım mı, yoksa dans etmeye devam etmemizi mi tercih edersin?"

"Göt," diye karşılık verdi.

"Belki de *Ekselanslarını* tercih ederim."

Vaasa, adamın bileklerini kavrayışına karşı mücadele etti, daha önce hiç bilmediği türden bir öfke kafasına hücum etti. Göğsünde. Midesindeki yılan boğazına doğru kaymaya başlamıştı ve kendisini ele vermeden önce birkaç dakikası olduğunu biliyordu. "beni," diye talep etti. "Bırak beni-"

"*Bir* dakika beni dinleyin, dinleyeceğim," dedi.

Dudakları sıkıca kapandı. Adamın yüzünün düzlemlerini inceledi ve söylediklerinde ciddi olduğuna karar vererek başını salladı, huzursuz direnci azaldı ve lanet yüzeyin hemen altında mırıldanmaya başladı.

Mireh'in ustabaşı bir nefes aldı, omurgasını dikleştirdi ve küçük bir adım geri çekilerek ona nefes alabileceği kadar yer açtı. Sanki tüm bu alışveriş çok kısa sürmüş gibi omuzlarını gevşetti, bir eli hâlâ sol kulağının yanındaki kitaplıkta duruyordu, diğeri ise ona tanıdığı alanı vurgulamak istercesine yanında sallanıyordu. Bileklerini kıvrıp ve kitap raflarından oluşan koridorun ana koridora açıldığı yere bakarak bir çıkış stratejisi düşündü.

"?" diye sordu sonunda.

Vaasa cevap vermedi. Bunun yerine soğuk bir şekilde ona baktı ve bu sözde seçenekleri duymayı bekledi.

Onun düşünce sürecini anlamış gibiydi çünkü yaklaşımını değiştirdi. Başını eğerek sordu: "Büyü seni ele geçirmede mi daha?"

Kalbi karnına düştü ama yüzündeki tek bir kasın bile izin vermedi. Yer değiştirmesine ve elini göstermesine izin vermedi. "Ne demek istediğini anlamıyorum."

"Neredeyse boğazımı keseceğin gece ellerini örtmüştü. Fark etmeyeceğimi mi sandın?"

Vaasa hareket edemedi, düşünecek ya da yeni bir strateji hesaplayacak zamanı yoktu. Bunun yerine sesini kasıtlı olarak eşit tuttu. "Büyü hakkında ne biliyorsun?"

"Bolca." Bu tek kelimeyi söyledi ve başka bir şey söylemedi.

Vaasa seçeneklerini tartarken ve Vaasa'nın kendisine sakladığı bilgiler için yalvarmayacak, takas yapmayacak ya da çalmayacakmış gibi davranmaya çalışırken aralarında sessizlik hüküm sürüyordu. Sonunda "Ne istiyorsun?" diye sordu.

Onu tam istediği yerde yakaladığını bilen Mireh'in ustabaşı elini kitaplıktan kaldırdı ve iki geniş adım geri ona istediği tüm alanı verdi. İhtiyacı vardı. Artık koşabilirdi; istiflerin sonuna kadar gidebilirdi.

Kollarını göğsünün önünde kavuşturarak, "Birbirimize faydalı olabileceğimize inanıyorum," dedi.

Vaasa'nın kaşları kalktı. Anlaşma mı yapmak istiyordu? Bir ustabaşıyla ne işi olabilirdi ki?

Karşısındaki kitaplık inerken Reid sırtını ona yasladı ve ikisi de birbirlerine bakmaya başladı. "Güç değişimimiz hakkında bir şey biliyor musun?"

Yalan söyledi. "Çok az şey biliyorum."

Büyük kollarını kavuşturarak kıkırdadı. "Yalancı."

Dudaklarını bükerek omuz silkti. Gözlerinde bir unvan ve önem duygusuna duyulan arzunun sert parıltısı vardı. Vaasa bir ömür boyunca

güce aç erkekler- birini kolaylıkla saf dışı bırakabilirdi. "Büyük olasılıkla seçileceğinizi biliyorum."

"Ve insanlar Asteryan gelinim Aed'in beni düğün yatağımıza bağladığını öğrenirse itibarımın büyük bir kısmını kaybedebilirim."

Vaasa bunu o zaman fark etti. Ona ne amaçla hizmet ettiğini. Bunu öylesine kesin bir şekilde biliyordu ki, hiç önemi olmamasına rağmen omurgasını parçaladı. "O zaman beni fethetmek seni onların oylarına layık mı kılacak?"

Reid'in gözleri, dudaklarının büyüyen köşelerini gizlerken eğlenceyle parlıyordu. "Seni fethetmek beni kesinlikle ölüme terk ederdi Vahşi Bir. Ama sen benim egomu ciddi şekilde zedeledin."

"Öyle mi?"

"Halklarımız arasındaki ittifakı sağlamlaştırabileceğimi kanıtlamak umuduyla kardeşinle bir anlaşma yaptım. Senin yokluğun bunu bozmakla tehdit ediyor. Ona söylemekten yeterince uzun süre kaçındım."

Dominik onun bilmiyor muydu?

"Kardeşimle ittifak yapmak istemezsin," diye uyardı Vaasa.

"Haklısınız. Ama tuz lordlarının birçoğunun var ve eğer biri aslanın inine girecekse, en uygun kişi benim diye düşünüyorum."

Gözlerini devirmek istemeyen Vaasa, arkasındaki ahşap kitaplığa biraz daha yaslandı. Her ne kadar öyle demese de çok da kalifiye biri değildi. Bir yönetici ile ekonomisini tutan insanlar arasındaki tehlikeli dengeye yabancı değildi. Aradaki fark, Asterya'da babasının her zaman lordları ve tüccarları dize getirmiş olmasıydı. Tuzunu toplayan ve satan adamlarla başa çıkamaz mıydı? "Egonun zedelendiğini söylediğini sanıyordum."

"Çürük, kırık değil."

Küçük bir homurtu çıkardı. "Benden ne istediğinizi anlamıyorum. Kardeşimi istemediği bir şeyi ikna edemeyeceğimi biliyor olmalısın."

"Kardeşin için sana ihtiyacım yok." Kaşlarını çatı, ne kadarını açıklayacağına karar verememiş gibi görünüyordu. "Eşit derecede güçlü bir yüksek eş olmadan hiç kimse reisliği almamıştır. Asterya'nın anlaşmamızdan dönmeyecek bir eşine ihtiyacım var. İmparatorluğunuzla ilişkiyi sürdüremezsem, Iceruria'yı ticaret anlaşmaları çağına götürme potansiyelim hakkında ne söylenebilir?"

Vaasa gerçeği değiştiremeyeceğini söylemek istedi ama bunun yerine "Evlenmek istemiyorum" dedi.

"Bunu anladım."

"O halde size tavsiyeden başka ne verebileceğimi bilmiyorum: Herhangi bir şeyin yöneticisi olmak yozlaştırıcı bir iştir ve hiç kimse bu işe girdiği gibi çıkamaz. Eğer kendinle ilgili bir şeye değer veriyorsan, ki anladığım kadarıyla veriyorsun, egonun görünüşteki esnekliğine bakılırsa, bir konsey üyesi olmakla yetinecek ve kendi işine bakacaksın."

Reid onun sözlerini, olmasını beklemediği bir dikkatle değerlendirdi. "Görünüşe bakılırsa benim de senin bilgeliğine ihtiyacım olabilir, ancak liderlik konusundaki kötümser bakış açının benimkinden farklı bir örnekten kaynaklanıp merak ediyorum."

"Acaba taca adım atan her erkek aynı şeyi mi düşünüyor?" "İşin taç olmaması iyi bir şey."

Yine homurdandı. Ustabaşların ve reislerin resmi bir taç giymemeleri önemli değildi - başlarındaki metal ya da kendilerine verdikleri farklı unvanlar ne olursa olsun Tanrı'yı oynuyorlardı.

"Ayrıca," dedi Reid, "görünüşe göre senin de bir şeye ihtiyacın var. Eğer sihrini kontrol etmeyi yakında öğrenmezsen, hiç şüphesiz seni öldürecek."

Derisinin altında ne hakkında çok az şey biliyordu ama bunun bir olmadığını biliyordu. Bu sadece onu ele geçiren bir parazitti. Yine de, ölümün yakın olduğu düşüncesi omurgasından aşağı bir ürperti gönderdi. "Bu bir lanet. Ondan kurtulmaya niyetliyim."

Garip ve inanmayan bir bakışla, "Parmak uçlarınızdan sızan kara sis benim evim Mireh'ten geliyor. Bu Veragi büyüü ve bu büyüün ustasını tanıyorum."

Vaasa boş gözlerle ona baktı, göğsündeki çarpıntıya rağmen yüzünü tarafsız kalmaya zorladı. Bu, kitapta okuduğu kelimenin ta kendisiydi ama daha önce hiç yüksek sesle duymamıştı.

Ve bu konuda ustalaşmış birini mi tanıyordu? *Mireh*'te mi?

Pek çok şeye inanırdı, büyüye ve canavarlara bile; ama tesadüflere hiç inanmamıştı.

"Ve tabii ki barınak, yiyecek ve giyecek de veriyorum. Hatta sana hediye ettiğim ve bir şekilde çöpe giden kürk astarlı pelerini bile değiştirebilirim."

Surmeny Tepeleri'ndeki bir adamın omuzları."

Vaasa'nın midesinde bir şeyler utançla sıkıştı, ancak bu duyguyu görmezden geldi ve olayla ilgili herhangi bir suçluluk gibi omuzlarını dikleştirmeye çalıştı. Olmamalıydı da. Onu bir sığır gibi satın almış ve takas etmişti, tıpkı güç peşinde koşan her erkeğin kaçınılmaz olarak yapacağı gibi. O bir amaç için araçtı. "Teklifiniz nedir o zaman?"

Reid'in yüzünde küçük ama fark edilebilir bir rahatlama ifadesi belirdi. "Sana şunu öneriyorum: Bir süreliğine benim karım olarak hareket edeceksin ve ben de Veragi büyüü hakkında bilmek istediğin her şeyi keşfetmene yardımcı olacağım."

Cazip, Vaasa kabul etmek zorundaydı. Ve nispeten kolaydı. Artık kaçmak yok ve muhtemelen cevaplar anlamına geliyordu.

Ama bu aynı zamanda kendini doğrudan Dominik'in yoluna koymak anlamına da geliyordu. "Peki yollarımız ne zaman ayrılıyor?" diye sordu.

Adam onun gerçekçi hiç kaçırmadan . "Seçim döngüsü durulduktan ve sen büyüü kontrol etmeyi ya da silmeyi öğrendikten sonra -mesela üç yıl sonra- sana yasal bir ayrılık teklif edeceğim ve seni istediğin bir yere yerleştireceğim."

Çenesi Aoor'a düşebilirdi. Eğer yasal olarak ayrılırlarsa, Reid'in Asteryan tahtı üzerinde hak iddia etmesine gerek kalmayacaktı. Kaçabilir, başka bir yerde yeni bir hayat kurabilir ve Dominik onu kovalayacak kadar tehdit altında olmazdı. "Peki bunun sonuçlarına katlanacak mısın? Bir ayrılık mı?" Bu, geliştirmeyi umduğu aynı imaja ters düşmez miydi?

"Korktuğum çok az şey var, Vahşi Olan."

Vahşi Olan. Eğer bunu yapacaklarsa, buna bir son vermesi gerekecekti. Dilini dişlerinin arasında gezdirerek kitaplığa biraz daha yaslandı. "Hayır dersem, gitmeme izin verecek misin?"

Sanki bu ima bile saçmaymış gibi gözleri karardı. "Bunu kabul etsen bile esir değilsin. Eğer benimle ilgili tek bir şeye güveneceksen, o da sana asla isteğin dışında bir şey yaptırmayacağım olsun."

"Benimle isteğim dışında evlendin."

"İtirazlarınızdan haberim yoktu."

"Fark eder miydi?"

"Bu her şeyi değiştirebilirdi."

Dünya bu basit kelimelerle değişti. *Bu her şeyi değiştirebilirdi.* "Eğer bunu yapacaksak," dedi, "o zaman istekli ve ilgili bir suç ortağı, biri. Icruria'nın birbirimizi kabul ettiğimize inanmasına ihtiyacım var. Birliğimizin onları temsil edecek kadar güçlü olduğuna."

Vaasa ona boğazına iki kez bıçak dayadığını hatırlatmak istese de bu sözler ona geri adım atmak gibi geliyordu. Onu , gözlerinde kaynayan umut ve açlığın ötesini göremiyordu, istediği tek şeyi elde etmek için ne gerekiyorsa yapma kararlılığının ötesini göremiyordu.

Dünyayı ayaklarının altına seren ve ona sahip olmaya hakları olduğuna karar veren her erkekten nefret ediyordu. İnsanların bu amaca ulaşmak için yaratılmış piyonlardan başka bir şey olmadığına karar verdi.

Yine de bu gece ona bir piyon olarak bakmadı. Ona bir ortak gibi baktı.

Onunla gitmek en hızlı ve en güvenli seçenektir, en verimli faydayı sağlayacak olan da buydu. Duyguları bir kenara , karar vermek çok kolaydı.

"Yarın yola çıkıyorum," diye mırıldandı Reid, "gün doğarken. Eğer buysa, yüksek bilgenin ofisinde seni bekliyor olacağım."

Topuklarının üzerinde döndü ve koridorun sonuna doğru salına salına ilerlerken bıçağı ona doğru tekmeledi.

"Peki ya ben gelmezsem?" Vaasa sormaya cesaret etti ve sorusu karşısında omuzlarının gerilmesini izledi.

Durdu ve başını yana çevirerek ona baktı. "O zaman cevabının olduğunu varsayacağım ve ne zaman istersen sana yasal bir boşanma teklif edeceğim."

Vaasa derin bir nefes aldı.

Ve Mireh'in ustabaşısı, onu sersemlemiş nefesi ve şaşkınlığından başka hiçbir şeyle baş başa bırakmadan yığınların arasında kayboldu.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM

4

Güneş Bilginler Şehri'nin üzerinde yükselirken, Vaasa'nın parmakları yüksek bilgenin demir kapı tokmağına uzanırken titriyordu.

Metalin tahtaya iki kez vurmasıyla Vaasa'nın kapı açılmadan bir saniye önce görüş alanının her santimetrekaresine hükmeden iri yarı bir adamla karşılaşması bir oldu.

Reid'le göz göze Vaasa'nın rahatlayarak ürperdiğine yemin edebilirdi.

Maun rengi saçları deri bir kayışla arkaya ve düğünlerinde taktığı mor ve siyah kuşakların aynısını takmıştı. Açıkta kalan göğsünün sıcak kahverengi teni sabah ışığıyla zenginleşiyor, bu da saçlarının yanık altın tonlarını daha da ortaya çıkarıyordu. Geniş omuzlarını odaya doğru çevirdiğinde, Vaasa onu daha yakından incelemekten, diğerlerine bakmak yerine her yeni detayı yutmaktan kendini alıkoymak zorunda kaldı.

Vaasa haftalardır bu ofisten duruyordu. Sadece yeşil ve kahverengi renklerle dekore edilmiş, güneş alan odada parşömenler ve tomarlar düzgün bir şekilde yerlerine yerleştirilmişti. Dört duvardan ikisinin karşısındaki kitap raflarının her biri, bu özel sodalitenin en iyi bildiği antik eserleri andıran ıvır zıvır ve biblolarla süslenmişti. Arka duvar boyunca tarih, adalet ve bilgeliğin İcruryalı tanrısı Una'nın mermer bir heykeli yükseliyordu. Bir elinde devasa bir kalkan, diğer elinde ise bir kitap tutuyordu, kırmızı kilden keskin bir şekilde yontulmuş delici gözleri vardı. Gözleri doğrudan Vaasa'nın ruhuna bakıyor ve *yalancı, yalancı, yalancı* diye fısıldıyor gibiydi.

Biraz sola doğru adım atan Reid, Vaasa'nın diğer ikisini görebileceği kadar içeriye doğru ilerledi.

Yüksek bilge davetsiz misafir karşısında donakaldı ve Dihrah'ın ustabaşı, bir önceki günkü resmi süslemelerini takınarak başını kaldırdı. Tel çerçeveli gözlüklerinin ardından Vaasa'ya yukarıdan aşağıya baktı ve sırtıttı.

Ellerini sıkıca kenetleyen huysuz kadın ayağa fırladı-

"Cliona," dedi Reid, yüce bilgeye ilk ismiyle hitap ederek. "Size eşim Vaasalisa'yı takdim edebilir miyim, Asterya'nın varisi ve Mireh'in eşi."

Şok, Cliona'nın yüzünde hızla yuvarlandı, soluk teni hayalet beyazına dönüştü, ancak ifadesi bir sonraki saniyede aşağılanma ve öfkeye dönüştü. Şüphesiz Vaasa'nın yalanının boyutu kadının aklından geçmiş olmalıydı; sodaliteye kaydolmayı ve kimse kim olduğunu anlamadan haftalarca çalışmayı başarmıştı. Cliona'nın haberi olmadan çatısının altında başka bir ustabaşının eşi yaşıyordu. Dik durarak ve kaşlarını çatarak, "Reid, ben-" dedi. Durdu ve gözlerini Vaasa'ya dikti.

Vaasa'nın içinden bir sürü seçenek geçti: Özür dilemek ve zayıf görünmek; kendini tutmak ve sinsi görünmek; dürüst olmak ve bu yüzden savunmasız kalmak. Vaasa çenesini kaldırdı, sinsi ve kontrollü olmayı diğer her şeye tercih etti. Yine de konuşma fırsatı bulamadı.

Reid elini Vaasa'nın sırtına koyarken, "Karımın yanımda güvenle liderlik edebilmesi için gereken her şeyi bilmesini istedim," dedi gözleri Vaasa'nın onu takip etmesi gerektiğini gösterecek kadar kısa bir süre buluştu.

İkna olmamıştı ya da öyle görünüyordu, Cliona mesafelerini ölçer Vaasa ve Reid'in arasına baktı.

"Bana daha iyi bir yer olmayacağı söylendi," dedi Vaasa onun her seğirmesini izlerken. "Ama biri kim olduğumu bilirse gerçeği göremeyeceğimi hissettim. Geri kalanınız gibi ben de bilgimi kazanmak istedim. Bu yüzden kimliğimi bir sır olarak sakladım."

Bu insanlar hakkında bildiklerini -akademisyenlikleriyle duydukları gurur ve liyakate köklü inanç- bildiğinden, Vaasa yuvaya çarptığını biliyordu. Özellikle de yüksek bilgenin elleri . Gri saçları başının etrafında bir taç şeklinde örülmüş olan kuş benzeri kadın, dökülen bir tutamı geriye itti ve dudaklarını büzdü.

Dihrah'ın ustabaşısı Sigguth'lu Koen kadının dikkatini çekerek Vaasa ve Reid'den uzaklaştırdı ve mazeretlerini mühürledi. "Vaasalisa buraya benim önerim ve korumam altında, Cliona, tüm insanlara nasıl öğrenme fırsatı verildiğini kendi gözleriyle görmek için geldi," dedi tatlı dilli adam, gözlüklerini her zamanki gibi masum bir şekilde burnuna doğru iterek ve rahat sırıtışını hafifçe eğerek. "Gördüğünüz gibi bu onun yetiştirilme tarzından çok farklı ve ben sadece onun

İnsanlarımızın sizin vesayetiniz altında neler hissettiğini ilk elden deneyimleyin - özerklik, güven ve olasılık."

Cliona gururla çenesini kaldırdı. "Sizi temin ederim ki burada benim yakın gözetimim altında yaşadığı şey buydu," dedi yüce bilge. Sonra sertçe Vaasa'ya dönerek: "Bu doğru değil mi?"

Vaasa başını salladı, Reid'e dikkatle bakıyormuş gibi kaldırdı ve sonra tekrar yüksek bilgeye ve arkasındaki geniş masaya, kitap raflarına ve kilitli döndü. "Elbette doğru. Burada geçirdiğim zamandan gerçekten keyif aldım. Teşekkür ederim."

Bu kadınla ilk karşılaşmasıydı ama bir yalanın daha ne önemi vardı ki? Reid, neredeyse gerçek olduğuna inanabileceği bir nezaketle, "Bunu duyduğuma sevindim," dedi. Başını kaldırıp ondan uzaklaşarak, Vaasa'nın sinirlerine dokunacak şekilde bir kez daha odanın dikkatini üzerine çekti. "Korkarım Vaasalisa'dan artık Mireh'e dönmesini istemek zorundayım. Karım olmadan haftalar geçirdim ve bu benim yanımdaki rolünü tamamladığı zaman."

Vaasa gülmek ya da belki de kusmak istiyordu ama dünyada başka hiçbir şey istemiyormuş gibi gülümsedi. "Eşyalarımı almam gerekecek."

Dihrah'ın ustabaşı yüksek bilgeyi onurlandırmak için belinden eğildi ve sonra kapıdan içeri girdi. "Yakında döneceğim. Tekrar teşekkür ederim."

Reid kadına "Şeref duyduğum," dedi ve Vaasa da sanki bir tür güvenlik hissedercesine Reid'in yanına yapışarak duyguyu tekrarlardı. Az önce yaptıkları tartışma ne olursa olsun, Vaasa odadan çıkarken Cliona'nın yakıcı bakışlarını hissetti.

Reid, Dihrah'ın ustabaşına veda ederken ona hiçbir şey söylemedi, ikisi Vaasa'nın iki rakip politikacıdan beklediğinden daha dostça görünüyordu. Koen bir adım öne çıktı ve birbirlerinin kollarını kavrayıp kucaklaştılar.

Bu alışılmadık bir şeydi.

Koen'in "İyi şanslar" diye fısıldadığını duyduğuna yemin etti.

Vaasa'nın bakışlarıyla karşılaşmak için dönen Dihrah'ın ustabaşı dik ve gururlu duruyordu. "Eşim." Köşede kaybolmadan önce başını eğdi ve ikisini yalnız bıraktı.

Koen anda ikisini de kolayca ifşa edebilirdi - neden yapmamıştı?

Belki de Reid onun düşüncelerini duyabiliyordu, çünkü mırıldandı: "Annem ve babası birlikte büyüdüler. O benim kardeşime en yakın olan şey."

Yatakhanelerin derinliklerine dalmak için dönmeden önce, "Kardeşlere karşı dikkatli olun," diye mırıldandı.

Ustabası her adımını takip ederken yardımcılar çılgınca ona bakıyordu. Reid onun arkasından yakın yürüyordu, belki savunmaya geçmişti belki de tekrar kaçacağından korkuyordu.

Yapmazdı.

Odasına girip kapıyı arkasından tıklatarak kapattı ve onu dışarıda beklemeye bıraktı.

O ne yapıyordu?

Duvara yaslanıp sakinleştirici bir nefes aldı ve kontrolden çıkmasına izin verirse sonuçlarına katlanmak zorunda kalacağından korktu.

İki nefes. Üç nefes.

Aceyle yatağına koştu ve Mireh'e gelmeye uygun olan tek temiz giysisini çıkarıp üstünü değiştirmeye başladı.

Yanındaki kapı itilerek açıldı ve Reid, dev gövdesi ve zarif yürüyüşüyle odaya süzüldü.

Vaasa'nın omurgası dikleştirdi ve kendini cübbeyle örterken tısladı.

Reid kapıya sırtını dayayarak ona baktı ve neyse ki onu içeride başka kimse takip etmemişti.

"Senin için yeterince istekli ve bağlı değil miydim?" Vaasa dün gece kütüphanede kendisinden talep ettiklerini hatırlayarak sordu ve biraz paniğe kapılmamış gibi davranmaya çalıştı. Bu kumaşın altında yarı çıplak değilmiş gibi.

Gözlerinde aynı sinir bozucu eğlence dans ediyordu - o lanet yatakta yayılmış yatarken baktığı gözler. "Sana da günaydın karıcığım."

"Ben senin karın değilim."

"Tanrılarımın gözünde öylesin."

Vaasa cübbesini göğsüne daha sıkı bastırdı. "Birlikteliğimizi asla tamamlamadık."

"Ne kadar modası geçmiş bir Asteryan kavramı."

Vaasa durakladı. Eğer törenleri bir tamamlanmaya bağlı değilse, neye ?

Kadının yüz ifadesini okuyan kurt gülümsemesi zaferiyle birlikte büyüdü. İlerleyip onun alanına girerek, ikisi de küçük yatağının yanında, "İhtiyacın olan bu mu Vahşı Olan? Yatağımda olmak mı?"

"Yeter."

"Bıçağı getirecek misin?" diye düşündü.

"Beni oraya götürmenin *tek* yolu bu," diye hırladı Vaasa, vücudunun kapladığı alandan korkmadığını hatırlatmak için göğsüne doğru bir adım attı. Adamın bir tehditle karşı karşıya olduğunu zaten bildiğini düşünüyordu ama eğer bir hatırlatıcıya ihtiyacı varsa, ona bir tane verirdi.

Kaşlarını kaldıran Reid onun cüretkârlığı karşısında kıkırdadı. Lanet olası ağzının kıvrımından Vaasa'nın içine dolan öfke dağları yerle bir edebilirdi. "Hmmm," diye mırıldandı, dönüp yer açtı ya da belki de ona kötü bir niyeti olmadığını söyledi. Ne olursa olsun, yeniden doğru dürüst nefes alabiliyordu.

"Daha bitirmedim," diye bağırdı. "Dışarıda bekleyebilir misin?"

Sırtının ona dönük olduğundan emin olduktan sonra sol elini uzattı ve bir daire çizerek devam etmesini işaret etti.

Güzel.

Hafif bir zeytin pantolonu ve bej bir gömlek giydi, Aowing üstünü içine soktu ve şık görünmeye çalıştı. Olabildiğince hızlı bir şekilde pantolonun etrafına deri bir kayış geçirdi ve bıçağını kınına soktu. Kalçasının etrafına iki bıçak daha sabitledi.

"Bitti mi?" diye sordu.

"Bitti."

Boş şifonyerine yaslanarak başını eğdi ve onun görünüşünü inceledi, sadece bir an için bıçaklarla oyalandı. "Saçını kesmişsin."

Elini artık omuzlarını zorlukla örten dalgalı siyah saçlarına götürmeyi reddederek başını salladı.

"Hoşuma gitti."

"Neyi sevdiğin umurumda değil."

Homurdandı. "Başkaları etraftayken benden hoşlanıyormuş gibi yapman gerekecek."

"Ben harika bir

yalancıyım."

"Söylemiyor musun?"

Vaasa ona dik baktı.

Mireh'li Reid, sahip olduğunu bildiği zekâsını göstererek bir kez daha eğlencesini dizginledi. Yaklaştı, vücudu tam onunkinin önündeydi ve onu gözlerini kaldırıp kendisine bakmaya zorladı. Birinin duymasından korkuyormuş gibi alçak sesle konuştu. "Bu anlamayı istiyor musun?"

İşte yine oradaydı. Gümüş tepside bir seçim. Hayatını kurtaran lanet şey.

Belki de onu öldürmeliydi. Belki de mahvolurdu.

Onun yanından hızla geçerek şifonyerin üzerindeki çantasına yöneldi.

"Kardeşime söylemedin mi?"

Kaşları hafifçe çatıldı ve başını salladı.

"Üç yıl," dedi Vaasa. "Bu büyü her neyse onu defetmem ve senin bir ulus kazanman için yeterli bir süre. İkimiz de bunu kabul edilebilir bu evliliği feshedeceğiz."

"Anlaştık."

"Beni yatağına almayacaksın ya da benden, toplum içinde başkalarına verdiğimizden başka bir şey beklemeyeceksin."

"Başımın vücuduma bağlı olmasını tercih ederim." "O zaman onu çıkarmam için bana bir sebep verme."

Sırıtarak bir adım öne çıktı. "Arkadaş olabiliriz, biliyorsun. Benden nefret etmene gerek yok."

Vaasa'nın arkadaşlara ilgisi yoktu. Onlar sadece göğsünde dönüp duran duyguları karmaşıktırır ve büyüü çok daha hissedilir hale getirirdi. Öfke hissetmek başka bir şey hissetmekten daha kolaydı. Son eşyalarını da çaldığı kitabın üzerine koyarak çantasına yerleştirdi ve kapattı. "Arkadaşa ihtiyacım yok."

". Benim zaten vardığım sonuca varmak için acele etmeyin."

Bu tartışmanın bitmesini umutsuzca bekleyerek kapıya doğru adım atan Vaasa, "Peki nedir?" diye sordu.

Reid ondan önce kapıya yöneldi ve elini kapı koluna koyarak kapıyı ilk açan oldu. "İyi eşleştiğimizi."

Ona bakakaldı. "İyi eşleşti mi?"

Kapı açıldı ve Reid göz kırparak belindeki cephaneliğinden kalçasına sardığı iki bıçağı aldı.

Şaşkınlık ve itiraf etmek gerekirse, bir saygı uyandı. Adamın onları çaldığını hissetmemişti bile.

Önünde dizlerinin üzerine çökerek ellerini kalçasına doladı, parmaklarını deri kayışın altın tokalarına bastırdı. Kalbi çarpmaya başladı. "Sana söylemiştim. İyi bir kılıç oyunundan ne kadar hoşlandığımı hafife alıyorsun."

Bıçakları kılıflarına geri soktu, elleri bilinçli bir şekilde kadının pantolonunu sabit tutuyordu. Uyluklarının arkasına sarıldılar.

"Seni özledim karıcığım," diye mırıldandı, tam o sırada Mireh'in ustabaşısı ve görünürdeki eşini görünce ağızları açık kalan iki bilge ve küçük bir grup yardımcısını gördü.

Hınzırca bir sırıtışla Vaasa elini adamın yanağında gezdirdi ve sonra çenesinin alt tarafına doğru eğildi, parmağının ucu yara izinin çıkıntısına sürtündü. Ona verdiği yara izine. "Beni eve götür," dedi.

Sözlerinin cüretkârlığı karşısında gözleri kapanmış olabilirdi - alay edercesine evinin kendisinin olduğunu iddia ediyordu - ama onun duyguları ya da hassasiyetleri zerre kadar umurunda değildi.

Bir kılıç oyunu istemişti ve bir kılıç oyunu alacaktı. Tam onun önünde ayağa kalkarak fısıldadı: "Beni seviyormuş gibi yap, Vahşi Olan. Ve inandırıcı olsun."

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM

5

Vaasa Tuz Şehri'ne dönüş yolculuğunun tamamını dikkat çekici derecede hızlı bir gemide geçirdi ve yüz hatlarına dehşetin hakim olmasına izin vermedi. Bu tür gemileri, kudretli Settara'yı bir günde geçebilenleri duymuştu ama bunlardan birinde olmayı hiç beklemiyordu. Tuz gölü kilometrelerce uzanıyor, batıyı bir kitabın omurgası gibi ikiye bölüyordu. Kaptanın kompakt kamarasının üzerine inşa edilmiş olan bu küçük gözetleme güvertesi geminin sadece dörtte birini kaplıyordu. Üst güvertenin ahşap çıkıntısına sabitlenmiş bir banka oturmuş, bacaklarını göğsüne çekmişti. Kenardan bakıp aşağıdaki güvertede çalışan kadın ve erkekleri görebiliyordu.

İnsanlar Icruria hakkında, Mireh hakkında istediklerini söyleyebilirlerdi, ama onlar çalışkan işçilerdi. Kuvvetlerinin kötü olması anlamlıydı. Settara'nın çalkantılı sularında, daha az deneyimli adamlar boğulurdu.

Eğer bu gemi Settara'nın dayanabilirse, Vaasa'nın yanında büyüdüğü buzlu okyanus onların olabilirdi, tabii eğer Icruryalılar onu almaya cesaret edebilirlerse.

Tek başlarına kürek çekerek tekneyi ilerletiyorlardı ve Vaasa'yı çok şaşırtan bir şekilde, Reid zamanını işçilerle birlikte kürek çekerek geçiriyordu. O da diğerleri gibi vardiyalı hareket ediyor, dinleniyor ve sonra hiç yorulmamış gibi itme-çekme hareketine devam ediyordu. Arada bir gözleri ona kayıyor, sonra da onu izlerken yakalayıp ilgisini çektiğini düşünmeden önce tekrar yukarı fırlıyordu.

Vaasa hem muhafızların meraklı gözlerinden hem de sözde kocasından kurtulduğu için minnettardı. Kocasına ona sık sık bir bulmacaymış gibi bakıyordu ve Vaasa çözülme fikrinden hiç hoşlanmıyordu.

İlk birkaç saatten sonra Settara'nın güzelliğine daldı ve dünyanın geri kalanını unuttu. Çok az Asteryalı kıtanın bu tarafını görebilmişti. Vaasa, Icruria'nın birleşmesinden önceki günlerde çizilmiş eski haritaları incelemiş olsa da, bu gölden kendi imparatorluğuna doğru uzanan nehirler ağından o kadar az insan kurtulmuştu ki, haritalar en iyi ihtimalle eskimişti. Bu nehirler dünyanın geri kalanına karşı bir kalkan görevi görüyordu. Sadece gemiler

Sularda gezinmek Icruryalıları aitti ve sadece Reid'in talimatıyla bir tanesi Vaasa'yı düğünleri için Mireh'e getirmek üzere bekliyordu. Gölün zümrüt rengi suları sonunda turkuaza dönüştü. Beyaz katmanlar gemilerinin takip ettiği kıyı şeridinin etrafını sarmıştı ve Vaasa keskin havanın kokusunu alıp diliyle tadına bakabiliyordu. Tuz.

Etraflarında yeşil ve sarı kır çiçeklerinden oluşan inişli çıkışlı tepeler, doğanın engelleyemediği yerlerde sıcağa dayanıklı bej renkli bitki sapları vardı. Ağaçlar manzarayı onun evinde olduğu gibi süslemiyordu. Vaasa'nın büyüdüğü Asterya'nın başkenti Mekës'te manzara karla kaplı dağlar ve ağaçlardan başka bir şeyle kaplı değildi. Burada, bu tepelik alternatif evrende, kendini güneşin teninde bıraktığı hisse ve turkuaz sulara yansımalarına gömülmüş buldu.

Icruria'yı daha önce hiç bu şekilde görmemişti.

Kızgınlık damarlarında dolaştı ve kim olduğunu ve neden burada olduğunu hatırlayarak sırtını dikleştirdi. Hiçbir tazelik, hayatını geri kazanmak için katlanmak zorunda olduğu şeyleri silemezdi.

Yolculuklarının geri kalanında dudaklarını kapalı tuttu ve gözlerini ufka odakladı. Güneş battığında ve gökyüzünde gece hüküm sürdüğünde, Vaasa temkinli bir uykuya dalmak isteyen yanıyla savaştı. Soğuğa her zaman alışkındı ve gecenin soğuk havası tenini buruştursa da, bahar batı Icruria'yı tahammül edilebilir bir soğukla kaplamıştı.

Mireh nihayet gecenin ilerleyen saatlerinde kırmızı ve 1re ile çevrili kanlı bir ayın altında belirdi. Kadın ve erkeklerin gemilerini bağladıkları geniş rıhtımlarda rengârenk binalar sıralanıyor, pencerelerde asılı fenerler birçok binanın kubbeli tepelerini aydınlatıyordu. Yıldızlar gökyüzünü benek benek süslüyor ve tuzla kaplı dalgaların üzerinde salınıyordu. Gözleri şehri ikiye bölen kıvrımlı nehirde gezinirken dudaklarını büzüp başka tarafa baktı. Üç ay önce, kış hâlâ hüküm sürerken bu şehirden pelerin ve gecelikten başka bir şey giymeden çıkmıştı. Pantolon ve gösterişsiz bir bluz giymek için bir ara sokakta çıırılçılak soyunmuştu.

Bu şehri yeterince görmüştü.

Bunun yerine, kurbağaların vıraklamalarını dinledi; havadaki koro, uzaktaki kıyı şeridi boyunca uluyan kurtların sesleriyle birleşiyordu. Daha önce sadece

Tuz gölünün kıyılarında dolaşan gri ve kırmızı olanları değil, dağların düz beyaz olanlarını gördüler.

"Vaasalisa," diye seslendi Reid'in sesi ona arkasından. Kurt.

Döndüğünde onu, rahat sırtışına ve rahat ifadesine ihanet eden gergin omuzlarıyla izlerken buldu. Belki de o kadar sıkı çalışmaktan sadece yorgun düşmüştü ve şimdi evde olduğu için gerçekten rahattı. Şimdiye kadar onu rahat olmaktan başka bir şey yaparken görmemişti.

"Buradayız."

Vaasa'nın gözleri yorgunluktan kapanmak üzereydi ve uzuvları kurşun gibi hissediyordu. Ayağa kalkıp bacaklarını tekrar denediğinde, kendini sakinleşmeye zorlamadan önce sadece biraz yalpaladı. Yine de öne doğru atıldı ve yardım etmeye çalıştı.

Ondan uzaklaştı.

Kaşlarını çatarak bir adım geri çekildi ve ona ihtiyacı olan boşluğu verdi. "Benden ayrıldığından beri onu açtın mı?"

"Ne?"

"Kaçma içgüdünüz."

Gözleri kısıldı. Hiç kimse bu içgüdüğü tersine çeviremezdi.

"Burada güvendesin," dedi, sanki çok açılmış gibi.

Dünyada Vaasa'nın güvende olduğu bir yer yoktu. "Boğazına bıçak dayadım."

Onu ileriye doğru çağırmak için elini uzatan Reid, "Ben intikamcı bir tip değilim," dedi.

Vaasa ona tepki verme ihtiyacı hissetseydi gülebilirdi. Reid elini Vaasa'nın sırtına koyarak gemiden çıkmasına ve birliklerinin yanından geçmesine rehberlik etti. Eşiyle birlikte bir ustabaşı, hepsi yalan olsa bile onun varlığını savunuyordu. Savaşçılar ona bakıp onu ölçüp biçtiklerinde, Reid'in kolları artık çok ince olan bej gömleğinin içinde sıkıştı. Yürürken kollarında şişlikler oluştu ve omurgasından aşağıya doğru küçük bir ürperti yayıldı. Gündüzleri sıcaktan kavruluyordu ama buranın geceleri korkunçtu.

Onu dehşete düşüren Mireh'li Reid siyah pelerinini çıkarıp omuzlarına . İçine bir sıcaklık doldu ve küçük bir nefes aldı. "Ben buzda doğdum," diye hatırlattı ona.

"Bu, üşümeyi hak anlamına gelmez."

Güvensizlik, gözlerini ayırıp ayağındaki siyah çizmelere bakmasına neden olacak kadar kemirdi. Böyle bir bakış açısı onda kıvrınma isteği uyandırıyor; onun gibi anlamıyordu. Yine de, konuşacağını fark etmeden önce konuştu. "Teşekkür ."

Sırttı.

Vaasa'yı akıntıya kaptırmakla tehdit eden Aoating rıhtımında, hepsi at sırtında küçük bir grup insan bekliyordu. Özellikle bir tanesi kalabalıktan ayrılıp atını ileri sürerken onları gördüğüne sevinmiş gibi görünmüyordu.

Siyah atından sallanan uzun boylu bir kadın onlara doğru yaklaştı, sorguçlu miğferini çıkarıp kolunun altına sıkıştırdı. Sarı saçları geriye doğru çekilerek solgun bir yüzün keskin açılarını ortaya çıkarmış, mandalina rengi ağzı kaşlarını çatmıştı. Kadının mavi gözleri Vaasa'nın üzerine düştüğünde, bir tehdidi değerlendiriyormuş gibi daraldı.

Akıllı kadın.

Vaasa'nın kaslarındaki sarmallar daha da sıkılaştı. Bu yabancının kaşlarının arasındaki çizginin hemen güneyinde bir buz vardı; bakışlarında, ağzının çekilişinde.

Reid'in kolu Vaasa'nın beline dolandı ve Vaasa bir an donup kaldı, sonra da içgüdüsel bir hareketle Reid'in sıcaklığında eridi. *Beni seviyormuş gibi davran*, demişti.

"Onu buldun mu?" diye sordu kadın Aatly'ye. Reid ile Vaasa arasındaki mesafenin azlığını ölçüyor gibiydi, bu görüş kaşlarının arasındaki çizginin daha da belirginleşmesine neden oldu.

"Vaasalisa, silah komutanım Kosana'yı hatırlarsın," dedi Reid inançla. "Kos, eminim karımı hatırlıyorsundur."

Karım. Ne iddia ama.

"Onu kim unutabilir ki?" Kosana daha önce olduğu gibi isteksizce ama bu sefer bir savaştının acımasız gülümsemesiyle konuştu.

Bu kadının sözde düğün gecelerinde neler olduğunu bilmemesine imkân yoktu. Belki de Mireh'li Reid'i yatağa bağlı, yarı giyinik ve kanlar içinde bulan talihsiz kişi Kosana'ydı. Onun gözlerindeki koruyucu parıltıyı fark eden Vaasa, Reid'komutanının bu görüntüden daha çok zevk alıp almadığını merak etti. Reid'e bakmaya cesaret edince sert bir ifadeyle karşılaştı. Artık rahat değildi. Gözlerinde sahiplenici bir ifade parlıyordu ve Vaasa bunun kendisi için olduğunu düşünmemesi gerektiğini çok iyi biliyordu.

O halde Kosana onun için öyle ya da böyle önemliydi.

Vaasa hınzırca gülümsedi ve komutanla aralarında bir şeyler titreşti, sanki kendi iradeleri küçük alanda hâkimiyet için savaşıyordu. Bu meydan okuma karşısında Vaasa'nın midesinde bir kez daha hayat filizlendi.

Reid ağırlığını kaydırdı.

Diğerlerinden daha yaşlı olan ve Reid'in birliğinin zırhını giymemiş olan bir başka adam atından indi ve tertemiz siyah paltosunun tozunu aldı. Açık teni bu ilkbahar günlerinde güneş tarafından nazikçe dokunulmuştu. Tıpkı Dihrah'ın ustabaşısı gibi zeki ve derli toplu olan gümüş saçlı adam, Vaasa ve Kosana'nın arasında bir bakış atarak küçük kalabalığa doğru ilerledi. Gülümsemiyor ya da fazla duygu göstermiyordu ve bu da onu Vaasa'nın şimdiye kadar karşılaştığı en rahat insan yapıyordu. "Vaasalisa, sizinle benim için bir zevk. Korkarım düğün gecenizde konuşma fırsatımız olmamıştı. Ben Mathjin, Reid'in danışmanıyım."

Odaklanmış gri gözleriyle onun bakışlarını doğrudan karşıladı.

Reid tam olarak nasıl bir yol izlemeyi planlıyordu? Bu insanlardan hiçbiri - önemli insanlar olduğundan şüpheleniyordu- ikisinin mutlu bir birliktelikleri olduğuna inanmayacaktı. Onun yokluğunu açıklamak için ne söylemeyi düşünüyordu?

"Sizinle tanıştığıma memnun oldum," dedi ve Icruria'daki insanlar için geleneksel olduğunu öğrendiği şekilde başını eğdi. Zataarialılar gibi . Asteryalılar gibi el sıkışmazlardı. Eğer dokunurlarsa, bu ön koldan olurdu ve kucaklaşmalar sadece en yakın arkadaşlara ayrılırdı.

Mathjin pratik bir sakinlikle, "İyi öğretmişler," dedi. "mi?"

Kosana Reid'e sordu, işaret ederek oP Vaasa'yı yazdı.

Çirkin büyü Vaasa'nın damarlarında kıpırdandı, kaçmak, saklanmak ya da kendini savunmak için hissettiği nabız gibi atan ihtiyaç tarafından aydınlatıldı. Dişlerini gıcırdatarak onu . Zehir dilinde oynadı ama yuttu ve hepsini bekleyen atlara kadar takip etti. Özellikle bir tanesi ipeksi açık kahverengi kürkü, mürekkep renginde yelesi ve kuyruğuyla göz alıcı bir Icrurian atıydı. Aynı jet rengi atın bacaklarına ve burnuna da yayılmıştı ve başını sallayarak Mireh'in ustabaşısıyla doğal bir yakınlık kurdu. Elini hayvanın çenesine koyarak kendi alnını atinkine nazikçe bastırdı.

"Adı Duch," dedi Reid ona, sırtıtmak için omzunun üzerinden bakarak.
"Annesini ben on yedi yaşındayken satın aldım; o da yaklaşık on beş yıl sonra geldi."

"Kaç ?" Vaasa, onun hakkında bu kadar çok şey bilmediğini fark ederek sordu.

"Yirmi yedi." "Bir
ustabaşı için genç."

"Icruria hakkında çok az şey bildiğini sanıyordum," dedi Reid, eli hâlâ Duch'un üzerindeydi. Vaasa başka bir söylemedi.

Ata binmesi için eliyle işaret etti ve ata biner binmez ayağını deri üzen giye . Reid onun gibi bir dağ için fazla zarif hareketlerle kızın arkasındaki boşluğa doğru yükseldi, göğsü kızın sırtına değecek kadar yaklaştı.

"Bir at mı?" dedi.

"İstersen Kosana'yla birlikte gidebilirsin."

Vaasa kaskatı kesildi. "Hayır, teşekkür
."

Reid kıkırdadı. Kibirli piç.

Evine dönerken, yorgunluk bir kez daha Vaasa'nın zihnine çarptı. Kontrolünü kaybetmenin eşiğinde olduğunu hissetti. Ama önemli değildi. Dik durdu, gözleri tetikteydi ve geçtikleri sokakları taradı. Bazı insanlar el sallıyor, diğerleri gülümsüyor ve başlarını eğiyordu ama kimse ustabaşı ve refakatçilerini sıkıştırmıyordu. Bunun yerine, daha önce ne yapıyorlarsa ona geri döndüler. Bazı insanlar lokantalarda yemek yedi ve asılı fenerlerin ve mücevher rengindeki tentelerin fonunda bakır bardaklardan içki içti. Gecenin bu geç saatinde bile, Mireh şehri Vaasa'nın bulunduğu hiçbir yere benzemeyen bir enerjiyle titreyordu. Dihrah'ta bile dışarıda bu kadar çok vakit geçirmemişlerdi. Mekës'in yılın on iki ayının dokuzunda donmuş bir manzaraya dönüşmesini boş verin.

Kalabalık bir meydandan geçen Vaasa, insanların sokaklarda davullar ve yaylı gitarlardan çıkan hızlı tempolu müzik eşliğinde dans edişini izledi. Etraflarında kahkahalar yükseliyor, çiftler kucaklaşıyor ve insanlar birlikte içiyor ya da yemeklerini paylaşıyor gibiydi. Aklına gelen ilk kelime *topluluktu* ve tüm bunlar Vaasa'nın kalbinde bir şeylerin kıpırdamasına neden oldu. Midesi kasıldı ve gözleri tekrar ata kayd.

Onun yerde insanlar yiyeceklerini komşularıyla paylaşmıyorlardı.

İçlerine kapanıktılar, akşam yemeklerinden önce başlarını öne eğiyorlardı ve dans pek bir şeyleri yoktu. Hiç sokaklara çıkabilirler miydi? Hatta izin verilir miydi?

Günlerinin çoğunu kale arazisinde geçiriyordu. Çalışarak, okuyarak, Dominik'ten kaçmaya çalışarak ya da babasının yanında itaatkâr bir şekilde oturup çeviri yaparak. Bu yüzden Dominik'in kıskançlığının ve güvensizliğinin yükünü çekiyordu - her zaman bir şekilde onu gasp edeceğinden korkuyordu.

Benim bukalemunum, uyum sağlamada çok iyi, babası övgüyle bahsederdi. Bu imparatorluk için harika şeyler yapacaksın.

Ve bu yüzden daha çok çalışacak, daha uzun süre dil pratiği yapacaktı, çünkü neler olabileceğini biliyordu. Özik onu işe yaramaz bir kızın kaderi hakkında defalarca uyarmıştı: Birinin sefil karısı ve karşılığında birinin sefil annesi olmak. Bu yüzden ona yeni bir dil öğrettiğinde, danışmanın istediğini yaptı. Her seferinde. Ve bu dillerin babasının fethetmesine yardımcı olduğu her ulusla birlikte, bedelinin ahlakı olduğunu biliyordu.

Vaasa sokaklarda hiç dans etmemişti. *Asla* sokaklarda dans etmeyecekti.

Zaman kaybı olduğuna karar verdi ve izlemeyi bıraktı. Sadece, kırmızıya çalan ayın altında pembe renkte parlayan, etkileyici beyaz taş basamaklarıyla Yüksek Mireh Tapınağı'nın önünden geçtiklerinde başını kaldırıp baktı. Çok katlı taş binanın arka tarafında, göremese de bildiği bir pencere vardı. Pencereden kayarak çıktığını hatırlayınca yüzünde asi bir gülümseme belirdi.

Şehrin silüetinde, saat kulesi ve çanlarla tamamlanmış daha yüksek, sivri bir bina yükseliyordu. Adını dil ve yazı tanrısından alan Setar Sodality'si. Vaasa'nın içinde bir şey gökyüzünü öpen taşla doğru çekiştiriyordu, anlamadığı derinden gelen bir şey. Devasa kampüs onu çağırıyordu.

Başka bir köşeyi döndüklerinde sodalite kayboldu ve onunla birlikte takip etme içgüdüsü de.

Üç attan oluşan küçük geçit töreni iki mahalleden daha geçti, ikisi de ilk mahalleden daha sessizdi. Ve ne kadar uzağa giderlerse etrafta o kadar az insan oluyordu. Dolambaçlı bir geçitten tırıs çıkıktıklarında binalar gözden kayboldu ve sıralı ağaçlarla kaplı bir yoldan ilerlemeye başladılar

ve sarı çimenler. Şehrin karmaşasının hemen dışında, kıyı şeridini kucaklıyordu ve ağaçların arasından Settara'nın karanlık sularını görebiliyordu.

Bir köşeyi döndüler ve küçük bir arazisine girdiler.

Önlerinde, açık gölün fonunda, doğrudan suya açılan eğimli bir tepenin üzerine mükemmel bir şekilde yerleşmiş bir villa duruyordu. Vaasa'nın Settara'nın diğer kenarlarında gördüğü aynı yabancı çiçekler ve sarı otlar tepeyi süslüyordu. Bu çardaklar mütevazı bir eve kadar uzanıyor ve girişteki ahşap kafeslerden sarkıyordu. Sadece kırmızı ve turuncu taşlardan yapılmış olan villa ne büyük ne de basitti, fenerle aydınlatılmış pencerelerin ışıltısıyla işaretlenmiş birkaç kattan oluşuyordu. Tek bir taş kemerin arasından seçebildiği küçük bir avluya yayılmış bir bahçe gibi görünüyordu.

"Neredeyiz biz?" Vaasa alçak sesle sordu.

"Eve," dedi Reid arkasından. Vaasa, Reid attan inip ona elini uzatmadan önce sadece bir an kollarını kıpırdatabildi. Onun sağlam attan inmesine yardım etti ve tekrar ilerlemesine rehberlik etti.

Reid komutanına, "Yarın konuşuruz," dedi. "Reid, ben-"

Kosana endişeli gözlerini Vaasa'ya dikerek konuştu.

"Yarın," dedi tekrar, ses tonunda pazarlığa yer yoktu. Başını eğen

Kosana başka bir şey söylemeden oradan ayrıldı.

Reid ne kendini ne de durumu açıklamadan ikisini de kemerin altına götürdü. Vaasa, komutanın onların ayrılmasını ve kendisinin gözetim altında tutulmasını istediğini biliyordu. Etrafına bakınarak villanın her bir zayıf noktasını inceledi ve içini bir uyarı kapladı.

Kapı yok mu? Gardiyan yok mu?

Bu yerle ilgili hiçbir şey mantıklı gelmiyordu. Reid kendini korumak istememiş miydi? Yalnız kalmak istemiyor muydu? Şehrin geri kalanına çok yakındılar, çok erişilebilirdiler. Birisi tuzla kaplı sahil boyunca yürüyüp tepeye tırmanabilirdi.

O zaman işleri böyle mi yapıyordu?

Vaasa içeri girdiklerinde evin hızlı bir zihinsel haritasını çıkardı. Kabul alanı yoktu, bunun yerine kahverengi kanepeler ve ahşap bir masayla tamamlanmış iyi döşenmiş bir yaşam alanı vardı. Kitap rafları ve bir içki dolabı sıcak pişmiş toprak duvarlara yaslanmıştı. Ana odadan üç koridor geçiyordu ve bunlar

geniş bir koridora götürdü. Birkaç odayı geçtikten sonra, sağ tarafta gölün bulunduğu küçük bir koridordan geçerken soğuk hava tekrar yüzlerine çarptı. Vitraylı çift kapıdan geçerek bir odaya girdiler.

Aklına gelen ilk kelime yine *basitlik* oldu. Bej rengi duvarlar, iki koyu meşe şifonyer ve tavandan tabana bir ayna dışında çoğunlukla çıplaktı. Bir duvarı orman yeşili bir kanepa süslüyordu, yanında da beyaz bir paravan. Yandaki şeffaf perdeler Vaasa'nın tam olarak bir banyo odasına açılıyordu. Bunun yerine, bütün bir duvarı kaplayan panellere sahip tavandan tabana iki cam kapının çerçevelediği manzaranın genişliğine baktı.

Settara bu kapıların ardında, taş verandanın ötesinde uzanıyordu. Tıpkı ana giriş gibi ahşap bir kafesten sarı ve turuncu kır çiçekleri sarkıyordu. O pencerelerden başka evler, başka meraklı gözler görünmüyordu. Sadece gece yarısı sularında kan kırmızısı ayın yansıması vardı.

Buranın güvenli olduğunu mu düşünüyordu? Biri içeri giremez mi?

Reid arkasındaki kapı çerçevesine ve Vaasa döndüğünde Reid'in onu bulduğundan beri ilk kez gergin görüldüğünü fark etti. Çenesi gergindi, başını eğdi ve saçlarının telleri geriye doğru çekmek için kullandığı deri kayıştan düştü.

"Düşünceleriniz?" diye sordu.

Muhtemelen şimdiye kadar en güzel oda. Hiç kapılarla yaşamadım, sadece pencerelerle.

"Bir oda," diye cevap verdi. "Nerede uyuyorsun?"

Paltosunu çıkarmak için hareketlenen Reid, eliyle dört direkli yatağı işaret etti; krem rengi çarşaf ve kızıl hayvan kürkleriyle örtülü olan yatak, devasa cam panellere bakıyordu.

Vaasa'nın midesine bir şey düştü. Madem kendisi için değildi, neden ona bu odayı göstermişti? Bu gibi şeyleri sormaktan nefret ederdi -konaklama, yemek, temel ihtiyaçlara erişim. Bunun zayıflığı derisini kaşındırıyordu ve gecenin bu geç saatinde derisi ince hissediyordu. Çantasını biraz daha sıkı kavrayarak, ". Peki ben nerede uyuyacağım?"

Başının arkasındaki çevik elleriyle saçındaki deri kayışı çözen Reid, çenesiyle aynı yatağı işaret etti.

Sonra da sanki az önce ettiği şeyi yapmamış gibi dönüp banyo odasına girme cüretini gösterdi.

Öfkeden çılgına dönen Vaasa çantasını Aoor'a bıraktı ve hışım la peşinden beyaz perdelerin arasından geçerek bitişikteki odaya girdi. Ağzından birkaç kelime kaçırmaya hazırlanırken gözlerini düzeneğ e dikince durdu.

Odanın sol yarısının tamamı opali andıran taş işlemeliydi ve cam kap ılarının ardında devasa bir duş başlığı ve pençe ayaklı bir küvet bulunuyordu. Yapraklı sarmaşıklar tavandan sarkıyor, saks ılarının üzerine dökülüyordu ve küvetin hemen yanına küçük bir ahşap bank yerleştirilmiş ti.

Kendi şehri bu tür bir altyapı için çok soğuktu; karlı dağlarda evlere getirilen su donar ve damarların patlamasına neden olurdu. Asterya'nın diğ er bölgelerinde, Zataar'da da bu tür sağanaklar görmüş ti ama Mekës'te görmemiş ti.

Merakını gidermek için elini kalçasına götürdü. "Kendimi açıkça ifade ettiğ imi sanıyordum: Beni yatağ ına almayacaksın."

"Seni yatağ ıma almayacağ ım," dedi Reid kuş ağ ının ortasından çekip kumaşı baş ının üzerinden geçirirken ve umursamadan Aoor'a bırakırken. Saçları geniş omuzlarına dökülmüş , mürekkepli göğ sü bir kez daha tamamen ortaya çıkmış ti. "Ama bu evde yaşayan birlik üyelerim var ve eğer bu konuda ciddi olduğ umuza inanırlarsa, senin baş ka bir odada uyumana izin veremem."

"Karı kocalar her zaman ayrı odalarda uyur," diye karşı çıktı. "Tabii, karı kocaların birbirlerinden nefret ettiğ i Asterya'da."

"Oh, ve biz sadece çok iyi arkadaş ız."

"Sen benden nefret , ben de senden kesinlikle nefret etmiyorum."

Kollarını havaya kaldırdı. "Düğ ün gecemizde neredeyse seni öldürüyordum."

"Sana söyled iğ im gibi, bundan ne kadar keyif aldığ ımı hafife alıyorsun."

"Sen hastas ın."

Omuz silkti, sonra ellerini pantolonuna götürdü. "Kalmak ister misin? Bu duş iki kişı için yeterince büyük ve bir yatak değ il, bu yüzden yukarıda bahsedilen kurala göre gidersek, seni buraya götürürsem teknik olarak anlaşmamızı ihlal etmiş olmam."

Ağız açık kalan Vaasa hayal kırıklığı içinde haykırdı ve perdeleri kapatarak banyo odasından hışımla çıktı.

Kahkahalarla kükredi ve bıçaklarla ilgili bir şeyler söyledi.

O, ondan nefret etmiyor olabilirdi ama o, ondan *nefret ediyordu*. Bir daha asla yalnız kalamayacaktı. Asla huzur içinde uyuyamayacak, kendi alanında istediği ve ihtiyaç duyduğu şeyleri yapamayacaktı. Uyanık olduğu her anı bu pislikle paylaşmak zorunda kalacaktı.

Büyü parmak uçlarında kıpırdandı ve Vaasa ellerini sallayıp dizlerinin arkası yatağa çarpana kadar tökezledi. Aptal, *işe yaramaz*.

Kanepede uyuyabilir. *Hayır, o*
kanepede uyuyabilir.

Kapalı perdelerin ardından akan suyun sesi duyuldu ve Vaasa aceleyle paravanın arkasına geçerek çantasına daldı. Uzun bir gömleği, aptal acolyte cübbesi ve-

Kırmızı gecelik. Dihrah'a kaçarken satmadığı birkaç şeyden biriydi.

İlham ve güç göğsünde yankılandı ve Vaasa o şeyi takarak paravanın arkasında Reid'in işini bitirmesini bekledi. Bir dakika kadar sonra Reid suyu kapattı ve onun banyodaki taşına bastığını duydu. Perdeler aralandı.

Kadın paravanın arkasından kaydı ve belinde sadece bir havlu olan Reid aniden durdu. Görünüşe bakılırsa nefes almayı da bırakmıştı. Gözlerini bir aşağı bir yukarı gezdirerek, "Seni tekrar o hale sokmak için çok daha fazla uğraşmam gerekeceğini," dedi.

Bir elini kısa saçlarında gezdiren Vaasa yatağa doğru süzüldü ve kürkleri geri çekti; elleri düğün yataklarının ipek çarşafalarında geziniyordu. Sırtını hafifçe eğerek ona baktı. "Karı koca, değil mi?"

Reid tereddütle başını salladı.

"O zaman senin olan benimdir." Kanepeyi işaret etti. "Bu gece orada uyuyabilirsin."

Homurdandı. "Kanepede uyuyabilirsin, Vahşi Bir. Bütün gün çalıştım ve yatağımdan başka bir yerde uyursam lanetlenirim."

"Seninle aynı yatakta uyumayacağım."

Reid omuz silkerek şifonyerine doğru ilerledi. "Dediğim gibi, kanepede orada. İstersen senindir."

Vaasa lanet olası bir çocuk gibi yatağın *ortasına* doğru kaydı ve kollarını kavuşturdu.

Reid durdu. Baktı.

Sonra odanın içinde sinsice dolaştı.

Yatağın dibine inerek yaklaşıp kadar süründü ve Vaasa yatak başlığına bastırmaya başladı. Gözlerinde ateş parlıyordu ve onları Vaasa'ninkilerden ayırmıyordu. Ellerini Vaasa'nın iki yanına koyarak, tıpkı düğün gecesi yaptığı gibi, göğsü Vaasa'gövdesini kaplayana kadar yüzünü yaklaştırdı. "Bu yatakta uyuyacağım," dedi ve Vaasa daha ağır nefes almaya başladı. "İsteklerine saygı duyduğum için en azından pantolon giyeceğim. Benimkine saygımdan dolayı" - bakışlarını Vaasa'nın üzerinde bir aşağı bir yukarı gezdirdi- "değiş. Onu senden almama izin vermediğin sürece seni o lanet şeyin içinde tutmayacağım."

Vaasa'nın dudakları, göğsündeki ateşin daha da alevlenmesiyle aynı anda aralandı. Öfke zihninin her boş yarığına doldu ve kötücül büyüünün üzerinde tuttuğu sıkı tasma gerildi. "Peki ya onu benden almana izin vermeye niyetliysen?"

"Bu oyunu kazanamayacaksın, Vahşi Bir." Reid ondan ayrılıp bir kez daha şifonyerine doğru ilerlerken yatak eğildi. "İddialarına rağmen, sandığın kadar iyi bir yalancı değilsin."

"Düğün gecemizde bir sorun teşkil etmedi."

Bir gömlek çıkarırken omzunun üzerinden baktı. "Seni hafife almışım. Aynı hatayı bir daha yapmayacağım." Gömleği kızın kucağına fırlattı. "Şimdi üstünü değiştir ve nerede uyumak istediğine karar ver."

Burnunun dibindeki karanlık sis şiddet ve acımasızlık fısıldıyordu. Öfkeyi ve kan dökmeyi teşvik eden mırıltılar çıkarıyor ve onun hassasiyetlerini çekiştiriyordu.

Gözleri ona dikildi ve Vaasa büyüünün ellerinin etrafında kıvrılmasına kaşlarını çattığına yemin edebilirdi. Ondan gelen bu bakışla ilgili bir şey, çarşafların altına saklanmak ve bir daha asla görülmemek isteyen derin, güvensiz bir parçasını aydınlattı.

Çirkin olduğunu biliyordu. İğrenç olduğunu biliyordu.

Gömleđi ellerinin arasına alan Vaasa, sahip olduğu her açýyı değerlendirdi. Tartışmaya devam etmek ve kaybetmek. Düşün gecelerini kazandığı gibi kazanmaya çalışmaya devam etmek ve potansiyel olarak onu daha fazla kızdırmak. Tüm yollar tek bir şeye çıkıyordu: elindeki gömleğe.

Sessizce ayağa kalktı ve paravanın arkasına geçerek kırmızı geceliğini çıkarıp çantasına geri soktu. Ona verdiği gömlek neredeyse başlı başına bir gecelikti ve kalçalarına kadar uzanıyordu. Giyindikten sonra bir süre daha paravanın arkasında durdu ve içini çekti.

Üç yıl.

Sadece üç yıl sonra özgür olacaktı. İstediği yere gidebilirdi; büyü ortadan kalkacaktı. Bu yüzden buradaydı. Hiçbir yatak, hiçbir oda, hiçbir göl manzarası bundan daha önemli olamazdı.

Reid'in sesi ekranın diğer tarafından yankılandı. "Kardeşiniz bunu birkaç hafta önce gönderdi."

Tüm zaman çizelgeleri ve özgürlük düşünceleri yok oldu.

Perdenin üstünden bir mektup düştü, kuru parşömen çıplak ayaklarının önündeki Aoor'a indi.

Hızla eğilip açtı, sırtını duvara dayadı ve gözleri düzgünce yazılmış Asteryan kelimeleri gözden geçirdi.

Kalbi boğazına doğru fırladı.

Başkasına zararsız görünürdü. Hatta onun iyiliği için endişeleniyordu. Ama onun için mesaj açtı: Adam onun nasıl olduğu hakkında bilgi almak istiyordu. -Ne evliliğinde, ne seçimlerde ne de Reid'le ilgili başka bir şeyde.

Lanetle ilgili bir güncelleme istedi.

Bu da Dominik gelip işi kendisi yapmadan önce onu kırması gerektiği anlamına geliyordu. Ve bunu yaptığında, Mirehin Reid'ine bir an bile ihtiyacı kalmayacaktı.

Şiddet, öfke ve büyü uzuvlarından süzöldü ve midesinde korkunç bir yumak haline geldi. Korku dilinde ve boğazında bir zehirdi ama kuruluğa rağmen yutkundu.

Vaasa paravanın arkasından çıktıda, Reid söylediği gibi gri bir pantolon giymişti ve ona bir saniyeden fazla bakmasına izin vermedi. Yatağın sağ tarafındaki hayvan kürklerinin altına girdiğinde bile. "Kardeşin ne istiyor?"

Yalan söyledi. "Nasıl yerleştiğimi öğrenmek için," dedi yatağa yaklaşırken.

Reid ona baktı. Gümleğine bastırın göğüslerinin tepesine inen gözlerindeki şehvet dolu parıltıyı gizlemeye çalışmadı.

Ellerini sıcak kürklerin içine sokan Vaasa çekıştirdi.

Battaniye yataktan Aoor'un üzerine kaydđ. Kadın kürkleri kollarına alıp kanepeye doğru yürürken Reid sıkıntıyla içini çekti. Soğuk derinin üzerine ve battanileri etrafında katladı, böylece onları geri almak için fiziksel olarak onu kaldđrması gerekecekti.

"Sadece şu lanet yatakta uyu, Vaasalisa," diye .

Yüzü ona dönük olmayacak şekilde dönerek, sıradan bir zalimlikle, "Neden yapayım ki? Bu odada seni seviyormuşum gibi davranmak zorunda değilim."

Sessizlik.

Sonra Mirehli Reid başucundaki lambayı söndürdü ve oda karanlığa gömüldü.

BÖLÜM

6

Setar Sodality, sivri kuleleri ve arazinin her iki yanında karşılıklı duran iki büyük simetrik kubbesiyle gökyüzüne doğru yükseliyordu. Beyaz tuğlalar ve kırmızı çatılardan oluşan bina, kendine ait küçük Aoating rıhtımlarıyla su yolu boyunca uzanıyordu.

"Neden buradayız?" Vaasa, Reid'in göğsüne yaslanmamak için sırtını kamburlaştırarak sordu.

Onun arkasına oturup battaniyesiz uyumuş bir adama göre kendini beğenmiş görünerek ağırlığını atın eyerine verdi. "Anlaşmamızın bana düşen kısmı, Vahşi Bir."

Etraflarında hiçbir muhafız dolaşmıyor, yalanlarını anlatabilecek hiçbir meraklı kulak yoktu. At, heybetli binanın ferforje demir kapılarından tırıslla geçerken Vaasa kendi kırmızı kuleleri olan toplam dokuz kule saydı. Birçok katın her birinde pencereler vardı ve kampüsün merkezinde, kollarının kıvrımlı detaylarını görebileceği kadar büyük bir saatin bulunduğu bir çan kulesi yer alıyordu. Vaasa'nın parlak renkli bahçelerin genişliğini seçebildiği kemerler en alt katın tüm çevresini kaplıyordu.

Demir kapılardan içeri girdiğinde Reid Auidly arkasından atından indi. Onun kendini beğenmiş altın gözlerine bakan Vaasa'nın aklından atı çalıp onu burada bırakmak geçiyordu. Onunla geçirdiği her an sabrını ve kontrolünü sınıyordu.

Yine de attan indi ve dizginleri ona teslim etti, bu sodalitenin içinde ne bekliorsa onunla yüzleşmeye razı oldu. Bilgi bu yapılarda yaşıyordu ve Vaasa'yı her şeyden çok rahatsız eden şey bilgi eksikliğiydi.

Atı ametist cüppeler giyen bir yardımcısına teslim ettikten sonra Reid'le birlikte kemerli tünellerden birine daldı ve hemen sola dönerek çift kapıdan büyük bir giriş odasına girdi. Serin hava ensesinde yankılandı ve Vaasa küçük bir rahatlama nefesi verdi. Basamakları çıktılar

Kıvrımlı bir merdivenden beyaz mermerden bir asma kata çıkılıyordu ve bu kat daha fazla lligre demir işçiliğiyle kaplıydı.

Ve sonra altı merdiven daha, çünkü görünüşe göre Icrurian sodalitelerindeki insanların hepsinin demirden bacakları vardı.

Reid hiç de görünmüyordu ama dün teknede sergilediği performans göz önüne alındığında bu beklenmedik bir şey değildi. Reid fiziksel olarak ondan üstündü ve Reid bunu düşünmekten hoşlanmıyordu.

Merdivenlerin tepesinde, Aoor girişinin orman yeşilleri ve yanık kahverengileriyle çerçevelenmiş başka bir koridor bekliyordu. Sağ uçta, üç kapı aşağıda, Reid bir davet beklemeden kapıyı açtı ve Vaasa'yı da kendisiyle birlikte eşikten içeri sürükledi.

Siyah duvarlar ceviz kitap raflarıyla kaplı devasa bir odaya açılıyordu. Tonoğlu tavanlar, bu binanın birçok kulesinden birini ortaya çıkarıyordu, karmaşık demir lligree bu alt açıdan nefes kesiciydi. Bu odanın en az üç girişi olmalıydı, her duvara dev merdivenler bağlıydı. Diğer tarafın tamamı cam panellerle kaplıydı, şehri gözler önüne seriyor ve turuncular, maviler ve grilerden oluşan mozaik zemini parlatacak kadar ışık alıyordu. Tavandan sarkan fenerler, yeşil şelaleleri andıran sarmaşık bitkilerinin yanında, Una Sodality'de gördüğü aynı akkor kıvılcımı taşıyordu. Uzak duvarda yatak büyüklüğünde bir divan vardı.

Vaasa'dan sadece birkaç yaş büyük, zeytin tonlarındaki teniyle güzel bir tezat oluşturan ametist rengi cüppeler giymiş, elleri bir kitabın köşelerine yapışmış, göz alıcı esmer bir kızdı o. Girişlerini görür görmez başını kaldırdı ve yüzü inci beyazı dişlerini ortaya çıkaran bir gülümsemeye dönüştü. Tam kitabı kapanırken, kitap raflarından birinin etrafından başka bir kadın geldi.

Gümüş rengi sarı saçları yabancının yüzüne dökülürken başını kaldırdığında kırışıqlarla öpülmüş kehribar rengi gözleri ortaya çıktı. Bir gökyüzünün genişliğiyle gülümseyen yaşlı kadın elindeki devasa deri kitabı yere bıraktı, oniks cüppesi arkasında sallanıyordu. "Dönmüşsün," dedi Reid'le aynı batı aksanıyla ve sonra gözlerini Vaasa'ya dikti.

Kadın gördüklerine inanamamış gibi gözlerini iki kez kırıştırdı.

"Öyleyiz," dedi Reid, sonunda Vaasa'dan uzaklaştı ve dört büyük adımda odayı geçti. Kollarının arasında eriyen yabancı kadını kucaklarken,

Vaasa, Reid'in bir şeyler mırıldandığını duyduğuna yemin .

Kadın onu incelerken ikisi göz göze geldi, eliyle çenesinden tutup onu inceledi ve sonra gözlerini Vaasa'ya dikti.

"Bu Melisina Le Torneau," dedi Reid, Vaasa'ya bir kez daha dönerek. "Veragi'nin yüce cadısı."

"Hepimizin en güçlüsü," diye alay etti kahverengi saçlı olan diğer kadın.

Başka bir beden kitaplığın etrafından dolandı ve aniden durdu, neredeyse elindeki toprak kupayı düşürüyordu. Tuzlu ve biberli saçları açık kahverengi, buruşuk yüzünü çerçeveliyordu ve gözleri dökülmüş pipiyi andırıyordu.

"Vaasalisa," dedi Melisina, "bu Suma. Gördüğüm kadarıyla Amalie ile tanışmışsınız." Aslında kimseyle tanışmamıştı.

Görünüşe göre genç olan -Amalie- koltuktan doğruldu. "Sizinle tanışmak çok güzel, Konsolos."

Tam o sırada kapıdan bir çift kadın girdi ve şaşkınlıkla sırtlarını dikleştirdiler. İkisi de on beş ya da on altıncı yaşlarında görünüyordu. Birinin uzun siyah örgüleri, koyu sarı , mor kedi gözü gözlüklerle çevrelenmiş koyu renk gözleri vardı; diğerinin soluk beyaz teni ve platin gibi saçları alt kattaki Aoors'a rakipti. Mor gözlüklü olan diğerine baktı ve "Misafirimiz mi var? Bizim hiç olmaz ki."

Diğeri bir kahkaha attı.

"Sus," dedi Amalie ve kadınlar önce birbirlerine, sonra tekrar Amalie'ye baktılar ve platin saçlı kadın dilini çıkardı.

Vaasa, kimsenin bu iki kadına ne yapmaları gerektiğini söylemediği ve başlarını sallayarak uzaklaşmadıkları izlenimine kapıldı. Özellikle de Reid kıkırdayarak ona döndüğünde... Reid'in yakınlığı şimdi Vaasa'nın yan tarafını kaşındırıyordu.

"Onlar için endişelenme," dedi Melisina, sonra biraz daha yaklaştı. "Bana sorarsanız bela."

"Kimse yapmadı," diye şarkı söyledi içlerinden biri, mor gözlükleri burnundan aşağı düşerken hepsinin yanından geçip Amalie'nin divana doğru ilerledi. Amalie hemen itiraz etti ama kadın şehvetli kalçalarını aşağı doğru salladı ve bacaklarını yukarı kaldırdı. Kitabını açtıktan sonra dünya artık için var olmuyordu.

"Pisliğin teki," dedi diğeri, tam da o divana gidip kendini oraya atmadan önce. İki kadın kıkırdadı, sonra her biri kendi kitaplarını okumaya başlarken .

Vaasa bir adım geri çekildi. Kimdi bu insanlar?

"Sen Veragi misin?" Suma sordu, kahverengi gözleri Vaasa'ya tam olarak inanmamış gibi bir aşağı bir yukarı geziniyordu.

"I-" Vaasa durdu, korku midesine vurdu ve kramp girdi. "Ben hiçbir şey değilim. Bu bir lanet, bu-"

"Göster bize," dedi Melisina.

Parmakları titreyen Vaasa bileğini kaldırdı. İçindeki kötü duygulara biraz müsamaha göstererek basınç avucuna doğru ilerledi. Parmaklarının içine. Uçlarında dans eden siyah sis püskürerek var oldu ve derisinin üzerinde şakacı bir şekilde dönmeye başladı. Çalınan deri kitap onu *bir boşluk* olarak tanımlamıştı.

Amalie küçük bir nefes aldı ve Vaasa'nın dehşetine rağmen Melisina sanki Vaasa ona güneşi göstermiş gibi gülümsedi.

Bunu görmek Vaasa'nın midesini bulandırdı ve parmaklarını silkeleyerek ten rengi pantolonunun ceplerine soktu. Aoor'a baktı.

"Bundan korkuyorsun," dedi Melisina.

Kelimeler boğazında düğümlendi ve Vaasa'nın gözleri Reid'e kaydı. Reid zaten ona bakıyor, değerlendiriyordu. Vaasa, Reid'in ona bakışlarında bir küçümseme olduğuna yemin edebilirdi. Ne olursa olsun, Reid ona devam etmesini işaret etti.

"Ben..." diye başladı Vaasa, sonra dudaklarını kapattı.

Yapamazdı. Reid muhtemelen tam olarak ne yaptığını görmüştü - bu kötülük onun içinde bir yuva kurmuştu ve ifadelerine ve diline sızmıştı.

Muhtemelen akıllıca bir seçim yaptığını düşünüyordu.

Onun hakkında gerçek bir şey bilmesine gerek yoktu - annesini nasıl bulduğunu, bu gücün korkunç istilasını midesinde ve göğsünde nasıl hissettiğini. Acımasızca nefesini nasıl çaldığını, bir dalga gibi üzerine nasıl çöktüğünü.

Onu içten dışa doğru nasıl boğduğunu.

Ona karşı bir gram daha cephaneye veremezdi.

Boğazı giderek daralan, büyüsü giderek ağırlaşan Vaasa başını salladı. "Git," dedi Melisina aniden.

Tabii ki. Vaasa boyun eğerek başını kaldırdı.

1. Melisina Reid'e bakıyor.

Tartışmaya başladı ama Melisina başını iki yana salladı. "Seninle odada konuşmayacak, o yüzden gitmelisin."

"O benim karım. Bilmem gerek-"

Kanepedeki kadınlardan biri kitabını kapatıp ayağa kalkarak, "Ve eğer konuşmazsa birkaç ay içinde dul kalacaksın," dedi. Diğeri de ona katıldı. "Bizimle sınıflarımıza kadar yürüebilirsiniz."

Reid'in çenesinde bir şey kıpırdadı ve Vaasa'ya baktı. Bir anlığına da olsa yumuşamıştı. "Aşağıda bekliyor olacağım."

Melisina onu başından savmak için el sallayarak, "On beş saat içinde geri geleceksin," dedi. "Eminim bizi denetlemekten daha önemli işlerin vardır. Tanrı aşkına, sen bir ustabaşısın."

Vaasa... bu kadından hoşlanıyor olabilir mi? Özellikle de Melisina kapıya doğru yürüyüp açtığında.

Mireh'li Reid, homurdanarak ve tamamen yenik düşmüş bir halde odadan dışarı çıktı.

İki kadın göz kırptı ve peşinden koşmaya başladı. Amalie rüzgâr çanları gibi kıkırdarken, Suma sanki bütün bu sıkılmış gibi uzaklaştı.

Vaasa gerginlikten kusmak istemeseydi aval aval bakabilirdi. "Bizim... bizim on beş saate ihtiyacımız var?"

"Hayır," dedi Melisina. "Sadece Dihrah'tan beri kendine ayıracak vaktin olmadığını varsayıyorum."

Vaasa'nın kaşları birbirine çarptı. Bu kadın onun Dihrah'ta olduğunu nereden biliyordu?

Melisina'nın kapıyı tıklatıp masasına doğru yürümeye başlamasını izledi, az önce aldığı hafif öfkeden etkilenmemişti. "Kusma başladı mı?"

Vaasa'nın dudakları şok içinde aralandı.

"Bunu evet olarak kabul ediyorum." Siyah cübbesini alıp sandalyesine yerleşirken karşısındaki koltuğu işaret etti. Vaasa koltuğa oturdu ve rahat görünmeye çalıştı. Ama rahat değildi.

Amalie de masaya oturmak için kendine yardım etti. Bu korkusuzdu. "Sana ne hoşlanıyorsun? Bazen Melisina sana Vaasalisa diyor, bazen de

Vaasa."

Melisina onun hakkında mı konuşmuştu? Bu kadınlara? "Vaasa bir. İkiniz de burada bilgemisiniz?"

"Melisina öyle," dedi Amalie ses tonunda gururla. "Bir gün ben de olacağım. Ama daha da önemlisi, biz Veragi cadılarıyız."

Kaşları çatılan Vaasa cevap almak için Melisina'ya baktı.

"Veragi'ler en iyi gruplar halinde olur," dedi Melisina. "Tüm kovanlar öyledir." "Tek bir cadı sorun yaratır," dedi Amalie.

Melisina, "Bir cadılar meclisi tam bir kâbus," diye ekledi.

Vaasa ağırlığını beceriksizce kaydırđı, altındaki ahşap sandalye inledi. Annelik bağları onu sık sık rahatsız ederdi ve iki masa arkadaşı arasında yaşananları tarif etmenin tek yolu da buydu. İçinden gelen saklanma ya da kaçma içgüdüsüne rağmen Vaasa en azından bir kişinin onayına ihtiyaç duyuyordu. Cevaplara ihtiyacı vardı; bunu mahvedemezdi. "Anlamıyorum."

Melisina, "Icruria'daki her sodalite belirli bir cadı meclisine ev sahipliğı yapar," diye açıkladı. "Güvenli bir şekilde çalışmak, büyüyle ilgili literatüre ve araştırmalara katkıda bulunmak ve bir cadı meclisi olmayan cadılar için bir yuva olmak için bir yer. Bizimki adını, büyüü damarlarınızda dolaşan tanrıça Veragi'den alıyor."

"Sizi bulduğumuz için şanslıyız," dedi Amalie. "Veragi ile bağlantısı olan çok az soy var."

Melisina'ya dönen Vaasa kaşlarını kaldırdı. "Kan bağı mı?"

"Veragi büyüü hakkında ne biliyorsun?" Melisina sessiz olmasını istercesine elini Amalie'ye doğru kaldırarak sordu.

Hiçbir şey. En azından gerçek bir şey değil. "I..." Vaasa'nın böyle olduğı, konuşamadığı o kadar uzun zaman olmuştu ki. Sık sık konuşmamayı seçmiş, mükemmel cümlelerin dilinden dökülmesi için uygun anı beklemişti, ama kelimelerin orada olmaması? Kırılğanlığın samimi okşayışını hissetti ve bunu sinirlerinden söküp atmak istedi. "Hiçbir şey bilmiyorum. Tek bildiğim, bana ne zaman bulaştığı..." Ceviz masaya baktı. Yutkunddu.

Melisina ve Amalie sanki Vaasa'nın konuşmaya hazır olduğuna karar vermesini bekliyormuş gibi odada sessizlik hakimdi. Hissettiğı baskı değildi, sadece iki seçeneğın tarafsızlığıydı: *Konuşur ve , konuşmaz ve hiçbir şey öğrenmez.*

"Annemin cesedini bulduğumda bana da bulaştı," dedi Vaasa nihayet.

Amalie'nin ağız kaşlarını çattı. Melisina başını salladı, dudaklarından küçük bir *tıslama* döküldü. "Sana bulaşmadı. Veragi büyüsü nesilden nesile, bir anneden en büyük kızına geçer. Sadece cadı öldüğünde geçer."

Vaasa'nın kalbi küt küt atmaya başladı, göğsü daraldı ve bir şey onu büküm yaptı. Ağlamak. "Ne?"

"Neredeyse anında geçerdi. Çok üzgünüm."

Vaasa tırnaklarını avucuna geçirdi ve Melisina'nın istediği kadar üzgün olmadığı için kendine kızdı. Bunun yerine, şaşkınlığı kızgınlıkla birleştirdi. "O... o hep miydi?"

"Annesi öldükten sonra,
evet." "Hayır."

Melisina kaşlarını çattı. "Olanı değiştiremem."

O halde... annesi bunun başına geleceğini biliyor muydu? Kendisi de bunu yaşamış ama Vaasa'nın bunu bilmesine izin vermemiş miydi? Vaasa'yı ölüme mi mahkum etmişti? Ailesinin acımasızlığı gerçekten de sınır tanımıyordu.

"Annem bir *cadı* mıydı?"

Melisina başını salladı. "Tıpkı benim gibi. Sizin gibi." "Bu meclisteki hepimiz gibi," diye ekledi Amalie.

"Kimdi o zaman?" Vaasa sordu. "Asterya'da doğdu, bir imparatorla evlendi-"

Melisina sesini yükseltmeden ya da alçaltmadan, "Bu büyük bir soru," dedi. "Neyin mümkün olduğuna odaklanalım."

Kelimelerdeki bir şey Vaasa'nın kafasındaki sesleri susturdu. *Aylardır* cevaplardan daha önemli ne olabilirdi? Buradan ayrılma ve yeni bir yere başlama fırsatından?

Melisina avuçlarını masaya dayadı. "Bazen dünya çok büyüktür ve sorular tek bir kişinin yüzleşemeyeceği kadar zordur. Kesin olarak bildiklerinize odaklanın. Şu anda ne biliyorsunuz?"

Melisina'nın yüzündeki ifadeye bakılırsa, Vaasa onun cevapları öğrenmek isteyip istemediğini merak ediyordu. Belki de böyle bir ifşaat onu nihayet kıracak şey olabilirdi. "Bunun ermesini istiyorum," diye cevap verdi.

"Bunu yapmayacak. Büyü tıpkı herhangi bir organ ya da kan gibi sizin bir parçanızdır."

Safra Vaasa'nın boğazına doldu, dişlerinin arkasını yaktı. Bunun sonuçları... İkisine de bakamıyordu. "O zaman ihtiyacım olduğunda onu nasıl kapatacağımı bilmek istiyorum."

"Güzel. Bugün, büyüü salt irade gücüyle hareket ettirmeyi öğreneceksin."

Bu büyü irade *edilebilir* miydi? Neyden yapılmıştı ve neden onu seçmişti? Vaasa'nın aklında daha yüzlerce soru vardı, her biri midesini ve parmak uçlarını sızlatıyordu...

Neyin mümkün olduğuna odaklanın.

"Sen... bana onu nasıl kullanacağımı mı öğreteceksin?" Vaasa mırıldandı.

Melisina sırtarak, "Eğer bize izin verirsen, sana bundan çok daha fazlasını öğretebiliriz," dedi.

Beş saat sonra, aylar ilk kez Vaasa kendini boş hissetti.

İyi anlamda bir boşalma. Ağrıyan, yalnız, her şeyi acıtan bir boşalma değil, daha ziyade sürekli ıstırap ve üzüntü sarmalı karnından kaybolmuştu. Belki de hâlâ oradaydı ama uykuda olduğunu hissettirecek kadar sessizleşmişti.

Kadınlardan hiçbiri başka bir soru ; dürtmediler, kurcalamadılar ya da Vaasa'nın sahip olmadığı cevapları aramadılar. Konuyu tamamen yalnız bırakan Vaasa, kendini acı veren kırılganlıktan kurtarmış ve bir parça başarı elde etmişti.

Melisina ve Amalie onunla vakit geçiren tek iki kişiydi ve Vaasa her ne kadar anlamasa da ikisine de saygı duymaya başlamıştı. Amalie son derece zeki, şefkatli ve çalışkan biriydi. Vaasa'ya sihrini nasıl yönlendireceğini öğreten oydu: ileri geri, alttan üstten, içinden gelen hisleri yönlendirebiliyordu.

Büyü hâlâ kurnaz ve dirençli hissettiriyordu ama onu bastırmaya çalışmak yerine kabul edip odaklandığında, bileklerinden ya da parmaklarının arasından yılan gibi geçiyordu. Yine de onu görmek hâlâ midesini bulandırıyor. Ama yaklaşan hastalığa, şakaklarına vuran yorgunluğa rağmen, bu kadar yorgun olmak iyi hissettiriyordu. Yapmaya değer bir şey yapmış olmak.

Vaasa'nın büyüünü kontrol etmeye çalışmadıkları zamanlarda üç kadın önemli bir şey konuşmuyordu. Bir saat boyunca onu Veragi büyüünün tarihi ve pek çok kullanımı üzerine bir kitapla baş başa bırakmışlardı. kitapta, çalınan kitabın ne anlama geldiğini öğrenmişti.

bir boşluktan söz ediyordu. Büyü tam olarak buydu; havayı, ışığı ve sesi boğan ham bir güç. türlü duyguyu boğuyordu.

Cadıların odalarının bulunduğu cadılar meclisi kulesi, Vaasa'nın Dihrah'ta aradığı türden kitaplarla doluydu ve orada da durumun aynı olup olmadığını merak etti. Sihirle ilgili tüm kitaplar Una Kütüphanesi'ndeki cadıların odasında da mı saklıydı? Brielle'in kastettiği bu muydu?

Son saatlerinde Amalie Vaasa'ya Veragi büyüleriyle ilgisi olmayan bir şey vermişti. Sadece eğlenmek için, ağır şeylerin ağırlığını hafifletmek için bir şey ve kızın yüzü okumaya değer bir şey önerme düşüncesiyle aydınlandı. Vaasa'yı çok şaşırtan bir şekilde, kendini Amalie'yle rahatça sohbet ederken buldu. Daha önce onun yaşındaki kadınların yanında hiç bulunmamıştı, en azından uzun süre. Bu sinir bozucu ve bir şekilde özeldi, bu da Vaasa'nın gardını yükseltti.

Ayrılırken, ondan minnettar olduğu üç şeyi belirlemesini . Bu, o gün yaptığı en zor şeylerden biri olabilirdi ve bunu kendine itiraf etmek onu rahatsız etmişti.

Dün gece yediği battaniyeyi, sodalitenin serinliğini ve yeşil rengi söyledi. Aklına gelen ilk şeyler onların isimleriydi ama bunları yüksek sesle söylemeyi başaramadı.

Yine de, o saatler tamamen sakin olduğu ilk saatlerdi ve sodaliteden ayrılmak için iradesinin her zerresini kullanması gerekti.

Burada uyuyamaz mıydı?

Melisina Vaasa'yı aşağı indirirken, "Bu büyüye bu kadar uzun süre dayanmış olman gücünün bir kanıtı," dedi. "Bugün bunu kabul ettin. En azından bir süreliğine acın hafifleyecektir. Eğer geri gelirse, o rahatsızlığın içinde oturmaktan korkma. Büyü doğası gereği kötü değildir. Ancak kontrolden çıkmış gibi hissediyorsanız, sizi ele geçirmesine izin vermeyin. Şiddete başvurursanız havanızı kaybedersiniz."

Bu anlamsız boşluğun onu boğduğu düşüncesi sinirlerine hiç iyi gelmese de, başka birinin bu parçalayıcı ıstıraptan bahsettiğini duymak, bunun basitçe onaylanması Vaasa için her şeyi değiştirmiş gibiydi. Vaasa'nın bu büyüü bir çıkış noktası olmadan içinde nasıl tuttuğunu ilk kez tartışıyorlardı.

Ama onunla oturmak? Kendisinin bunu yapabileceğini düşünmüyordu.

"Yarın, aynı saatte?" Melisina sordu.

"Ben... Size nasıl teşekkür edeceğimi bilmiyorum."

Melisina elini kaldırdı. "Teşekkür etmenize gerek yok. Yarın, aynı saatte."

Bu sefer bir soru değildi.

Kendisini gözlerden uzak kulelerinin birinci katına götürecek mermer merdivenlerden inerken Vaasa'nın içinde parlak bir şeyler başlamıştı.

Belki de gururdu.

Dibe vurduğunda ve Reid'i orada dikilirken bulduğunda içindeki mutluluk uçup gitmişti. Vücudunu yarıya kadar açmış, gözlerini pencerelerden ufka dikmiş bir halde sabırla onu bekliyordu. Saçları her zaman olduğu gibi arkaya toplanmıştı ama bu gece Vaasa'nın son birkaç gündür alıştığı tören kıyafetlerini giymemişti. Onun yerine koyu renk bir pantolon giymiş ve hiç gömlek giymemişti; kahverengi bir örtü bir omzundan göğsüne kadar uzanıyordu. Hafif bir pelerin diğer omzunu örtüyor ve baldırlarının ortasına kadar iniyordu. Bantlar heybetli kollarını çevreliyordu ve birinin üzerine bir kumaş demeti örtmüştü. Fazladan giysi. Onu görür görmez kumaşı avucunun içine aldı. "Yaşıyorsun."

"Evet, çok daha iyi bir şirket. Bu sefer herhangi bir pencereden atlama ihtiyacı hissetmedim."

Reid başını arkaya eğdi ve güldü. "Tanrım, sensiz sohbetlerim çok daha sıkıcıydı Vahşi Bir."

Her bir sinirine dokunmayı nasıl başarıyordu? Merdivenlerden inen cadılara Vaasa, sanki yakınlığı onu rahatsız etmiyormuş gibi bir adım öne çıktı. "Gidebilir miyiz?"

Ona dönerek itiraf etti: "Biliyorlar. Burada rol yapmana gerek yok."

Dudakları aralandı ve içinde bir parça aşağılanma uyandı. Küçük bir geri adım atarak başını salladı.

"Bu gece sana Mireh'i göstermeme izin verir misin?" diye sordu. Ona Mireh'i göstermek mi? "Ne demek istiyorsun?"

"Aşağı Bahçe geceleri canlanıyor. Size göstermek isterim. Bunu yapmak için aylarca bekledim."

Hayatları böyle mi olacaktı? O ne zaman istese bir gösteri mi ?

Aslında tam da bunun için imza atmıştı. Reid'in muhtemelen önce halkını birlikteliklerinin gerçek olduğuna ve Asterya'yla ilişkisinin güvence altına alındığına ikna etmesi gerekiyordu. Kendine baktı ve "Bu kıyafetler benim için mi?" dedi. Taba rengi pantolonu ve artık cılızlaşmış beyaz bluzu, eşinin dünyanın geri kalanına böyle görünmesini istemezdi.

"Öyle," diye onayladı ve gidip üstünü değiştirmesini işaret etti.

Vaasa iç geçirerek giysiyi elinden aldı ve 1. Aoor'un sol tarafına doğru yürüdü, Amalie onu izlerken nefesinin altından küfretti. Hızla bitişikteki banyo odasına girip üzerini değiştirdi, saçlarını çekti ve Amalie'nin seçtiği giysiye bir kez daha lanet okudu.

Havadar, zeytin rengi bir pantolon ve boynuna kadar gelen dar bir kumaştan yapılmış kolsuz beyaz bir üst. Kaşlarını çattı. Gövdesini neredeyse hiç örtmüyordu. Mekis'te hava, bırakın kolsuzu, bu kadar ince ya da göbeği açıkta bırakan bir şey giymek için bile yeterince sıcak değildi. Şansına pelerin de eklemişti.

Vaasa banyo odasından çıkarken Amalie'nin çenesi düştü ve Melisina'yla tekrar konuşmaya başlayan Reid'in yanında durdu. İkisi de aynı anda dönüp ona baktı ve Reid sırtını dikleştirdi.

"Aslında onları giyiyorsun." "mi gerekiyordu?"

"Şey, evet." Çenesini ovuşturdu. "Sadece ilk önce senin tartışacağını düşünmüştüm." "İstersen tartışabileceğimiz bir şeyler bulabileceğime eminim."

Dudaklarının sağ köşesi yukarı kalktı, çarpık bir yarım gülümseme ve "Sanırım senden hoşlandım," dedi.

"Şansınızı zorlamayın," diye mırıldandı ve cadılara bir kez daha veda etti.

Onu takip eden adamın kahkahalarından duyduğu rahatsızlığı görmezden gelmeye çalıştı.

"Aklımın ucundan bile geçmezdi Vahşi Bir," dedi onu kapıya doğru yönlendirirken.

OceanofPDF.com

BÖLÜM

7

Şehrin kalbine girdiklerinde, ikisi de Aşağı Bahçe olması gereken yere doğru ilerledi. Burası Vaasa'nın daha dün dans eden ve yemek paylaşan insanları gördüğü yerdı. Teknik olarak bir bahçe olmasa da, kumaş tentelerin çoğu her renkten asılı bitkilerle süslendiği için bu şekilde adlandırılmıştı - maviler, morlar, kırmızılar ve yeşiller turuncu, kırmızı ve beyaz binaları aydınlatıyor gibiydi. Settara'yı çevreleyen beyaz taş kemerler, gölün üzerindeki yıldız ışığının görüntüsünü veriyordu. Dairesel avlunun içinde, kalabalık alanın merkez üssüne yerleşmiş müzisyenler vardı. Gitarlardan ve çelik davullardan çıkan notalar etraflarında yankılanıyordu.

Çok güzel.

Her yer nefes ve Vaasa kendine izin verseydi, buranın şimdiye kadar en misafirperver yer olduğunu düşünebilirdi. Babası ve ağabeyi bu ulusu o kadar küçümsemişlerdi ki... ama neyi? Halkları arasındaki tek fark Mirehanların mutlu olmasıydı. İnsanlar dolaşıyor, çoğu dans ediyor ve hepsi daha önce gördüğü gibi gülüyordu. Çelik davul ve gitarın davetkâr sesi göğsünde bir şeyleri burktu. Bu insanlar böyle bir mutluluğu hak etmek için ne yapmıştı da kendi halkı bunu hak etmemişti?

Bu acı düşünce aklından geçerken, pişmanlık da hızla saplandı. Bu yerle ilgili herhangi bir şeyi sevmek bir israftı - olabildiği anda gitmiş olacaktı.

Reid onu pelerinininden çıkarıp yakınlarındaki bir masanın üzerine attı. Elini onunkine geçirdi ve çekiştirerek ortadaki insan kalabalığına doğru ilerledi. Tüm gözler onları takip ediyor gibiydi ve kızın yanaklarına sıcaklık yayıldı.

"Ne biz?" Vaasa sordu, onun peşinden koşarken ses tonuna az önceki sertliği karışmıştı. Çabucak, sanki hiçbir şey ifade etmemiş gibi gülümsedi ve sessizce kendini azarladı.

Reid, Vaasa'yı dönmeye zorlamak için elini kullanarak onları bir grup insanın etrafından dolaştırdı ve sonra elini Vaasa'nın beline koydu. Onu geniş göğsüne doğru çekti ve gözlerini etraftaki kalabalığa çevirdi. "Dans."

Ne?

Sanki avludaki herkes onları izliyormuş gibi hissediyordu.

Müzik uğulduyor ve insanlar ortak daireler çizerek dans ediyordu; bazı gruplar partnerlerini savuruyor ve diğer dansçıların arasından geçiyordu. Çiftler birbirlerine sarıldı. Biri elini diğerinin gövdesinde gezdirdi ve onu göğsüne doğru çekti. Kadın vücudunu erkeğe bastırdı ve öne doğru eğilerek kalçalarını erkeğin kalçalarına dayadı.

Reid, Vaasa'nın çifti nasıl incelediğini, gözlerinin ikisinin dokunduğu yerlerde nasıl gezindiğini izledi ve kısık bir kahkaha attı.

Ona dokunmayı bekliyor muydu?

Çekingen bir tavırla onun eline uzandı. "Bu oldukça kolay. Burama dokun." Elini yavaşça gövdesi boyunca kaldırdı, perdeleri geçerek tırnakları çıplak tenini sıyırdı ve göğsüne yerleştirdi. "Ve buraya." Bakışlarını birbirlerine kilitleyerek diğer eliyle de aynısını yaptı, bu kez parmaklarını ensesindeki saçların hemen altına yerleştirdi. "Güzel." Eli kalçasının kıvrımına bastırdı, yüksek kesimli pantolonun beliyle havalandı. "Kalçalarını benim için sallla."

Adam yavaşça hareket etti, eğer isterse ona uzaklaşması için zaman verdi, ama kadın temaslarını sürdürdü. Adam bugün anlaşmalarının kendi payına düşen kısmını fazlasıyla yerine getirmişti ve şehrin gözleri onların üzerindeyken, kadın karnında hafif bir sıkışma hissetti. Ondan istediği şey olmak için şaşırtıcı bir isteklilik. Davulların ezgisiyle önce sola, sonra sağa doğru hareket etti ve adam eliyle ona rehberlik etti, diğer elini göğsünde onunkilerle birleştirmek için kaldırdı.

Küçük bir gülümseme dudaklarında gezinmeye başladı ve gözleri ona dikildi.

Reid onu döndürüp arkasına çekerek ellerini belinden aşağı ve yukarı doğru hareket ettirdi ve onu daha önce hiç hareket ettirmediği bir şekilde müziğe doğru hareket ettirdi. Onu çelik davulların yankıları arasında port olmadan yönlendirdi ve bunu yaparken rahatsız edici derecede zarif görünüyordu. Her adımda ona rehberlik etti, böylece tek yapması gereken onu takip etmektir. Onun rehberliğinde kaçırdığı tek bir an bile yoktu.

Reid onun elini kavrayıp, sanki kalabalığa gösteriyormuş gibi, dönmesine yetecek kadar uzağa fırlattığında, bu kez sihir değil de içindeki bir şey büküldü. Parmakları kızın belinde gezindi ve yan tarafını yakaladı, kız sırtı göğsüne bastırana kadar kavradı ve çekti - tıpkı o çiftin gibi.

Dondu kaldı, bir adım kaçırdı. Adam, yanlış adımını kasıtlı gibi göstermek için kolunu beline doladı. Ilık nefesi kulağına kadar geldi. "Benimle aşıklar gibi dans et."

Başını öne eğerek dudaklarının onun boynuna değmesine izin verdi. İnsanlar fark etti. Bazıları fısıldadı.

Büyük ihtimalle son zamanlardaki yokluğu hakkında. Ya da belki şu anda nasıl göründükleri hakkında.

Icruria'nın birbirimizi kabul ettiğimize inanmasına ihtiyacım var. Birliğimizin onları temsil edecek kadar güçlü olduğuna.

Vaasa çemberin kenarında, Kosana'nın tanımadığı bir grup insanla birlikte durduğunu fark etti. Sarışın şarabından uzun bir yudum aldı, ancak uzaktan bile olsa Vaasa zavallı kadehin ölümcül bir pençeye sıkıştığını düşündü.

Vaasa bunu satmak zorundaydı. Etraflarındaki herkesi bunun önemli olduğuna, gerçek olduğuna inandırmalıydı. Zamanı geldiğinde, ikisi birlikte Asterya ve Icruria'nın iyiliği için çalışacaklardı.

Birlikte.

O da kolunu başka bir kadının yaptığı gibi kaldırdı ve Reid'in başının etrafına doladı, parmakları Reid'in saçlarının arasına girdi. Reid onun tenine karşı güldü ve elini karnının üzerinde kaydırarak "İşte " diye fısıldadı.

Müzik şakırdadı ve hızlandı, o da bu hıza ayak uydurdu, adamın ellerinin altında dans etme şeklini gevşetip teslim oldu. Adam onu daha da yaklaştırdı, vücutları birbirine yapıştı, ta ki adam onu ileri doğru hareket ettirene ve kadın adamın kalçalarına yaslanana kadar. Elleri onu tekrar hareketlere yönlendirdi, uyum içinde sallanıyordu. Ve göz ucuyla Kosana'nın kalabalığın içine dalmasını izledi.

Tempo değişti ve adam onu bir kez daha döndürdü, böylece Vaasa göğsüne yapıştı ve ona bakmak için başını yukarı eğmekten başka seçeneği kalmadı. "Bir kadeh şarap ister misin?" diye sordu, elleri Vaasa'nın sırtını saçlarının arasına soktu, sanki bu his hoşuna gidiyormuş gibi. Saç telleri gevşemiş ve şimdi yüzüne doğru sarkarak sağlam çene hattını çerçeveliyordu.

Muhtemelen sıcaktan ve egzersizden dolayı boğazı kurumuş olan Vaasa başını salladı.

Reid onu avlunun ortasından, hepsi de selamlaşan ya da onu dikkatle izleyen kalabalık insan gruplarının arasından geçirerek bir açık hava barına kadar götürdü. Sandalyeler ve masalar boyunca bir sürü insan dizilmişti, hepsi de Vaasa ve Reid'inkiler gibi kıyafetler giymiş ve derin bir sohbete dalmışlardı. Söylediklerinin bir kısmını anladı ama pek bir şeye odaklanamadı; kalabalığın içinde ilerlerken Reid'in onun elini ne kadar sıkı kavradığını göremedi.

Reid iki kadeh şarap getirdikten sonra Kosana ortaya çıktı, pek de mutlu görünmüyordu. Mireh'in kuvvetlerinin komutanı uzun saçlarının bir tarafını arkaya doğru örmüştü, güneşin öptüğü beyaz teni boynunda ve göğsünde sergileniyordu. Şeffaf, pudra mavisi pantolon kalçalarını örtüyor, ikiye ayrılıyor, sonra dizlerinde tekrar buluşuyor ve ayak bileklerinde toplanmadan önce bir kez daha ikiye ayrılıyordu. Bu havadar Icrurya modası Vaasa'ya yabancıydı ama kabul etmek gerekir ki Kosana'nın kaslı bacaklarına çok yakışıyordu.

Yine de bir muhafıza hiç benzemiyordu. Bu akşamki rolü bu değil miydi? Vaasa, komutanın dudaklarının ekşimsi dokunuşundan hoşlanmıştı, bu yüzden tatlı şaraptan bir yudum aldı ve Reid'i, vücudunun ne kadar yer kapladığına aldırmadan oturduğu masaya kadar takip etti. Bacaklarını biraz aralamış, kollarını gelişigüzel bir şekilde tahtanın sarkıtmış, saygısız bir tanrı ile süslü bir savaşçının tuhaf bir karışımı gibi görünüyordu.

Reid muzip gözlerle Vaasa'nın belinden çekiştirerek onu kucağına sürükledi, Vaasa'nın sertliğine ve şarabını neredeyse dökecek olmasına güldü. "Aşıklar gibi," diye fısıldayarak hatırlattı ona, dudakları kulağındayken.

Vaasa'nın nefesi kesildi ama sonra sanki oraya aitmiş gibi onun göğsüne yerleşti.

Adam onun ötesine bakarken elini karnına dayadı ve yanından geçip selam veren birkaç kişiye başıyla selam verdi. Kosana onun karşısındaki sandalyeye kaydı ve kalabalığa baktı, şarabından uzun bir yudum daha aldı, gözleri onlar kadar sıkı sıkıya sarılmış görünen diğer çiftlere kaydı.

"Komutan," diye alay etti Reid onunla. "Ustabaşı," diye homurdanarak karşılık verdi.

Reid, Vaasa'nın ağırlığını ayarlamasını ve uzun bacaklarını tekmelemesini sağladı, onları bir tanesinin üzerine katladı ve onu kucağına daha doğal bir şekilde yerleştirdi. Bir kolunu onunkine doladı

Boynunda, parmaklarını tekrar adamın saçlarına geçirdi ve o da muhteşem bir oyuncu gibi kadının dokunuşuna doğru eğildi.

" ne zamandır tanıyorsunuz?" Vaasa gözlerini Reid'e dikerek Kosana'ya sordu. "İkiniz oldukça tanıdık görünüyorsunuz."

Şarabını yudumlayan Kosana, "Çocukluğumuzdan beri. Melisina benim de annem sayılırdı. Bugün onunla tanıştığınızı duydum."

Anne mi?

Vaasa'nın göğsündeki her şey daraldı. "Ne?"

Reid dondu kaldı, bardak dudaklarındaydı ve sonra indirdi. "Sana söylemedi."

Gözlerini sabit tutan Vaasa, dışarıdaki masaların etrafına baktı. Bazı insanlar etrafı izliyordu ve bu onu biraz korkutmalıydı ama Vaasa'nın göğsünde bir ateş yakan şey Kosana'nın eğlenen kendini beğenmişliği idi. "Melisina Le Torneau senin annen mi?" diye sordu Reid'e.

Annesi ona ne yaptığını bilecekti. Neredeyse *öldüreceğini* bilecekti-

"Evet," dedi. "Sana söyleyeceğini düşünmüştüm. Cadılardan biri mutlaka bir şeyler söylerdi."

Parmaklarıyla bardağını sıkıca kavrayan Vaasa, "çıkmadı," dedi.

Şimdi nasıl geri dönebilirdi ki? Tam da evrende Mireh'in Reid'inin tutunamayacağı tek yeri bulduğunu düşündüğü anda

İyi bir sebeple, Melisina Le Torneau Vaasa'dan nefret etmeliydi.

Neden bu kadar *nazik* davranmıştı?

"Endişelenme Vaasalisa," dedi Kosana, omzundan bir tutam saçını çekerek ve ses tonunda neredeyse tiksintiyle kabaran bir sahtelikle şeker döndürerek. "Melisina *bağışlayıcıdır*."

Reid bir an dondu kaldı, yorumun alt tonları hedefini ıskalamamıştı.

Melisina, düğün gecelerinde Reid'e yaptıkları için Vaasa'yı gerçekten affedebilecek miydi? Oğlunun elinden gerçek ve mutlu bir evlilik şansını aldığı için?

Kosana'nın bilmediği açıktı.

Ama bunlar sadece Melisina'nın cevaplayabileceği sorulardı.

Vaasa sırttı ve Reid'in elini kalçasının üzerine koyması için aşağı çekti. Parmaklarını birleştirerek, çok ihtiyacı olan bir yudum aldı.

Şarap. "Güzel. Sanırım Setar Sodality'sini Una'dan daha çok sevdim. Reid ve benim tapınağa uyuyor." Yüzü ve omzunu silkerek Kosana'nın ses tonuyla alay etti. "Aslında yatak odamıza da uyuyor."

Kosana Ainched.

"Bütün bunlar normal mi?" Vaasa üçünü işaret ederek, komutanı üzdüğünün farkında değilmiş gibi geçip gitti. "Ustabaşının dışarıda olması normal mi?"

"Ne isterse onu yapıyor," diye mırıldandı Kosana.

"Bu normal," dedi Reid, sanki bir kavga bekliyormuş gibi iki kadına da bakarak. "Kosana kuvvetlerime komuta ediyor ama aynı zamanda izin verdiğim muhafızlara en yakın kişi."

Kosana, "Kendisine gerçek bir koruma tahsis etmeme izin vermeyi düşünmeli," dedi. "Özellikle de son zamanlarda yaptığı seçimler göz önüne alındığında."

Vaasa doğrulmaya başladı ama Reid onu daha sıkı kavradı. "Korunmaya ihtiyacım yok," dedi.

"Muhtar olduğunda olacaksın."

Vaasa, "İstediği her şeyi yaptığını sanıyordum," diye dürtükledi.

Komutan gözlerini kısarak, pençelerini açmış Settara'nın yüzeyine dalmaya hazırlanan huysuz bir şahin gibi Vaasa'ya yukarıdan aşağıya baktı.

Reid iki kadının arasına baktı, dudakları büzüldü ve sonra memnun bir sırıtışa dönüştü. Bu onun bir fikri olduğu anlamına geliyordu. "Belki de. İşte bu yüzden sen, Vaasalisa, yarın Kosana ile dövüş eğitimine başlayacaksın."

Kosana'nın doğrulmasıyla aynı anda Vaasa'nın midesi düştü. "Ne?" diye sordu sarışın kadın.

"Hayır," diye itiraz etti Vaasa.

Reid şarabından bir yudum daha alarak, "İstediğimi yaptığımı sanıyordum," diye mırıldandı.

Kosana hayal kırıklığı içinde bağırdı ve bu Vaasa ile anlaştıkları tek olabilirdi. Vaasa, parmakları hâlâ saçlarında olan Kosana'ya dönerek, "Kendimi savunamayacağıma gerçekten inanıyor musun?" diye sordu.

O unutulmaz görüntüler -kız, erkek, bıçaklar- dolaşıp duruyordu.

Reid şeytan gibi gülümsedi, başparmağı kadının karnında tembel daireler çizmeye başladı. "Bıçağa olan eğilimine oldukça aşınayım Vahşi Bir."

Kosana, "Bunların hiçbirine gerek yok," dedi.

Komutanına dönüp bakan Reid, Vaasa'nın üzerindeki çemberini daha da alçaltarak midesindeki düğümlerin oluşmasına neden oldu. "Sen Icruria'daki, belki de kıtadaki en yetenekli savaşçılardan birisin ve benim en iyi arkadaşımısın. O benim karım. Etrafta sürekli bir muhafız istemiyorum, bu yüzden onu bir Mirehan gibi eğit lütfen."

İkisi arasında bir bakış geçti; Vaasa'nın ne anladığı ne de anlamak istediği derin bir yakınlık. Kosana kuşkuyla içini çekti ve başıyla onayladı.

"Reid." Vaasa onu vazgeçirmeye çalıştıysa da adamın eli aşağıya indiğinde neredeyse mırıldanacaktı. Neredeyse kendini onun dokunuşundan çekecekti.

Başını salladı. Kızın gözleriyle tamamen tavizsiz bir şekilde buluştu. "Sodaliteye gitmeden önce Kosana'yla buluşabilirsin, dışarısı hâlâ serinken ya da şansını sıcakta deneyebilirsin."

Bu adamın cesareti. *Cüretkârlık*. Kadın tekrar konuşmaya başladı ama adam öne doğru eğildi ve kadının kulağını ısırdı.

Vaasa'nın parmakları saçlarını acımasızca sıktı.

Altında bir şey sertleşti.

Vaasa dondu kaldı.

Tenine karşı sırtarak, "Bunu tekrar denemek ister misin?" diye fısıldadı.

Ona tokat atabilirdi. Tamamen arkasını dönüp onu boğabilirdi. Ama Kosana onları öylesine öfke ve amansız bir soğukkanlılıkla izliyordu ki Vaasa kendini ayak bileklerini çaprazlarken ve şarabından ölçülü bir yudum alırken buldu. Reid'e *değil*, doğrudan komutana bakarak, "Sabah işe yarıyor mu?" dedi.

O ve Reid bunu daha sonra, özel olarak, diğer fikirleriyle birlikte tartışacaklardı. Onu arkasına bastırılmış hissetmediğinde.

Kosana'nın dudakları kadehine yapıştı ama başını salladı ve kalabalığın geri kalanına baktı.

Kimse başka önemli bir şey söylemedi ve Reid dünyanın onların küçük oyununa inandığına ikna olmuş görüldüğünde, onu kolaylıkla ayağa kaldırdı. "Hadi

Eve gidelim," dedi ve yürürken kendilerini izleyen kalabalığın arasından ayrıldılar.

Vaasa odanın diğer ucundan, "Bu çok saçma," diye tersledi.

Reid sadece eğlenen bir gülümsemeyle onun kanepenin önünde volta atmasını izlerken, ellerini başının arkasında birleştirerek karyolasına yaslandı. Vaasa'nın onun ne kadar kendini beğenmiş görüldüğünü anlatmak için kullanabileceği tek kelime *sinir bozucuydu*.

"İyi geçinmeyi öğrenin ve ikiniz bir olun," diye önerdi.

"İyi geçinmeyi öğrenmek mi?" Kosana ve kendisi böyle bir şey yapabilecek kapasitede değillerdi. Vaasa volta atmayı bırakarak paravanın arkasına saklandı ve giysilerini indirmeye başladı. "Sana aşık mı?"

Bir kahkaha attı. "O evli. Muhtemelen yarın karısıyla tanışacaksın." Pekâlâ, Vaasa bunu tamamen yanlış anlamıştı. Ama haksız yere değil - arkadaşlar birbirlerini Kosana'nın Reid'i savunduğu gibi savunurlar mıydı? Ve adam ona *en iyi* arkadaşı. "Seni bulan o muydu?" "Ne zaman?"

Tam o sırada dışarı çıktı ve yine onun lanet gömleğini giymek zorunda kaldı. "Düğün yatağına bağlı, yalnız ve kanlar içinde."

Ağzının küçük bir kıvrımı Vaasa'nın gözlerinin seğirmesine neden oldu. "Beni çözdü, evet."

O halde neden Kosana'nın önünde birbirleri için önemli bir şeymiş gibi davranmak zorundaydılar? Vaasa gözlerini kaçırdı, koltuğa yerleşti ve battaniyeleri tekrar omuzlarına doladı. Onun güvenliğini önemsiyormuş gibi bir gösteri yapmasına gerek yoktu. "Bunun sadece bir anlaşma olduğunu biliyor. Onun önünde rol yapmamıza gerek yok."

"Kendini savunabileceğinde ısrar etmek rol yapmak değildir," dedi Reid sanki çok açılmış gibi

"Ne demek istiyorsun?"

Yataktan kalkan Reid doğrulup dirseklerini dizlerinin üzerine koydu. "Unvanımı onurlu bir şekilde kazandım ama otorite konumundan hoşlanmayanlar var. Benim ve dolayısıyla senin, başkanlığı kazanamadan saf dışı bırakılmamı isteyenler var."

"Savunmasız değilim."

"Bunu yeterince iyi biliyorum." "O zaman neden?"

"Çünkü zeki, kurnaz ve hınzırca becerikli olsan da bir savaşçı değilsin. Baban seni böyle eğitmemiş."

Babasından, eğitiminden bahsetmesi, şiddeti uyandırdı. "Sen benim *eğitimim* hakkında ne bilirsin ki?"

Gözleri vücudunda bir aşağı bir yukarı gezinirken, "Dört dil bildiğini ve erkeklerin seni evlerine ve yataklarına almak için babana saldırdıklarını biliyorum. Bir kez bile pes etmedi. Bu da demek oluyor ki işe yarıyordun ve seni bir kılıçtan farksız bir şekilde bileli."

Altı. Altı dil konuşuyordu. Ve ona öğrettikleri çok yönlülük, bu kıtada karşılaştığı hemen hemen her lehçede ona bir avantaj sağlıyordu - bağlamları ve argoları değişse bile kökleri aynı kalıyordu. Reid'in, ailesinin imparatorluğuna ne amaçla hizmet ettiğine dair varsayımları olması hiç de şaşırtıcı değildi. Sırlar ve konseyler hakkında özel olarak . Ama o sadece tercümanlık yapmıştı ve evlenmemişti çünkü böyle bir şey yapması, kardeşini öldürüp tahtı ele geçirebilecek birini hayatta bırakacaktı. Başını eğerek, "Bundan bu kadar emin misin?" diye sordu.

"Öyleyim," diye ısrar etti. "Yine de sana başka ne öğrettiğini merak ediyorum. Bir de artık kardeşine faydalı olmamak için ne yaptığını."

Bu sözler midesine inen bir darbe gibi çarptı. "Belki de düşündüğünden daha faydalıyım."

Bu onu duraklattı. "Ne düşündüğümü biliyor musun?" "Kucağın ve kılıcının ötesinde pek bir şey değil."

Onun alayına sırtarak ve bacaklarını yatağın üzerine atarak, "Sık sık kucağımı ve bıçağımı düşünürüm. Özellikle de sen etraftayken."

Bir bakıma bunu kendi başına getirmişti. Gözlerini devirerek kanepeye daha da gömüldü. Özellikle de adam odanın öbür ucundan ona doğru sinsice yaklaşmaya başladığında.

"İki teorim var. Birincisi, söylediğinden çok daha az şey biliyorsun." Kadına bir aşağı bir yukarı işaret etti. "Sahip olduğun bu davranış bir savunmadan başka bir şey değil."

Başını eğerek nefes nefese bir kahkaha attı. "Beni yemleyerek sırlarımı sana açıklayacağımı mı sanıyorsun?"

"Evren ellerinde olan insanlar çok fazla saklanmazlar."

"Ellerinde evren olan insanlar asla avuçlarını göstermezler."

Reid onun tam önünde dizlerinin üzerine çöktü ve Vaasa'nın nefesi kesildi. "Ya da ikincisi" -elleri belindeki battaniyenin içine kıvrıldı- "görmeme izin verdiğinden çok daha fazlasını biliyorsun. Belki de kardeşinin sen yanımdayken hiç şansı yok. Belki de sen ondan daha tehlikelisin."

Vaasa tek kelime etmeye cesaret edemedi. Önce adamın ellerine, sonra da uzun kirpiklerinin arasından kendisini değerlendiren gözlerine baktı. Kalbi çarpmaya başladı. Bunun nereye varacağına inanıyordu?

Reid daha da yaklaşarak, bakışlarını hiç ayırmadan, "Ve belki de bu gece üşüyecek olan ," dedi.

Adam battaniyeleri kızın üzerinden çekince kız döndü ve hınzırca bir tıslamayla kanepeden Aoor'un üzerine yuvarlandı. Tüm bu değişim kayıtlara geçtiğinde ve kadın dilinde Asteryan bir küfürle başını kaldırdığında, adam yatağa geri kaymış ve battaniyeyi düzeltiyordu.

Onun güvenliğini hiç umursamıyordu. O bir oyuncaktı, bir koz kaynağı. Korumak zorunda hissettiği bir yatırım.

"Sen bir ," diye tersledi.

"Bu yatağa istediğin zaman girebilirsin Vaasalisa."

"Asla."

"Asla asla deme. Burada gündüzler sıcak olabilir ama bildiğiniz gibi geceler acımasız olabilir."

Bocalayan bir gülümsemeyle kendini Aoor'un üzerinden itti. "Babam bana bu dilleri öğretti çünkü beni en yüksek teklifi verene satmaya niyetliydi ve parayla kimin geleceğini bilmiyordu. Bu yüzden bir şekilde sizin çatınız altına girmiş olmam beni şaşırtıyor."

"Sana Icrurian dilini öğretti, değil mi?" Reid biraz öne eğildi ve battaniyeyi ellerinin arasında tuttu. "Yarıştı olacağımı biliyor olmalıydı."

Ne kadar kibirli, aptal bir adam. "Sadece geçici olarak evinde olduğumu ve kesinlikle yatağında olmadığımı düşünürsek, hiç de yarıştı olmadığını söyleyebilirim."

"Kanepemde yarı çıplak uyuyorsun, bu yüzden hala oyunda olduğumu iddia ediyorum." "Bir kadını sadece yarı çıplak yakalamak ne büyük başarı."

"Buraya gel de durumu düzelteyim," diye mırıldandı.

Alay ederek ve verandanın kapısını iterek, "Kurtlar tarafından yenmeyi tercih ederim," dedi.

Reid, hayatında duyduğu en cüretkâr ses tonuyla, tek bir cümleyle yatağın yanındaki mumu söndürdü. "Bana istediğin zaman kurt , Vahşı Olan."

Bu sözler içinde bir ateş yaktı. Döndü ve dişlerini gösterdi. "Sen en kibirli, kendini beğenmiş-"

"Ve *sen de* hayatımda en samimiyetsiz kadınsın."

Bu cümleyle sanki bir tuğla fırlatmış gibiydi. Ama Vaasa sadece omuz silkti. "Dediğin gibi, hepsi rol icabı."

"Açık konuşayım. Dominik evimden bir şey istiyorsa, bunu paylaşman senin yararına olacaktır. *Şu anda*. Bu işe, sevdiğim bir eş gibi seni savunmaya hazır olarak girdim ama güvenliğini riske atmana izin vermektense Asteryalıları yabancılaştırmayı ve bu seçimi kaybetmeyi tercih ederim."

Dominik ölmemi istiyor ve sen sadece teminatsın. Başını eğerek, "İyi bir yalancı olmadığımı sanıyordum," diye mırıldandı.

Yataktan fırlayarak birkaç adımda odayı geçti ve onu duvara yasladı. Ona dokunmadı, bu bir tercihti ama yüzü sadece kıl payı uzağındaydı. "Ne oldu? Çok mu yakınlaştık? *Neredeyse* da şimdi kavga mı çıkarmak istiyorsun?"

Sessizlik. Burnundan öfkeli bir nefes çıktı ama dudaklarını kapalı tuttu. "Bu *benim* çizgim Vaasalisa. Ülkemi tehdit etme."

Ağabeyi her an bu güzel şehre girip yakıp . Çoktan yola çıkmış olabilir.

Ama bunu söyleyemezdi. Bu, Reid'in onu büyüsunü kontrol etmeyi öğrenmeden önce göndereceği ya da daha kötüsü Asteryan tahtı için harekete geçeceği anlamına geliyorsa söyleyemezdi.

Evliliklerinin gerçekte ne anlama geldiğini bilseydi, onun gitmesine asla izin vermezdi.

Karanlıkta onun gölgeli bakışlarıyla karşılaştı, açık pencereler odadaki tek ışıık kaynağıydı, bedenini duvardan kaldırıp onun yerine onun alanına adım attı. Ondan korkmuyordu ve asla . "Bu bir tehdit değil, gerçek. Kardeşimle ittifak yapmak istemezsin." Ve Dominik'in onlara olduğundan daha yakın olmasını da istemiyordu.

"Neden?"

"Çünkü o bir engerek yılanından başka bir şey değil; kendini müttefik olarak gizleyen ve en savunmasız olduğunuz anda size saldıran biri."

"Peki sen de onun gibi misin?"

Vaasa nedenini söyleyemiyordu ama bu sözler onu göğsünden vurmuştu. Hem derisinde hem de derisinin altında sahip olduğu tüm yaraları deşti. Midesindeki büyü kendini yukarı çekti, kardeşini olmakla suçladığı yılan gibi kıvrıldı, saldırmaya hazırды.

Elbette tıpkı onun gibiydi. Babası onu böyle olması için *eğitmişti*. Onu kendi suretinde yaratmıştı ve bu sihir sadece bunun kanıtıydı.

Hayatında en samimiyetsiz .

Sırtını geriye yasladı ve daha önce kendisine yaptığı gibi dudaklarını adamın kulağına bastırarak fısıldadı: "Evet. Sen de benimle birlikte olmak istemiyorsun."

Sonra da onu itti.

Geriye doğru tökezledi ve ona bakakaldı, nefret gözlerinde altın gibi parlıyordu.

Şöyle dedi. "Asterya ile ticaret anlaşması yapmanın faydalı olacağını bir an bile düşünüyorsanız, aptalsınız. Kardeşimin bu şehre yaklaşmasına izin verirseniz, sizi buna pişman edecektir."

Başka bir şey söylemeden pelerinini kaptı ve dışarıdaki kanepede uyumak için dışarı çıktı.

Kurtlar gelip onu bulsun. Bırakın onu lime lime etsinler. En azından burası sessizdi ve nihayet yalnızdı.

BÖLÜM

8

İki mil.

İki hafta boyunca her gün, Kosana onu Settara'nın çevresinde iki mil koşmaya zorladı ve Vaasa fırlamak istedi.

Tüm hayatı boyunca aktifti. Bir kılıç ustası tarafından eğitilmiş, onunla dövüşmüş, hatta bazen yakın dövüşlerde onu yenmişti. Çürükler almış, ağırlara dayanmış ve normalde fazla sorun yaşamadan iki mil koşabilmişti.

Soğukta.

Burada, sabah güneşi her santimini terletirken, Vaasa rakipsiz olduğu gerçeğiyle yüzleşti. Belki de Reid bu sıcaklık ve nemde vücudunu kullanmayı öğrenmesi gerektiğini söylerken haklıydı.

Hatalı olduğunu kabul etmekten daha kötü olan tek şey, sabahı kendisiyle neredeyse tek kelime konuşmayan Kosana ile geçirmek zorunda kalmaktı. Konuşmaya tenezzül ettiğinde de Kosana'nın güvensizliği ve kırgınlığı her damlıyordu. İki mil yol sonra, Kosana'nın birliklerinden bir grubun yanında duracaklardı ve bu savaşçıların hepsine müsabaka yapma fırsatı verilse de Vaasa kibirli bir şekilde kovulacaktı.

Vaasa bunun bir kazı olduğunu biliyordu. Vücudunun bir koşudan daha fazlasına dayanabilecek kadar güçlü olduğunu biliyordu. Muhtemelen bu savaşçıların yaptığı manevraların ve idmanların en azından bir kısmına ayak uydurabilirdi.

Ama neden bir şey kanıtlayalım ki?

Eğer onu şımarık, çaresiz bir mirasçı olarak görmek istiyorlarsa, bu onların yapacağı bir hataydı. Bu yüzden Kosana'ya tatlı tatlı gülümser ve Reid'le tek kelime etmeden villaya giderdi. İkisinin konuştuğu tek zaman başkalarının yanında oldukları zamandı ki bu da sık sık olurdu - tuz lordları, tüccarlar ve işçi loncasından avukatlar. Onların önünde o sadık bir eş ve

potansiyel yüksek eş. Her gün sodeliteye dönmeye devam etmek için ne gerekiyorsa yapacaktı.

Geldiği ikinci gün, Amalie yalnız kaldıklarında, "*Korkmuş görünüyorsun,*" demişti. *Melisina'nın kim olduğunu sana söylemiş olmalı.*

Benden nefret etmiyor mu?

Onu öldürmedin, bu da bir şey sayılmalı.

Görünüşe göre Amalie tüm hikâyeyi biliyordu, bu yüzden Vaasa'nın yalan söylemek zorunda kalmadığı tek kişi oydu. Genç cadı ona boşluğun dallarını çağırmayı ve onları bir şeylerin etrafına sarmayı öğretti. Melisina da ona büyü kontrolden çıktığında onu nasıl etkisiz hale getireceğini öğretti. Suma bile onların derslerine katılmıştı. Amalie'nin gündüz yatağını çalan iki asi kadının adını çabucak öğrenmişti: Mariana ve Romana. Kardeş değillerdi ama öyle olmalıydılar.

Her bir cadı Veragi tarafından kendilerine bahşedilen ham büyüü nasıl kullandıkları konusunda farklıydı ama genel olarak hepsi aynı şeyleri yapabiliyordu. Hepsi gücün dallarını çağırıyor, parıldayan siyahtan bütün şekiller ve duvarlar oluşturabiliyordu. Vaasa, Suma'nın etrafında bir büyü halkası oluşturmasını hayretle izlemişti, kendi duyularını asla boğmuyordu ama sadece bir aptalın geçebileceği bir bariyer oluşturuyordu. Ortak bakışlarındaki bir şey Vaasa'nın ona neyi açıklamadıklarını merak etmesine neden olmuştu.

Ancak büyüün sınırları, *tehlikeleri* açıktı: bu boşlukta biri kolayca hayatını kaybedebilirdi. Büyünün dışında hiçbir şeyi manipüle edemezlerdi - ki görünüşe göre bunu Sigguth'taki Imros cadıları yapabiliyordu, Una cadılarının ışığı manipüle ettiği gibi metali manipüle edebiliyorlardı. Bu da silahlarının neden bu kadar hassas, teknelerinin neden bu kadar iyi işlenmiş olduğunu açıklıyordu. Irhu'daki Zohar cadıları gelgitleri hareket ettirebiliyordu. Ve Wrultho'da şifacılar vardı. Ona cadılar hakkında öğretilenler arttıkça, büyüün neden gölgede kaldığını daha iyi anlıyordu: Icuria'nın birleşmesinden önce, altı bölge arasındaki savaşlar büyüü nüfusu yok etmişti. Söylendiğine göre, bundan çok önce bile, Icuria'yı yok eden bölgeler değil, büyüü kullanan soylardı. Eski, zalim aileler Settara'nın kıyı şeridi boyunca çeşitli mülkleri yönetiyordu. Daha fazla toprağa sahip olmak için birbirlerini kıtanın yüzeyinden silmişlerdi. Kötü, felaket bir zamandı ve şimdi büyü paylaşılacak kadar tehlikeli geliyordu. Ayrı kovanlar bile

genellikle birlikte çalışmıyor ya da geçmişlerine erişime izin vermiyordu. Bu, jilet üzerinde dengelenen bir teraziydi; bir yandan cadıların güçlerini pekiştirmelerini engellerken, diğer yandan da tam olarak anlamalarını engelliyordu.

Amalie ona, "*Bir gün onları birleştirmek istiyorum, tıpkı bölgelerin daha büyük bir iyilik için birleştirildiği gibi,*" dedi. Vaasa bir başkasının gözlerinde hiç bu kadar net bir hayal görmemişti; değerli bir hırs. Ancak kıtadaki cadıların neredeyse tamamı büyülerini kazandıklarında altıncı ya da yedinci on yaşlarındaydı, bazen çok daha geç yaşlarda. Suma bunun tanrıların ve tanrıçaların onları cezalandırması olduğuna inanıyordu. Melisina bunun kendisinin bile anlayamadığı bir belirsizlik olduğunu söyledi. Büyü her seferinde sadece bir nesilde yaşardı.

Genç cadılar güçlü olsalar da bir trajediydi.

Bir sabah Vaasa her zamanki masasına oturup bazılarını sessizce gözlemlemeye gittiğinde Melisina elini kaldırdı. "Yapma. Yapmamız gereken bir şey var."

"Ne biz?" "Sana bir defter alıyorum." "Defter mi?"

Melisina kapıya doğru yürüdü ve Vaasa'ya onu takip etmesini işaret etti. Amalie, Vaasa'nın bilmediği bir şey biliyormuş gibi sırıttı.

Melisina, Vaasa'nın az önce çıktığı merdivenlerden aşağıya daldı ve Vaasa kendisini ağrıyan kaslarını kullanmaya zorladığı için Melisina'ya lanet etmek istese de, ePort'tan sonra kaslarını daha esnek hissetti. Setar Sodality'nin ana Aoor'unda, bir dizi koridordan geçip orta avluya doğru yürüdüler. Mor cüppeli yardımcılar sabah derslerine gitmek için etraflarında dönüyorlardı ve bu rutin tanıdıktı - tıpkı Dihrah'ta yaptığı gibi. Bir an için, rutin bir programda hissettiği küçük amacı özledi.

Öğrenmek için öğrenmek bir ayrıcalıktı.

Melisina onu parşömenlerle dolu geniş bir odaya götürdü; her rafta kâğıtlar, defterler ve kitaplar sıralanmıştı.

"Beğendiğiniz birini seçin," dedi Melisina. "Ama onları açmayın. Yalnızca kapaktan seçim yapmalısınız."

Sadece kapak mı?

Vaasa öne doğru sürünerek raftan rastgele bir defter aldı; gri kapaklı, sağlam sırtlı ve içinde bol miktarda kâğıt varmış gibi görünen bir defterdi bu. Bir kez daha Melisina'ya döndüğünde kaşlarını çatı.

"Ne?" Vaasa sordu.

"Sevdiğin birini seç," dedi kadın. "Eğer sevmiyorsan, senin için hiçbir şey ifade etmeyecektir ve senin için bir şey ifade etmelidir."

"Defterler bizim için bir şey ifade etmek zorunda mı?"

"Var, yoksa onları kullanmayacağız. Bir saat içinde döneceğim."

Vaasa ağzı açık kaldı. Bir saat mi? Kim bu kadar zamana ihtiyaç duyar ki? Ama Melisina tıpkı Amalie'nin yaptığı gibi sırttı ve kapının arkasında kayboldu.

Etrafına bakınırken, bu kadınların sevdikleri defterleri kullanıp kullanmadıklarını merak etti.

Yüzlerce vardı.

Ama tam olarak Melisina'nın söylediği gibi yaptı; onları açmadı. Bazıları sade ve sadece renklerle süslüydü, bazıları ise o kadar yaldızlıydı ki Vaasa burnunu kıvrırmak istedi. Yine de hiçbiri ona hitap etmiyordu, bu yüzden rafta ilerlemeye devam etti.

Melisina tam bir saat sonra döndüğünde kollarını kavuşturdu ve güldü.

Vaasa odanın ortasındaki Aoor'a oturmuş, elinde dağınık bir halde duran defterlerden birinin kapağına burnunu dayamış, diğerini ise ağır ağır okuyordu.

Melisina, "Seni *birincisiyle* görevlendirdim," dedi.

Vaasa, "On iki tane buldum ve hepsini almak istiyorum," dedi.

Odayı kahkahalar kapladı ve Melisina yanındaki yere kayarken Vaasa bacaklarını göğsüne doğru kıvrırdı, sırtını yığınlarından birine . "Bir tane. Sadece bir tane seç."

Bir mi? Seçeneklerine bakarken dudak büktü ve sonra Melisina'nın kehribar rengi gözleriyle karşılaştı. Bu özel renk tonuyla Reid ve Melisina'nın akraba olduklarını anlaması gerekirdi. "Nasıl seçim yapacağım?"

Melisina omuz silkerek, "Sezgilerini takip et," dedi.

Vaasa artık sezgileri hakkında pek bir şey bilmiyordu. Tüm hayatı boyunca ona rehberlik etmesi için ona bağlıydı. Bu sezgiler, işinin arkasındaki itici güç olmuştu.

Çevirdiği müzakereler, babasının kalesinde kapalı kapılar ardında gerçekleşen masa üstü savaşları. Askerleri güçlü olsa da ve birçoğu güçleri ve silahları alt edebilse de, o insanların kafasına nasıl girileceğini biliyordu. Onlarla nasıl iletişim kuracağını ve güvenlerini nasıl kazanacağını. Bunu, insanların ne istediğini ve onlara bunu nasıl vereceğini söyleyen zihnindeki o sesi dinleyerek yapmıştı.

Yaptığı her şey, tanıklık ettiği her şey, babasının gözüne girebilmek içindi. Sonunun asla şu anda olduğu yere gelmemesini sağlamak içindi. Kontrolden çıkmıştı. Kardeşi için bir tehdit. Onun yanında bir pazarlık kozu olmaktan çok işe yaradığını kanıtlarsa, Dominik'in onu asla zorunda kalmayacağını düşünüyordu.

"Yapamam," diye itiraf etti. "Peki neden?"

Büyü kemiklerinde çingırdıyor gibiydi. Cevap vermek yerine ayaklarına baktı.

Ama Melisina tereddüt etmedi. Onun yerine cevap vermedi ve yoluna devam etmedi. Sessizce oturdu ve bekledi. Vaasa onun cevap beklediğini ve cevap almadan gitmesine izin vermeyeceğini anladı.

"Büyü ile sezgilerim arasındaki farkı anlayamıyorum," diye fısıldadı.

"Hmm." Melisina ağırlığını kaydırdı. "Bunun nedeni fark olmamasıdır. Büyü senin sezgindir ve onu dinlemeyi öğrenmezsen asla kullanmayı da öğrenemezsin."

Bu sözler Vaasa'nın içinde bir yerlere yerleşmiş, damarlarındaki güçle çarpılmıştı. Göğsündeki bir şeyi kaldırdı.

"Şimdi, bak ve dinle."

Kitaplara bakan Vaasa derin bir nefes aldı. Renk yelpazesine bakarken, kendi içine, büyüünün hüküm sürdüğü yere doğru bastırdı. Kendi başına bir varlık gibi, büyüünün sisli varlığının içini kapladığını hissedebiliyordu. Sanki ona dokunabilirmiş gibi. Koklayabilecekmış gibi.

Kükreyerek canlandı ve Vaasa her zaman yaptığı şeyi yaparak kendinden ; dikkatini dağıtmak için kendi dışındaki bir şeye odaklandı.

Melisina tısladı. "Bir gün bu rahatsızlıkla yüzleşmelisin. Neden bugün değil?"

İlk içgüdüğü bir defter alıp odanın öbür ucuna fırlatmak oldu. İkincisi ise arkasına bile bakmadan kaçmaktı.

Ama defterlere bir kez daha baktı ve içindeki küçük bir ses ona son derece aptalca bir şey yapmasını söyledi: dene.

O da öyle yaptı.

Şimdiye kadar başka hiçbir şey işe yaramamıştı.

Büyünün kükreyerek canlanışını ve damarlarında sürünerek, kıvrınarak, karanlık ve öfkeli bir şekilde dolaşışını yine içinde hissetti. Onu boğmak istedi. Nefret gibi görünüyor ve hissediliyordu. Korkunun çarpan nabzı gibi.

Gözleri yaşardı ve elinin tersiyle bir damla yaş silerek başını iki yana salladı.

"Güzel," dedi Melisina. "Belki de o duygu her neyse onu hissetmenin zamanı ."

Vaasa'nın yaptığı şey bu muydu? Duygularından saklanıp buna hayatta kalmak mı diyordu?

Yine de Melisina haklıydı; bir gün bununla yüzleşmek zorunda kalacaktı ve bunu insanlardan ziyade parşömenle çevrili bir ortamda yapmayı tercih ederdi. Bu yüzden parşömene uzandı. Dinlemeye çalıştı.

Parmakları kitapları okşadı ve her dokusunu hissetti. Sert. Yumuşak. Bazıları süet gibi, bazıları çakıl taşı gibi. Gözleri renk cümbüşünün üzerinde gezinirken neredeyse turuncu bir kitapta duracaktı ama eli devam etti.

Dokunuşu, sihri ateşlemiş gibi görünen pürüzsüz bir deri kapağa denk geldi. Elinin altında, kenarlarında mor yapraklı gravürler, kıvrımlı çizgiler ve sağlam sırtına oyulmuş girdaplar olan simsiyah bir defter vardı. Defteri en uzak raftan, yaklaşık üç sıra aşağıdan almıştı. Öyle olması dışında özel bir şey değildi. Onu elinde tuttuğunda, doğruluğunu hissedebiliyordu. İlk başta duymadı, ama karnında sürünen yumaklarla oturdukça yılanın yumuşak uğultusunu daha çok duydu. Sanki onayını fısıldıyordu.

Vaasa, "Bu," diye iddia etti.

Melisina sırttı. "Aç onu."

Kapağı çevirdiğinde, ilk sayfanın altında yabancı bir el yazısıyla yazılmış iki kelime buldu.

Onun adıydı.

Vaasa'nın gerçekten umursadığından ya da soğukluğunu haklı bulmadığından değil.

Bu iş bittiğinde verandaya kaçar ve kendine ayırdığı az zamanı Zataaryan dilinde yazılmış bir kitap okuyarak geçirirdi. Eğer dili kullanmazsa, kaybedecekti.

Kıyı şeridinin kıvrımında, her zaman bu birlikte eğitim yapan aynı savaşçı grubuna rastladılar. Akıcı hareketler ve zarif sıçrayışlar Vaasa'nın gözüne çarptı ve onları dağ kedileri olarak hayal etti. Çocukken, Mekës'e gece çöktüğünde dağlardan bahçelere doğru süzülen bu sinsî yaratıktan uzak durması konusunda uyarılmıştı. Vaasa'nın kalın, kar rengi kürkünün yumuşaklığını hissedecek kadar yaklaştığı tek an, bir dağ kedisinin kümeslerine girip bir grup tavuğu parçaladığı zamandı. Muhafızlardan biri doğrudan kedinin kafasına bir ok fırlatmış ve babası kedinin kürkünden bir post yapmıştı. Olağanüstü incelikteki yaratığın derisini yüzerken onu ve Dominik'i izlemeye zorlamıştı.

Bu işlerin doğal yolu, dedi. Güçlüler zayıflardan daha uzun yaşar.

Önündeki savaşçılar ok kullanmıyordu ama bıçakları kesecek kadar keskindi. Birçoğu bıçaklarını yaydan daha hassas bir şekilde fırlatıyordu.

Kosana çemberin yanına gitmek için hamle yaptı ve omzunun üzerinden "Git iki tane daha koş" diye bağırdı.

"Bana önemli bir şey öğret," diye karşılık verdi Vaasa, cansız dağ kedisinin görüntüsü peşini bırakmıyor ve sağduyusunu kovalıyordu. "Sanırım *koşma* konusunda ustalaştım."

Grup üyeleri kaskatı kesildi ve bazıları gözlerini tamamen kaçırdı. Az önce birini teslim olmaya zorlayan kuzgun saçlı bir savaşçı, yerden kalkıp kıyafetindeki kiri silerken kıkırdadı.

Kosana gözlerini kısıtı.

"Sırada biz varız," diye duyurdu komutan gruba. Mavi gözleri Vaasa'nın üzerinde gezindi ve ağzının ölümcül kıvrımı uyarı zillerini çaldırdı.

Savaşçılardan oluşan çember yer açmak için birkaç santim geri çekildi ve Kosana sanki her şey bir gösteriymiş gibi merkeze doğru ilerledi. Vaasa bunun, kaybedeceği ve Kosana'nın onu gösterdiği kadar zayıf görüneceği bir gösteri düşündü.

Yine de, kıcının tekmelenmesinden daha kötü olan tek şey, oPer'i reddetmek olurdu.

Vaasa yorgun adımlarla ilerledi ve uzun, derin bir nefes aldı.

Kuzgun saçlı kadın Kosana'ya alçak sesle bir uyarıda bulundu ama komutan eliyle onu işaret etti. Bunun üzerine savaşçı Vaasa'ya bir kılıç uzattı ve ardından çıplak ön koluna bir kılıç takmaya başladı. Vaasa daha önce hiç bu şekilde bir kılıf kullanmadığı için kaşlarını çatı. Kosana benzer bir kılıfı sessizce kendi ön koluna geçirdi ve deri kayışları sıkı. Savaşçı omuzlarını yuvarlayıp ikinci bıçağını eline aldığı anda en küçük bıçak sabah güneşinde parlıyordu. "Diğerini teslim olmaya zorlayan ilk kişi kazanır. İki kez dokunarak işaret verin," dedi kuzgun saçlı kadın. Vaasa kadının kapüşonlu kahverengi gözleriyle karşılaştığında, sanki olacıklardan endişe duyuyormuş ama tek kelime etmeye niyeti yokmuş gibi temkinli görünüyorlardı.

Vaasa bir adım öne çıktı, kısa bıçağın alışılmadık kabzası avucuna bastırılmıştı, ön kolundaki kayışlar biraz kaşınıyordu.

Kosana bir dövüşçünün duruşuna çömeldi ve bir uyarı bile yapmadan saldırdı.

Vaasa saldırıyı savuşturmak için döndü ve komutanı zar zor geçti. Kosana, Vaasa'nın izlediği diğer ikisinden daha hızlıydı, Vaasa'nın tanıdığı herkesten daha çevik ve niyetli hareket ediyordu ve bu düşünce vücudunu harekete geçirdi.

Kalbi hızla çarpan Vaasa, Kosana'nın hamlelerinin çoğundan kaçındı ama bir kez olsun ona üstünlük sağlayamadı. Etraflarını saran toz Vaasa'nın gözlerini ısırdı. Kendi başının üzerinden yuvarlanıp ayağa fırlarken kasları gerildi, çömeldi ve sonra tekrar kaçtı.

Daireler çizerlerken Kosana, "Seni hafife aldığımı biliyordum," diye tükürdü.

Vaasa gerçekten sahip olduğundan çok daha büyük bir cüretle, "O dersi ilk o öğrendi," dedi.

Kosana'nın gözlerindeki o ölümcül parıltı geri döndü. Kosana ona gerçekten zarar verecek miydi?

Ondan kurtulmanın bir yolu da bu olurdu.

Vaasa bu kadına karşı telafi etmesi gereken bir şey olduğunu biliyordu. Kosana Reid'i bulduğunda bunun kaderlerini mühürlediğini biliyordu. Savaşçının gözlerini öfke ve kızgınlık kapladı ve Kosana bir dahaki sefere saldırdığında Vaasa

bu kadar çabuk kaçamazdı. Kosana'nın dizi Vaasa'nın karnına saplandı ve Vaasa homurdandı. Bu güçlü kadına karşı fazla bir Şey yapabilecek ne yeteneği ne de enerjisi kalmıştı. Her zaman en azından kendini koruyabilmiş olsa da, Kosana önemli olan her konuda ondan üstündü.

O zaman neyi eksik olduğunu anladı:

Dayanıklılık. Kosana her gün ondan kurtulabilirdi.

Bu her Şeyin doğal yoludur. Güçlü olan zayıf olandan daha uzun yaşar.

Hırçın gurur kükreyerek canlandı ve Vaasa kendini savaşının üzerine attı.

Havada uçan Vaasa, dudağını sertçe ısırarak yere çarptı ve Kosana kılıcını Vaasa'nın st göğsü boyunca kısa bir süre sürükledi. Vaasa Kosana'nın hareketlerini görmedi bile. Midesi kıvrıldı ve büyü karnında canlandı. Vaasa gerildi ve döndü, bacaklarını Kosana'nın bacaklarına dolayarak manevra yaptı. İki kadın birbirlerini tırmaladı. Kosana bıçağını Vaasa'nın kolunun iç kısmına bastırdı ve derisinin yarıldığını hissettiğinde paniğe kapıldı.

"Teslim ol," diye emretti Kosana.

Vaasa'nın yanıtı onları döndürmek ve kendi kılıcını Kosana'nın kalçasına doğru sürüklemek oldu. Savaşı öfkesinden tısladı ve kılıcının kabzasını Vaasa'nın yanağına *sertçe* vurdu. Vaasa'nın gözlerinin arkasında renk patlaması oldu ve tüm kozları kaybederek .

Kosana kendini yukarı ve Vaasa'nın üzerine savurdu, bıçak hareket ediyordu ve Vaasa kadının bileğini yakaladı. Bir hamleyle kadını bıçağı bırakmaya zorladı ve bıçak yanlarında yere düştü.

Vaasa'da güven iek açtı ve-

Kosana diğer kolunu hızlı ve kuşkusuz zarif bir hareketle büktü ve Vaasa ne olduğunu anlayamadan, içindeki küçük bıçak aniden Vaasa'nın şahdamarına dayandı.

Vaasa yenilgiyle yere iki kez vurdu.

Ama Kosana bıçağını daha sert bastırdı ve Vaasa'nın çenesinin altına derin olmayan bir kesik atmadan önce, "Bu onun düğün gecesi için," diye tükürdü.

Acı boğazından aşağıya fırladı ve Vaasa kendi korkusuyla boğuldu, hayat çizgisine bu kadar yakın bir bıçağa verdiği istem dışı, içgüdüsel tepki.

Tam o sırada komutan kuzguni saçlı savaşçı tarafından yerinden söküldü, küfürler havada uçuşuyordu. Kosana karşılık verdiğinde kadın "Kabul etti!" diye bağırdı.

Kontrolü kaybetmenin kötü tehdidi Vaasa'nın parmak uçlarına battı ve artık Kosana'odaklanamadı. Kayıyordu. Büyü kayıyordu. Tek bildiği gücün içinde nasıl yükseldiği ve patlamakla tehdit ettiğiydi. Karanlık kollarından ve parmak uçlarından aşağıya doğru inerken, yılan aniden büyüyerek ciğerlerini zorlamaya başladı. Vaasa'nın onu ısırarak için tüm gücünü harcaması . Onu kendi içinde tutmak için. Yılan boğazına doğru ilerliyordu ve ne yapacağını bilmiyordu. Onu kontrol edip edemeyeceğini de bilmiyordu.

"Ona nasıl bir yara açarsan aç, *ben de sana ona eşdeğer bir yara açacağım!*" Birliklerinden iki kişi daha komutanlarının kollarına girerken Kosana böğürdü.

Vaasa'nın nefesi kesik kesik geliyor, gözyaşları gözlerini yakarken ayırık dudaklarının süzülüyordu.

Karşılık ver, karşılık ver, ver.

Sadece başını salladı.

Kosana, Vaasa'nın yanındaki toprağa tükürdü ve kılıcını bırakarak tozluk ve gömleğindeki tozu sildi; kendisine yaklaştırmaya çalışan savaşçılara anlaşılabilir bir şeyler söyleyerek tehdit etti.

Vaasa ellerini saklamak için yuvarlandı. Etrafındaki insanlar muhtemelen onun zayıf olduğunu düşünüyordu, muhtemelen sümüklü bir korkak olduğunu düşünüyorlardı ama Vaasa Melisina'nın ona öğrettiği şekilde nefes almaya zorladı. Büyünün bileklerinden aşağı inmesini ve parmak uçlarının etrafında dönmesini istedi. Patlamak yerine dinlemek için.

Sonra onun içine geri dönmesini diledi ve tehdit söndü. Vaasa hıçkırıklara boğuldu.

Biri ona dokunmaya, yardım etmeye çalıştı ve o da onlara Asteryan dilinde küfretti. Belki de geldiğinden beri ana dilini konuşmadığını fark ettikleri ilk andı. Söyledikleri her kelimeyi anlayacak, kendi çıktılarını düzenleyecek kadar onlarınkini iyi bildiğini -Her. Tek. Gün.

Boynundan, göğsünden ve kolundan akan kan yavaşça süzülüyordu. Gerçek bir hasar vermeye yetecek kadar değil. Yanağı bile parçalanmamıştı, Vaasa bunun komutan tarafından hesaplanmış bir aç olduğunu düşündü. Eğer Kosana isteseydi

çok daha kötü hale getirebilirdi. Ve eğer Vaasa bu pisliğin içinde daha fazla kıvrılıp oturursa, kesikler enfeksiyon kapabilirdi.

Bacakları titreyerek kendini yerden kaldırdı ve kuzgun saçlı savaşçının Kosana'yı uzaklaşmaya zorlamasını izledi. Bileğindeki deri kılıfı yırttı ve toprağa fırlattı.

Vaasa, tüm gururu ve öfkesiyle kanayan çenesini kaldırdı ve çemberdeki her bir kişinin gözleriyle buluştu.

Sessizce topuklarının üzerinde döndü ve topallayarak villaya geri döndü. Reid o gün için çoktan ayrılmıştı ve Vaasa düşün Aoor'una doğru kayarak yanarken Icruria'nın tanrılarının her birine bu erteleme için teşekkür etti.

Büyü dalgasının taş Aoor'u sarsmasına ve suyu siyaha çevirmesine izin verdi.

Melisina Le Torneau, Vaasa'nın kapıdan içeri girdiğini görünce ayağa fırladı.

Siyah cüppesini savurarak mozaik Aoor'da koşmaya başladı. "Sevgili kızım, sana ne oldu böyle?"

Vaasa'nın yüzü şişmişti ve Kosana'nın kemik kulpunun elmacık kemiğine çarpmasıyla oluşacak morlukla gölgelenmeye başlamıştı bile. Dudağı yarılmıştı. Aldığı üç yaranın kanaması duşta durmuştu ve birkaç gün içinde kabuk . Kırık kemik yoktu, çatlak yoktu, burkulma bile yoktu.

Bunların hepsi yok olacak.

"Hiçbir şey," dedi Vaasa, Melisina'nın yanından geçip kitaplığa en yakın masaya otururken alçak sesle.

Amalie yavaşça ayağa kalktı, Suma, Mariana ve Romana tarafından sıralandı.

Elbette hepsi bu sabah buradaydı. Hiç gelmemeyi düşünmüştü ama boşa harcadığı her gün, Mireh'li Reid'le evli olarak geçireceği bir gün daha demekti.

Melisina hareket etmedi. Vaasa'dan en az yirmi adım uzakta dururken yavaşça döndü. "Bunun biliyor mu?"

"Oğlun mu?" Vaasa gözlerini kaldırarak ama çenesini kaldırıp yarayı daha da kötüleştirmemeye dikkat ederek sordu.

Melisina aralarındaki mesafeyi kapatıp Vaasa'nın morarmış yüzünü incelemeye başlarken, "Evet, *oğlum*," diye tersledi. O anda on beş kadının hepsi ekmek kırıntılarına üşüşen güvercinler gibi Vaasa'nın üzerine çullandı. Vaasa ellerini birkaç kez sallayarak onları uzaklaştırdı ve kadınları kendisine yer açmaya zorladı.

Çok yakındılar, çok yakındılar.

Gözleri Vaasa'nın çenesinin altındaki kesige takılan Amalie'nin sesi kısıldı. "Bunu sana kim yaptı?"

Vaasa soruya cevap vermek yerine, "Neredeyse onları öldürüyordum," dedi. Artık sisten eser kalmamış olan ellerine baktı. "Neredeyse bu büyüünün kontrolünü kaybediyordum ve bütün bir insan topluluğunu yok ediyordum."

Melisina'nın dudakları gerildi ve odadaki hiç kimse konuşmadı. "Her zaman mi olacak?" Vaasa Aatly'ye sordu.

Görünüşe göre Melisina Vaasa'nın yaralarını yeterince görmüştü, çünkü boyunun tamamına kadar yükseldi. "Hayır."

"Tek yaptığı *inşa* etmek. Bütün gün inşa ediyor." "Biliyorum."

Vaasa'nın eli masaya çarptı. "*Bundan nasıl kurtulabilirim?*"

Her birinin yüzünü kaplayan acıma duygusu o kadar çiğ ve tanıdıktı ki Vaasa'nın midesini bulandırdı.

Melisina, "Hayır," dedi.

"Onu benden kesmeni istiyorum!" Vaasa öfkesi ve aceleciliğiyle ayağa kalktı, ellerini karnına götürdü ve sarmal yılanı hayal etti. İçini ve ona yaklaşan herkesi boğacak olan manipülatif, şeytani, kolay tehlike yaratan boşluğun üzerinde. Tırnakları midesine batarken, içine ulaşıp o gücü boğabilmeyi diledi. Boğmayı. Bir bıçakla içini boşaltmayı. Hiçbir kendisine ait değilmiş gibi hissediyordu; bedeni, hiç istemediği bu şey tarafından çalınmıştı.

Tıpkı geleceği gibi. Güvenliği gibi. Hepsi *hiç istemediği* şeyler yüzünden.

Gözyaşları gözlerini yaktı, sesi çatallaştı. "Ben bunu istemiyorum."

Şu anda sadece büyüden mi bahsettiğini bilmiyordu. Ağabeyinin boğucu etkisi de olabilirdi. Ne istediği ne de sevdiği bir tahtın kaprislerine mahkûm bir hayat. Kimsenin rızasını ya da arzusunu sormadığı bir evlilik.

Romana ileri doğru bir adım attı ama Vaasa geri fırladı ve neredeyse kitaplığa çarpıyordu. Bir kez daha kontrolü sağlayamadı, sürünen gücü sakinleştiremedi ve onu aşağı itemedi. Bu büyüünün neler yapabileceği fikri buz gibi bir korku salıyordu. "Yapma." Göğsündeki öfke ve korkuyu bastırmaya çalıştı ama yılan rahat durmadı. Tısladı ve onu yuttu, boğazına kadar süründü ve dilini ısırıldı.

Bir daha dışarı çıkmasına izin vermezdi. Onlardan birine dokunmaktansa kendisini öldürmesini tercih ederdi.

Belki de ölmesi daha iyiydi.

Sanki onu duymuş ve böyle bir dileği yerine getirmek istiyormuş gibi, büyü Vaasa'nın nefes yolunu tıkadı ve Vaasa nefes nefese kaldı, elleri boğazında ve gözleri şişti. Nefes alamıyordu, nefes alamıyordu, nefes alamıyordu-

"Bu su," dedi Melisina öne doğru bir adım atarken, ellerinden buğular akıyor ve kollarına doğru girdaplar oluşturuyordu. "Şu anda büyüünün aldığı biçim ne olursa olsun, onu su olarak hayal et. Damlıyor ve , evine doğru kayıyor."

"Ben... yapamam," dedi Vaasa boğulurcasına, gözlerinden sıcak yaşlar süzülerek.

Mariana da bir adım öne çıkarak, "Yapabilirsin," diye ısrar etti. Meclisin geri kalanı onu sıraya dizdi.

Sanki ona güveniyorlarmış gibi.

Sanki ona inanıyorlarmış gibi.

"Dene," diye rica etti Melisina. "Lütfen deneyin." Sanki onun yaşamasını istiyorlarmış gibi.

Su. Vaasa nehirleri ve denizleri düşündü, zarar vermek isteyen yılanı geri itti. Isırmak, sarmak ve istiyordu. Şiddeti o kadar çok istiyordu ki, başka seçenek kalmadığında onu almaya hazırды.

Su.

Vaasa Settara'yı, onun ışıltılı turkuaz derinliklerini ve ay ışığı altında aldığı rengi düşündü. Dalgaların kuma nasıl vurduğunu ve güneşin altında nasıl çalkalandığını.

Su.

Boğazındaki yılan, sıcak bir günde sıvı gibi soğuyup eridi ve dolu bir bardağın boş bir mideye inmesi gibi göğsünden aşağıya doğru buz gibi hareket ettiğini hissetti.

Tıpkı Settara'nın geceleri yaptığı gibi, onun duygularıyla birlikte sallanıyordu. İçine işledi.

Vaasa nefes nefese kaldı ve gözlerinden yaşlar boşandı.

Dizlerinin üzerine çöktü ve kolundaki kesik inledi.

Hepsi onu yerde kırılırken görebiliyordu. Başka herhangi bir ruhun önünde bu katmanların her birini soymak çok fazlaydı. Bir çocuk gibi, saklanabilmek için masanın altına süründü, dünya üzerine kapanırken dizlerini göğsüne bastırdı. Hıçkırıklar boğazının arkasından patladı. Aşağılanmışlık içini parçaladı.

Melisina cüppesinin içinde masanın altına tırmanıyordu.

Vaasa geri çekilmeye çalıştı ama Melisina yumuşak bir sesle yapmaması için ona yalvardı. "Sadece ağla. Bırak içini döksün."

Birdenbire on beş cadı da dizlerinin üzerine çökmüş ve masanın altına sürünmeye başlamıştı. Yüzlerindeki zarafet ve anlayış ifadesi Vaasa'nın boğazından acıklı bir feryat çıkmasına neden oldu. Başını dizlerinin arasına sakladı.

Ama Melisina'nın dediğini yaptı ve ağladı. Gözleri yanana ve burnundan nefes alamayana kadar ağladı. Hayatının gerektiği gibi olması için ağladı. Evliliğinin nasıl olması gerektiği için. Asla güvenle sahip olamayacağı çocukları, asla içinde yaşlanamayacağı evi, asla dönemeyeceği ailesi için ağladı.

Pusun içinde bir yerlerde Romana konuşmaya başladı. "Annem öldüğünde tek gördüğüm Aames'ti ve beni içten dışa yaktılar. O parçamdan nefret ettim, her şeyi yakan parçamdan, sevdiğim şeylerden bile. İstedğim şeylerden bile. Özellikle de bunlardan. Ama bak."

Elini uzattı ve mozaik Aoor'un üzerinde sisi şekillenmeye başladı. Kendi içinde katlanarak büyüdü ve ortaya çok küçük bir ayı çıktı, birkaç adım attıktan sonra kenarları titreyerek gözden kayboldu.

Vaasa'nın nefesi kesildi.

Suma yaklaştı ama Vaasa'ya dokunmaya çalışmadı. "Bana uzun, keskin kramplardan başka bir şey olarak gelmedi. Şimdi ise bir şahin."

"Benimki bir kedi olarak başladı," diye fısıldadı Amalie, "pençelerini geri çekmeyen. Ama şimdi, o bir tilki."

"Benimki bir boğaydı, büyük, boynuzlu ve kızgın," dedi Mariana. "Ama şimdi sinsice dolaşan bir kaplan."

"Ne görüyorsun?" Melisina dürttü.

Bunu nasıl yüksek sesle söyleyebilirdi ki? Göğsünü yarmak ve utancını sergilemek yapamadığı tek şeydi.

Bahsettikleri bu 1güçler güzel ve güçlüydü. Onunki işbirlikçi ve acımasızdı.

Ama sonra Amalie fısıldadı: "Şimdiye kadar bildiğin her şeyin bu olması, bundan sonra da her şeyin bu olacağı anlamına gelmez."

Vaasa titreyerek gözlerini kaldırdı. Melisina'nın bakışlarının aşinalığıyla, keskin yüz hatlarının sakın ciddiyetiyle karşılaştı. Sonra Romana'ya, irislerinin kahverengisine kazınmış bilgeliğe; gücü diğerlerini Mariana'ya; çoğu zaman diğerlerinininkinden daha anlamlı olan birkaç kelimesiyle Suma'ya ve son olarak, gücünü zarafet ve şefkatle gizleyerek sessizce taşıyan Amalie'ye.

Her biri kendilerinde ilk gördükleri şeyde ustalaşmışlardı. Ve onlara baktığında tek bulduğu, kim olmak istediklerini nasıl .

O da bunu istedi. Seçmek için.

Vaasa gözyaşları arasında, "Bu bir yılan," diye itiraf etti. "Bir yılan görüyorum."

O bukalemun değildi. Tam olarak babasının sahip olduğu şeye dönüşmüştü ve kendisinde gördüğü şeyin tam olarak başkalarının onda gördüğü şey hiç de şaşırtıcı değildi. "İnsanlar babama böyle derdi," diye fısıldadı. "Asterya Yılanı. Ve onun zalimliğini miras alan tek kişinin kardeşim olduğuna inanmıyorum."

Suma başını salladı. "Birinin gözlerini, ya da burnunu miras alabilirsin ama hatalarını miras alamazsın. Onları öğrenirsiniz. Bu da onları unutabileceğiniz anlamına gelir."

Melisina onun omzuna bir el koydu ve Vaasa bu sıcaklığa tutundu. Ona doğru eğildi. "Sen buna öfke diyorsun, korku diyorsun ama bunların hiçbiri değil. Senin içinde yatan şey acı. Dünyaları yerle bir eden türden."

Acı.

İçine işledi ve tekrar boğuldu, öfke kanlı kırmızıyla soyularak en derin mavi duyguyu gösterdi. Kaçınılmaz soğukluk onu buza gömülmüş gibi .

Vaasa'nın midesindeki büyü bir kez daha bir yılan gibi tısladı. Ama bu sefer sessizce, sanki duyulmak istiyormuş, sanki onu dinlemesi için yalvarıyormuş gibi.

Ve bunu yaptığında, kendi benliğinin ne söylemeye çalıştığını duyabiliyordu.

Dominik doğduğu günden beri ona ikinci olduğunu söylemişlerdi. Hayatının onunkinden daha değersiz olduğunu. Hayatta kalmasının tek yolu uslu durması, işe yaramasıydı.

Ve sonunda, kimse onu ondan koruyamamıştı. Öfke ve korku yok olup gitmişti.

Ve Melisina haklıydı - Vaasa'nın elinde kalan tek şey acıydı.

Ama bundan nasıl kurtulacağını bilmiyordu. Boşluğu ve öfkeyi nasıl yeneceğini.

Yorgunluk omuzlarına çökmüş, onları kuvvetiyle bükmişti. "," diye tekrarlardı.

Melisina dizlerinin üzerinde geriye yaslandı ama bu kez başka bir gerçek ya da açıklama eklemedi. Sodality of Setar'ın havasını sessizlik kapladı ve bu sessizlik içinde gözyaşları Vaasa'nın yanaklarından usulca süzölmeye başladı.

Bu masanın altında aylardır kendini en güvende hissettiği andı.

"Öğret bana," diye fısıldadı gözlerinden düşen sıvıyı silkeleyip kendini derin bir nefes almaya zorlarken. "Lütfen, bana öğretir misin?"

Ve ilk kez, kaçmanın tek yolu bu olduğu için değildi. Seçim yapmanın tek yolu olduğu içindi.

Amalie güneş gibi gülümsedi ve Mariana aptalca bir soruymuş gibi güldü. Bir rüzgâr çanı gibi seslenen Amalie, "Yalnız değilsin ve bir daha asla olmayacaksın," dedi.

Bu sözler üzerine Mariana ayağa kalkmaya başladı ve masanın altında küçük bir gümbürtü yankılandı. "Ah," dedi başını ovuşturarak.

Romana kahkahalarla kükredi ve sonra Mariana da .

Amalie kıkırdadı ve Vaasa kendi dudaklarında beliren sırıtışa olamadı.

Masadan uzak durmaya dikkat eden Melisina ayağa kalktı, cüppesinin tozunu aldı ve Vaasa'ya elini uzattı.

Onların sevgisi çok fazlaymış gibi geliyordu. Bunu hak edecek hiçbir şey yapmamıştı. Ama yine de Melisina'nın uzattığı eli tuttu.

"Bugün topraklanmayı öğreneceksiniz. Kendinizi ne kadar kontrolden çıkmış hissederseniz hissedin, dünyanın neresine ayaklarınızı sağlam bir şekilde basabileceğinizi ve kendinize geri dönebileceğinizi."

OceanofPDF.com

BÖLÜM

9

Vaasa villaya tek başına döndüğünde, yatağa girdi ve pencerelerden süzülen güneş ışığına rağmen hemen uykuya daldı. En son ne zaman gün ortasında uyuduğunu bilmiyordu.

Yan yatmış, kapı gıcırdayarak açılana kadar uykusundan uyanmamıştı. Reid'in ağır ayak sesleri Aoor'da ilerliyordu. Sert sözleri ve sessiz sabahları baş ağrısıyla gözlerinin arasında titreşti. Vaasa yuvarlandı ve Reid'in şifonyerini karıştırmasını izledi, "Ah, şimdi de yatağı istiyorsun." dediğinde aksanı aralarında yankılandı.

Döndü ve adam onu görmeden önce saçlarının yüzünün üzerinden kaymasına izin verdi, adamın onu uyuyor sanıp gideceğini umuyordu.

O .

Onun yerine, yatağa yaklaşan ve ısınması için battaniyeleri dikkatle ayarlayan adamın ahşap sahanlıktaki kasıtlı daha sessiz ayak seslerini duydu.

Gözlerini kapalı tuttu.

Sonra durakladı ve kızın saçından bir tutamı nazıkçe yüzünden geriye doğru süpürdü. Ve onun gözlerinin kendisini incelediğini hissedebiliyordu.

"Vaasa." Onu uyandırmak için omzuna dokundu, ses tonunda aciliyet vardı. "Uyan."

Onun çürükleri gördüğünü biliyordu.

"," dedi tekrar, omzunu sarsarak. Bu onu irkiltti.

Sessizlik.

Sonra Reid alçak sesle ve karanlık bir sesle, "Ne oldu?" diye sordu.

Vaasa battaniyeyi daha yukarı çekerek morarmış yüzünü gizledi ve çenesinin altındaki kesiğe bakarak yüzünü buruşturdu. Kolu ve göğsü boyunca olanlar bunun kadar acıımıyordu. "Eğitim kazası. Birkaç gün içinde geçer."

"Bu bir kaza değil."

"Öyleydi."

Adamın eli aniden kadının omzundaydı ve battaniyeleri geriye doğru çekti.

Vaasa tökezlerken derisinin gerilmesiyle haykırdı, Romana'nın göğsüne ve koluna özenle yerleştirdiği bandajları görünce gözleri taşı gibi açıldı. "Ne oldu lan?"

"Rahat bırak onu Reid," diye çıkıştı ona, battaniyeleri geri çekerek. Neyse ki bandajlar hasarın çoğunu kapatıyordu. Bandajın sadece hareket etmesini engelleyeceğini bildikleri için çenesinin altındaki keşiği açıkta bırakmışlardı. Ama Reid o yarayı, yani ona açtığı yaranın ikizini görseydi, onu kimin keştiğini çok iyi bilirdi.

"Cehennem gibi." Birdenbire onun üzerinde belirdi, iki dizini de yatağın içine daldırarak onun alanını işgal etti. "Otur."

"Dur."

"Otur."

Hayal kırıklığı içinde iç geçiren Vaasa, nefesini vermeden önce havayı içine çekti. İlk içgüdüsu ona çenesini tutmasını, yarayı idare edebildiği sürece kendine saklamasını söylüyordu. ise suç ortağı olmuştu.

Hepsini hak etti.

Gözleri genişledi, yarılmış dudağına ve elmacık kemiği boyunca uzanan siyah ve maviye daldı.

Reid daha da yaklaştı, iri gövdesi akşam güneşini gölgeliyordu. Kehribar ve tuz kokusu burnunun dibine kadar geliyordu ve Vaasa çenesini biraz daha sıkarak saçlarının yüzüne düşmesine izin verdi. "başımın çaresine bakabilirim."

Reid onu incelemeye devam ederken, "Bunun farkındayım," dedi. Gözleri kolunu saran bandaja kilitlendi ve ardından omzunun üzerinden geçerek köprücük kemiğinin altındaki boşluğa ulaştı. Çekingен eller ileriye uzandı ve göğsündeki gazlı bezi sıyrıp pürüzsüz kırmızı dilimi ortaya çıkarırken Vaasa irkildi.

Eli dondu. "Bunu sana kimin yaptığını söyle."

Bunun bir kaza olmadığını biliyordu; onu başka türlü ikna edebileceğini düşünerek kendini kandırıyordu. Kesikler de yanağındaki yara kasıtlıydı.

Ama bu, onları hak etmediği anlamına .

"Eğitim sırasında hatalar olur," dedi Vaasa, geri çekilirken ellerini onunkilerden uzaklaştırarak. "Sadece rahat bırak. İyileşecektir."

"Bana bak."

Bakmadı.

"Bana *bak*."

Gözlerini kaldırdı ve Reid onun yüzünü taradı. Kabul edilemeyecek kadar yakındı ama bakışlarının yoğunluğuyla ilgili bir şey bu düşüncayı kendine saklamasına neden oldu. Ve sonra bakışları biraz düştü. Bir elini öne uzatıp kızın ensesindeki saçları geriye doğru taradı, yanağındaki morluğu daha iyi görebilmek için parmaklarını kızın çene çizgisinde hafifçe gezdirdi ama sonra gözleri aşağı baktı.

Dişlerini sıktı.

Çenesinin altındaki kesiği görmüştü.

"Reid-"

Yataktan fırlayıp kapıdan içeri daldı.

"Reid!" Vaasa yüzünü buruşturup kendini zorlayarak ayağa kalkarken bağırdı. "Nereye gidiyorsun?"

"Kosana!" Reid bağırarak komutanına seslenirken, o da geçitten aşağıya doğru hızla indi. Vaasa'nın midesindeki her şey düştü.

Kosana'nın güvenliği için, komutanın bu öğleden sonra başka bir yerde olmayı seçmiş olmasını umuyordu.

Vaasa botlarını çekiştirerek onu takip etti ve evin ana bölümüne doğru ilerlerken ePort'a içinden küfretti. Bugün yeterince şey yapmamış mıydı? Her kası ağrıyor, kesikler şişmiş yanağıyla birlikte zonkluyordu.

Reid arka bahçelere daldı ve Vaasa ona seslendi, kendini Settara'ya giden taş patıkaya attığında sesi boğulur gibi çıkıyordu. Reid yüzünde öfke ve panikle döndü ve Vaasa'nın ona için çırpınışını izledi.

"Yapma!" Vaasa haykırdı. "Durumu daha da kötüleştireceksin." "Bundan daha kötü ne olabilir ki?"

"Onları öldürebilirdim. Şu eğitim halkalarından birindeydik ve neredeyse şarjörün kontrolünü kaybediyordum-"

"Bu bir deneme savaşında mı oldu?"

Vaasa durakladı. "Evet."

"Kabul ettiniz mi?"

Nefesi boğazında düğümlendi. "Hayır. Onu ben ittim. I-"

"Yalan söylüyorsun."

"Ben ."

İleriye doğru yürüyüp onun bakışlarıyla buluşan Reid, "Eğer tek bir kişiyi bile öldürmüş olsaydın, kanı onun ellerine bulaşmış olacaktı," dedi.

"Reid-"

Kosana'yı Vaasa aynı anda, gölün yanında bir grup askerle birlikte gördü. Normal bir patika kullanma zahmetine bile girmedi. Bir dağ kedisinden çok kızgın bir ayı gibi duvarın üzerinden atladı ve ayaklarının altındaki yabani çiçekleri ezerek sarı otların arasında ilerledi.

Vaasa küfretti ve onun patikadan aşağıya doğru fırladı. Kuru otlar tozluklarına sürtündü ve tilki kuyrukları kumaşa yapıştı ama yokuş aşağı ivme onu ileriye doğru itti, bu yüzden uyluk kaslarının yapmasına gerek kalmadı. Ancak baldırları çığlık atıyordu.

Neredeyse aşağıda yankılanan ayırt edilemeyen sesler kadar gürültülüydü.

Tepenin dibinde Vaasa kuma tökezledi ve Reid'in Kosana'nın üzerine atlayıp onu yere sürükleyişini izlerken adrenalini tavan yaptı. İkisi yuvarlandı ve Vaasa nihayet yere ulaştığında Kosana Reid'in altında sıkışmış ve elektronik olarak kapana kısılmış bir halde . Reid'in bunu yapması sadece birkaç dakika sürmüştü. Vaasa Kosana'dan böyle bir ses çıktığını hiç duymamıştı.

Reid, Kosana'yı kumun içine iterken, "Onu lanet olası bir dövüş ringine sokmaman konusunda *açıkça* talimat almıştın," diye hırladı. Ne? Vaasa etrafına bakınırken, Reid'in birliğinin altı ya da yedi üyesi onun bakışlarından kaçındı. Vaasa Kosana'nın pençeleri altındaydı, bu yüzden o kadının gücünü biliyordu; eğer Reid onu bu kadar kolaylıkla tutuyorsa, o zaman dünyanın onun hakkındaki korkutucu değerlendirmesi doğruluk payı taşıyordu.

"Biliyorum," diye itiraf etti Kosana, Vaasa'nın dikkatini tekrar kendisine ve Reid'e çekerek. "Kabul etti mi?"

Kosana havayı içine çekti ve bir an için nefesini zor tutan Vaasa'ya baktı. "Evet." Kosana, Reid'le yüz yüze geldi. "Sonra bir yara açtım."

"?"

"Boynundaki."

Reid onu kuma daha sıkı gömdü. "Sana *tam olarak* neden yapmamam gerektiğini söyle bana. Ona ne yaptın?"

"Reid, dur-" Vaasa denedi.

"Yapmalısın," dedi Kosana.

Vaasa dudaklarını kapattı ve nefesini tuttu. Bunu yapmazdı, değil mi? Kosana'nın yanında o bir hiçti, komutanın varlığıyla karşılaştırıldığında hayatında küçük bir çizik iziydi.

Reid omzunun üzerinden dönerek ona baktı ve Vaasa sessizce yalvardı. Gözleri kızın siyah-mavi yanağına, dudağındaki yarığa kilitlendi, sonra çenesindeki kesiğe kayd.

"Yapma," diye yalvardı Vaasa.

Ama artık çok geçti. Kalçasındaki üç bıçaktan birini kaparak Kosana'nın çene çizgisinin altını iki inçlik sığ bir kesikle .

Komutan tek bir ses bile çıkarmadı.

Reid, Kosana'yı serbest bırakıp sırtını dikleştirirken, "Ayağa kalk," diye emretti.

Etraflarındaki hiç kimse tek kelime etmedi. Hiçbiri müdahale etmek için kıpırdamadı. Grubun köşesinde kuzguni saçlı savaşı, sanki bu tam da beklediği şeymiş gibi manzaraya bakıyordu. Çoğu kişi onun ifadesini yansıtıyordu.

Vaasa ne hissedeceğini -ikisine de kızgın olup olmayacağını ya da herhangi bir şey hissetmeye hakkı olup olmadığını- bilmiyordu.

Kosana kendisine yaptı, tam boyuna geldi ve gözlerini Reid'inkilerle buluşturmak için zorladı. Boynundan aşağı kan damlaları akıyordu. İkili bakışlarını ayırmadı ve Reid, "Deneme dövüşü kurallarımıza saygısızlık eden birliğinizin üyesinin cezası nedir?" diye sordu.

Kosana'nın vücudu titredi ama bakışlarını başka yöne çevirmeyi ya da onun gazabından kaçmayı reddetti. Vaasa'nın Kosana'nın yüzündeki ifadenin gurur değil, sorumluluk olduğunu anlaması bir anını aldı. "Rütbenin düşürülmesi," dedi.

Vaasa'nın midesi bulandı. İkisi arasındaki işler önemli ölçüde kötüleşmek üzereydi.

"Peki, ustabaşınıza ya da eşinize zarar veren birliğinizin üyesinin cezası nedir?"

Kosana hariç herkes dondu kaldı. Sanki bunu zaten düşünmüş gibi, "Dağılabilirsiniz" dedi.

Reid'in çenesi tekrar gerildi ama gözle görülür üzüntüsüyle başını salladı. "Öyle olsun."

Vaasa öne doğru atıldı. "Reid-"

"Müdahale etmeyin," diye uyardı

Kosana.

Vaasa, komutanla yüzleşirken 1. parmaklarını birleştirdi. Büyü kükreyerek canlandı, yorgunluğu yüzünden hassaslaştı ve ellerinde ve dirseklerinde büyüdü. Siyah sis Vaasa'nın etrafında dönerken, diğer herkes bir adım geri çekildi.

"Karışmamalısınız," diye ısrar etti Vaasa.

Sinirli. Yılan, en küçük bir dürtme onu harekete geçirecekmiş gibi sinirli ve kolayca harekete geçirilebilir hissetti.

Daha önce içinde bulunduğu durumun aynısına doğru kaydığını fark etmesi zihnini kurcaladı. Öfkeyle karşılık vermek, büyü'nün hepsini mahvetmesine izin vermek kolay olurdu.

Bu durumdan istediği şey bu değildi.

Vaasa karnındaki yılanı bastırdı ve bir kez suyu düşündü. Çalkalanan ve serin, gelgitlerin ritmini takip eden. Vaasa kendine *topraklanmayı* hatırlattı. *Etrafınızda hissettiklerinize odaklanın; rüzgârın teninizde gezinme şekline. Havanın boğazınızda bıraktığı kuru kokuya. Botlarınızın içindeki ayak parmaklarınız.*

Soğuk su, önceki öfkeli girdabın yerini aldı. Büyü söndü.

Kosana bir adım daha geri çekilirken gözleri büyüdü ve gruptaki diğerleri de öyle yaptı.

"Ne yapabileceğini görüyor musun?" Reid, Vaasa'bir adım daha yaklaşarak Kosana'yı uyardı; Vaasa'nın yanında beliren duruşunda alışılmadık bir şeyler vardı. "Kendini ve buradaki herkesi tehlikeye attın."

Bu yüzden Kosana'ya onu eğitim halkasına koymamasını söylemişti; büyüü kontrol edemeyeceğini biliyordu.

Onun bir yük olduğunu.

Aşağılanma Vaasa'nın içine işledi. Büyüsünü yönetmek Kosana'nın sorumluluğunda değildi ya da kendisi yönetemiyordu. Vaasa bu mücadeleye girmeyi *kendisi istemişti*. Bu yüzden acısına rağmen omuzlarını dikleştirdi. "Bunu ben başlattım Reid. Onu cezalandırma. Bana öğretmesi için başka birini görevlendir."

Reid dönüp ona baktı, kalın kaşlarından biri kalkmıştı.

Tüm bunlara rağmen, Kosana'nın damarlarında dolaşan sadakat Vaasa'nın tanıdığı bir şeydi; meclisin bugün ona bakışı buydu. Bunu bastırmaya hiç niyeti yoktu. Ayrıca, bir seçimin ortasında komutanını tecrit etmek akıllıca olmazdı.

Direkt olarak savaşçıya döndü. İkisinin gözleri kilitlendi ve Vaasa, Kosana'nın sert dudaklarına baktı. "Ödeşmediğimizi biliyorum ama burada işimiz bitti mi?"

Kosana bir nefes verdi.

Reid çenesini ovuşturdu. "Vaasalisa-"

"Sana bir soru sordum, Kosana."

Komutan dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi ama Vaasa onun yüzünde küçük bir saygı kıvılcımı belirdiğine yemin edebilirdi. "Burada işimiz bitti."

Bir an için Reid'in onu baltalayıp baltalamayacağını merak etti. Bu, onların sergilemesini istediği imaja geri döndüğü an olabilir miydi? Ona baktı ve bunu yapması için ona meydan okudu.

Reid kalabalığa döndü ve onların sert bakışlarını gözlemledi - Kosana'nın arkasında duran diğer altı savaşçının bakışlarında merak ve korku karışımı bir ifade vardı.

Reid aniden, "O benim karım," dedi ve herkes bir anda ona döndü. Yine de dikkati Kosana'nın üzerindeydi, aralarında öfke ve dostluk bağları titreşiyordu. Sanki artık onunla bir ustabaşı ya da arkadaştan başka bir şey olarak konuşmuyordu. "Bu kaçınılmazlık senin yargına ya da onayına tabi değil. Bu sadece onun ne olduğu."

Kosana'nın yüzünde bir şeyler kırıldı. Ve Vaasa ikinci kez kadını nasıl anladığını sorguladı. Orada özlem ya da keder yoktu. Vaasa Kosana'nın gözlerindeki çöküklüğü sadece suçluluk olarak tanımlayabilirdi.

Kosana gibi bir arkadaşı olduğunu hiç düşünmemişti.

Reid eski boyuna ve pozisyonuna dönerken, "Sağ salim kurtuldun," dedi, sesi dönmüştü. "Onun hayatta olduğu için minnettar olmalısın."

büyüyü dizginleyecek kadar kendini kontrol etmeyi öğrendi. Eğer kim olduğumuzu, bu birliğin neyi temsil ettiğini bir daha unutursan, seni görevden almakta tereddüt etmem."

Kosana utanç dolu gözlerini onunkilerle buluşturmaya zorladı, boğazı düğümlendi ama başını salladı.

"Bu konuda liderliği sen üstlendiğine göre, Vaasalisa, lütfen onun yerine geçecek kişiyi seç."

Vaasa bir kez daha dondu kaldı. Kimi seçmesi gerektiğini nereden bilecekti? Küçük gruba döndüğünde tüm gözler ona çevrildi ve Vaasa kuzguni saçlı savaşçının bakışlarıyla karşılaştı. "Sen," dedi Vaasa, kadının Kosana'yı nasıl kendine çektiğini hatırlayarak. Vaasa'nın şimdiye kadar dövüşürken gördüğü herkesten daha çevik hareket etmişti. Vaasa gibi dövüşmeyi öğrenirse, daha iyi dövüşebilirdi.

Kosana'nın yüzü buruştu ve Reid'e baktı.

"Esoti," dedi ve savaşçı bir adım öne çıktı. Öfke hâlâ gözlerinden okunuyordu, özellikle de Kosana'ya "Sen benim evliliğime karıştın, biz neden seninkine karışmayalım?" dediğinde.

Ne oldu? *Olamaz.*

Esoti-muhtemelen Kosana'nın karısı- tüm dikkatini Vaasa'ya çevirmeden önce Reid'e sertçe başını salladı. Onun gözlerine dağların gücüyle bakan savaşçı bir kez daha başını salladı.

Bu sadece karşılıklı saygının küçük bir işaretiydi ya da belki de şey ifade etmiyordu ama Vaasa bunu bu şekilde algılamaya karar verdi. O da başıyla .

"Sizinle bir hafta görüşürüz, Konsorsiyum. O zamana kadar dinlenseniz iyi olur," dedi kadın Reid ve Kosana'ya dönmeden önce. "Foreman, *Komutan.*"

Vaasa'nın yeni öğretmenini sahile kadar takip etmek için dönmeden önce küçük grubun birkaç üyesi kıkırdayınca Vaasa saklanmak istedi.

Reid ve Kosana, Reid onun sözünü kesip tartışmayı bitirmeden önce sessiz bir şekilde konuştular. Komutan sessizce Settara'nın kenarından aşağı doğru yürürken başını dik tutmaya çalıştı.

Vaasa biraz öne doğru yığıldı ve sonra aniden boşalan çevrelerine baktı.

Bu bir zafer değildi. Yerine Kosana'nın karısını seçerek kazandığı tüm zemini yok etmiş olabilir. Nasıl bir yol ?

Vaasa dönüp tehlikeli tepenin dik yamaçlarına baktı. Kafasındaki tüm hayal kırıklıkları ve düşünceler arasında en büyüğü yukarıya doğru yürümekti. Ya tırmanacak ya da tüm yolu yürümek zorunda .

santimi acıyordu.

Sinirli bir nefes vererek kuru otların arasında ilerlemeye başladı.

"Yeni keşfettiğin kontrolü tartışacak mıyız?" Reid onun arkasından sordu.

"Annen Kosana'dan daha iyi bir öğretmen," dedi Vaasa omzunun üzerinden, vahşi çardaklara dalarken.

"Vaasalisa-"

"Ben kardeşim gibi değilim," dedi aniden, yüzünü ona dönerek. Aowers'ın hemen önünde durdu, saçlarını savuruyor ve yüzündeki öfke azalıyordu.

"Biliyorum," dedi o ana kadar ondan duyduğu en yumuşak tonda. "Söylememeliydim-"

"," diye iddia etti. "Beni tanıımıyorsun, gerçekten tanıımıyorsun. Ve bana güvenmeni de beklemiyorum. Ben kıtadaki en acımasız adamın en büyük kızıyım. Annemle birlikte şu anda ölü olan bir adamın. Ben de kendime güvenmezdim."

Reid, kızın kendisine dönük kaldığı süre boyunca onu dikkatle izledi ve sanki ilk kez kızın içinde öfkeden daha fazlası olabileceğini düşündü.

"Ama ben kardeşim gibi değilim," diye tekrarladı.

Dominik dünyaya bakmış ve onun olduğuna karar vermişti ve Vaasa hiçbir şeyin ona ait biliyordu.

Topuklarının üzerinde döndü ve tepeyi tırmandı. Ağrıyan kasları onu ilerlemeye zorluyordu, yeter ki bu işi bitirmiş olsun ve nihayet uyuyabilsin. Yolun yarısına geldiğinde nefesi kesilmişti ama kendi ayaklarına takılıp tökezledi ve Aowers'da kendini yakalamak için ellerini kullanmanın acısıyla küçük bir çığlık attı. Kolunun iç kısmında bir şey yanıyordu ve yarayı yeniden açtığını biliyordu.

Bugün her şeyden sonra, acıması bir hüznün, acı veren gözyaşları şeklinde öne fırladı. Gözyaşları gözlerini ısırdı ve hızla kapatıp sildi. Reid onu böyle görür müydü? Yapamadı. Garip ve ikiyüzlü bir keder kapladı içini

Sözcüklere dökebileceğine inanmadığı bir şeydi bu ve onun ve tüm meraklı eğilimlerinin sormasını istemiyordu. Kendini zorlayarak ayağa kalktı ve tekrar ilerlemeye başladı. Her adımda enerjisinin daha da azaldığını hissediyordu.

Dominik gibi *değildi*.

Birdenbire ayakları yerden kesildi ve sert bir göğse, *Reid*'in sert göğsüne yaslandı; *Reid* kollarını bacaklarının altından ve sırtından geçirmişti. Tek kelime etmeden tepeye doğru ilerledi. Kadın onu itmeye başladı ama Reid fısıldadı: "Duracak mısın?"

Kasları gevşedi ve kelimelerin neden önemli olduğunu bilmiyordu ama . Ona sarıldı. Adam onu villaya kadar taşıdı ve bırakmadı, kapıyı açmak için manevra yaptı ve sonra sanki hiç ağırlığı yokmuş gibi havalandırma yolunda vals yaptı.

Yatak odasına girdikten sonra, onu yatağa yatırdı ve banyo odasına doğru ilerledi, onu yatak başlığına yaslanırken bacaklarını göğsüne doğru kıvrması için bıraktı.

Elinde sargı bezi, gazlı bez, yara temizleme solüsyonu ve merhem gibi malzemelerle bir kez daha göründü. Yatak onun ağırlığıyla çöktü ve omzunun altındaki ıslak bandajlara uzandı.

Kadın geri çekilirken, adamın elleri izin istercesine havada durdu.

Öne doğru eğildi. Kolunun iç tarafındaki sargıyı dikkatlice sıyrırken dokunuşu güneşten dolayı sıcaktı. Adam yarayı titizlikle temizlerken kadının nefesi kısa aralıklarla kesiliyordu. Kanlı bezin her dokunuşunda yara acıyordu ama çok geçmeden köprücük kemiğinin altındaki kesiğe geçti. Onu çalışırken izlemek hem büyüleyici hem de tuhaftı. Kırılganlık kokuyordu ve başka bir şeymiş gibi davranamayacak kadar yorgundu.

Yara temizlendikten sonra, "Çeneni kaldır." dedi.

Vaasa boynunu açınca Reid öne doğru eğildi ve solüsyonu kesiğe bastırarak Vaasa'nın dişlerini gıcırdatmasına neden oldu. Reid bir an için tekrar durakladı. Düşünüyordu belki de.

O daha konuşmadan kadın fısıldadı: "Bir keresinde birinin senin insan kalbi yediğini söylediğini duymuştum."

Dudaklarından küçük bir homurtu kaçtı ve kız gözlerini açtığı anda, o kendini beğenmiş eğlence ağzına geri döndü. "Bu iğrenç."

"Asteryalıların söylemeyi tercih ettiklerine rağmen, onları korkuttuğunuza inanıyorum."
Adam solüsyonu tekrar kızın boynuna bastırdı ve kız bir kez daha gözlerini kapattı, çok açık bir şekilde irkilmemeye çalıştı.

"*Seni* korkutuyor muyum?" diye sordu.

Ne soru ama. "Icruria hakkında, Mireh'in Kurdu hakkında anlatılan pek çok hikâye var ama hangilerinin gerçek hangilerinin korkudan kaynaklandığını söyleyemem."

Durakladı. Paçavrayı bir kez daha bastırdı. "Belki de kendin için bir şeyler yapmalısın."

"Belki de yaptığım budur."

Adamın dokunuşu kayboldu ve kadın gözlerini açmadı ama adamın bir bandajla oynadığını duyabiliyordu. Hiçbir uyarıda , "Bağlılığın kardeşinle mi, Vaasalisa?" diye sordu.

Hayır. Asla yapamazlardı. Dominik'i düşündüğünde, kaybettiği her şeyi düşündü. Asla sahip olamayacağı her şeyi. Gözlerinin arkasına saklanmış bir yüz, yumuşak gözlü ve nazik, babasından bile saklamayı başardığı bir askerin yüzü. Roman Katayev, kahverengi gözleri ve rahat gülümsemesiyle, o yanındayken dünyanın acımasızlığı onun için nasıl da yok oluyordu. Sadece bir askerdi ama ona bıçak tutmayı ve karanlıkta nasıl dokunulacağını öğreten bir asker.

Dominik onları birlikte bulana kadar.

Evlenmeyeceğine söz vermiş olması önemli değildi. Onu bir daha görmeyeceğine yemin etmiş olması önemli değildi.

Roman, Asterya'nın Icruria ile paylaştığı kuzey sınırında ölüme gönderildi.

Babası, *aşkın faydasız bir şey olduğunu* söylemişti.

Dominik izlemişti. Onun kalp kırıklığına sevinmişti, çünkü sevmesinin kendisi için her zaman bir tehdit olacağını biliyordu ve onun mutsuzluğundan zevk alıyordu. Romanın düşüncesi onun için bir bıçak gibiydi ama yıllar önce bu acıyla yaşamayı öğrenmişti. Onu da diğer her şeyi gömdüğü gibi derine gömmüştü.

"Hayır, benim bağlılığım ona değil," diye fısıldadı. Bir zamanlar dile getirilemeyen bir gerçek. "Ve eğer bunu söylediğimi öğrenirse, kafamı kazığa geçirir."

Boynu açıldı, yanakları gözyaşlarıyla doluydu. Ruhunun bir parçası daha neydi ki?

"Bana bak," dedi yine, tıpkı günün erken saatlerinde yaptığı gibi.

Vaasa gözlerini açtı. Onun ciddiyetiyle karşılaştı.

Uzun bir nefes verdi. "Kendimi kardeşinizin hırslarından koruyabileceğimi düşünecek kadar aptal değilim. Kıtayı fethetmek istiyor ve bu hemen gerçekleşmese bile, yaptığı her şey buna doğru bir adım."

Vaasa başıyla onayladı.

"Ama siz de o sıçrama taşlarından biri misiniz?" sordu.

Ne kadar basit bir soru. Çok doğrudan. Reid bakışlarıyla onu yakaladı ve ilk kez, Reid'in ona verdiğiinden daha kurnaz görünüyordu; sanki Reid, Reid'in yalanlar uydurabildiği gibi, Reid de insanlardan gerçekleri aynı vahşilikle çıkarabiliyordu.

İyi eşleştik, Vahşi Olan. Bu ana kadar ona inanmamıştı.

Melisina'nın ona iyiliği nasıl öğrettiğini merak etti. Kendisine ve ülkesine olan sadakati ile güveni dengelemeyi ona nasıl göstermişti. Bu insanların onu neden seçtiğini hiç şüphesiz anlıyordu ve bu seçim vahşet ya da kurnazlık için yapılmamıştı.

Ama ona asla gösteremeyeceği şeyler vardı. Dominik'in arz ettiği tehlikeler ya da Dominik'in Vaasa oP'yi bir evlilik için pazarlık edecek kadar aptal olması nedeniyle Reid'in elde ettiği fırsatlar hakkında ona asla söyleyemeyeceği gerçekler.

Reid bir reislik istiyordu, ama ya bir imparatorluk fırsatı gördüyse? O zaman kim olurdu?

Özgürlük şansını çalması için başka birine asla fırsat vermeyecekti.

Bu yüzden ona önemli olan gerçekleri anlattı. "Kardeşim bu büyüün bir lanet olduğuna inanıyor. Birkaç ay içinde öleceğimi varsayıyordu ve bu yüzden savaş açmayı umduğundan şüpheleniyorum. Eğer burada ölürsem, bu ona Wrultho'yla savaşı kızıştırmak için ihtiyaç duyduğu kozu verecek. Doğrudan seninle savaşmak için. Dominik'in niyetinin iyi olduğuna inanmıyorum ve sizi onunla daha fazla pazarlık yapmamanız konusunda uyarıyorum."

Reid'in kaşları çatıldı, sert yüz hatlarını bir kez daha şaşkınlık kapladı. "Bu anlaşmayı annen yaptı Vaasalisa, kardeşin değil. Doğrudan benim annemle konuştu. Konsey üyelerimizden resmi bir talepte bulunmuş olsam da, bu ne kardeşinin ne de benim fikrimdi."

Vaasa'nın midesi bulandı ve boğazı düğümlendi. Bunu *annesi* mi seçmişti? Melisina ile bunun için pazarlık mı yapmıştı?

Annesi hakkında bildiğini sandığı her şey Vaasa'nın midesinde düğümlendi. Dominik'in üzerine titreyen ve Vaasa'dan uzak duran soğuk, mesafeli kadın birden Vaasa'nın gözünde farklı görünmeye başladı. Soğukluktan çok hesapçılık vardı.

Annesi onu bu evliliğe onu güvende tutmak için mi yoksa doğrudan tehlikeye atmak için mi gönderdi?

"Anlamıyorum," diye fısıldadı Vaasa.

"Annen öldüğünde, Dominik anlaşmamızı bozmak için bariz bir ePort yaptı. Annemin talimatıyla onun e-portlarını reddettim."

Bunların gerçekte ne anlama geldiği ya da herhangi bir anlam ifade edip etmediği konusunda en ufak bir fikri yoktu. Belki annesi ondan ya da çocuklarının birbirini avlamasını izlemenin komik olacağını düşünmüştü. Ama Dominik onun öleceğini varsayıyordu, muhtemelen bu yüzden tartışarak zamanını boşa harcamadı. Bir fırsat görmüş ve değerlendirmişti.

Reid arkasına yaslandı ve ellerini kucağına yerleştirdi. "Onun tahtını mı istiyorsun Vaasalisa? Nihai amacın bu mu?"

"Hayır," diye cevap verdi hemen.

"O zaman ne istiyorsun?"

Altı dil biliyordu, büyükkelçilerle ve çevre gelen ziyaretçilerle iletişim kurmak için kültürleri ezberlemiş ve incelemişti. Bu yüzden, aşına görüldüğüne inandıklarında onların argosundaki kelimeleri çarpıtabiliyordu. Babası bir fetih ustasıydı - ulusları bir şekilde kendisine bağımlı hale getirdikten sonra dönüp onları yerle bir ediyordu.

Ama o ulusları hiç görmemişti, Icruria'yı gördüğü gibi değil. Mireh. Hep görmeyi arzulamıştı ve yeterince uzun süre uslu durursa görebileceğini düşünüyordu.

Ve şimdi cadıların söylediği her şeyin doğru olduğunu düşünüyordu - farklı bir sonuç seçmek mümkündü. Kendisi için hazırladığı bir hayata giden yolu açmak için.

"Yaşamak istiyorum, Reid. Dominik dünyanın renklerini silmeden önce dünyayı daha fazla görecektir kadar uzun yaşamak istiyorum." Vücudu biraz daha açıldı. Ona bu cevaptan daha fazlasını borçluydu. Sadece ne *olduğunu* kabul etmekten

istedim. "Seninle asla o şekilde . fazlasını yaptın. Ve Icruria'yı asla tehdit etmeyeceğim. Sana ya da Mireh'e zarar verecek hiçbir şey yapmayacağım. Seni seçtirmek için elimden geleni yapacağım ve üç yıl içinde gideceğim."

Söylediği şeyde ciddiye - eğer kendi kontrolünde , ona söz verdiği üç yılı verirdi.

Dudaklarını büzerek güçlü bir şekilde başını salladı. Daha fazlasını, güven gibi bir şeyi ifade ediyor gibi görünen bir baş sallama. Mirehin Reid'i kafasını karıştırmıştı ama yine de o, tanıdığı en şeffaf insan olabilirdi.

"Senin de yorgun olduğunu biliyorum," dedi. "Ama bu gece yatağı alabilir miyim lütfen?"

Yalvarıyormuş gibi hissetmek canını yakıyordu ama uyuması gerekiyordu. Gecenin bir yarısı yuvarlanmayacağını ve tüm bu yaraları yeniden açmayacağını bilmeye ihtiyacı vardı. Ve pazarlık olsun ya da olmasın, evini ona vermişti.

Ona iyi davranma konusunda berbat bir iş çıkarmıştı.

"Elbette, Vaasalisa. Elbette." Yataktan kalktı ve kapıya doğru yürüdü, eli kapı koluna gitti. "Bunun benim hatam olduğunu biliyorum. Seni yapmak istemediğin bir şeye zorladığım için özür dilerim. Sana bunu yapmayacağımı söylediğimi biliyorum."

Göğsünde bir şey, bu sözlerin katıksız olasılığı karşısında, gerçekten sadece kıyısında olduğu bir şeyin yükünü taşıma isteği karşısında sıkıştı. "İster inanın ister " dedi, "onu ben "

"Oh, buna inanıyorum." Biraz sırttı.

Dudaklarının kalkışına kabul edilebilir olandan bir saniye daha uzun süre baktı ama kadın bir şey söylemedi. Adam kapının kolunu çevirip koridorda gözden kaybolduğunda da.

Bir dakika geçmeden elinde başka bir battaniyeyle geri döndü.

Vaasa'nın çenesi düştü. "Bunca zamandır yanında mıydı?"

Adam battaniyeyi kanepeye bırakıp kapıya geri döndüğünde küçük bir omuz silkme hareketi yaptı. "Yemek yiyebilir misin?" diye sordu. "Bunun için yeterince iyi hissediyor musun?"

"Evet." Yatak başlığına yaslandı ve bacaklarını tekrar göğsüne doğru kıvrıdı. "Yemek yiyebilirim."

Reid tereddüt ederek elini kapıdan çekti ve yaslandı. Reid'in gözleriyle karşılaştığında eğlence yerini derisini kaşındıran bir sükûnete bıraktı. "Baban silahı hafife aldı. Ve acımasızlığıyla seni sadece kendin için oynamaya zorladı. Ama eğer sen de benim için oynarsan, ben de senin için oynayacağım."

Sessizce ona baktı. Şimdi karşısında duran bu adam kimdi? temizleyen ve daha önce hiç kimsede görmediği bir onura duyduğu saygı yüzünden en eski arkadaşını kovmaya razı olan adam?

Kibirli ama kararlı olduğunu kanıtlamıştı. Sert ama nazık olduğunu kanıtladı.

"Senin hakkında bilmediğim çok şey , değil mi?" diye sordu.

Başını salladı. Kapıyı açtı. "Sana bilmek istediğin her şeyi anlatacağım. Tek yapman gereken sormak."

Sonra da onlara yiyecek bir şeyler getirmek için havalandırma yolunda kayboldu ve onu bu şeffaflığın verdiği rahatsızlıkla baş başa bıraktı.

BÖLÜM

10

Esoti'nin Vaasa'ya onunla birlikte koşmaya başlaması için onay vermesi yaklaşık bir hafta sürdü. Kosana hakkında konuşmadılar, başkalarıyla tartışmadılar ama Esoti nazik ve açık sözlüydü. Ona çocukluğundan, Mireh'te büyüdüğünden ve hayatında hiçbir zaman kolorduya katılmak istemediğinden bahsetti.

Babası uzun süre önce emekli olmuş bir üyeydi, görünüşe göre olağanüstü bir savaşçıydı.

İlk gün, Esoti'den hepsinin kollarına takılı gibi görünen o kılıfı nasıl kullanacağını göstermesini istedi.

"Bu gizli bir silah," dedi Esoti ısıltılı bir gülümsemeye, kör bir bıçak tutan pratik bir kılıf takarken. "Ama çoğunlukla basittir. Eğer bıçağı yakalarsan, boğazına nişan al."

Vaasa henüz bıçağı yakalayamamıştı. Yine de savaşçının üzüntüsüne rağmen birkaç kez parmaklarını kesti.

Aradan geçen üç hafta boyunca Kosana'yla çok az konuştu ve zamanının çoğunu cadılar meclisiyle geçirdi. Öncelikle denge ve topraklama üzerine odaklandılar, ancak Veragi'yi çevreleyen mitosları araştırmaya ve fısıltılardan gerçeğı ayırt etmeye başlamıştı. Büyünün kalıtımı hakkında daha fazla şey öğrendi; kaynaklarına güvenilebilirse her meclis biraz farklıydı. Veragi cadıları büyülerini sadece anne soyundan geçirirken, diğerleri hem anne hem de baba geçiriyordu. Vaasa, Hazut ve Wrultho'daki doğu sodalitelerine özel bir ilgi duyuyordu. Hazut'taki sodalite adını barış tanrısı Umir'den alırken, Wrultho'daki sodalite adını savaş tanrıçası Unir'den alıyordu. Onların eşleri olan Zuheia -yaşam ve şifa tanrıçası- ve Zetyr -pazarlık ve ruhlar tanrısı- sevgili oldukları fısıldanırdı.

Zuheia cadıları mucizevi bir şekilde iyileşebilirken, Zetyr cadıları karanlık ve ölümcül bir büyü yapıyordu. Dihrah'ta onlar hakkında bir şeyler okumuştı. İblis benzeri şeyler çağırıyorlardı.

yaratıklardı ve inanılmaz şeyler yapıyorlardı - ta ki Icruria'dan tamamen silinene kadar. Büyüleri ölümlülerle yapılan pazarlıklara bağlıydı, bu da onları kurnaz ve manyak yapıyordu, çünkü Zetyr güçlerine yalnızca bu çarpık pazarlıklar yoluyla erişebiliyordu. Nihayetinde, günahları yüzünden avlanır ve katledilirlerdi. Zetyr'lerin hatalarını her tartışıklarında sırtından aşağı ürperti akardı. Onlarla ilgili bir şey Vaasa'ya yakın geliyordu, sanki onların kaderine yaklaşıyormuş gibi. O da sanki Reid'bir pazarlık yapmış ve yüzden kesinlikle öldürülecekmiş gibi hissediyordu.

Bu yüzden Vaasa tekrar tekrar aynı soruyu sordu: *Bana annem hakkında daha fazla şey anlatabilir misin?*

Ve her seferinde Melisina'nın cevabı aynıydı: *Bildiklerinize odaklanın.*

Dilini ısırarak Vaasa sabırla bekledi.

Ta ki bir gün Melisina belli belirsiz sözlerle masadan kalkıp, "Benimle gel," diyene kadar.

İki kadın merdivenlerden üçüncü kata çıkmaya başladı. Pencerelelerin önünden geçerken siyah duvarlar mekânı kaplıyor, ışık mozaik zeminlere vuruyor ve tavandan sarkan sarmaşıklardan yansıyor. Demir kancalar birçok feneri tutuyordu ama güneş bu kadar parlakken hiçbirini yanmıyordu. Onların Una'nın cadıları tarafından çalıştırıldığını öğrenmişti, sadece karanlıkta büyüyen ışık kıvılcımları. Veragi'nin yakın tek meclis buydu ve pek sırlarını paylaşıyorlardı.

Üçüncü Aoor'un arka tarafına geçtiklerinde Vaasa, Aoor'dan tavana kadar uzanan ve tamamı devasa duvara monte edilmiş bir resim galerisi buldu. Cadılar meclisinin tonozlu odasına henüz bu kadar girmemiş olsa da sık sık göz gezdirmişti.

Kadınlar, çiçekler, manzaralar, çocuklar ve hayvanlar farklı boyut ve şekillerde paspaslanmış tuvaleri süslüyordu. Birkaç tanesi renk kullanımıyla Vaasa'nın hemen dikkatini çekti; gökkuşağının her tonu Vaasa'nın kâğıda dökebildiğinden daha gerçekçi bir şey yaratmak için şekil alıyordu. Bir tanesi sadece gri ve siyahtan oluşuyordu, Vaasa'nın sadece Zataar'da bulunduğunu düşündüğü bir hayvandı. Bir fil.

"Büyük büyükanne hakkında bilgi edinmenin zamanı geldi," dedi Melisina. "Benim akıl hocam ve bu meclisin kurucularından biri."

Elleri garip bir şekilde yanına düşen Vaasa en az üç nefes boyunca konuşmadı.

Gözünü kırpmadı.

"Ne?" dedi sonunda.

"Adı Freya'ydı."

İşte o anda her tablonun altındaki imzaları fark etti. Bu isimle eşleştiler-Freya. Büyük büyükannesi mi? Annesi geniş ailelerinden hiç bahsetmezdi.

Başını kaldırıp baktığında boğazı düğümlendi. "Bunları... o mu yaptı?" Vaasa bir an için, seçtiği deftere adını yazanın kendisi olup olmadığını merak etti. Küçük imzayı inceledi, içinde rahatsız edici bir endişe büyüdü.

Geldiğini göremediği başka ne olabilir?

Melisina başıyla onayladı ve her birine gülümseyerek baktı. Nostalji yüzünün çizgilerinde bir yuva kurmuştu ama bu acı verici bir şey gibi görünmüyordu. Aksine, bir sakinlik hissi yayıyordu. Huzur. Belki de Melisina adını koyamayacağı kadar önemli bir şey kaybetmişti ama keder artık sevgiyi yok edemiyordu.

Yine de Vaasa'nın kemiklerini titreten bir şey vardı. Bu ulaştı. Bir kez daha galeri duvarına baktı; gözleri özellikle hiçbir resme takılmadı.

Ta ki odanın havasını çalan bir şey görene kadar.

Kırmızı ve turuncu ısıltılı su, uzaktaki bir tepenin zirvesinde batan güneş, kuruyan otlar ve kayalarla kaplı yamacı süsleyen sarı kır çiçekleri. Orada, sağ tarafta, dökülen beyaz çiçekleriyle ağlayan bir ağaç vardı.

Reid'in verandasının manzarasıydı.

Aynı ağacın farklı mevsimlerde ve günün farklı saatlerinde resmedildiği en az yedi tablo vardı. Bir tanesi, suyun yansıması üzerinde ay ışığının kendi formu gibi parlayan ağacın gece tasviriydi.

Vaasa bir adım öne çıktı ve sonra ağzı bir şekilde Melisina'ya döndü.

"Villa bir zamanlar Freya'ya aitti ve o da bana devretti. Şimdi ise oğluma ait," dedi Melisina.

"Burada mı yaşıyordu?"

"Freya Aed Asterya, annesi öldükten sonra on bir yaşındaydı ve kendisine miras kalan büyüye bir açıklama bulmak için her yeri didik didik aradı. O açıklamayı benim büyükannemde buldu. Bu meclisi kurdular ve her ikisinin de kızları burada bir araya geldi."

İlk başta Vaasa bu fikri tamamen reddetti. Buna karşı bir savaşçı ciddiyetiyle mücadele etti. Kendi büyük büyükannesi Veragi meclisini kuran cadılardan biri miydi? *Hayır*, diye düşündü bir adım geri çekilirken. *Hayır, bu olamaz.*

Melisina devam etti. "Kendi annem beni doğururken öldü ve büyü bana . kalmamam gerekirdi ama sanırım Veragi soyumu kaybetmeye hazır değildi. Bu yüzden Freya beni yanına aldı ve kendi çocuğu gibi yetiştirdi. Kızı - büyükannen Esme- Icruria'dan atalarının evi Asterya'ya gitti. Anneni orada doğurdu ve onu bir daha Mireh'e geri getirmedi."

Vaasa'nın anılarında gümüş saçları ve acınası bir yüzü vardı. Vaasa, Asterya lordlarından biriyle evli olan büyükannesini tanıyordu ama onu neredeyse hiç görmemişti. Vaasa henüz on yaşındayken ölmüş ve kaleyi hiç ziyaret etmemişti. Vaasa'nın babası fetihlerine başladıktan sonra da.

Eğer Melisina'nın söyledikleri doğruysa.

"Büyükannem Mireh'i terk mi etti? Neden?"

Melisina'nın yüz hatlarında melankolik bir ifade belirdi. "Esme büyüü bir lütuf olarak görmedi - benim gördüğüm şekilde değil. Bir gün senin de göreceğini umduğum şekilde. Kendi sözleriyle, hayatını yaşayabildiği kadar normal yaşamak istiyordu ve Icruria'da bunu mümkün görmüyordu. Freya'nın inandığı şeyi istiyordu."

Vaasa aniden oturmak ya da en azından bir yere yaslanmak istedi ama resimlere tekrar baktıktan sonra hareket etmenin mümkün olmadığını düşündü. hatırlayabildiği şeyleri düşündü ama en iyi ihtimalle bulanıktı. Esme öldükten sonra annesinin keder içinde ortadan kaybolduğunu, Ozik'in imparatoriçenin neden sık sık akşam yemeğine gelemediğine dair bahaneler uydurduğunu, danışmanın her zaman ailedeki herkesin nerede olduğunu bildiğini hatırlıyordu. "Annem büyüünün ona miras kalacağını bilmiyor olmalıydı," diye fısıldadı. Neden bunu daha önce hiç düşünmemişti? Kendi annesinin de büyüünün

büyünün gelişine şaşırdığı kadar şaşırdı mı? Eğer Esme Veragi'den tamamen uzak dursaydı.

Büyükannesi, Vaasa ve annesinden bütün bir varlığı çalmıştı. Bu meclisi ellerinden söküp almıştı.

Ama Esme'nin de kendi kaderi hakkında böyle hissettiğini sanıyordu. Kendi annesi hakkında. Belki de Esme'nin gözünde Freya Icruria'yı seçmişti, büyüü ve meclisi kendisine tercih etmişti. Sanki ailesindeki kadınlara sihirden daha fazlası miras kalmıştı; onların soyu kızgınlıkla doluydu. Freya Esme'ye, Esme Vaasa'nın ve Vaasa'nın annesi de Freya'ya.

"Annenden ilk kez iki yıl önce haber aldım," diye itiraf etti Melisina. Reid'in verdiği bilgi Vaasa'nın zihninde yuvarlandı; onu buraya annesi göndermişti. Melisina ona evlilik anlaşmalarını feshetmemesi talimatını vermişti.

"Bu yüzden mi Reid'e evlilik anlaşmamızı saklaması için ısrar ettin?" Vaasa nihayet sordu. "Annem istediği mi?"

Melisina dudaklarını büzdü. Başını salladı. "Esme annene ona ne olacağını hiç söylemedi. Bunun yerine, hayatında sihrin ortaya çıkacağı bir aşamaya ulaşacağını bile bile, onun bir ulusun imparatoriçesi olmasına izin verdi. Onun kendi kızına sahip olmasına izin verdi ve bir kez bile gerçeğin bir zerresini fısıldamadı."

Zalimlik. Bariz *bencillik*. "Annem de farklı bir şey yapmadı," diye iddia etti Vaasa, dilinde biraz acılık vardı.

"Vena burada bir yaz geçirdi," diye düzeltti Melisina ve annesinin adını duymak Vaasa'nın göğsünü beklenmedik bir şekilde acıttı. "İlk temasımızdan hemen sonra. Bunu hatırlıyor musun?"

Vaasa son birkaç yılı düşündü ve... evet. Başını sallayarak, annesinin kuzeydeki geniş ailesini ziyaret ettiği o birkaç ayı net bir şekilde hatırladı. Onlara *bir süreliğine soğuktan kaçmak için geldiğini* söylemişti. Ozik ve babası, ortak Icruryan ve Asteryan sınırındaki şiddetin kuzey Asterya'da daha fazla kalmasına izin vermeyecek kadar büyük olduğunu iddia ederek Vena'yı zorla geri götürmüşlerdi. Vena o aylardan sonra hep sert ve soğuk olmuştu. Vaasa bunu pek düşünmemişti; ders çalışmakla ve kendisinden on beş yaş küçük kahverengi saçlı bir muhafızla ilgileniyordu ve sadece birkaç aylığına yatağına girmesine izin vermişti.

asla izin . Sevdığı ilk askere sonra olmazdı. Bunun yerine Zataar dilini derinlemesine anlamaya çalışıyordu, mümkün olduğu anda oraya gitmek istiyordu.

"Vena kötü değildi," diye açıkladı Melisina. "O... kaybolmuştu. Ve kafası karışık. Çoğu Veragi cadısı büyüye olan eğilimlerini hayatlarının son dönemlerine kadar miras almazlar. O zamanlar bununla başa çıkmak için çok daha donanımlıydır, gençlikten gelen öfke ve dürtüsellik azalmıştır. Bu yeteneğe daha genç yaşta sahip olanlar genellikle gücün kendisi tarafından öldürülür ya da genç ve güçlü bir Veragi cadısının yapabileceklerinden faydalanmak isteyen bazı korkunç güçler tarafından yoldan çıkarılır."

"Gençken daha mı güçlüyüz?" Vaasa sordu.

Melisina başını salladı. "Önemli olan yaş değil. Büyüde ustalaşmak ve şekillenmesine yardımcı olmak için onunla geçirdiğin zaman. Henüz yirmili yaşlarının ortalarında olsan da, olağanüstü biri olacaksın."

"Ama sen... sen doğduğundan beri büyü mü müsün?" Vaasa sordu.

"O şimdiye kadar var olmuş en güçlü Veragi cadısı," dedi yan taraftan bir ses. Amalie o kitaplığın etrafından dolaştı, kollarını kavuşturarak kitaplığa yaslandı sanki derslerinden birinden yeni dönmüş gibi kitaplarını tutuyordu. "Sen ve ben de efsane olacağız."

"Ben korkutucuyum," diye onayladı Melisina, ya Vaasa'nın yüzündeki ifadeyi okumuştı ya da aklından geçenleri. Elini Amalie'nin omzuna koyan Melisina güzel kıza baktı ve bir nefes verdi. "Ama bu dünyada açgözlü insanlar var ve büyü zaten yeterince nadir bir meta, bir zamanlar bölgeler arasında alınıp satılma tehdidi altındaydı. Babanın ne bildiğini ya da şey bilip bilmediğini bilmiyorum. Kesin olarak biliyorum ki annen yıllarca kendi soyunun izini buraya kadar sürmeye çalıştı. O yaz, oğlumla nişanlanman için planlar yapmaya başladık. Bize yakın olursan, sonunda vefat ettiğinde ondan daha hazırlıklı olacağını düşündü."

Ona öğrettiği ve söz verdiği onca şeyden sonra neden büyükelçilik yerine evliliğe atlamıştı? Annesinin soğukluğu Vaasa'nın gözlerinin ardında parladı. Onun yokluğu. Onun patlamaya hazır doğası ve kendi duygularına yenik düşüp dağılabilmesi...

O zaman sihir hep böyle miydi? Sessizlik içinde mücadele etmiş miydi? İlk ortaya çıktığında ne olduğunu biliyor muydu?

Vaasa her zaman annesinin hayatından nefret ettiğini düşünürdü. Kocasından ve aptal kalesinden nefret ederdi. Ama ya annesi de Asterya'nın çaresiz kurbanlarından biriye? Vaasa'nın birkaç ay önce olduğu gibi tükenmiş, kayıp bir cadı?

Vaasa'yı buraya göndermek annesine *bir şeye* mal olmuş olmalı.

Vaasa'nın göğsündeki ağırlık, o gece karşılaştığı şeyin dehşet verici olduğu düşüncesiyle arttı. "Kontrolünü kaybetti," diye fark etti Vaasa, gözleri Amalie'nin yüzünün yumuşaklığı ile Melisina'nın yüzünün sakın tarafsızlığı arasında gidip geliyordu. "Boşluk onu tüketti, değil mi?"

Melisina bir an duraksadı ama sonra içini çekti. "Bu mümkün."

Kafasının içinde çok fazla parça hareket ediyordu.

Eğer babası bilseydi... annesini korur muydu? Yoksa onu istismar mı ederdi? Onu sömürmüş müydü?

Vaasa'yı da istismar eder miydi?

Elbette . Sihirli olsun , hayatının her günü onu kullanmıştı.

Bu da ikisine de gerçekten ne olduğu sorusunu akla getiriyordu. Babasını alan bir Au muydu, yoksa damarlarında bir tanrıçanın gücünü taşıyan intikamcı bir kadın mı? Babasının hastalığı gerçek gibi görünüyordu. Çabucak ölmüştü ve kimse nedenini sorgulamamıştı. Zehir mi? Belki de gerçekten hastaydı. Veragi büyüsünün bunu yapabileceğini sanmıyordu.

Ama annesi neler ? Vaasa'yı Asteryan İmparatorluğu'nda hak iddia edeceğini bilmesi gereken bir evlilik için pazarlık edecek kadar mı?

Annesinin amacı bu muydu?

Vaasa'nın içinden öfke akıyordu. Huzurunu çaldı ve yerine kötücül bir şey koydu. Vaasa açık bir seçenek gördü, kendi kendine yemin ettiği bir seçeneği seçecekti; annesi ona gerçeği söylemeliydi. Yaşayacağı hayat için onu silahlandırmalıydı. En azından o zaman tüm bunlar bir seçim gibi gelirdi.

Belki de o gece Reid'den hiç kaçmazdı. Belki yıllar önce gitmiş olurdu. Onunla isteyerek evlenirdi. Onun derisinin altındaki yumuşaklığı öğrenir ve belki de onu sevmeye başlardı. Burada, Mireh'de mutlu ve güvenli bir şekilde yaşayabilirdi.

Bağırsaklarındaki su, uzun ve sivri dişler çıkaran gümüşü bir 1sh'a dönüştü ve büyüünün iç organlarıyla ziyafet çekeceğine yemin etti.

Vaasa soğukkanlılıkla, "Bugünlük bu kadar yeter," dedi ve çenesini kaldırıp arkasını döndü. "Lütfen gitme," dedi Amalie arkasından. "Başka bir şey yapabiliriz,

Belki birlikte başka bir kitap okuruz?"

Amalie'nin gözlerinde gördüğüne yemin ettiği şeyi yansıtan derin bir özlem Vaasa'nın içine işledi. Amalie'nin tam olarak istediği şeyi isteyen bu yanından nefret ediyordu. Gerçek şu ki Vaasa yalnız kalmak istemiyordu ama yalnız kalmanın diğer herkesi güvende tutmanın en iyi yolu olduğunu öğrenmişti. "Ben gidiyorum," diyebilirdi sadece.

Kararının ardından bir an sessizlik oldu. Sonra Melisina sessizce onu takip etti ama başka bir şey söylemedi. Amalie yollarından çekildi, ancak geyik gözleri hayal kırıklığıyla kapanmış gibiydi.

Vaasa, Icrurya sığağına çarpıp atını yüklemekten önce odadaki kimseye veda etmedi. Öğle vakti Aşağı Bahçe'nin güzelliğinin tadını çıkarma zahmetine bile girmeden atını villaya geri sürdü.

Anne tarafından atasının seçtiği ev.

Vaasa'ya hiç ait olmayan bir yer.

Melisina'nın ne diyeceğini biliyordu. Cevabı elinde tuttuğunu biliyordu: acıyı kabul etmek ve döngüyü kontrol altına almak.

Bu fazlaydı. Hepsi çok .

Öfke sahip olduğu her şeyi beraberinde götürüyordu ve başka hiçbir şey onun ellerinde rahat durmuyordu.

Verandada oturup tabloda gördüğü manzarayı seyrederken Vaasa'nın içine bir huzursuzluk çöktü. Işıltılı turkuaz sular, sarı sallanan çimler ve tepenin üstündeki o büyük ağaç.

Her şey onunla alay ediyor gibiydi.

Melisina'nın ona öğrettiği gibi yaptı: sessizce oturdu ve düşüncelerini sildi, sadece midesindeki büyü hissine odaklandı. Damarlarında ve derisinde nabız gibi atarken nasıl hissettiğine. Onu su gibi düşündü, hava gibi düşündü, süzülen kanatları ve beyaz göbeği olan lanet bir şahin gibi düşündü.

Ne kadar uğraşırsa uğraşsın, henüz sakinleşememişti.

Bazen şiddeti hissetti - bir orman kedisine dönüştü, içini tırmalıyordu.

Diğer zamanlarda paniğe kapılıyordu - işte o zaman yılan geri dönüyordu.

En kötüsü de hiçbir şey zamanlardı.

Ama patlamadı. Sis parmaklarının üzerinde dans etmedi ya da taş verandada sürünmedi. Onun içinde kaldı, dişleri sürekli bir hatırlatma olarak yumuşakça kazdı.

Hiçbir battaniye ya da Icurian ısısı bileklerinin ve ellerinin titremesini dindirecek gibi görünmüyordu. Akşamın çok erken saatlerinde bile, çenesinin gergin hissetmesi gibi, büyüden ve 1.'lerinin sıkılmasından dolayı çoktan ağrıyorlardı. Omuzlarını boynundan kurtarmaya çalıştı-

Birisi avlu kapısından içeri daldı ve Vaasa içgüdüsel olarak defterini sağ bacağının altına sakladı.

"Vaasalisa," dedi Reid hışımla verandaya çıkarken ve onu bulduğunda çok şaşırılmış görünüyordu. "Misafirimiz var."

Büyüsü bu kadar tepkiliyken herhangi bir sosyal etkileşime girme düşüncesi midelerini bulandırdı. Ama Reid'in ağzındaki sert kesikten, onun da kendisi kadar sıkıntılı olabileceğini düşündü. Onu hiç bu kadar... yıpranmış görmüş müydü? "Kim var burada?"

"Kim değil ki?" Bir elini saçlarında gezdirdi ve adım atmaya başladı. "Konsey üyeleri."

"Hepsi mi?"

"Önemli olanlar. Galen. Kenen." Gözleri hafifçe kapandı. "Marc."

Irhu'lu Galen. Sigguth'lu Kenen. İki konsey üyesi batıdaki kıyı bölgelerinde hüküm sürüyordu; Sigguth Settara'da seyredebilen rüzgâr gibi hızlı gemileri inşa ediyor, Irhu ise kıtadaki en kötü şöhretli deniz kuvvetlerinden birine sahipti. Ayrılmaz bir şekilde birbirine bağlı olan bu iki bölge temelde birbirlerine bağlıydı. Bu adamların her ikisi de her zaman önemliydi -iki oyları bu seçimin sonucunu belirleyebilirdi- ama Reid'in derisine pençelerini geçiren şey o son isimdi.

Marc, Mireh'in meclis üyesi.

Her bölgenin kendi seçim dönemleri ve süreleri vardı; Mireh'te bir ustabaşı iki dönem sınırlıya on beş yıl boyunca görev yapıyordu ve yalnızca bir muhtarlık döneminde seçilenler ülkedeki en yüksek pozisyon için aday olmaya hak kazanıyordu. Reid görevdeki kişiyi yenmiş ve onun muhtar olma fırsatını elinden almıştı. Marc meclis üyesi olmadan önce iki tam dönem görev yapmıştı. Son on yılını Dihrah'ta geçirmişti.

Reid'in adım atışındaki bir şey Vaasa'ya önemli olanın sadece Marc'ın oyu olmadığını söylüyordu.

Belki de onun onaylıydı.

Vaasa hemen ayağa kalktı. Zihni midesindeki rahatsızlıkla dolup taşı ama büyüğü bastırdı ve omuzlarını dikleştirdi. Anlaşmaları bunun üzerine kurulmuştu ve bugün olanların buna engel olmasına izin verirse lanetlenirdi. Aklından binlerce soru geçti ama Vaasa söze şöyle başladı: "Ziyaret neleri içeriyor? Ne kadar zaman ayırmamız gerekiyor?"

Umutsuzluğa ve öfkeye hakim olamasa da en azından buna hakim olabilirdi.

Reid kapının yanında volta atmaya devam etti. "Yapılacak resmi şey Marc'ın onuruna Yüksek Tapınak'ta bir akşam yemeği düzenlemek olurdu ama bana *haber* vermedi ve böyle bir şeyi bir saat içinde bir araya getirmemin imkânı yok."

Vaasa küçük bir nefes aldı. Düşündü. "Neden Yüksek Tapınak?" "Tarihsel olarak, ustabaşının yaşadığı yer orası. Konut teklifini reddettim."

Anlaşılan bu villa herkes için bir şeyler ifade ediyordu. "Demek bu yüzden villada çok az sayıda personeliniz, sadece kolordu üyeleriniz var?"

"Doğru. Her zamanki personel hala Yüksek Tapınak'ta yaşıyor ve çalışıyor ve burası özel günler ya da şehir onaylı etkinlikler için ayrılmış durumda. Bana yeterince haber vermiş olsaydı, bunun gibi etkinlikler *olurdu*. Üç konsey üyesi, Vaasa. Üç." Vaasa büyümekle tehdit küçük sırtışıyla savaştı. Hayır, onu daha önce hiç yıpranmış görmemişti ve hoşuna gitmişti. "Sen gelmiş geçmiş en genç ustabaşısın.

Mireh'e seçildi. Elbette birazcık siyasi itiş kakış sizin için yeni bir şey değil."

"Marc'ın olan şey bu değil," dedi, elini sürüklerken hâlâ volta atıyordu saçlarını karıştırdı. "O gerçekçilik üzerine seçildi. Herhangi bir yalan, herhangi bir yağcılık varsa bunu ortaya çıkaracaktır-"

"Reid."

Volta atmayı bıraktı ve ona baktı. Koyu renk saçlarının dalları esintiyle havalandı ve anda, bir zamanlar takındığı eğlence maskesinin ardını gördü.

Reid bu adama saygı duyuyordu ve bu da durumu daha da kötüleştiriyordu. "Ne giymemi istersiniz?"

Reid dudaklarını araladı, sonra dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi. "Ben... Benimle tartışmayacaksın değil mi?"

Ne yazık ki, bu varsayımı için onu suçlayamazdı. "Tabii ki hayır, bu bizim anlaşmamız." Yine de, ilişkilerinin doğası göz önüne alındığında, onun özgünlük sözünün ironisini sorguladı. Onun odasına girdi ve banyo odasına . Orada, kısa siyah saçlarını taradı ve yorgun gözlerini aydınlatmak, yanaklarına ve dudaklarına renk getirmek için birkaç kozmetik ürün sürdü. Bunu yaparken kendi kendine düşüncelerini gözden geçirdi - bunu dengeleyebilirdi. Büyüyü .

Reid perdeli kapı çerçevesine yaslanmış, dikkatle izliyordu.

Adamın temkinli çatıklıktan, bu öğleden sonra öğrendikleri hakkında bir şeyler bildiğini düşündü.

Vaasa sordu, "Normalde Yüksek Tapınak bizim düğün gecemize benzer bir kutlamaya ev sahipliği yapar mıydı? Büyük bir akşam yemeği, önemli tüccarlar ve birliğinizin üyeleri davetli mi?"

Başını salladı, yüzüne küçük, inanmayan bir sırıtma geldi. "Evet, ama yastıkların altında daha az bıçak ve çatıdan atlayan eşlerle."

Vaasa onun küstah esprilerine homurdanarak dudaklarına boyayı sürmeyi bitirirken yan gözle onu süzdü. Kafasının içindeki çarklar dönmeye devam ediyordu. "Böyle bir şeyi bir araya getirmek için personelin çok daha uzun zamana ihtiyacı olurdu. Eğer biz yaparsak, dağınık görünecek. Yarım yamalak."

"Amacının bu olduğundan şüpheleniyorum, evet." "Yani o zor bir adam mı?"

"Olağanüstü. Onunla ilgili tek dostane şey karısı, gerçi karısı de yetecek kadar dost canlısı. Yine de tam bir ekonomi dehası."

Vaasa başını salladı ve tezgâha yaslandı. "Marc eskiden Mireh'in ustabaşısıydı. Burada büyüdü, değil mi?"

"Evet."

"Yani meclis üyeleri bir ustabaşından ne bekleneceğini biliyor mu? Size uygun bir şekilde haber vermesi gerektiğini?"

Reid yumruklarını sıkarak, "Dediğim gibi, o zor bir adam," diye mırıldandı.

Bu kasıtlı bir baltalama gibi görünmüyordu. Elbette bir sürprizdi ama kasıtlı bir zarar değildi. Marc Mireh'te doğup büyümüş, burada güçlenmiş ve hayatının son on yılını Dihrah'ta geçirmişse, belki de habersiz gelmesinin bir nedeni vardı. "Resmi bir partiyle ilgilenmediğini düşündünüz mü?"

Reid'in kaşları birbirine çarptı. "Hayır, bunu hiç düşünmemiştim. Bu bir test gibi geliyor."

"Kendini beğenmiş adamlar bol bol haber verirler. Kendi adlarına bir parti istiyorlar ve bunun büyük olmasını istiyorlar. Günlerce üzerinde stres yapacağınız türden bir şey, çünkü sizi gerçekten sevmiyorlarsa, işte o zaman onaylamayacaklardır. Çok çalıştığınızda ePort'unuzu enkaz haline getirebilirler. Burada olan şey bu değil."

"varmaya çalışıyorsun?"

"Özgünlük. Peki ya Yüksek Tapınak'ta resmi hiçbir şeye ev sahipliği yapmasaydınız?"

Elini çenesinde gezdirerek, "Dinliyorum," dedi.

"Hepsini Mireh'i görmeye, Marc'büyüdüğü şehri gerçekten görmeye ve ne kadar geliştiğini görmeye götürsek nasıl olur? Akşam yemeğini Settara'da Neil'in restoranında yeriz, orada sohbetin çoğunu biz hallederiz. Sonra Aşağı Bahçe'de dans edebiliriz, orada ikimiz de yanlış bir şey söyleyemeyecek kadar gürültülü olur. Daha az şatafatla daha güvenli görünürsünüz ve belki onlar da gençliklerine dönmenin keyfini çıkarırlar."

Reid ona bakarken dudakları aralandı. "Bu işe yarayabilir."

"Biliyorum." Vaasa kendini tezgâhtan kaldırdı ve kafasındaki fikirle perdelerden geçerek ana odaya döndü. Yatağın üzerine serilmiş giysileri fark edince durdu. İçeri girerken bunu gözden kaçırmıştı.

Reid'in Dihrah'ta da gördüğü, mor ve siyah kumaştan oluşan resmi kıyafeti hiç de şaşırtıcı değildi. Ama sağ tarafta duran uyumlu kıyafet onun içindi ve başını öne eğdi.

"Ne?" Reid sordu.

"Nasıl bilmiyorum."

Sırtarak değişen ekranı işaret etti ve "Size rehberlik edeceğim" dedi.

Neredeyse itiraz edecekti ama adamın volta atması durmuştu ve kendine gelmeye başlamıştı. Mizahına. Bu akşam hayatta kalmak için ona ihtiyacı olacaktı ve kendisi de hayatta kalmak için onu beslemek zorundaydı. İç çekerek değişen ekranın yanından süzöldü ve bir elini uzattı. "Birincisi ne?"

Ona, tıpkı birliklerinin eğitim sırasında giydiklerine benzeyen bir çift dar siyah pantolon fırlatarak işe başladı. Ardından, buradaki ilk gecesinde giydiği gömleğe çok benzeyen, boynuna kadar saran siyah bir büstiyer giydi. Etek ucu göğüslerinin hemen altına düşüyordu. Arkasını kendi başına bağlayamıyordu. Dönüp ekrandan dışarı çıktı, bir eliyle saçlarını tutarken diğer eliyle kumaşı kaldırdı ve gözleri onunkilerle buluştu.

Görünüşe göre Reid bunu daha önce de yapmıştı, çünkü lanet şeyi bir dakikadan kısa bir sürede bağlamıştı.

Sırada ne halt edeceğini bilemediği şeffaf, parıltılı mor bir kumaş parçası vardı.

"Buraya gel," diye ısrar etti, kadın yüzünde şaşkın bir ifadeyle ekrandan dışarı çıktığında. Elinden kumaşı aldı ve çok yaklaşıarak beline doladı, böylece panel bir kalçasının üzerine düştü. Tuz ve kehribar havasını doldurdu ve yüzünü başka tarafa çevirdi, böylece adam onu ezmeyecekti. Böylece düşünebiliyordu. Çevik parmaklarıyla onu bağladı ve kız onun attığı tuhaf düğüme bakarken kıkırdadı.

"Bu botlar," dedi, dizlerinin üzerine kadar çıkan sağlam deri şeyleri uzatarak.

Gözleri kalın kumaşa takılınca bacaklarında boncuk boncuk ter oluştuğunu . "Neredeyse yaz geldi. Mireh'de."

"Benimle tartışmayacağını ."

İstemeye istemeye botları adamın elinden aldı ve bağlamak için yatağın oturdu. O bunu yaparken, adam da kendi giysilerini giymek için banyo odasına çekildi. Dışarı çıktığında ayağa kalktı, onunla yüzleşti ve kollarını kaldırdı. "Yeterince iyi mi?"

Odayı geçerek çekmecedan bir dizi altın iplikli zincir aldı ve bunları başının üzerinden geçirdi, göğüslerinin hemen altına ve bir kez daha çevikçe taktı. Hâlâ çok yakındı, sonunda geri çekilene kadar kolları onu tamamen sarmıştı.

O damlayan eğlence -nefret ettiği kontrollü bakış- hepsini almak ve hem onu hem de konsey üyelerini Settara'nın içine itmek istemesine neden oldu. "Dön," diye talimat vererek onu iyice inceledi.

Kaşlarını kaldırdı.

Bir parmağını dairesel hareketlerle oynattı. Reid'in kişiliğinin bu yönünü stres bile kıramazdı.

Bir lanet mırıldanarak, elini kalçasına koymadan ve onunla göz göze gelmeden önce tek bir dönüş yaptı.

Gülümsedi. "Tüm Iceruria'daki en çarpıcı eşin içine kış üstü düştüğüme dair iyi bir bilgiye sahibim."

"İyi otorite kim?" diye sordu. "Ben."

"Yeterince iyi değil," dedi, yine de kendini tutarak güldü ve bu iltifatı hoşluk için bir fırsat olarak değerlendirdi. "Yine de kış düştüğüne inanmıyorum. Hatırladığım kadarıyla oldukça kasıtlıydı."

Kapıdan çıkmaya başladı.

"Vaasalisa," diye . Vaasalisa onun gözleriyle karşılaştığında nefes aldı ve ona yalvarır gibi göründü. "Bu çok önemli. Nedenini bilmiyorum ama ziyaretinin ardında bir amaç olduğunu hissediyorum. Haber vermeden gelmesi bile başlı başına bir niyet. Eğer onun alamazsam, diğerlerini nasıl alabileceğimi bilmiyorum."

Sözlerinin alt tonu aralarına yerleşti ve kadının küçük bir parçası geri çekildi. "Şansına zarar verecek bir şey yapacağıma inanıyor musun?"

"Hayır," dedi aniden, yüz ifadesine kazınmış endişeyle ve perdeleri biraz eğri büğrü bir şekilde yaklaşarak. "Annem benimle bugün hakkında konuştu. Ve-bekle, lütfen üzülme."

Yüzünde farkına varmadan beliren çatık kaşları hızla düzeltti.

"Demek istediğim, senin bu şehirle ya da bu evle olan bağını fark etmemiştim." Garip bir şekilde ağırlığını kaydırdı. "Senin için endişeleniyor. Sen iyi misin?"

İçindeki güç guruldadı, ama yutkundu ve müdahaleci düşünceleri tekrar aşağı itti.

"Tam adımı kullanma," dedi uzanıp kumaşlarını düzeltirken, tıpkı Melisina'nın ona ilk tanıştıklarında yapmasını söylediği gibi, kesin olarak bildiği şeylere odaklanarak. "Bu bizi daha tanıdık kılıyor. Akşam yemeğinde masanın başını devretme ama Marc'ın ilk önce yemeğe başlamasını bekle. Solunda oturduğumdan emin ol. Aşağı Bahçe'den sonra, onu ve karısını normalde ustabaşı için ayrılmış odaya yerleştirin, genellikle beklenenden yaklaşık bir saat önce ve kimsenin onları rahatsız etmemesini sağlayın. Diğer konsey üyeleri de onurlandırılmalı, ancak çevresel olarak."

Durakladı, gözleri göğsündeki yakın çalışmayı değerlendirdi ve ardından "Neden?" diye sordu.

Vaasa dik durdu ve ellerini iki yanına bıraktı. "Çünkü Marc'a kendini güçlü hissettirmeden onu onurlandıracaksın. Çünkü sağ elinle yemek yiyorsun ve çatal tutuyorsa sessiz olmanı söylemek için masanın altındaki bileğine dokunamam. Ve geceyi erken bitireceksin çünkü bu onlara beklemedikleri bir saat kazandıracak ve bütün gece şarap içip yabancıların karısıyla dans etmesini izleyen güçlü bir adam onu yatağında isteyecektir. Ve düzgün bir şekilde sevişen erkekler çok daha uyumlu olurlar."

Reid'in dudakları ona bakarken tekrar aralandı ve sonunda Reid'in nutkunu tuttuğu için içinde küçük bir gurur filizlendi.

"Bugün olanlar hakkında benimle konuşma, lne oluruz," diye iddia etti ve onun tepkisini bekleme zahmetine girmeden uzaklaşırken çenesini kaldırdı. Bu pazarlığa açık bir konu değildi.

"Vaasa," dedi, bu küçük lakabı sanki her zaman ona aitmiş gibi kullanarak. "Teşekkür ederim."

Birlikte çalıştıklarında ikisi de böyle miydi? "Bir şey değil."

Reid'in derin bir nefes almasını ve Vaasa'nın Melisina'yı sık sık gördüğü şekilde kendini merkezlemesini hayretle izledi. Ve sonra yüzü o sakin, doğal haline geri döndü.

sırıttı. Başka bir şey söylemeden, kendi halinde bir muhtar gibi kasıla kasıla kapıya yürüdü ve Vaasa da onun peşinden geçitten aşağı indi.

OceanofPDF.com

BÖLÜM

11

Aşağı Bahçe'de Reid, Vaasa'nın yanında rahatlık ve normallik hissine geri döndü.

Vaasa, Reid'in pek beceremediği bir şekilde sohbeti yönlendiriyor, Reid masanın altından bileğine her bastırıldığında Vaasa boşlukları dolduruyordu. Karşılarında oturan insanlara muhtemelen ellerini birbirlerinden uzak tutamayan aşıklar gibi görünüyorlardı.

Mireh'li Marc, koyu kahverengi teni ve tuzlu biberli sakalıyla bir yaşını bir gün bile geçmemiş gibi görünüyordu. Belki de hiçbir duygu belirtisi göstermediği için yüzünün gergin yapısı bu kadar genç kalmıştı. Bir heykel gibi soğukkanlı olan yüz hatları ancak sağında oturan kadına baktığında aydınlanıyordu.

Eşi Isabel, bitişiğindeki evde büyümüşü. Mükemmel diğer yarısı olan Isabel, her daim hareket halindeymiş gibi görünen minyon vücudunu çevreleyen siyah saçları ile şamatacı ve vahşiydi. Masadaki diğer iki kişi ondan daha az misafirperverdi; ikisi de konsey üyesi, ikisi de biraz tuhaftı.

Sigguthlu Kenen, Vaasa'nın dikkatini çektikçe kıvrılan uzun Vaasa'ya bir ağacı hatırlatıyordu. Dar gözlerinde her zaman var olan muzip bir parıltıyla, eğer varsayımlarda bulunulabilirse, kumar oynayacak bir tipe benziyordu. Vaasa onu parmaklarının arasında kartları kaydırırken ve bozuk paraları çevirirken hayal etti. Yine de gülümsemesinin eğiminde güven verici bir şeyler vardı.

Ya da belki de zor okunan insanlar, bu şeffaf Icruryalıların geri kalanının yaptığı gibi kafasını karıştırmıyordu.

Ancak Irhu'lu Galen, meslektaşının tam zıttıydı. Reid gibi hantal ve Kenen'in sallanan ağacından çok bir kayaya benzeyen Galen, Kenen'den hissedilir derecede daha yakın duruyordu. Galen'de diğerlerinden daha kendini beğenmiş biri havası vardı. Büyük bir partiden hoşlanmış olabilirdi. O da diğerleri gibi şeffaftı. Gözlerinin etrafındaki kırışıklıklarda büyük duyguları hayal edebiliyordu. En önemlisi de

orada belli belirsiz bir güvensizliğin örülü olduğunu gördü. Ama bunu Kenen'in yüz ifadesinde görememesi, orada olmadığı anlamına gelmiyordu.

Reid'in eli onun kalçasında duruyordu, kendi parmakları Reid'in bileğine dolanmıştı ve Reid her ihtiyaç işaret parmağıyla ona vuruyordu. Sanki onun düşüncelerini okuyabiliyormuş gibi dinledi.

Gerçekten de ortaklık kurabilecek kadar yetenekli miydiler?

Buraya geldiğinden beri ilk kez, üç yılın o kadar da kötü olup olmayacağını merak etti. Elbette hayatta kalabilirdi -her şeye dayanabilirdi- ama belki de hayatta kalmaktan daha fazlası olacaktı. Belki de Mireh'li Reid'le, onun önerdiği gibi, her ikisine de hizmet eden rahat bir dostluk kuracaklardı.

Bunu söylemek için çok erken ama umut etmek için de çok erken değil.

Birkaç hafta önce Reidin onu önemli gördüğü biriyle burada yemek yemeye zorladığı gecelerden birinde tanıştığı Neil, geniş bir gülümsemeyle mutfaktan çıkıp taş verandaya geldi, yuvarlak göbeği neredeyse iki masanın arasından geçmesine engel oluyordu. Avucuna sıkıca bastırıldığı tahta bir tepsiyle aradan sıyrıldı. Her siparişi mükemmel bir şekilde servis ederken bilgeliği ve uzmanlığı parlıyor, Reid'in yanına süzülürken ona göz kırpyordu.

Isabel yağlı, soslu tavuk budunu mideye indirirken, "Yemeklerini özledim," diye mırıldandı. Her nasılsa ısıklıklar dudaklarındaki koyu kırmızı ruju lekelememişti.

Vaasa, Isabel'in rahat tavrını taklit etti. "Siz ikiniz eskiden buraya gelir miydiniz?"

Isabel, "Burası Marc'la ilk gerçek romantik gezintimizi yaptığımız yer," diye onayladı.

Marc'ın dudakları o akşam ikinci kez kıpırdadı ve Vaasa çevresel görüş alanından Reid'e baktı. Reid çoktan ona bakmaya başlamıştı, yüzünde kurt gibi bir sırıltı vardı. "Bizimkilerden biri de buradaydı."

Yalanlar.

Marc, Vaasa'nın dikkatini Reid'den çekerek, "Neil'in babası buranın sahibiydi, ondan önce de onun babası," dedi.

"Oh?"

Neil, "Geçen yıl gıda kıtlığı sırasında neredeyse ," dedi. "Eğer Reid bu işi sübvansesemeseydi ve

Settara boyunca pek çok kişi. Bu stratejiyi senden öğrendiğine inanıyorum, Marc."

Vaasa, Reid'in bileğine üç kez vurarak aynı fikirde olmadığını gösterdi.

"Neil," diye azarladı Reid şakayla. "Beni övmene gerek yok."

Isabel çatalını sallayarak, "Onun neden seçildiğini zaten biliyoruz," diye ekledi. Sırtarak masanın karşısındaki Galen ve Kenen'i işaret etti. "Onlar da biliyor."

Erkekleri açıkça aynı fikirde olmamaya zorlayan ve onu düzeltmek istiyorlarsa çatışmayı körükleme sorumluluğunu iki konsey üyesine yükleyen güvenceler vermek, daha dürüst ve doğru bir şekilde yetiştirilmiş birinin zararsız olduğunu düşünebileceği kadar Auidly yapıldı.

Vaasa bunların büyümemişti, bu yüzden hiç de zararsız görünmüyordu. Isabel'in üzerindeki ışık sanki Vaasa onu ilk kez görüyormuş gibi kıpırdandı.

Isabel bir şey istiyordu. Şanslarına, Reid'in Galen ve Kenen'in oylarını kazanması bu bulmacanın bir parçası gibi görünüyordu.

"Vaasa aniden söze karışarak, öne doğru eğilip bu konuşmadan faydalanma fırsatını değerlendirdi. Reid böbürleniyor gibi görünmüyordu ve hâlâ bundan faydalanabilirdi. "Ne oldu?"

"Doğuda özellikle kurak bir yaz vardı," dedi Neil ve Vaasa dinlerken tavuğundan usulca ısırlıklar aldı. "Et ve ürün ticareti yapmanın hiçbir yolu yoktu, bizi ayakta tutmaya ve çalıştırmaya yetecek kadar değil. Reid Zataar ile bir şeyler yapmaya çalıştı ama öyle bir vergi koydular ki işlerimiz yürümedi. Reid olmasaydı batmıştık. Zataar'a gönderdikleri her sevkiyat için tuz lordlarına iyi bir yazı verdi. Birdenbire vergilerimiz düştü ve kıtlığa dayandık. Sadece kendi bölgemize değil, her bölgeye fayda sağladı."

Neil'in böbürlenme şekli Isabel'i güldürürken, Marc da en azından gururlu bir baş sallamayla yetindi.

"İyi düşünülmüş," diye yorumladı Kenen. O muzip gözler Vaasa'nın üzerinde dans ediyor, sanki sadece kendisinin anladığı bir dili konuşuyormuş gibi onu inceliyordu.

Hafife alınmamalı, diye düşündü Vaasa. Görünüşe göre fısıltıyla söylenen lakabının hakkını veriyordu: Sigguth'un Hançeri.

"Eğer batmış olsaydın, çok yazık olurdu," dedi Vaasa içtenlikle, fenerlerle aydınlatılmış muhteşem avluya ve muhteşem manzaraya bakarak

Settara. Kendi sözlerini dürüst buldu ve birden Reid'in şimdiye kadarki görevinde neden bu kadar başarılı olduğunu ve neden gece ile gündüz kadar zıt olduklarını anladı. Reid fırsat görmüyordu; o sadece insanları görüyordu.

Vaasa bir parça utanç hissetti. Bir an için Kenen'le aynı dili konuştuklarını düşündü, ama bu dili öğrenmeyi hiç istememişti.

Neil, Reid'in omzunu sıkıp mutfaklara geri dönerken Marc, Vaasa'ya bakarak, "İşte bu yüzden Asterya ile ortaklık, sofralarımızda yemek bulundurmamız için kilit önem taşıyor," diye araya girdi.

Suyundan bir alan Vaasa biraz arkasına yaslandı ve köklü bir yalan olsa da bu konuşma için zaten düşünmüş olduğu siyasi bakış açısına kendini zorladı. "Daha fazla katılamazdım. Burada sadece birkaç ay ama bu süre zarfında Asteryalıların hayatlarını zenginleştirecek pek çok şey gördüm. Eğer kardeşim bölgeler arasında ticaret yapmak için kullanılan gemiler gibi gemiler inşa ettirebilseydi, belki de Loursevain Geçidi'nden geçebilirdi."

Bu, Sigguth ve Irhu için daha büyük bir ekonomik imkân sağlayacak önemli bir sözleşme olacaktı. Mekës'in inşa edildiği Demir Tepeler'den geçen korkunç nehirde seyredecek gemileri inşa etmek ve adamları eğitmek için , kıtadaki önemlerini sağlamlaştıracaklardı.

"Loursevain Boşluğu'nun yaratıklarla dolu olduğunu söylüyorlar," dedi Galen.

"Eğer öyle olsaydı, Settara da öyle olmaz mıydı? Sanguine onları birbirine bağlıyor," diye sordu Marc ve birden Vaasa ile Isabel, Vaasa'nın başkentte kapalı kapılar ardında yapmaları gerektiğini düşündüğü, konsey üyeleri arasındaki siyasi bir konuşmanın dışındaydılar. Bacağı masanın altında hareket etti ve Reid'in parmakları gerildi.

Birdenbire daha uyanık oldu.

"Belki de bu yaratıklar Sanguine'in geçidinden geçemeyecek kadar büyüktür," dedi Kenen. Sanguine Nehri Icruria'nın doğusundan geçerek Asterya sınırını aşıyor, sonra da kıtanın aşağısından Mekës'e kadar kıvrıla kıvrıla ilerliyordu. Yine de Sanguine, labirentimsi kıvrımları ve yüzlerce Ingeri ile Asteryalılar için geçilmezdi. Batı Icruria'yı bu kadar geçilmez yapan şeyin bir parçasıydı ve Vaasa'nın babasının hiçbir zaman düzgün bir savaş sürdürememesinin tek nedenlerinden biriydi. Lejyonları ve casusları, tehlikeli su yolları nedeniyle Wrultho ve Hazut'u geçememişti.

"Loursevain Geçidi'ne hiç yelken açmadım, açmak da istemem," dedi Reid kendinden emin bir şekilde ve tartışmadaki yerini sağlamlaştırdı. Vaasa'nın bir danışman ya da muhtarın ses tonunu takınacağını düşündüğü bir ses tonuna . "Ama Asteryanların Zaatar'la ticareti Icruryalı gemiler olmadan mümkün değil, özellikle de ticaret gemilerini yağmalamaya devam eden korsanlar yüzünden. Bir çözüm sunmanın ticaret anlaşmalarımızı sağlamlaştırmanın anahtarı inanıyorum."

Dominik'le bu gerçekten yapıp yapmadıkları tamamen farklı bir konuydu. Yine de, evet demek için eline bir kez dokundu, dudaklarının kenarlarının seğirmesine neden olan küçük bir övgü.

"Bunu yapmaya niyetlisiniz, doğru mu? Konsey üyeleri Dominik'in Mireh'i tekrar ziyaret etme niyetini henüz duymadılar," dedi Galen.

Eli içgüdüsel olarak Reid'inkinin üzerine kıvrılsa da Vaasa yüzünü Marc'inki kadar pürüzsüz tuttu.

"Evet," dedi Reid. Vaasa'nın büyüğü ağabeyinin ziyaretini onaylarcasına harekete geçti ama Reid elini Vaasa'nın kalçasının iç kısmına kaydırarak bacağını kavradı. "Bu konuyu yarın sabah danışmanımla görüşebileceğimizi düşündüm, zira kendisi Dominik'in sık sık temas kuruyor."

Yalan mıydı? Mathjin Ozik'le mi konuşuyordu? Vaasa bunu bilemiyordu ama Reid'in tutuşuna bakılırsa, böyle bir önerinin onda nelere yol açabileceğini fark etmiş olabileceğini düşünüyordu.

"Belki de," diye önerdi Marc, "amaç hayat kurtarmaksa, doğu ile sürekli savaşmaya son verebiliriz."

Galen ve Kenen'in oylarının ölümle yaşam arasındaki farkı belirleyeceği düşüncesi öyle ince bir perdeyle örtülmüştü ki. Wrultho bölgesi şu an için Reid'in en büyük tehdidiydi. Ve Asterya ile yaşanan şiddet olaylarına yakınlığı göz önüne alındığında, tüm seçim bu mesele tarafından belirlenecekti. Batılı gemi yapımcıları için savaş muhtemeldi; oyları kapanın elinde kalıyordu.

Galen belirgin bir şekilde sinirlenmiş görünüyordu ama Kenen yumuşak bir sesle, "karşı ne kadar kaba davranıyoruz. Bu tartışmanın geri kalanını ait olduğu yere saklayacağız."

Marc dişlerini sıktı ama Reid usulca başını salladı.

Isabel ve Vaasa masanın karşısında göz göze geldi ve Vaasa'nın şaşkınlığına rağmen Isabel göz kırptı.

—

Vaasa, Aşağı Bahçe'nin pürüzsüz taş zemininde, Marc ve Isabel'in kalabalık avluyu aydınlatmasını huşu içinde izledi.

Herkes onları izliyor gibiydi. Isabel'in muhteşem kalçalarıyla sallanmak ya da Marc'ın kollarına atılmak için birbirleriyle yarışan pek çok insan onları alkışlayarak karşıladı. Kalabalığın içinde düzgün ve derli topluydu, her insanı herkesin sevgiyle hatırladığı aynı soğukkanlılıkla selamlıyordu. Daha genç olan kalabalık ise kaşlarını çatarak Reid ve Vaasa'yı izliyordu. Belki de Marc'ın görev süresiyle ilişki kuracak yaşta değillerdi; genç yetişkin hayatlarının ustabaşısı Reid'di.

Kenen yaklaştı ve başını Vaasa'ya doğru eğerek elini uzattı. Uzun sarı saçları tıpkı Reid'in saçları gibi başının arkasında toplanmıştı ve loş ışıktaki restoranda olduğundan daha genç görünüyordu. Reid'e bir bakış attıktan sonra konsey üyesiyle birlikte kalabalığın arasına karıştı. Mireh'te sevmeye başladığı bir şey de kimsenin Reid'e kendileriyle dans edip edemeyeceğini sormamasıydı. Asterya'dayken babasının ya da ağabeyinin iznini almaları gerekirdi.

Isabel sıradan bir sohbetin ötesine geçmeden yanlarına koştu ve bunda kasıtlı olduğunu hissettiren bir şey vardı. Isabel Vaasa'ya ayak bazı adımları gösterdi, ikisi müzik değiştikçe bir kalabalık topladı ve Kenen bir yabancıyla birlikte koşuşturdu.

"Bunu tanımıyorum," diye itiraf etti Vaasa çekip gitmeye çalışırken.

Isabel Vaasa'nın bileğinden tutup onu geri çekti, kahverengi gözleri o ana kadar hiç olmadığı kadar hayat doluydu. "Gel, sana öğreteceğiz!"

"Biz mi?" Vaasa sordu.

Etraflarını üç ya da dört kadın sarmıştı ve Vaasa'yı çok şaşırtan bir şekilde içlerinden biri Amalie'ydi. Öğleden sonra nasıl ayrıldığını düşündükçe korku ve utanç Vaasa'nın üzerine çöktü ama Amalie binlerce fenerin ışığıyla gülümsediğinde Vaasa'nın kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. O ana kadar bu akşam ne kadar rahatsız olduğunu fark etmemişti. Amalie bildiği en tanıdık şeydi.

Amalie, Vaasa'nın o öğleden sonraki belirsiz çıkışına aldırmadan Vaasa'nın diğer elini kavradı ve ", bu benim en sevdiğim şarkı" dedi.

Ve grup dans etmeye başladı.

Vaasa'nın ayağını diğerlerinin yaptığı gibi başarılı bir şekilde kaldırıp değiştirebilmesi için yaklaşık üç deneme yapması gerekti ama bunu başardığı anda hepsi alkışladı ve onu daha büyük gruplarının içine çekerek daire çizdiler. Kenen ve Galen'i etrafta görünce izleyip ya da izleseler bile bunun önemli olup olmadığını merak etti.

Kalabalıktaki herkes birlikte hareket ediyor gibiydi. Isabel onun bir elini tutarken Amalie de diğer elini tutuyordu; sanki kadınlar Vaasa'yı birkaç saatten ya da aydan daha uzun süredir tanıyorlardı, sanki onu bir ömür boyu tanıyorlardı. İnsan sıraları iç içe geçmiş daireler halinde dönüyor, arkadaşlar katılmak isteyen herkese yer açıyordu. Vaasa ne zaman ritim tutturamasa, Amalie sabırla ona nasıl dans edileceğini gösteriyor, her notada gülümsüyordu.

Vaasa daha önce hiç dans etmemişti, bir partner olmadan ve sadece hareket etmenin keyfi için -bir topluluk içinde- ve pençelerini göğsüne batırıp çekiştirdi. Ayak değiştirmeyi tekrar başarıyla gerçekleştirdiğinde etrafına bakınarak başını geriye attı ve Isabel bir kez tezahürat yaptığında güldü.

Mutlu insanların yaptığı şey bu muydu?

O da o mutlu insanlardan biri ? Büyük büyükannesi de öyle miydi?

Bugünün tehdidiyle içi guruldadı ve yarattığı susturdu, ona bir santim bile yer vermeyi reddetti. Şimdi olmaz.

Dönerek Aşağı Bahçe'nin tamamını gözden geçirdi. İnsanlar eşleştikçe şarkı değişmeye başladı, Isabel kocasına koştu ve kendini onun kollarına attı. Etrafında çelik davullar yankılanırken Amalie onun bileğini kavradı ve sola doğru dönmesi için onu döndürdü. Birinin göğsüne çarptı.

Reid.

Amalie kalabalığın arasına dalmadan önce başını sallayarak onu takdir etti. Ellerini Vaasa'nın üst kollarında tuttu ve daha geniş bir gülümsemeye ona baktı. Koyu renk saçları deri kravatından tutam tutam dökülürken, 1re'nin ışığı kahverengi teninin altın tonlarını ortaya çıkararak dağınık örtülerinin arasından görünüyordu.

Nefesi kesildi.

Ağzını kızın kulağına yaklaştırarak fısıldadı: "Konsey üyeleri kazanılacak. Onun yerine bana odaklanın."

Dudakları aralandı. "Nasıl yapacağımı bilmiyorum."

Dudakları yanağına değdiğinde sıcaklık hissedildi. Alçak sesle, "Aşıklar gibi, hatırladın mı?" diye fısıldadı.

Bu sefer ona vurma dürtüsü zayıftı. Bunun yerine, tenindeki tümseklerin yükseldiğini hissetti ve ellerini kaldırarak parmaklarının onun saçlarına kaymasına ve kıvrılmasına izin verdi.

Ve çekiştirdi.

Başını arkaya atarak kahkahalarla kükredi ve kalabalığın görmesi için onu döndürdü, eli ilk dans ettiklerinde olduğu gibi belinde gezindi. Onu tekrar kollarına alarak, bildiği bir adım attı. Kız gözlerini onunkilere dikti.

Adamın yüzüne gerçek bir mutluluk ve aradaki farkı anlayabildiğini fark etti; artık adamın ağzından damlayan o eğlence değil, ağzının tek tarafı yerine iki tarafının da kalkışındaki memnuniyetti.

Ve bu doğrudu. Konsey üyelerinin düşünceleri kaybolmuştu.

Bu sefer kendini çevirdi ve sırtını adamın göğsüne dayadı, adamın elleri karnına doğru kayıyordu. Adamın parmakları etrafına bağladığı küçük zincirlere baskı yaparken kalbi hızla çarpıyordu. Adamın kalçalarının kendi kalçalarıyla birlikte sallandığını hissetti, müzik cesaretlendirici bir kalabalıktı ve yabancı bir cesaret onu sardı. Elleri hiç tereddüt etmeden adamın ellerini aşağıya doğru yönlendirdi ve ona doğru bastırırken kalçalarının üst kısımlarında gezindi.

"Dikkatli ol Vahşi," diye alçak sesle ve hınzırca uyardı, parmaklarının ucunu kadının belinin hemen altından geçirmeden önce zincirleri hafifçe . "Güçlü erkekler hakkında söylediklerini unutma."

Karnındaki kaslar gerildi ve kendi kendine bunun herkesin izlediği için olduğunu söyledi. Çünkü bir gösteri yapıyorlardı ve o sadece harika bir iş çıkarıyordu. "Bana hatırlatman gerekecek."

Reid onu etrafında döndürecek kadar geri çekildi. Bir kez daha karşı karşıya geldiklerinde bacağının onunkinin arasından geçmesine izin verdi. Kalçalarının birleştiği yer arasında boşluk kalmasına izin vermeyerek onu arkaya yatırdı ve sonra müzikle birlikte onu göğsüne doğru çekti, böylece ona karşı nefes almaktan başka seçeneği kalmadı. Her nefes alışında vücudunun baskısını hissetmekten başka çaresi yoktu. Dudakları

Kulağının kıvrımına ulaşana kadar boynuna zar zor dokunuyordu. "Sanırım bütün gece şarap içip yabancıların karısıyla dans etmesini izleyen güçlü bir adamın onu yatağında isteyeceğini söylemiştin."

Gözleri buluştu ve bir eli saçlarında, kalbi boğazında, bir an için onu orada tuttu.

Ve sonra onu o yabancılarından birinin kollarına attı, bunu yaparken de ona göz kırptı. Marc'ın yaşına yakın olan adam da onu hızla bir başkasının kollarına attı. Döndü ve gülümsedi, gözleri Reid'e takıldı ve onun hâlâ birinin elini attığı her yeri izlediğini gördü. Geri dönmesi için ona meydan okuyordu, iması Aşağı Bahçe'nin havasında asılı duruyordu.

Şüphesiz bunların hepsi gösteriş içindi. Onları, gecenin nabzına sızacak kadar umutsuzca aşık olan Isabel ve Marc gibi göstermek için.

Isabel onun elinden tutarak dans alanının kenarına doğru çekti ve Vaasa nihayet nefesini tuttu. Kalabalık onlar için ayrıldı ve açık hava barının küçük köşesinin yanında yürümeyi bıraktılar, gölgeler onları örtüyordu. Yalnızdılar. Isabel kaşlarını kaldırarak, "Senin şu kocan ne ellerini ne de gözlerini senden uzak tutamıyor," dedi.

Vaasa'nın boynuna bir sıcaklık yayıldı. Görünüşe göre oyunculuğu da vergi kanunları kadar iyiydi.

"Görüyorum ki Veragi'nin varisiyle arkadaş olmuşsun," diye devam etti Isabel ve Vaasa onun Amalie'den bahsettiğini anladı.

Vaasa durakladı. Isabel ne kadarını biliyordu? Veragi büyüünün varlığı Mireh'te bir sır değildi ama Melisina Vaasa'yı onların yetenekleri hakkında çok açık konuşmaması konusunda uyarmıştı. Gizemleri korunmalarının yarısıydı. Yine de Isabel eski bir evliydi. bakılırsa, muhtemelen Icruria hakkında konsey çoğundan daha fazla şey biliyordu; keskin bir aşinalığı, insanların kalbine girme yeteneği vardı. "Evet," dedi Vaasa içgüdüsel olarak, Amalie'nin dönüşmekte olduğu her şeyi tam olarak nasıl ifade edeceğinden emin olmasa da, kesinlikle geleceğin baş cadısından daha fazlasıydı. "Gerçi benim sihrimi bildiğinden haberim yoktu."

Isabel bir tilki gibi sırıttı. "Bu Reid'in evlilikteki satış noktalarından biriydi. Mireh'e başka bir Veragi soyu getirdiğini iddia ediyordu ve konsey üyeleri kim oluyordu da bunu reddediyordu?"

Nedeni ne olursa olsun, bu küçük bilgi Vaasa'yı şok etmişti. Elbette Reid'in onun sihrini tanıdığını biliyordu. Ama Reid bunu en başından beri biliyor muydu? Bunu onunla evlenmek için bir gerekçe olarak mı kullanmıştı?

Pencereden çıkarken onun sihrini biliyor muydu? Tabii ki biliyordu.

Annesi buradaydı. Bütün bir yaz boyunca Melisina ile eğitim almıştı.

Isabel onu saçma sapan düşüncelerinden çekip çıkardı. "Kızlarınız birer dahi olacaklar, değil mi?"

"I..." Vaasa durakladı. Yutkundu. "Bunu hiç düşünmemiştim."

Öğrendiği her şey geri geldi. Reid Vaasa olmadan da bir Veragi cadısı doğurabilirdi, eğer büyü annesinin tarafından geliyorsa ve tanrıça bunu isterse. Ama onunkiyle birleşirse?

Deha onun için tek kelimeydi.

Böyle bir kız Vaasa ölmeden önce büyüü miras alır mıydı? Onun yerine Melisina'dan mı kazanacaktı? İki kız çocuğu doğurursa ne olur? *İkiz mi?*

O an bunların hiçbirinin önemi olmadığını fark etti. Reid'e asla çocuk vermeyecekti.

Isabel barın tepesine yaslandı. "Dürüstçe konuşabilir miyiz?"

Yaptıkları şey bu değil miydi? Vaasa başını salladı.

"Onun iyi bir muhtar olacağına inanıyorum. Marc da öyle düşünüyor. Hepsi inanıyor. Zorluk Sigguth'u sallamakta yatıyor, ki bu her zaman . Tüm gemilerimiz orada inşa ediliyor ve bu da onları Icurian sahnesinde oldukça gösterişli kılıyor. Kendilerini beğenmişlikleri komik."

"Wrultho nasıl bir rakip olabilir ki?" Vaasa dikkatle sordu. Bunu anlamamıştı; doğu bölgeleri şiddetten kırılıyordu, neden birileri önümüzdeki on yılın başkentini bir yere koysun ki?

"Doğudaki şehir devletleri bizimle daha fazla sorun yaşama eğiliminde... küresel olarak ilgileniyorlar. Ancak savaş istiyorlar ve tüm kampanyaları yakınlığın faydaları üzerine kurulu."

"Yakınlığın hiçbir faydası yok."

"Bunu Sigguth ve Irhu'ya kanıtlamak senin görevin olacak. Asterya'dan korkuyorlar, babanın başına gelenleri duymuşlar-" Kendini kesti, biraz

büzülmüş dudaklarında utanç. "Özür dilerim. Eviniz hakkında bu şekilde konuşmamalıydım."

"Lütfen özür dilemeyin." Vaasa bir kez daha avluya baktı, bugün yaşananlar zihninde dönüp duruyordu. "Gerçek şu ki... Asterya pek de evim gibi hissettirmedi."

Ve kendi soyundan böyle düşünen tek kişi de o değildi. İçinde, orada olduğunu bile bilmediği başka bir şey daha vardı. Ve şimdi su yüzüne çıktığına göre, kim olduğunu gerçekten bilmiyordu.

Isabel bilmiş bilmiş sırıttı. "Evin nadiren bir yer olduğunu öğrendim; bize köklerimizi veren insanlar, en beklenmedik olanlarıdır."

Vaasa, Isabel'in ne düşündüğünü fark etti - dansçı gruplarına bakarken gözleri, aidiyet merceğinden birdenbire çok farklı görünen karmaşık ufuk yerine Mireh'in Reid'indeydi.

Isabel'in buna inanmasına izin vermek en iyisiydi.

Isabel aniden, "Bu seçimi kazanmaktan daha fazlasını yapmamızı istiyorum," dedi. Gözleri bir kez daha buluştu ve Vaasa kaşlarını çatı.

"Umarım arkadaş olabiliriz," dedi Isabel. "Son on yılda pek arkadaşım olmadı ve açıkçası Dihrah'tan bıktım. Yüksek eşliğe bir danışman ve müttefik isteyeceksiniz."

Vaasa'nın göğsü sıkıştı ve mantıksız bir parçasının boğazından fırlayıp bunu seveceğini, buna *ihtiyacı* olacağını söylemek istediğini hissetti ve tüm bunlar zihninin gerisinde oynadı. Burada, geceleri Aşağı Bahçe'de, gündüzleri socalitede geçen bir hayat.

Bir
meclis.

Bir
yuva.

Reid gibi birinin sevgisine layık olduğu, ona kuzguni saçları ve altın gözleriyle o iki küçük kızı verebileceği bir yer.

Diğer yanı -gerçeği bilen yanı- ona susmasını söyledi. Gerçekçi olmasını. Aeeing'in tek seçeneği olduğunu ve Vaasa'nın ahlaki olarak dünyaya daha fazla Kozár varisi getiremeyeceğini düşünmesini. "Bunu çok isterim," diye cevap verdi Vaasa.

Tamamen yalan
değildi. "Güzel,"
dedi Isabel.

Vaasa arkasına dönerek Marc ve Reid'in kalabalığı bir deniz gibi yararlan onları bulmasını ve sadece onun gözünde bile dünyanın geri kalanından daha belirgin bir şekilde ortaya çıkmalarını izledi. Ama arkalarındaki insanlar bir fermuar gibi kapandığında, Galen ve Kenen tamamen gözden kayboldu.

Kulak mesafesi dışında.

Ve birdenbire Isabel'in planları iki rol oynamaya başladı. Yalnız kalmak istediği sadece Vaasa değildi; hepsiydi.

Isabel şimdiye kadar tanıştığı en stratejik kadın olabilirdi. Yine de ahlakı ve eylemleri doğru yerdeymiş gibi görünüyordu ve bu da şu soruyu akla getiriyordu: İkisine birden sahip olmak mümkün müydü?

"Diğer ikisi memnun görünüyor," dedi Isabel adamlara gelirken. "Eğer onların oylarını almak istiyorsan, memnun olmalarına ihtiyacın var, Reid."

"O halde oylarının değiştirilebileceğine inanıyorsunuz?" Reid, Marc'a dönerek açıkça sordu.

Yine de meclis üyesi Isabel kadar rahat durmuyordu. Sanki tüm bu konuşma onu rahatsız etmiş gibiydi. Aralarındaki ilişkide entrikacı olanın o olmadığı açıktı ve Isabel kaşlarını kaldırarak kocasına baktı.

Marc, "Oylar kullanılana kadar hiçbir şey kesin değildir," dedi. Hepsinin üzerine bir gariplik havası çöktü.

Reid başıyla onayladı. "Küstahça sorum için özür dilerim. Bu konuda yol göstermek için burada olduğunuzu sanmıştım."

Eskisi gibi soğukkanlı olan Marc, "Rehberliğe ihtiyacın hissediyor musun?" diye sormadan önce bir kez göz kırptı.

Dördünün arasına bakan Reid arkasını bara yasladı ve diğer elini Vaasa'nınkine attı, bir eli Vaasa'nınkine dolanıp sıkarken diğer eli gevşedi. Her zaman olduğu gibi sakin ve kendinden eminmiş gibi davranan Reid, "Sanırım bu durumdaki herkesin rehberliğe ihtiyacı olur..." dedi. Bir an durakladı ve Vaasa'ya baktı, sonra ağzının kenarı yukarı kalktı. "Hiç kimse girdiği pozisyondan aynı şekilde çıkamaz. Herhangi bir şeyin lideri olmak yozlaştırıcı bir iş olabilir."

Una Kütüphanesi'nin yeraltı mezarlarının derinliklerinde ona söylediği sözler, kendinden emin gözleri Marc'inkileri tutarken boşlukta çınlıyor gibiydi.

Tüm o çalılara rağmen dinliyordu.

Marc bir an donup kaldı. Sanki Reid onun içindeki bir şeyin kilidini açmış gibi, konsey üyesi biraz rahatladı. "Görüyorum ki yaşına göre fazla bilge kalmışsın."

"Son ziyaretinizden bu yana sadece iki yıl mı geçti?" Reid sordu.

"I..." Marc, Isabel'e baktı ve sırttı, Isabel'in yaramaz kahverengi gözleri ona güneşin doğup battığı gibi bakıyordu. "Eve dönmeye çok hazırım."

Reid başını güçlü bir şekilde eğerek kabul etti. "Seni eve götürmeye hazırız."

Eğer Vaasa bir oylama gördüyse, *bu* bir oylamaydı.

"Yeter, ." Isabel o zarafetiyle gerginliği kırdı. "Beni tapınağa geri götür, Marc."

Bütün gece Marc'ın yüzünde inkar edilemeyen tek duygu şehvetti ve bu duygu dudaklarını hınzır bir sırıtışa dönüştürdü. "Diğer ikisini geri getirmen konusunda sana güvenebilir miyim?" diye sordu Reid.

Reid umutsuzca gülmemeye çalışarak başını salladı.

Marc başka bir şey söylemeden Isabel'i kalabalığın içine çekip gözlerinin önünden uzaklaştırdı.

Reid'in çenesi düştü ama Vaasa sadece tuttuğu nefesini dışarı verdi. "Çoğu erkek gibi o da görüldüğünden daha basit biri," dedi Vaasa.

Reid'in altın rengi gözleri onunkilere döndü, etraflarına dizilmiş Aames'in ısıltısı sanki yeraltı mezarlarıymış gibi derinliklerde dans ediyordu. "Onun motivasyonlarına katılmadığımı söyleyemem."

Göğsü sıkıştı, günün ve akşamın ağırlığı ona belli etmek istemediğinden daha ağır geliyordu. Orada görebiliyordu, onlar gibi olma arzusunu. Onlar gibi sevmek. Ruh eşine duyduğu özlem onun içinde bir yuva kurmuş gibiydi ve bir şekilde bu, taşıdığı diğer her şeyden daha ağırdı. "Git seçimini kazan," diye fısıldadı.

Reid'in bakışları bir nefes boyunca onun üzerinde sabit kaldı ama sonra sertçe başını salladı, kararlılık hâlâ tüm tavırlarını kaplıyordu. Sessizce onun koluna girdi ve kendisini kalabalığa doğru götürmesine izin verdi.

Galen ve Kenen bekliyordu ve biraz ikna ile kendi yüzüne de bir gülümseme yapıştırmayı başardı.

Her şeyi bir kenara itmek için.

Bukalemun derisi içinde bir yılan.

Vaasa, Duch'un sırtında dolambaçlı sokakları tek kelime etmeden geçerek villaya dönüş yolculuğu boyunca sessiz kaldı.

Ama her şey zihninde bir atlıkarınca gibi dönüyordu.

Villaya döndüğünde, akşamın yoğunluğu üzerine çökmüş gibiydi ve sakinleşmek için bir yol arayarak aceleyle havalandırma yolundan Reid'in odasına girdi.

"Vaasa, bir şey konuşmamız gerekiyor." Reid tane tane konuştu ama sözlerinin arkasında garip gerginlik vardı. Kalbi tekledi. "Marc ve ben konuştuk; Dominik'i bir kez daha davet etmemiz konusunda ısrar ediyor. İlişkimizin devam ettiğini kanıtlamak için tuzdan daha fazlasını takas etmemiz konusunda."

Vaasa dondu kaldı.

"Hayır." "Vaasa-"

"Reid, hayır. Bunu yapamazsın." "Başka seçeneğim yok."

Isabel'le konuştukları her şey iliklerine kadar işlemişti ve midesi bulanıyordu.

Dominik, burada. Onun hâlâ yaşadığını öğrenince ne yapacaktı? Onun bu adama aşıkmiş gibi davrandığını gördüğünde? Dominik, saltanatına yönelik tüm tehditleri sistematik olarak ortadan kaldırırdı; bu da bir istisna olmazdı.

Midesi bulandı.

Onun yerine Reid'i öldürmeyi mi seçecekti?

Reid bunun onları ne kadar büyük bir tehlikeye bilmiyordu.

"Ondan neden bu kadar korkuyorsun?" Reid sonunda sordu.

Ona baktı ve kelimeler dilinde karıncalandı. Ona söylemek istiyordu. Ne zaman ona bu kadar yaklaşmasına izin vermişti?

Bu seçim için sahte bir evlilik yapmaya hazırdı. Başka ne yapmak isteyebilir ki?

Odanın derinliklerine doğru adım attığında, içindeki büyü Aips'e yapabileceği gibi tersine döndü. Her anı tekrar tekrar düşünürken 1. elini yumruk yaptı ve adamın sorusuna cevap vermemeyi tercih etti. "Ne zaman burada olacak?"

"Birkaç hafta içinde gelmesini bekliyorum."

Elleri titremeye başladı. Dominik onun bu büyü üzerinde kontrol sahibi olduğunu, mutluluğun ve potansiyelin bir parçasını ortaya çıkardığını öğrendiği an...

Dans. Gülmek. İçmek. Mutluluk.

Hissettiği şey buydu. Reid ona *bu* kadar .

Bu cüret? Bu şehirle ilgili herhangi bir şeyi sevmek ne kadar aptalcaydı. Kendini tek bir kişiye bağlamak.

Aşk işe yaramaz bir şeydir.

Dominik'in kötücül sırtışı gözlerinin arkasında parladı ve nefes alış veriş düzensizleşti. Ozik yanında durmuş, sanki bunu başından beri bekliyormuş gibi gülüyordu. Babası dudakları sürekli bir hayal kırıklığıyla aşağı doğru kıvrılmış bir şekilde dudak büktü. Ama annesinin yüzü diğerlerinden daha netti; artık okunamazdı, ona tamamen yabancıydı. Vaasa'nın buraya gelmesi için bir fedakârlık yapmıştı.

Boşa gitmek üzereydi. "Vaasa," dedi Reid, onu izlerken kaşları çatılmıştı.

Onun gözleriyle buluştu.

Bu da ellerine battı.

Gözlerinden yaşlar süzülürken Vaasa tısladı ve geri adım attı. Ellerini salladı ve küfretti. Haftalarca. Haftalardır kontrolünü kaybetmemişti ve bütün gece kendini tutabilmişti ve-

Döndü.

Ay ışıyla kaplanmış Settara'nın manzarasını seyretti. Küçük dalgalarla oynayıp ve akıntıyı yönlendirdiğini. Tepenin üstündeki beyaz ağaçtan nasıl doğmuş gibi görüldüğünü.

Büyük büyükannesi burada yaşamış.

Bu ağacı boyamıştı.

Yine de burada hiçbir hak iddia edemezdi. Asterya'da kendine ait bir iddiası yoktu. Bir piyon olarak doğmuştu ve hangi adama doğruyu söylediğinin bir önemi yoktu; ikisi de istediklerini elde etmek için onu kullanacaktı.

Büyü .

"Vaasa." Reid ilerlemeye başladı.

"Yapma," diye uyardı, ondan uzaklaşırken ve kollarında dönen büyüyü fark ettiğinde hayal kırıklığı omurgasına vuruyordu. "Takip etme

Ben," diye nefes

nefese kaldı.

"Bekle-"

Vaasa çift kapıdan dışarı fırladı ve verandanın soluna geçerek kuru otların arasına daldı ve dik tepenin onu aşağıya doğru yönlendirmesine izin verdi. Bilinçli olarak geceleri buralarda gezinmenin tehlikeli olduğunu biliyordu, her türlü yırtıcının burada olabileceğini biliyordu ama uzakta olması gerekiyordu. Kontrolünü kaybedip her şeyi yerle bir etmeden önce bu villadan olabildiğince uzaklaşması gerekiyordu.

Belli belirsiz, onu takip ettiğini duydu. Onu çağırdığını duydu. Döndü ve "Takip etme dedim!" diye bağırdı. Umutsuzca Aat kıyı şeridine kaydı ve nefes nefese kalarak koşmaya başladı.

Karnındaki yılan artık bir yılan değildi. Artık bir 1sh ya da sadece dişleri ve zehri olan yumuşak karınlı bir yaratık değildi.

Bir yanardağdı, duman yükseliyordu, erimiş kaya yanmaya hazır. "Vaasa-" Reid denedi.

Döndü. Onunla göz göze geldi. "Yapma. Yaklaşmayın. Seni incitmek istemiyorum, Reid, istemiyorum-"

"Yapmayacaksın."

"Yapacağım!" diye bağırdı, kolları havaya kalktı ve ışıltılı sis dalları dolgun gökyüzüne fırladı. Dans, müzik ve gülümsemeler tekrar tekrar çalarken içindeki öfke ve korku köpürdü.

Bunu isteyemezdi.

Dominik şehrin ciğerlerindeki nefesi boğacak, Aşağı Bahçe'nin kalbine bir bıçak saplayacaktı.

Diğer her şeyi olduğu gibi bunu da ondan alacaktı.

İçindeki büyü zirve yaptı ve bu sefer onu yutamadı. Ona karşı koyamadı ve kazanamadı.

Bu sefer patladı.

Karanlık içinden fırladı. Büyü havayı yardı ve düğümlenmiş ağaçlara çarptı, yapraklar her yöne savruldu. Küçük alanda bir çatırtı patırtı patladı ve Vaasa ağacın kenarını hissedebildi, sanki her şeye dokunuyormuş gibi hissedebildi. Kabuğun sertliği, çimenlerin narin ipeği.

Reid.

Büyünün ona dokunduğunu hissetti.

Saçının ve teninin dalgalanmasını hissettim.
böyle sefil bir panik aktı. Elinden geldiğince
sert bir şekilde geri çekti.

Göğsüne çarptı ve *çığlık* attı.

Ayaklarının altındaki zemin sarsıldı, siyah sis daha önce hiç görmediği bir şeye dönüştü. Her yöne doğru savruldu. Boğazından çıkan çığlıktan daha yüksek sesle çınlayan büyü havayı deldi ve sonra boğazından aşağıya, vücudunun her yarığına daldı.

Bir kemere dönüştü ve onu bir kubbeye örttü, pürüzsüz kıvrımlar ay ışığını yasakladı diğer her şeyi . Ham büyü dışarı yayıldı, duvarlara tırmandı ve onlarla kaynaştı, koku, ışık veya ses deliği kalmayana kadar boşluğa katkıda bulundu.

Siyah.

Boşluk onu tüketti.

Vaasa dizlerinin üzerine çöktü, nefes almak için boğuluyordu ama boş havadan başka bir şey bulamadı. Yandı. Yandı ve yandı ve yandı ve-

Ve sonra durdu.

Şiddetin içinde barış vardı.

Boşluk etrafında dönüyordu ve nefes alamıyor, koku alamıyor, tat alamıyor ya da göremiyor olsa da, buraya geldiğinden beri ilk kez her şey sessizdi.

Belli belirsiz, sıcak gözyaşlarının yanaklarından aşağı süzüldüğünü hissetti.

Etrafındaki her şey siyahtı, mavi, mor ve beyaz lekelerle parıldıyordu. Çok güzeldi.

Ve diğer her şeyi dışarıda tuttu.

Kimse ona dokunamazdı. Kimse onu göremezdi. Kendi yaptığı bir kafesin içindeydi ve bu kafes onu güvende tutuyordu. Büyü ona zarar çalışmıyordu, onu korumaya çalışıyordu. Bu sonucun Mirehan rıhtımına varacak olan kesin ölümden çok daha iyi olduğunu biliyordu.

Burada ölmek umurunda değildi. Bunu memnuniyetle karşıladı. En azından Dominik'in elinden olmayacaktı.

Parmaklarını serin çimlere gömdü ve gözlerini kapattı.

Gözyaşları dakikalarca aşağıdaki çimenleri suladı. Saatlerce.

Bir ömür boyu. Nefes yok. Hayat yok.

Kayıyor.

O anda bir ses duydu, belki kendi sesi, belki başka birinin sesi -Freya, Esme ya da kendi annesi.

Ayağa

kalk.

Ayağa

kalk.

Hayatınız hâlâ size ait.

İçinde bir şey kıpırdandı ve uzandı. O sesin samimi okşayışı içinde alevlendi ve sonra *yandı*. Yandı, yandı ve yandı-

Dışarıya saldığı karanlık, etrafında bir yuva kuran karanlık, gözlerinin arkasına sızdı.

Birinin adını haykırdığını duyduğuna yemin etti. O tanıdık aksanın çaresizlikten çatladığına yemin etti.

Hatırladığı son şey, ay ışığının karanlığı yarıp geçtiğı ve parmakları çimenleri çözene kadar kollarının onu sardığı belli belirsiz bir görüntüydü.

OceanofPDF.com

BÖLÜM

12

Vaasa titredi.

Sarsıldı, sarsıldı ve sarsıldı.

Soğukluk kemiklerini kırdı ve belli belirsiz kendi öğürmesini duydu. Dizlerinin taş Aoor'a çarparak çatladığını hissetti. Kendi hastalığının, kendi anılarının iğrenç kokusunu aldı: çürüyen Aesh. Yanan saçlar. Önce cansız annesini, sonra Özik'in çarpık yüz ifadesini, sonra da kardeşini hayal etti. Bu koku onu takip etti.

Bilinç, suyun çağlıtı gibi geldi ve gitti.

Yine de tekrar hissetti. Kolların onu sardığını hissetti. Sıcaklığı. Yumuşak bir şey bedenini yutarken karanlığın onu boğduğunu.

Vaasa titredi.

O kadar çok titredi ki dişlerinin kırılacağından korktu. Ve sonunda durdu.

Sıcaklığa gömüldüğünde ve burnunu içine gömdüğünde uyudu.

Güneş ışınları Vaasa'nın göz kapaklarının arasından süzüldü ve vücudu hafif ve sıcak bir şekilde yer değiştirdi. Battaniyeleri boynuna kadar çekerek kendini daha derine çekti ve bacağını yukarı doğru kıvrıdı. Bu şekilde kaldı, ısı kemiklerini kapladı.

Ta ki yer değiştirip yanında birinin sert bedenini hissedene kadar.

Oturur pozisyona sıçradı, yanlarından aşağıya doğru bir acı yayıldı ve ellerini kaburgalarına götürerek küçük bir çığlık attı. Aynı anda Reid ayağa fırladı, yüzü endişe ve uykusuzlukla doluydu, kırmızı gözleri daldığına inanamıyormuş gibi birkaç kez kırıştı. Üzerinde yumuşak bir pantolon ve tişört olmadan battaniyenin üzerinde oturuyordu, mürekkepli göğsü ona bakıyordu.

Vaasa kendine, kalçalarına kadar inen büyük boy gömleğine baktı.

Çıplak bacakları, altına sokulduğu çarşaflara çarpıyordu.

Göğsünde öfke kabardı ve konuşmak için ağzını açtı ama Reid elini kaldırdı. "Seni Amalie soydu, ben değil," diye ısrar etti. "Şimdi, iyi misin?"

Dudakları aralandı ve sert bir nefes verdi, akşamki olaylar tekrar geldi. Patlama. Hastalık. ölüyor olmalıydı. "Sen... Marc ve Mathjin ile bir toplantın var-"

"Toplantıyı siktir et. Soruma cevap verin."

"Ama gemileri tartışmak zorundasınız ve-"

"Vaasa."

"İyi miyim bilmiyorum!"

Sonunda ağzını kapattı, o eğlenceden eser kalmamıştı. Sadece dudaklarında sert bir çekilme, omuzlarında ve çenesinde gerginlik vardı. "İyi olmak için neye ihtiyacın var?"

Bu ne biçim bir soruydu? Cevabı kim bilebilirdi ki? Tökezleyerek ayağa kalktı, neredeyse dengesini kaybediyordu ve adam ona doğru hamle yaptı, elleri belindeydi. Onun dokunuşunu itti ve geri . "I..." Etrafındaki çarşaflara baktı. "Bu yatakta seninle mi uyudum?"

Kaşlarını kaldırdı ve arkasına yaslandı. "Pek uyuduğunuzu söyleyemem ama bu gecenizin yaklaşık onda birinin özeti, evet."

"Peki ya diğer dokuz parça?"

"Diğer dokuz bölümünü kusarak ve titreyerek geçirdin, öyle ki neredeyse kafanı banyo odasındaki mermere çarpıyordun. Annemin senin ölmeyeceğine karar vermesi saatler sürdü."

Aşağılanma duygusu onu yıkadı. O kadar hasta mıydı? Büyü ona zor anlar yaşatmıştı. Hatta saatler. Ama bütün gece?

Ve her şeyi gördü mü?

"Kanepede uyuyabilirdin," diye tersledi. Adamın çenesi düştü.

Vaasa dönerek ondan uzaklaştı. "Toplantına git."

"Olamaz," diye hırladı. Vaasa tam soyunma perdesinin arkasına saklanırken, adamın ayaklarının Aoor'a çarparken çıkardığı sert sesleri duydu. "Buna geri dönemezsin."

Neye geri dönecekler? Neye sahiptiler ki-

Reid değişen ekranın etrafında o kadar hızlı dönüyordu ki Vaasanın gözünü kırpması için bile zamanı yoktu. Vaasa'nın tepesinde beliren Reid onu tekrar duvara yapıştırdı.

Sesi alçak ve öfkeliydi. "Eğer o yatakta hemen yanında olmasaydım, kendi kusmuğunda boğulabilirdin. O kadar kötü titriyordun ki kendini zor tutuyordun. O *aptal* yatakla ilgili küçük kuralını bozduğum için şanslısın. Yani d şmanınmışım gibi davranmaya geri d nmeyeceksin."

"Geç kalacaksın," dedi.

Reid başını salladı. "Yüksek Tapınak'tan Isabel ve Marc'ın sabahın erken saatlerine kadar duyulabilecek kadar yüksek sesle seviştikleri haberini aldım. Sanırım bunu tartışmak için bolca zamanım var."

Ona kızmak istiyordu ama d n gecenin gerçekleri ona karşı koyuyordu. Bütün geceyi onunla birlikte uyanık geçirmişti - o da bitkin düşmüş olmalıydı. Gözleri kızarmış ve bulanıktı, nefesi düzensizdi. Bilincinin parçalarını kavrayabiliyordu ve dehşet verici bir şekilde, çoğunun  n saflarında o vardı. Saçını tutuyordu. Eli sırtındaydı. Bütün gece hissettiği tek sıcaklık onun bedeninden geliyordu.

Belki de aynı yatakta yattıkları için hiç de kızgın değildi. Gözlerinden yaşılar süzülüyordu ve onları tokatlayarak uzaklaştırması gerekiyordu. Ama bunu yapamadı. Kendini tarafsız olmaya zorlamaktan bitkin düşmüştü.

Melisina'nın söylediği de bu değil miydi? Bu korkunç duyguların sadece acı olduğunu ve onları çok uzun zamandır gizlediğini?

Vaasa gözlerini kaçırdı, sonunda kaçan g zyaşılarını sildi.

Reid doğruldu. "Neden ağlıyorsun?"

Sesi ancak bir fısıltıyı geçtikten sonra, "Kontrol m  kaybettim," dedi.

Öfkesinin yerini yumuşaklık . Başını iki yana sallayarak, belli belirsiz ona uzandı, eli yanağını okşadı. "Ama sen yapmadın. Onu kendi içine çektin. Senden başka kimseye zarar vermesine izin vermedin."

Ona bakarken bu gerçek göğsüne ağır bir şekilde oturdu. Derisinin hiçbir yerinde bir çizik bile yoktu. Görebildiği her santimetrekaresi kontrol etti. Ham büyüden inşaa ettiği şey onu kozalamış ve bir şekilde onu yalnız mı bırakmıştı?

"Güzel," dedi, yine de uzaklaşmaya ihtiyacı vardı. Kendini ondan uzaklaştırmak için.

"Vaasa." Reid dudağını ısırды, sonra teslimiyet dolu bir nefes verdi. "O sana ne yaptı? Ondan neden bu kadar korkuyorsun?"

Omurgası kilitlendi ve boğazında bir top oluştu, neredeyse hiç hava geçemeyecek kadar genişledi.

Başını iki yana salladı, sadece bir kez salladı.

Sessizlik.

Sonra, "Bugünlerde, bu tür bir çaresizliğe neyin sebep olduğunu duymak istiyorum. Sizin şartlarınızla. Hazır olduğunuzda."

Bunu asla yüksek sesle söylemeyecekti; ne bir imparatorluğun ne de özgürlüğünün kapısını açan anahtarları ona asla vermeyecekti. Anahtarlar onun elinde kalacaktı, böylece yaşadığı sürece onları ne zaman ve nasıl kullanacağını seçebilecekti.

Kız konuşmayınca Reid içini çekti. "Marc'la ilerleme kaydetmemin tek nedeni sensin. Hayatımın yarısını o adama ulaşmaya çalışarak geçirdim ve sen bunu bir gecede başardın."

"Ben hiçbir şey yapmadım," dedi, onun konuyu değiştirmesine boyun eğerek.

"Sen yaptın. Fikrin mükemmel işledi. Isabel ayrılırken bana *seninle* vakit geçirebilmek için eve gelmek için sabırsızlandığını söyledi. Bu da Marc'ın oyunun bizim oyumuz olduğu anlamına geliyor, aksi takdirde döndüklerinde sen ve ben burada olmazdık. Onları kazanan sendin, ben değil."

"Bunu bana da söyledi."

"Ve bu seni rahatsız mı ediyor?"

"Üç yıl sonra nasıl tepki verecek Reid?"

Durakladı. Sonra, öncekinden daha alçak bir sesle, "Mesele bu mu?" dedi.

Vaasa başka bir söylemedi. Zaten çok şey söylemişti. Her halükarda , herhangi birinin onun hakkında ne düşündüğü, onun onun hakkında ne düşündüğü önemli değildi. Kendini burada olmayı isterken bulması, ölene kadar göğsünde saklayacağı bir zayıflıktı. İstedığı şeyler bir şekilde parmaklarının arasından kayıp gidiyordu.

Reid'in eli kızın çenesinin altından geçerek yüzünü kendi yüzüne doğru eğdi ve onu bakışlarıyla buluşmaya zorladı. Kalbi hemen boğazına fırladı.

"olman oldukça hoşuma gidiyor." Durakladı. Sırıttı. "Seni burada tutmak için elimden geleni yapmak isterim."

Onu nerede tutacaksın? Burada, onun yanında mı? Burada Mireh'de mi?

Adam kadının yüzündeki şaşkınlığı görmüş olmalı ki omurgasını dikleştirdi ve elini indirdi. "Haklısın. Geç kalacağım," diyerek soyunma kabininden çıktı ve onu şaşkınlık ve gömleğinden başka bir şeyle baş başa bıraktı.

Taş Aoor'un üzerinden geçerek giysilerini topladı ve yıkanma odasına doğru ilerledi.

Vaasa yalnız kaldığı bir buçuk dakika boyunca derin nefesler aldı.

Bu sözlerden ne anlam çıkarması gerekiyordu?

Tek bildiği artık havanın daha soğuk olduğuydu. Kemikleri yeterince ısınmamıştı.

Reid banyo odasından çıktı ve kadın onun ayak seslerinin kapıya doğru ilerlediğini duydu. "Annem onu görmeye gitmeni istedi."

"Reid-" Ekranın arkasından fırladı, hemen dışında durdu ve soğukkanlılığını yeniden kazandı.

Kaşlarını kaldırmış, bekliyordu.

"Teşekkür ," demeyi başardı. "Dün gece bana yardım ettiğin için." Ona bu kadarını borçluydu. Ona daha fazlasını borçluydu.

Adamın yüzü yumuşadı, kızın 1dget'ı istemesine yetecek kadar, ama sonra öyle bir kayıtsızlıkla omuz silkti ki, kız teşekkürünün bir anlamı olup olmadığını merak etti.

Ta ki "Duygularınızı yok saymak onları yok etmez, sadece daha sonra sizin rızanız olmadan ortaya çıkmaları için bir neden verir" diyene kadar.

Vaasa gözlerini kırıştırdı ve sonra kollarını kavuşturdu. "Sen gerçekten de Melisina'nın oğlusun." "Baştan aşağı Melisina'nın oğluyum," diye kabul etti ve saçlarını toplayıp

deri kravatlarından biri. Elini kapı koluna koydu açmadan önce bir kez daha durakladı. "Demek istediğim şu: Burada, benimleyken şey saklamana gerek yok. Sana güvenlik sözü verdim ve anlaşmamızın bana düşen kısmını yerine getirmeye niyetliyim."

Bununla birlikte, kapıyı açtı ve tıklayarak kapattı.

Vaasa'nın elleri yanlarına düştü ve omuzlarını yuvarlanmaya zorladı, omurgasından aşağı doğru sürünen her ne his varsa omuz silkmeye çalıştı. Sesi itmeye çalıştı

Icrurian dilindeki sesini zihninden sildi.

*şey saklamana gerek yok. Seni burada
tutmak için elimden geleni yapmak
istiyorum.*

Bu tür sözlerin onu öldüreceğine karar verdi ve Melisina'yı görmeye gitmeye karar verdi.

Orada gömleğinin içinde yarı çıplak durup söylediklerini başka bir şey yapmamaya karar verdi.

Melisina Vaasa'nın büyü kullanmasına izin vermedi. Romana ve Mariana'yı kendi tarafına çekmeye çalıştığında -son çare ePort ve maça ası- bu bile başarısız olmuştu.

Görünüşe göre bugün zerre kadar güç sarf edilemiyordu ve Vaasa bu erteleme için sessizce minnettardı. Şaşırtıcı bir şekilde, grup onun patlamasına iki dakikadan fazla odaklanmadı. Amalie genellikle öğle yemeğinden sonra ortadan kaybolurdu ama bu sefer Vaasa'ya kendisine katılmak isteyip istemediğini sordu.

"Nereye gidiyorsun?"

Amalie biraz muzipçe gülümseyerek Vaasa'deferini ve kalemini almasını işaret etti. "Güven bana."

İki kadın Setar Sodality'nin ana salonlarına girdiklerinde Vaasa yumuşak kahverengi pantolonu ve transparan beyaz bluzuyla, yanlarından koşarak geçen diğer herkes geniş ametist cüppeler giyerken kendini yersiz hissetti. Yine de, kendi büyük büyükannesinin sık sık gidip gitmediğini merak ettiği sanatçılar kanadının önünden geçerek ana salonun merdivenlerini çıktıklarında, Vaasa Amalie'nin yanına yerleşti. Bahçeler boyunca, tanıdık tuz kokusu sardı. Çikolata zambakları ve siyah gülhatmi, zeytin ve orman yeşili sarmaşıkların arasından süzülüyordu. Bir dizi devasa meşe kapıdan geçerek Vaasa'nın henüz keşfetmediği katedrallerden birine girdiler. Meşe ve çivit mavisi her duvarı süslüyor, demir ahşap trabzanlar ve merdivenler üzerinde lligrees halinde kendi üzerine kıvrılıyordu.

"Bilge Vaughan," diye selamladı Amalie, mürekkep siyahı cüppeli, nazik görünümlü yaşlı bir kadını, konferans salonuna yaklaşırlarken. "Eşimizin bugün dersinizi gözlemleyebileceğini umuyordum."

Vaasa'nın sırtı doğrulurken, bilgenin gözleri de ona doğru kaydı. Beklediğinden daha açık bir şekilde gülümseyen gümüşü sarı saçlı öğretmen, koluyla geniş bir hareket yaparak odayı işaret etti. "Elbette, benim için bir onurdur."

"Bu şeref bana ait," diye Vaasa. "için özür dilerim." Una Sodality'de olsa onu çevirirlerdi.

Yine de Sage Vaughan sadece göz kırptı. "Elinizde bir yazı gereçleri var, başlamak için iyi bir yer."

Amalie kıkırdarak kolunu Vaasa'nın kolundan geçirdi ve onu devasa konferans salonuna çekti. Her biri en az yirmi masa uzunluğunda olan üç sıra masa, mermer Aoor'un tamamını kaplarken, vitraylar uzak duvarı kaplıyordu. Ön tarafta, üzerine kâğıtlar serpiştirilmiş bir kürsü duruyordu. Tavandan sarkan avizeler parlak, açık kahverengi masaların her birine yumuşak bir ışık yayıyordu. İnsanlar onları izlemek için omuzlarının üzerinden dönüyordu ve Vaasa'nın aklına hemen Dihrah'taki sodalite geldi. Orada zamanını böyle bakışlardan kaçınmayı umarak gizlenerek geçirmiş ve âlimler onu görmezden gelmekten memnun olmuştu. Ama Amalie sanki Vaasa'nın yanında durmaktan gurur duyuyormuş gibi yürüyordu ve göğsünde bir sıcaklık belirdi.

Hiç kimse onu ışıktaki sevmemişti.

"Bugün ne öğreniyoruz?" Yan yana sıralarda oturlurken Vaasa fısıldadı.

"Dilbilim. İlk Icrurian dillerinin etimolojisi üzerinde çalışıyorum, ticaret diline sahip olmadan önce."

Vaasa küçük bir kahkaha atarak not defterini açtı. "Başka bir dil öğrenmeyi mi umuyorsun?"

"Zaten üç tane konuşuyorum, bir tane daha nedir ki?" "Öyle mi?"

"İlk dilim Icrurian diliydi, Wrultho'nun eski dilini ve Asteryan dilini konuşuyorum."

Vaasa kalemi sıkıca tutmasaydı kalem elinden kayabilirdi. "Asteryan dilini biliyor musun?"

Akıcı bir şekilde, Vaasa'yı utandıracak kadar kesin bir telaffuzla, Amalie Vaasa'nın ilk dilini konuşmaya başladı. "On yaşımdan beri. Bugünün

Ama ders Hazut'ta. Belki ustabaşlarına karşı kullanabileceğimiz bir şeyler öğrenirsiniz."

"Amalie, ben..." Durakladı, aylardır ilk kez Asteryan dilini konuşuyordu. İtiraf etmeliydi ki, Asteryan dilini serbest bırakmak, dilinde yuvarlandığını hissetmek iyi gelmişti. "Bilmiyordum."

Bu ona bir omuz silkme kazandırdı. "Dört konuştuğunuzu duydum."

"Altı," dedi dürüstçe -ilk kez fark etti- ve Amalie'nin kaşları kalktı. Vaasa, "Ama bu bizim sırrımız olacak," diye mırıldandı.

Yumuşak bir kıkırdama çıkaran Amalie, Sage Vaughan odanın ortasına doğru adım atmaya başladığında dikkatini ileriye çevirdi. Icrurian dilinde ders başladı ve Vaasa arkasına yaslanıp dinlemeye koyuldu.

Öğrenme duygusu, dünyanın yok olduğu ve Vaasa'nın sahip olduğu tek şeyin yeni bilgilerin heyecanı olduğu o çarpıcı an, Icruria'da uzun zamandır onun için kayıptı. Bu fırsattan yararlanması gereken Dihrah'ta bile aylarca ondan .

Ama burada, onu parmaklarının arasında bir kalemi kavradığı kadar sert kavradı.

Dil, tarihin en açıklayıcı kayıtlarından biriydi; kelimeler insanları işaret ediyordu. Hazut da farklı değildi; Wrultho ile ayrılmaz bir bağları vardı, Icruria bir reis altında birleşmeden çok önce iki doğu bölgesi kendi aralarında ticaret yapıyordu. O ticaret yıllarında, ticaret dili tamamen zorunluluktan şekillenmişti; Icruria'nın geri kalanı, bu sodalitede konuşulan kelimelere giden yolu açtıkları için bu iki bölgeye teşekkür borçluydu. Ancak tanıdık kökleri incelerken, Asterya kıtayı silip süpürmeden önce var olan diğer küçük uluslardan çok da uzak olmadığını biliyordu. Babası o tarihi herkesin gözü önünde çalmadan önce. Icruria nesiller önce birleşmiş olsa da, Asterya, babası dümene geçmeden önce geleneklere ve buza batmış, karla kaplı bir ulustan başka bir şey değildi. İmparatorluk onun yönetimi altında şekillenmişti: etrafındaki küçük ulusları kolaylıkla fethetmiş, her zaman uzun vadeli oynamış ama asla tam anlamıyla tatmin olmamıştı.

Kendisine öğretilmesi için ısrar ettiği dilleri düşündü. Her biri, o ulusları dize getiren müzakereler için kasıtlı olarak kullanılmıştı. Ama o kelimelere odaklanmış, tarihin derinliklerine hiç inmemişti. Kadın

Artık başkalarının hikâyelerinin kendisi için herhangi bir silahtan ya da kaleden daha büyük bir tehdit olduğunu fark etti.

Ama ilk kez merak etti: Neden o? Neden Dominik *değil*? Babasının varisini bu bilgiyle donatması çok daha stratejik olmaz mıydı? Neden hayatının büyük bir kısmını ona hayatta kalmanın en temel unsurlarından biri olan iletişim kurma becerisini öğretmek için harcasın ki?

Vaasa yedi sayfa not almayı ya da bilgenin söylediği her kelimeye takılıp kalmayı beklemiyordu. Bu soruları hiçbir zaman bir defterin kenarına not etmemiş, kelimelere sadece kağıda dökerek hayat vermemişti. Bu tür düşünceleri yazmak çok tehlikeli olurdu. Ama dakika içinde her şey kontrolünden çıktı ve saatler Vaasa'umurunda olmadan geçti.

Bilge konuşmasını bitirdiğinde Amalie Vaasa'yı ikinci kubbenin yanındaki avlulardan birine götürdü. Öğle yemeklerini yerken Mireh etraflarında atan bir kalp gibiydi. Yeşil marul ve çam fıstığı Vaasa'nın tabağını kapladı, salata taze sebzeler ve koyu kırmızı fasulyelerle doluydu. Misket limonu dilinde patladı ve sandalyesinde arkasına yaslanarak iç çekti.

"Ben... Dün gece villaya gelmek zorunda kaldığınız için üzgünüm. Bununla uğraşmak zorunda kaldığınız için," dedi Vaasa.

Amalie, belki de Asteryan dilini kullanmanın Vaasa'nın aylardır alamadığı bir zevk olduğunu bildiğinden, gülümseyerek karşılık verdi ve çatalını yere bıraktı. "Ben de bir keresinde kontrolümü kaybedip koca bir binayı yerle bir etmiştim, o yüzden yargılamaya yerim yok."

Vaasa biraz rahatladı. "Bir bina mı?"

"Üç kat, Unir Sodality'nin bütün bir kulesi. İşte o zaman Melisina ve Romana benim için geldiler."

"Orada mı okudun?" Vaasa bölgenin dilleri hakkında yeni öğrendiği tüm bilgileri göz önünde bulundurarak sordu. Eğer Amalie Wrultho'da okumuş olsaydı, sınır boyunca yaşanan şiddet olaylarına çok yakın olurdu.

"Um, hayır. Wrultho'da doğdum, ancak bir okulda okumam için gerekli şartları sağlayamadık."

Vaasa, "Sodalitelere katılımın ücretsiz olduğunu sanıyordum," dedi.

"Eğer aileniz sizin dört ya da daha fazla yılınızı almanızı sağlayabilirse öyle çalışmıyor. Asıl sorun da bu. Wrultho'daki çoğu aile çalışmıyor."

Bu engeli hiç düşünmemiş olması aptalcaydı. Elbette bir etken olacaktı. "Wrultho'yu bu mi terk ettin? Kuleden mi?"

Amalie durakladı, yüzü gerildi.

Vaasa'nın içinden güvensizlik geçiyordu ama gönüllü olarak verilmeyen cevapları sormaktan daha iyisini biliyordu. İçgüdüsel olarak cadıya doğru uzandı ve elini Amalie'nin üzerine koydu. "Bana istemediğin hiçbir şeyi söylemek zorunda ."

Omuzları yükselen Amalie soğukkanlılığını yeniden kazandı. Pratik, kasıtlı bir özgüven gözlerinde parlıyordu. "Başkalarının seçimleri artık benim için bir yük değil, onların utancı da öyle."

Bu sözler Vaasa'nın midesine yerleşti ve sinsi büyüyle karıştı.

Eğer Wrultho'da doğmuş ve orada yoksul düşmüşse, Amalie şiddeti yaşamıştı. Muhtemelen ilk elden görmüştü.

Cadı ağırlığını ayarladı ve çatalını yere bıraktı. "Uzun hikâye ama doğuda büyü bir metadır. Ve cadıların silahlı kuvvetlere ya da hatta bir bölgenin özel zorla alınması yasadışı olsa da, bu durum insanların büyü edinerek yaşayan en fakirlerimizi takas etmek ve ticaretini yapmak için başka yollar bulmasını engellemiyor. Bir zamanlar soylar bu topraklara hükmederken, birleşmeden önceki savaşlar atalarımızı dağıttı ve birçoğu saklanmaya başladı. Eskiden zenginlik sihirle birlikte aktarılırdı ama artık soylar Icruria'daki en zengin aileler değil." Amalie dilini dişlerinin arasında gezdirdi ve daha sağlam oturmak için bir bacağını açtı. "Melisina ve Romana'nın beni kurtardığı şey . Ben... Ben Wrultho'lu Ton'la evlenmeliydim. Sihrimi onun soyuna katmak için."

Vaasa'nın dudakları aralandı ve kalbi midesine indi. Wrultho'nun ustabaşısı. "Ne oldu?"

"Başka birine aşkıttım, bir çocukluk arkadaşına, gardiyanlardan birine. Sonunda Ton hala onunla görüştüğümü fark etti ama kim olduğunu asla öğrenemedi. Bana çok yaklaşan herkesi öldürmekle tehdit etti ve ben de büyüü kontrol edemedim. Tüm bu dengesizlik içinde, onların sodalitesinin bir kısmını yok ettim. Ton gitmemi istedi ve Melisina ona bir çıkış yolu verdi."

Bir binayı yıkacak kadar büyük bir patlama yapan Amalie'nin hayalleri oluşamazdı. Kız sesini hiç bu kadar yükseltmemişti. Yine de Vaasa, aynı sorularla karşı karşıya olduklarını bildiği için birdenbire ona karşı derin bir yakınlık hissetti.

Ama Ton Amalie'yi kontrol etmeye çalışırken Reid Vaasa'ya bir çıkış yolu vermişti.

Ortak sınırdaki yaşanan şiddetten dolayı kendini giderek daha az suçlu hissediyordu. "Sihrimiz, gerçekten o kadar nadir mi?"

"Bir düşünün. Tüm Icruria'da sadece altı Veragi cadısı tanıyoruz. Sadece ikimiz otuz yaşın altındayız."

Vaasa ağırlığını beceriksizce kaydırды. "Melisina genç cadıların sık sık öldüğünü söyledi. Ancak uzun vadede daha güçlüdürler."

Geçmiş, Amalie'nin gözlerini kaplarken keder şeklini aldı. "Bu doğru ve bu yüzden sizi bulduğumuz için minnettarız. Sizi bulduğum için özellikle minnettarım. Orada..." Küçük bir nefes aldı ve çenesini kaldırdı. "Size bencil insanlardan bahsettim ama aynı derecede çaresiz insanlar var. Annem de o insanlardan biriydi. Kendi annesini hiç tanımadığı, Veragi soyumuzu hiç bilmediği için sihri ona miras kalmıştı. Ama annem fakirdi ve babamı Asterya ile yapılan savaşlardan birinde kaybetti."

Vaasa tamamen sessiz kaldı.

"Hastaydı, dünyasının her köşesinden ışığı çalan, her zaman var olan bir hüznle boğuşuyordu. Büyüye dayanamadı. Büyüyü bana, kendisinin hiç sahip olamadığı kadar büyük bir fırsat verecek bir şey olarak gördü. Bu yüzden hayatını feda etti ve büyüü bana verdi."

Vaasa'nın içinde bir şeyler bu sözlerle, Amalie'nin yüzünde canlanan korkunç anılarla parçalandı. Vaasa'nın bir zamanlar söndürmeye çalıştığı bir büyüün yükü yüzünden bu korkunç genç cadının maruz kaldığı her şeye. "I..." Vaasa güçlkle konuşabildi. "Çok özür dilerim."

"Teşekkür ." Amalie bir nefes aldı ve sonra gözlerini tekrar kaldırarak köşelerindeki ıslaklığı sildi. "Hâlâ kederin ağırlığıyla başa çıkmaya çalışıyorum. Ama... sen de öylesin. Kendi tarzında, kendi hikayenle. Ve dün bilmemi istemeyebileceğin bir bilgiye sahip olduğum için, paylaşmak adil görünüyor."

Vaasa hikâyesini anlatabileceğini, tek bir kelime bile edebileceğini . Herhangi birine. Ama Amalie ona öyle açık kahverengi gözlerle ve daha önce hiçbir insanda karşılaşmadığı türden bir nezaketle baktığında, bir gün bunu başarabilirse, bunun bu kadınla olacağını düşündü. Ve ne kadar inkâr etse de Amalienin arkadaşlığını istediğini fark etti. "Bugün seninle gelmemi istediğin için memnunum," diye itiraf etti Vaasa.

Amalie'nin dudaklarında hoş bir gülümseme belirdi ve vücudu sandalyesinde gevşedi. Çatalını aldı ve bir ısırık daha aldı, çiğnedi ve yuttu. "Yeni tanıştığımızı ve hayatın senin için karmaşık olduğunu biliyorum. Ama gerçek şu ki sen sahip olduğum en dürüst arkadaşsın. Böyle olabilir miyiz? Arkadaş olabilir miyiz?"

Vaasa'nın içinde umut ve özlem yükseldi ve bunun onu dehşete düşürdüğünü nasıl söyleyeceğini bilemedi. Amalie'nin arkadaşlığını hak ettiğini hiç düşünmüyordu ama bunu her şeyden çok istiyordu. Vaasa bakışlarını kaçırdı, biraz utanç duydu. Babasının sesini hâlâ duyabiliyordu; gururun ve mirasın sıcak Asteryan kelimeleriyle örülmüş yukarı doğru eğimi. Ama aynı zamanda *diğer* sesi de hatırlıyordu; Asteryan dilini keskin sessiz harflere ve boğazının arkasındaki dağlara dönüştüren sesi.

Sırrı bilmek ister misin, Vaasalisa? Yalnızca kendine güven. Dünya iyiliğe aynayla değil, bıçakla muamele eder.

Ama Vaasa aylardır kendine bir bıçakla muamele ediyordu ve isteyen, arzulayan ve umut eden yanlarını kesip atmaya ne kadar uğraşırsa uğraşsın, o yanları hâlâ yaşıyordu. Belki de onları boğmak yerine körüklemeliydi. Belki de Amalie'nin bir ayna ile karşılık vermeliydi.

"Korkuyorum," diye fısıldadı.

Amalie meraklı gözlerle başını eğdi ve Vaasa'nın devam etmesini sabırla bekledi.

"I..." Vaasa derin bir nefes aldı. "Asterya'da çok eski bir kanun var, nesiller boyunca yürürlüğe girdiğini görmediğimiz bir kanun. Evli olduğum sürece Asterya tahtına çıkmama izin veren bir yasa. Bu yasa imparatorluğu kocama veriyor."

Amalie duruşunu düzeltti. "Anlamıyorum."

"Eğer kardeşim ölürse, Reid ve ben Asteryan tahtı için tek geçerli hakka sahip oluruz. Ve Reid bunu bilmiyor."

Amalie'nin yüz bir şok ifadesi belirdi ama hemen toparladı. "Ona söylemedin mi?"

"Nasıl yapacağımı bilmiyorum. Ama kardeşim birkaç hafta içinde ziyarete gelecek. Ne yapabileceğinden korkuyorum."

"Sana zarar vereceğini mi düşünüyorsun?"

"Beni buraya gönderdi çünkü öleceğime inanıyordu. öğrendiğinde ne yapacağından korkuyorum. Sadece bana değil, Reid'e de."

Amalie anlayışla yavaşça başını salladı ve sandalyesinde arkasına yaslandı.

"Kimseye söyleyemezsin," diye Vaasa, bir şey söylediği için birden kendine kızdı. Ne kadar ? Kendi güvenliğini tehlikeye atmadan sadece birkaç ay idare edebilmişti, hepsi ne içindi? Arkadaşlık için mi? Ama sonra Amalie, "Vaasa, kimseye söylemeyeceğime söz veriyorum. Ne Reid'e, ne de Melisina, kimse değil."

Ve her nasılsa Vaasa ona inanmıştı. Daha önce hiç kimseye tam olarak inanmamıştı.

"Hazırlıklı olmalıyız," dedi Amalie. "Hazırlıklı mı?"

"Kardeşini kokundan kurtarmanın bir yolu olmalı. Ya onu öldüğüne ikna edersek? Sence kandırılabilir mi?"

"Sen... sen bana yardım edecek misin? Tehlikeyi göze alarak bile mi?"

"Artık bizim meclisimizdesin." Amalie omuz silkti. "Senin gücün benim gücümdür." Vaasa'nın içine sıcaklık doldu. Amalie'nin yumuşak gücünü hafife almıştı. Genellikle acımasız olan bir şeyi -gerçeği- kabullenışı hiç de öyle . Amalie'nin tüm çatlaklarında direnç parlıyordu ve Vaasa kendini daha çok onun gibi olmak isterken buldu.

"Bence kandırılabilir," dedi Vaasa, aklında bir plan şekillenmeye başlamıştı.

Amalie sırttı. "O zaman onu kandıracağız. Hiçbir yere gitmiyorsun Vaasa- bir cadı sorun olabilir ama bir cadılar meclisi kâbus gibidir."

Vaasa'nın dudaklarında bir gülümseme belirdi. Vaasa bu sözleri duyduktan sonra, bu küçük balkonda, birden babasının ona söylediği her şey hakkında yanılmış olabileceğini düşündü.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM

13

Vaasa şehrin kenarında durmuş, Isabel ve Marc'la tanıştıkları gün Reid'in ona yardım ettiği resmi kıyafetleri giymişti. Yanı başında Kosana belirmiş, gözlerini ufka dikmiş Dominik'in kervanının gelmesini bekliyordu. Dominik Reid'in davetini kabul ettiğinden beri Vaasa iki haftadır diken üstündeydi. Amalie onlara katılmaya çalışmıştı ama Vaasa kızla geçirdiği her gün Dominik'in onu görmesini daha az istiyordu.

Senin gücün benim gücümdür, demişti Amalie, ama Vaasa onun bu müzakerelerin yakınında bulunmasına kesinlikle izin vermemişti.

Esoti iki katına ; Vaasa o küçük kılıcı yakalayıp vurmaya öğrenene kadar sabah rutinlerinden ayrılmasına izin vermemişti. Kuzgun saçlı savaşçı bu buluşma için tepeden tırnağa silahlı bir şekilde Vaasa'nın yanında duruyordu. İnişli çıkışlı tepeler ve sarı çimenler ufku kaplıyordu, şurada burada birkaç ev vardı ama görebildiği kadarıyla çoğunlukla çiftlikler ve çiftlikler vardı. Vaasa, sinirleri boyunca dans ediyormuş gibi görünen büyüsünü yuttu; güç yine sımsıkı sarılmış ve boynunu açmaya korkan bir yılan gibi hissediyordu.

Dominik'in bu sıcakta nasıl hayatta kaldığını merak ediyordu. Wrultho ve Hazut'tan güvenli bir şekilde geçemiyordu, bu da Settara'yı geçme fırsatı olmadığı anlamına geliyordu, ne de Loursevain 'nden geçebilecek bir gemisi vardı. Batıya doğru bir istilayı aptalca bir seçim haline getiren nehirler labirentinde gezinerek daha uzun ve daha az konforlu kara yolunu kullanmak zorunda kalmıştı. Bu ziyaret ancak şu anki muhtarla birlikte çalışarak mümkün olmuştu; Icruria Merkez Kuvvetleri, Reid'in Dominik'e Icruria hakkında zaten bildiğinden daha fazla bilgi vermeyecek kafa karıştırıcı bir yol hakkındaki talimatlarını alarak Dominik'e rehberlik etmişti. Reid ona güvenli olduğuna dair söz vermiş olsa da, büyük bir ordu için savunulamayacak, sıcaktan kavrulmuş bir vadiden geçmişlerdi.

Umarım Dominik güneşte kuru üzüm gibi kurur.

Kervan görüş alanına girdiğinde Kosana ağırlığını kaydırды, mavi gözlerini önündeki yola dikti. En az yedi araba sıra halinde ilerliyordu, en öndekinin her iki yanında yirmi at vardı. Vaasa içgüdüsel olarak Reid'e yaklaştı ve Reid de onu merakla çevresel görüş alanında süzdü.

Dominik'in kuzguni saçları , yanlardan kafasına yakın kesilmiş ve tepede geriye doğru taranmıştı, birkaç gevşek tutam tam da olmasını istediği yere yerleştirilmişti. Yaklaştıkça inanılmaz derecede yüksek elmacık kemiklerini ve sivri burnunu göreceğini biliyordu, sadece kaşının belirgin çıkıntısı ve soluk fildişi teni ile daha şiddetli hale geldi. Dominik her yönden ondan daha sert görünüyordu ama renkleri, özellikle de ortak çivit rengi gözleri birbirine benziyordu.

Reid'in eli kadının sırtının alt kısmına gitti ve çenesi kalktı. Saçlarını her zaman yaptığı gibi bağlamıştı, gergin çenesinin sert çizgisi tuz parçaları gibi kesilmişti. Onun yanında oldukça güçlü görünüyordu. Kalçasındaki göz kırpan oniks kılıç ePect'i daha da güçlendiriyordu.

Ağabeyi onun gibi erkeklere gaddar derdi ve şimdi tanıdığı kibarlığına rağmen, gerektiğinde onun bu tanıma uyabileceğini düşünüyordu. Bununla ilgili bir şey onu rahatlatıyordu ve bütün haftayı bu ziyarete nasıl yaklaşacaklarını tartışarak geçirdiklerinden, onun hakkında kimsenin bilmediği gizli bir sırrı biliyormuş gibi hissediyordu.

Bu konuda gergindi. O bir savaşçıydı, bir kurttu ama bir saray mensubu değildi. İyi ki ona sahipti.

Dominik'in atı yaklaşık on metre durdu, kendi arabaları ve askerleri de hep birlikte durdu. Solunda babalarının en eski danışmanı Ozik duruyordu, siyah pelerini hafif yaz esintisiyle savruluyor, uzun beyaz saçları da ona eşlik ediyordu. Onunla ilgili bir şey Vaasa'yı her zaman ürpertmişti; sürekli varlığıydı, kalenin neresine giderse gitsin, o hep *oradaydı*.

Hava kıvılcım saçıyor gibiydi.

Ve sonra Dominik şekerli bir gülümseme verdi.

"Kardeşim," dedi Asteryan dilinde, sanki ikisi dostmuş ve onu gördüğüne gerçekten memnun olmuş gibi beyaz atından inerek.

Katil, katil, katil, büyüü mırıldanıyor gibiydi. Bağırsaklarındaki bükülme binlerce bıçak gibi hissettiriyordu.

Uzun, zayıf bacakları üzerinde ilerleyen Dominik, kocasına geleneksel Asteryan saygısını göstermek için tam önünde durdu.

"Foreman," dedi Dominik aynı yumuşak tonda, sadece Asteryan dilinde konuşabiliyordu. "Mireh'e geri dönmek bir zevk."

Vaasa ikisi için çeviri yaptı, Asteryan ve Icruryan dilleri arasında nefes aldığı kadar kolay geçiş yaptı.

"Sizi ağırlamak bir zevk, Majesteleri," diye yanıtladı Reid, elini Vaasa'nın giysisinin içinde biraz daha sıkıca kıvrarak.

Dominik, Vaasalisa'nın kişisel alanının eşiğinden geçip onu kollarının arasına almadan önce aralarındaki alanı inceledi. "Çok uzun zaman oldu, Vaasalisa."

Asla yeterince uzun değil, diye düşündü. "Çok uzun," dedi yüksek sesle, ellerini onun dar beline kaydırarak, kurnazca bir bıçak ya da başka bir numara için hazırlandı. Adam kollarında kemik gibiydi ve bir an için onu bir dal gibi koparmayı düşündü. Annesinin anısı geri geldi, o iğrenç koku burnunun dibini okşuyordu ve onu geri püskürtmeye çalıştı. Kendine bunun gerçek olmadığını söylemeye çalıştı.

Kosana, "Arabalarınız şehir içinde tek sıra halinde ilerlemek zorunda kalacak ya da elbette burada kalabilirler," dedi. "Dar geçitler."

Dominik nihayet onu serbest bırakıp uzaklaşırken, Ozik, Vaasa'ya öğrettiği kadar kolay bir şekilde Icruryaca konuşarak, "Tek 1le 1ne olacak," diye ona güvence verdi.

Titremek istedi ama soğukkanlılığını topladı ve tüm dişleriyle gülümsedi. Danışman , büyüğü sanki o da kaçmak istiyormuş gibi daha da derinlere daldı. Onun için bir araçtan başka bir şey değildi. Onu analiz etti, her zaman kendisine baktığı kasvetli tarafsızlığı görmeyi bekliyordu. Ama Ozik imparatorun yanına geldiğinde, dar altın rengi gözleri Vaasa'nın vücudunu aynı dikkatle inceledikten sonra, onun yanındaki yerini yeniden alan Reid'e döndü. Savaşçı kocasını inceleyen Ozik başını eğdi. "Foreman."

"Danışman," dedi Reid.

"İçeride, içeride," dedi Vaasa, Dominik'in alıştırılmış ses tonuyla oynayarak. "Birbirimize isimlerimizle hitap edebileceğimize inanıyorum, değil mi?"

"Benim için her zaman bir zevk, canım," dedi Özik.

"Hâlâ huysuz, değil mi Dominik?" diye sordu kardeşine, sanki Özik onu hiç korkutmuyormuş gibi.

"Hâlâ huysuzum," diye teminat verdi ona. Dominik'in gözlerindeki parıltı bunu gösteriyordu; ikisi arasında provası yapılmış, diğerinin gerçeği bildiği bir rutindi bu.

aile bağı yoktu. Sevgi ya da ilgi yoktu. Dominik çimlerdeki bir yıldı.

Ama tek kişi o değildi, karnındaki küçük kayma da bunu doğruluyordu. O da bir arkadaş gibi oynayabilen bir yıldı.

Vaasa tekrar, "İçeri," dedi ve dönüp Reid'e yaslanarak onu Mireh şehrine geri götürdü. Onu sadece bir gece ağırlamaları gerekecekti ve sonra Dominik geri dönüp kuzey Asterya'da, Icrurya sınırının altında yaptığı diğer *yatırımları* ziyaret edecekti. Bu, zaten planlanmış olan ziyaretlerinden sadece kısa bir sapmaydı.

"İyi gidiyorsun," diye fısıldadı Reid. "Az önce söylenenlerin sadece yarısını anlamış olsam bile."

"Önemli bir şey yok," diye cevap verdi, gözleri Mireh'in kapılarına odaklanmıştı. "En azından henüz değil."

Dominik, Yüksek Mireh Tapınağı'na yerleşirken Vaasa da kardeşinin her an gelmesini beklediği ikinci kattaki odada bekliyordu. Bunu asla yüksek sesle söylememişti ama Reid'in tapınakta yaşamayı seçmemiş olmasına minnettardı. Etrafları Mirehan tapınağı yardımcılarının sürekli gözleriyle çevriliydi ve henüz bulabildikleri tek mahremiyet bu kapının arkasındaydı.

Kosana ve Reid köşede konuşup Dominik'in adamlarının şehir dışındaki hareketlerini gözden geçirirken Vaasa kanepeye yayılmış, kapının önünde bir ileri bir geri volta atan Esoti'yi izliyordu. Mathjin uzak köşedeki başka bir koltuğa rahatça oturmuş, başını Esoti'nin hareketlerini takip etmek için hareket ettiriyordu.

"Volta atmayı kes," diye yalvardı Vaasa.

"Burada onlarla birlikte olmanızdan hoşlanmıyorum," diye Esoti.

Mathjin'in dudakları büküldü. "Kosana Dominik'i gözünü kırpmadan katledebilir."

" değil. O sadece yeşil bir fasulye. Danışman için endişeleniyorum. Onun gözleri bir kartalınkiler gibi. Her şeyi görür."

Yeşil fasulye Vaasa'nın ağabeyinden duymuş olduğu en tuhaf tanımlamaydı ama belki de en komiklerinden biriydi. Yine de Esoti Ozik'le ilgili bir gerçeği fark etmişti; çevresel görüşünde bile pek bir şey kaçırmıyordu. Vaasa, "şu Mireh'e saldırmak akıllıca bir yatırım değil. Ozik, Dominik'in bunu yapmasını nermezdi."

"Bunu nereden biliyorsun?" Mathjin sordu.

Babası zik'e güvenmişti, ama sadece babasının herhangi birine güvendiği kadarıyla. Sevgi ve dostluk hakkındaki telkinleri boşuna değildi ve danışmanı da bir istisna değildi. Vaasa'nın ailesinde Ozik'e açıkça güvenen tek kişi annesiydi. Ama Ozik de sonuçta bir insandı. Muhtemelen kendi hırsları vardı ve tek bir şehre aceleci bir saldırı, eğer arkasında dişler yoksa, güçlü bir açıklama sayılmazdı. Büyük olasılıkla Asteryan lordları yeni genç imparatorlarını sınamak için sabırsızlanıyordu. Onu tuz için satmışlardı, bu yüzden lordların Dominik'in hırsları yüzünden bu ticaret fırsatını kaybetme riskini almak isteyeceklerinden emin değildi. Ozik, Dominik'in başarısız olmasını istemezdi, çünkü böyle bir şey onun da yetersiz kaldığı anlamına gelirdi ve mutlaka bir yerlerde danışmanın yerini almak için bekleyen cesur bir lord vardı. "Uygulanabilir bir çıkış planları yokken Mireh'e yapılacak bir saldırı çok pahalıya mal olur. Hayır. Saldırıları yavaş ve uzun sürececek, muhtemelen l sayısı tek bir şehirden daha fazla olacak. Ticaret için bir oPer bekliyorum. Dişlerini yavaşça geçirecekler."

Herkes ona dönmüş, sessizce bakıyordu. Sadece Reid, ailesinin zalim emellerinden bahsederkenki açık szllğne ya da bu tür entrikaların ona ne kadar kolay geldiğine şaşırmadan notlarına bakmaya devam etti.

"Dominik danışmanının uyarılarını dikkate almamaya karar verirse?"

Esoti sordu. "O zaman ya Kosana ya da Reid ikisini de öldürür," diye önerdi Vaasa.

"Kardeşinin ve ailenin en eski danışmanının katledilmesi hakkında çok rahat konuşuyorsun," dedi Mathjin.

Reid başını kaldırdı ve Esoti volta atmayı bıraktığı sırada onları izlemek için döndü.

Bir parça güvensizlik duygusu yeşerdi ama Vaasa çenesini dik tuttu. "Evet, annemin ölümünden üç hafta sonra beni Mireh'in ustabaşısına sattılar. Eğer anlayamadıysan, kardeşimle aramızda çok az sevgi var."

Mathjin dik oturdu. "Söylediklerim tamamen yanlış anlaşıldı; özür dilerim."

"Gerek yok."

Reid odanın ucundan, "Bir tane var," dedi.

"Yok," dedi Vaasa daha yüksek sesle, gözlerini Mathjin'den ayırmadan. Onu kendisini sorguladığı için hiç suçlamıyordu; buna saygı duyuyordu. Mathjin akıllı bir danışmandı ve onun azmine hayranlık duyuyordu. Bütün gününü Asteryan dilini bilmiyormuş gibi davranarak geçirecekti, bu da bu toplantıda sahip olabilecekleri en küçük üstünlüktü.

Kosana yine de Mirehan'ın danışmanına yan gözle baktı ve Esoti dudağını büktü.

Burada olmayı istemek aptalcaydı ama sanki kalbinin etrafına bir ip dolanmış ve haritanın şehirlerinin adıyla etiketlenmiş kısmına yapışmış gibi hissediyordu. Mireh. Sanki orası da ona aitmiş gibi. Birinin ona zarar vereceği düşüncesiyle parmak uçlarına güç dolandı.

Ve sonra biri kapıya vurdu.

Mathjin ve Vaasa koltuklarından kalkıp masaya geldiler. Reid, tıpkı Marc'ın ziyaret ettiği gece yaptıkları gibi Vaasa'ya soluna oturmasını işaret etti. Birdenbire onun yanında hak ettiği yeri aldığını hisseden Vaasa kapının açılmasını izledi.

Reid parmaklarını geçirdi.

Aptal, sahiplenici bir adam - ya da onlara bakan herkes öyle düşünür. Rol yapmakta ustalaşmışlardı.

Dominik yeni yıkanmış ve Mekës'in ağaç tepelerinin renginde başka bir yeşil ceket giymiş içeri girdi. Yakalarını düzeltti ve hepsine genişçe gülümsedi. Ozik Dominik'in gitti, altın rengi gözleri omuzlarında peleriniyle odayı inceliyordu. Danışman içeri girdikten sonra pelerini sağ omzundan geçirip bir sandalyenin üzerine örttü.

Dominik Asteryan dilinde, "Öğleden sonra bu kadar kalabalık bir grupta karşılaşacağımızı tahmin etmemiştim," dedi. Vaasa alçak sesle ve Reid'e yakın konuşarak tercüme etti. Ozik dinledi, verdikleri yanıtın her kelimesini Icrurian dilinde tercüme etmeye hazırdı. Garipti

Bu dilleri sadece onun sayesinde bildiği düşünülürse, Özik'in karşısında durmak ne kadar güzeldi. Hayatını masanın diğer tarafında -Asterya'nın tarafında- geçirmişti ve bunun onu bir yük mü yoksa tehdit mi yaptığını bilmiyordu.

Reid cevap vermekte tereddüt etmedi, dudaklarından sakın bir samimiyet damlıyordu. "Eşimin korumasını, kim olursa olsun, onun yanından ayrılmaya ikna edemem."

Ozik çeviriyi fısıldadığında Dominik başını eğdi ve önündeki sandalyeyi uzun, kemikli parmaklarıyla kavradı. Reid'in karşısındaki sandalyeye yerleşirken, "Bu yemekte görüşürüz Vaasa ve gardiyanının adını bilmediğim için üzgünüm," dedi.

Vaasa tercüme etti ve Reid bakışlarını Dominik'ten ayırmadan sandalyesinden kaydı. "Muhafızının adı Esoti ve geleneklerimize aşina olmasanız da majesteleri, bir eşin kocasıyla birlikte kalması gelenektir. Karım benim yanımda kalacak."

Bu sözler üzerine Esoti duvarın dibindeki yerini aldı, elini hançerine dayadı.

Ozik tercüme ederken Dominik'in çenesi titredi. Sonra Vaasa'ya baktı. Tek parmağında, tıpkı sözleri gibi kesecek kadar keskin olan, kendine özgü pençeli gümüş yüzüğü parlıyordu ve Vaasa yüzüğün seğirdiğine yemin etti. İçindeki siyah taş ona dokunan ışığı yutuyordu. "Onun yanına bu kadar iyi yerleştiğini görmek güzel. Görünüşe göre bu ülke sana uygun." Ona bakışıyla Reid' altını oymaya çalışıyordu ama muhtemelen ona doğrudan cevap vermenin Mireh'li Reid'e hakaret olmadığını fark etmemişti.

Reid ona oturmasını işaret etti. Kadın oturduğunda, Reid parmaklarını omzunda ve kolunda gezdirdi ve kendi koltuğuna oturmadan önce kadının elini tekrar kendi elinin içine aldı. "Umduğumdan daha iyi uyum sağladı," dedi Reid.

Ozik mesajı iletirken sırttı. Dominik mide bulandırıcı gülümsemesini yüzüne yapıştırmaya devam etti. "İlk memnun olduğunuzu görmek beni çok heyecanlandırdı." *İşlem*. Sözcük maksatlıydı - tıpkı Vaasa'nın bileğini Reid'in bileğine hafifçe vurarak onun niyetini doğru bir şekilde anlamlandırması gibi; bir sinyal

Avuç içi seğirmesine rağmen onu rahat bıraktı. Kendisinininki de öyle olsa bile.

"Belki de bu müzakereler hızlı olur," dedi Mathjin eşit bir sesle, "Herkesin bu anlaşmadan çok memnun olduğu düşünülürse." Özik tercüme ettikten birkaç dakika sonra Dominik, "Belki de," dedi.

Vaasa kendini masanın diğerk tarafına fırlatıp adamın saçlarını başından koparmak istedi ama gözlerini kırpıştırarak şiddetli görüntüleri uzaklaştırdı ve büyüsunü tuttu. Midesine oturmuş, kıvrılmış, hazırlanmıştı ve bu düşünce karşısında dudaklarını yaladı.

"Bizden ne istiyorsunuz?" Reid, Dominik'e iki gece önce tam da bu anasıl yaklaşacaklarını konuştuklarında ona söylediğı gibi başlama fırsatı vererek sordu.

"Bildiğiniz gibi Loursevain Geçidi'nin geçilmesi Asterya için büyük öncelik taşıyor. Küçük haşere sorunumuz göz önüne alındığında Zataar ile ticaret yapmak neredeyse imkânsız," dedi Dominik.

Mekes'in üzerine kurulduğu körfezi yöneten korsanlardan söz ediyordu. Yüzyıllardır bölgeye musallat olmuşlardı ve babası sorunu ancak yumuşatmaya başlamıştı.

"Yani, gemilere mi ihtiyacınız var?" Reid sordu. Tam da bekledikleri gibi.

"Gemiler..." Dominik dudaklarını büzerek elini ileri geri salladı. "Gemiler, eninde sonunda. Korsanlarla olan sorun herhangi bir su aracıyla çözülemez. Hayır, denize açılmadan *önce* kara yoluyla seyahat edebilmemiz gerekiyor ki doğu bölgelerinizdeki düşmanlık göz önüne alındığında bu şu anda imkânsız."

Vaasa'nın kaşları çatıldı. "O halde ne istiyorsunuz?" diye sordu çeviriyi atlayarak.

Reid onu sorgulamadı; Dominik'in çeken bir şeydi bu. Onun niyetlendiğı bir şey.

"Wrultho ve Hazut'un ustabaşlarına askerlerini ticaret yollarından çekmelerini ve Innisjour Fang'e güvenli bir şekilde erişmemize izin vermelerini emretmenizi istiyorum," dedi kardeşi yumuşak bir sesle.

Bu sefer tercüme etti. Reid'in eli masanın altında dondu kaldı. "Dişi ne yapacaksın?"

Dominik, "Orada bir ticaret karakolu kurmak istiyoruz ve herkesin işbirliğine karşılık olarak inşa masraflarını biz karşılayacağız," dedi. "Zataar Krallığı limanlarını her ikimizin de kullanımına açmakla ilgilendiğini ifade etti bile, ki hepimizin inanıyorum."

Dişin ucunda bir ticaret merkezi mi? Tek bir kara parçası, Icrurian kıyılarından bir köpek dişi gibi çıkıntı yaparak Warfell Boğazı'nı oluşturdu.

Zataar'dan Icruria. Eğer herhangi bir muhtar ulusla ticaret yapmak isterse, burası en iyi yer olurdu.

Dominik'e dişe erişim izni vermek, ona Icruria'da bir kale vermek anlamına geliyordu. Reid'in bunu düşünmesine imkân yoktu.

Her şeye rağmen Reid dudaklarını büzdü. "Ustabaşı arkadaşlarımdan herhangi birine bunu yapmasını emredemem."

"O zaman muhtar olmanın ne faydası var?" Dominik dilini keskinleştirerek sordu. "Olacağın şey bu değil mi? İlk kız kardeşimin buraya gelmesine izin vermemin nedeni bu değil miydi?"

Vaasa, Reid'e olan ilgisini açıkça belli ederek Icrurian dilinde, "O muhtar olacak," diye bağırdı. Çabucak tercüme etti.

Reid ona bakarak sıırttı. "Karım haklı."

Sözde kocasının anlayabileceği bir dilde koruyucu tavır takınması Asteryan danışmanın dikkatini çekmiş olmalıydı, çünkü Ozik çeviriyi yaparken dudaklarını keyifle büzdü.

"Güzel," dedi Dominik, sandalyesinde arkasına yaslanıp ikisinin arasına bakarak. "O halde sınırdaki şiddetin durması için çağrıda bulunmak sizin görev alanınıza giriyor."

"Sınırdaki şiddetin durması için çağrıda *bulunmak sizin yetki alanınızda* değil mi?" Mathjin sersemletici bir Icrurian diliyle sordu, tercüme edilmesini beklemiş, onları anlayabildiğini kimseye belli etmemişti.

Ozik koltuğunda kıpırdandı ve Mathjin'e bakarak, "Şiddetten Asteryalıları mı suçluyorsun?" diye sordu.

Mathjin, "Sanguine Nehri boyunca baraj inşa ettiniz," diye işaret .

"Saldıranlar *sizin* halkınızdı. O bölgelerin etrafındaki topraklar Aooding'indi," diye ekledi Dominik ve sözleri tercüme ederken Reid'in çenesinin titremesine neden oldu.

Yalanlar. Hepsi de tatlı bir çaresizlik tonunda dizilmiş yalanlar. Asteryalıların suçluluk duygusunu ortadan kaldırmak ve bunu hayatta kalmak için yapılmış bir seçim gibi göstermek... En iyi ihtimalle manipülatifti.

Ozik onu izledi, bekledi. Onu test ettiğini fark etti. Onları düzeltip düzeltmeyeceğini görmek için, çünkü savaş başladığında o da oradaydı. Tam da o odadaydı.

Vaasa tek bir düzeltme yapmadan kelimesi kelimesine tercüme etti ve Reid ona inanmış gibi başını salladı. Mathjin de.

Ozik'in dudakları bir gülümsemeye dönüştü ve ona bakarken Asteryan dilinde konuştu. "Sadık bir eşe o kadar benziyorsun ki, babanın yetiştirdiği bukalemun olduğunu unutuyorum."

Ozik peşindeydi?

Vaasa Asteryan dilinde, "Bir insanın doğası değişmez, çevresi değişse bile," diye cevap verdi.

Özik dudaklarını büzerek beyaz saçlarından bir tutamı omzuna attı. "Belki de bu küçük ziyaret ermeden önce seninle özel olarak konuşmalıyız."

Dominik gözlerini ona dikti. Tüm dişleriyle gülümsedi. "Su *baskını* hakkında mı?" Vaasa hâlâ Asteryan dilinde sordu.

"Su *baskını* hakkında," diye onayladı Ozik.

Dominik'in gülümsemesini yansıtan Vaasa soğukkanlılıkla, "Belki de yapmalıyız," dedi. Ama boğazı düğümlendi.

Aooding diye bir şey yoktu. Hiç .

İkisi de kasıtlı olarak yalan söylüyordu, sadece kızın bunu kabul edip etmeyeceğini görmek için.

Reid hepsinin arasına bakarken kaşlarını çattı, eli kızın elini sıkıca kavradı. Aooding'in o bölgede ne kadar perişan olduğu ve Asteryalıların başka çaresi kalmadığı hakkında tamamen yanlış bir tartışmayı tercüme etti. Dominik ve Ozik'in umduğu gibi, onları şiddete bir son vermek gerçek bir arayış içinde olan bir kurban gibi gösterdi.

Reid bir kez daha Icrurian dilinde, "Wrultho ile pazarlık yapabileceğimi düşünüyorum," dedi. "Ama bunun bedeli baraj olacak. Eğer onu yıkmayı seçerseniz, iyi niyetle ticaret yapmak için bir fırsat yaratmaya istekli olabilirler. Belki de halkınızın ihtiyaç duyduğu altyapı konusunda bir anlaşmaya varabiliriz."

"Bu müzakere seçilme şansınıza zarar verir mi? Sizi seçecek olan insanları yabancılaştırır mı?" Dominik açıkça sordu.

Vaasa tercüme ederken Reid dudaklarını büzdü. Başını salladı. "Hayır, bu evliliğin attığı temeller üzerine inşa etmenin Icruria'nın çoğunun isteği olduğuna inanıyorum. Şehir devletlerimizin açık bir şekilde ticaret yapma zamanı geldi."

Ozik her bir kelimeyi tüm samimiyetiyle tercüme etti. Dominik arkasına yaslandı ve elleriyle genişçe işaret etti. "O zaman onların üzerine inşa edelim. Onlara Asterya ile ittifakın bir şey olduğunu gösterelim. Halkınızın bir yıl içinde kız kardeşime yüksek eş olarak hitap etmesini bekliyorum."

Tercüme ederken Reid'in eli onunkini sıkıca kavradı. Yine de boştaki elini Reid'in kolunda bir aşağı bir yukarı gezdiriyor, herkesin gözünde oldukça bölgeci görünüyordu.

Ozik ve Dominik hariç herkesin.

Özellikle de Reid bakıp boştaki elini yanağına götürdüğünde, dudaklarını şakağına götürüp, "Öyle ," dediğinde.

Eğer Ozik ve Dominik onunla özel olarak konuşmak istedilerse, söylediklerinden daha fazlası vardı. *Onun* yükselme potansiyeline bu kadar açık bir şekilde değinmek...

Şu anda oturduğu yerden, bulunduğu yer kolayca kasıtlı olarak yorumlanabilirdi. Ölmesini beklediklerini, ölmesini *istediklerini* bilmeseydi, hiç şüphesiz öyle olduğunu söylerdi. Onu yakında tüm Icruria'nın reisi seçilecek adamın yanına oturtmak için mi?

Reid'in sevgisini ve güvenini kazanmak için en iyi konumdaydı. Bu bölgede bir kraliçeye en yakın kişi oydu.

Asterya'nın varisi. Gitmek istedikleri yerin tam içine yerleştirilmiş.

Ve fatihler böyle entrikalar çevirirdi. Bu da akla hemen soruyu getiriyordu: Annesi de bir fatih miydi?

Vaasa Asteryan dilinde, "Eşimin de dediği gibi, iyi niyetle pazarlık yapabileceğimize inanıyorum," dedi.

Dominik'in bunu nasıl duyacağını - Wrultho'nun ustabaşısı ile kendisini kastetmiyordu. Daha ziyade, kendisinden ve ondan bahsediyordu.

Dominik ona, "Aradığım tek şey iyi niyet," diye güvence verdi.

Bu şekerli ses tonu ve gülümseme aksini söylüyordu, Reid'in gözünden kaçtığından şüphelendiği bir şeydi bu. Yine de Reid'in bileğine tekrar dokunarak kabul etmesi için işaret etti. "O zaman barajı yıkın."

"Tabii Wrultho'yu silahlarını ikna edersen," dedi Dominik. Reid başıyla onayladı. "Anlaştık."

"Artık bu işi bitirelim mi?" Vaasa sordu.

Dominik memnuniyetle masadan kalktı ve bacaklarını uzattı.

Ozik kardeşini kapıdan çıkarken takip , ikisi birlikte Kosana'nın akolitler gibi giyinmiş birliklerinin önderliğinde tapınağın arazisinde yürüyüşe çıktılar. Kapı kapandığı anda Reid dönüp ona baktı ve kaşlarını kaldırdı.

"Benimle özel olarak konuşmak istiyor," diye fısıldadı Vaasa.

"Danışmanın kastettiği bu muydu?" Mathjin sordu. Kuşkusuz, Asteryan'ın her kelimesini anlamıştı. Şimdi ona daha az mı güvenecekti?

Başını salladı.

"Hayır." Reid'in gözleri onunla kapı arasında gidip geldi. "Kesinlikle olmaz."

"Bana zarar vermeyecek," dedi. *En azından şimdilik.* "Bir şey istiyor ve ne olduğunu bulmak bizim için en iyisi."

Reid rahatsız bir şekilde ağırlığını kaydırdı ama yine itiraz etmedi. "Başka seçeneğin yok, değil mi?" diyen Mathjin oldu.

Vaasa başını iki yana salladı. "Hayır, pek sayılmaz."

BÖLÜM

14

O gece Reid ve Kosana, Dominik'in adamlarından biriyle arabaları ve birlikleri için kalacak yer konusunu tartışırken Vaasa, Mireh'in Yüksek Tapınağı'ndaki birinci kattaki bir odaya gizlice girdi. Kalçasına bıçak bağlayarak korkmamaya çalıştı.

Büyük, mor perdeli pencerenin yanında duran Özik, pelerinini uzaktaki bir sandalyenin üzerine atmış, ceketinin yakalarını özenle bastırmıştı. Dirseği duvardan sarkan taş tırabzana dayanmıştı. Onun girişiyle birlikte gülümsedi ve bir bileğini diğerinin üzerine koydu.

Sağında, mavi kadife bir sandalyede uzun bacak bacak üstüne atmış Dominik oturuyordu. "Rahibe," dedi Dominik pürüzsüz Asteryan dilinde, ayağa kalkmaya tenezzül etmeyip Karşısında duran kardeş mavi sandalyeyi işaret etti. Orta parmağının üzerinde onu işaret eden bir yüzük vardı. "Lütfen oturun."

Asteryan'ının tekrar oyun oynamasına izin verdiği için çok gerçek bir parçası kalktı. Dili gerilmiş ve içini çekmiş gibi, "Kardeşim, Ozik," dedi .

"Mireh'e nasıl alışyorsun?" Dominik sordu, gözleri dikkatle onun cevabını ölçüyordu.

Eğer hepsini güvende tutmak istiyorsa, Dominik'in onu küçümsediğine inanması şarttı. Biraz dengesiz. Kontrolden çıkmış ve bunu kabul etmek istemiyordu. Bu yüzden parmak uçlarındaki büyü'nün sandalyenin kolunda dans etmesine izin verdi; her gününü Amalie'yle geçirmeyen birine kontrol eksikliği gibi görünecek rastgele sis hareketleri. "İsteğim dışında Icruria'dan gelen bir zalimle evlenmekten hoşlanıp hoşlanmadığımı mı soruyorsun?" Başını eğdi ve onu aynı şekilde inceledi. "Yoksa hâlâ ölümün eşiğinde miyim?"

Birkaç dakika boyunca sessizlik hüküm sürdü. Onun küçük öfke nöbetini yutacak mıydı? En iyi saldırı planının, ölüme gerçekte olduğundan çok daha yakın olduğunu düşünmesini sağlamak olduğuna çoktan karar vermişti. En iyi yalanlar gerçeğe dayanır,

Özik'in de söylediği gibi, bir odada olması gereken her şey olabilirdi.

Danışman pencereden konuştu, altın rengi gözlerini siyah sise dikmişti. Ona baktıkça yaşını daha çok fark etti. Sadece birkaç ay olmuştu ama Dominik'e yıllarını kaybetmiş gibi görünüyordu. "Demek büyüde ustalaştın?"

Daha fazla güç topladı ama aynı zamanda tırnaklarını mavi kadifeye sanki ona acı veriyormuş gibi batırdı.

Altın gözler hareketi yakaladı. "Nasıl bir his?"

"Annemi öldüren şeyi bilmeden miras almış olmak mı?" "Belki de onu daha iyi kontrol edersin," dedi Özik, biraz da hüzünle sesinden damlıyordu. Vaasa bunun gerçek olduğuna inanmadı.

Kaynayan her kelimeyle birlikte büyü sandalyenin üzerinde Vaasa'nın kontrolünden biraz daha uzaklaştı. Ya da öyle görünüyordu. İnatla, sahip olduğu tüm serbest bırakılmış öfkeyle danışmanın gözlerini tuttu. Annesinin büyüünü ne zamandır biliyordu? Onun bu konudaki rahatlığı Dominik'in bariz tiksintisiyle tezat oluşturuyordu. Kardeşi burnunu kırıstırırken, Ozik onu merakla inceledi.

"Bu sıcakta rahat edeceğini düşünmemiştim," dedi Dominik, büyüünün dokunduğu yerlere bakarken ses tonunda yoğun bir tiksinti vardı.

Vaasa başını ona doğru çevirdi. "Yine beni buraya gönderdin."

Dominik şarap kadehini dudaklarına götürüp içerken yüzüğünün siyah taşı ona bakıyordu. Kadehi yere bırakıp sol omzunu silkti. "Görünüşe bakılırsa onu beklediğim kadar çabuk kendine kaltak yapmışsın."

Reid hakkında bu şekilde konuşmak... "Ben Asteryan'ım. Bu Icruryalı adamlar beni korkutmuyor."

"Hmmm." Dominik bir an düşündü. "Görünüşe göre düğün gecenizdeki hıçkırık bile onu sizden vazgeçirememiş. Dihrah'tan hoşlandın mı?"

Vaasa'nın bağırsaklarındaki büyü bir uyarı kükremesi gibi kükredi, yılan kıvrıldı ve tısladı. Casuslarının bu kadar uzağa ulaşamaması gerekirdi - kızın sodelitede geçirdiği zamanı nereden biliyordu?

Elini kaldırarak gelişigüzel salladı. "Bu kıtada olmadığım hiçbir olay yok. Endişelenmeyin, bu sizin lehinize işledi. Reid'in

Mireh seninle büyülenmiş. Görünüşe göre bu Icruryalı adamlar meydan okumayı seviyor."

Kendi bacak bacak üstüne atıp sandalyesinde arkasına yaslanarak, "Şu küçük hayatta olmamın sebebi *hıçkırıktır*." Yalanlar.

"Yaşamak ya da ölmek her zaman sana bağlıydı. Görünüşe göre yaşamak istiyorsun," dedi Dominik. Adamın gözlerindeki güven, kendi ağzından çıkan tek bir kelimeye bile inanmadığını düşünmesine neden oldu.

"İstediğim şey evli olmamaktı."

Bakışlarında hınzırca bir şey vardı. "Bunun için annemi suçlayabilirsin."

Bu... kızgınlık mıydı?

Dominik'in öfkesi, orada olduğu kadar hızlı bir şekilde tekrar kontrol altına alındı. "Burada kalmanın tek nedeni sana buna degecek bir şey vaat etmiş olması. Peki kardeşim, sana ne vaat etti?"

Dominik buraya rol yapmaya gelmemiştii o zaman. Az önce onun gözlerinde gördükleri karşısında sarsıldı. Onun kendisi hakkındaki varsayımlarını, tamamen doğru olan varsayımlarını reddedebilirdi. Mireh'e bu yüzden geri dönmüştü. Ve bu onun lehine işliyordu, o halde ne faydası vardı? "Yasal bir boşanma," diye itiraf etti Vaasa bir süre sonra. "Ve yeni bir yere başlamak için bir anlaşma."

Dominik kaşlarını kaldırarak dilini dişlerinin arasında gezdirdi. "Ne süre içinde?" "Aşağı yukarı üç yıl."

"Üç yıl boyunca onun yatağında kalmaya dayanabilir misin?" Vaasa, "O veriyor." dedi.

"*Verme* eğilimleriyle sizi kazandı mı?"

"Beni evcilleştirmek için sola doğru küçük bir kıvrımın yeterli olduğuna mı inanıyorsun?" diye tersledi ve büyüünün onu boğmayı düşünüyormuş gibi boynunu çevrelemesine izin verdi. Sanki ondan korkuyormuş gibi, gözle görülür bir şekilde sisi uzaklaştırmaya çalıştı.

Ama tamamen yok olmasına da izin vermedi.

Dominik sandalyesinde tekrar arkasına yaslandı, gözleri onun patlaması karşısında eğlenceyle parlıyordu. Görünürdeki kontrolsüzlüğüne. Yanındaki ahşap masanın üzerinde duran kadehten bir yudum daha aldı.

"Seçileceğine inanıyor musunuz?" Özik bembeyaz saçlarından bir tutamı yüzünden iterek sordu.

Danışmana dönerek, "Ancak onları varlığımın bir tehditinden ziyade bir avantaj olduğuna inandırabilirse," dedi.

"Ama bunu istemiyorsun?" Dominik sordu. "Onların baş eşleri olmaktansa bu yeni hayatı mı tercih ediyorsun?"

"Neyin yüksek eşi? Suyu ya da olmayan bir ulusun mu?" "O kadar da korkunç olamaz."

"Sen buraya sürgün edilmedin."

"Sürgün!" Dominik güldü. "Sana bir ulus verdim; onu sahiplenmemen kesinlikle benim suçum değil."

"Hangi güçlerle Dominik? Mireh Reid'i istediğim kadar sikebilirim ama bu bana bir ordu vermez."

Dominik durakladı ve Ozik'e baktı.

"Eğer söyleyeceksen, Özik, bunu yüksek sesle yap," diye hırladı.

Özik pencere kenarında kıkırdadı, kardeş kavgalarını komik buluyormuş gibi ikisinin de şerefine kadeh kaldırdı. Yine de ona baktığında, bir parça acıma duygusuyla bakıyordu. "Kız kardeşin Mirehli Reid'e satıldığına ve buraya ölmeye gönderildiğine inanıyor ve bu nedenle bağlılığı seninle değil. Ona özgürlüğünü teklif ediyor Dominik ve sen o herifi alt edemezsen, kız kardeşin seninle pazarlık edecek gibi görünmüyor."

Kadeh Dominik'in dudaklarında dondu.

"Özgürlük mü?" "Evet, özgürlük," diye onayladı

Vaasa.

"Peki ya sana Asterya'da bir hayat teklif etseydim?" Bunu öyle rahat bir tarafsızlıkla söylemişti ki, kadının omurgasına çiviler çakılmıştı. "O kadar dikkatle incelediğin uluslardan herhangi birinin büyükelçiliği ve bununla birlikte gelen tüm haklar ve ayrıcalıklar?"

Bir zamanlar bu onun hayaliydi. Dominik bu sözlerin etkisini biliyordu; onun böyle bir fırsatın üzerine atlayacağını biliyordu.

"Beni sonra öldürebilesin diye mi?" diye açıkça sordu.

Dominik içmeden önce durakladı ve bardağını dizine indirdi. "Mireh'in Reid'i öldüyse seni öldürmek zorunda değilim."

Nefret göğsünün dehlizlerine dikilmişti ama dudaklarını kan kokusu alan aç bir hayvan gibi kıvırdı. Sanki ayağı bir tuzağa takılmıştı ve onu kendi dişleriyle çiğnemesine ramak kalmıştı.

Dominik onun çaresizliğini yedi. "Bana verebileceklerini küçümseyecek kadar aptal değilim kardeşim. Annem seni bu aptalca evlilikle harcamış olabilir ama ben ikimizin de ailesinin hatalarını yapmayacağım."

İşte yine, onda var olduğunu hiç bilmediği o üstü örtülü kızgınlık. "Kulağa özgürlük gibi geliyor," demeye tenezzül etti.

"Onun sana verdiğiinden daha mı iyi?"

Bir an için konuşmayı kesti, dudaklarını büzdü, düşünüyormuş gibi yaptı. "Bir daha asla evlenmeyeceğime yemin edersem, yaşamama izin verecek misin?"

Başını salladı. "Seni öldürmek için bir sebep yok."

Vaasa bu sözler karşısında sanki hâlâ korkuyormuş gibi irkildi.

Dominik bundan zevk alıyor gibiydi. "Icruria düşecek ve bu insanlar bana boyun eğecek. Eğer Mireh Reid'i size bir ordu vermezse, belki ben ."

İçindeki ses ona Dominik'in ağzından çıkacak tek bir kelimeye bile güvenmemesi gerektiğini söylüyordu. Ama yine de bacaklarını açtı ve öne doğru eğildi. "Dinliyorum."

Yaralı bakan bir avcı gibi, Dominik'in gözleri güç ve hırsla parlıyordu. Gördüğü tek şey bu olmalıydı - bununla sarhoş olmuştu. "Şu kocanı seçtir. Adamlarıma Fang'a giden yol boyunca barışçıl bir ticaret kurmaları için altı ay süre verin, komutanlarımız da sizin anlayışınızla bu *yeni* başkentin icabına baksınlar. Bir yıl içinde sen özgürlüğüne kavuşacaksın, ben de Icruria'ya sahip olacağım."

Dominik'in planı işe yaramayacaktı. Icruryalı güçler uluslarına prensipler temelinde sadıktı, Asteryan güçleri ise sadece parayla motive oluyordu. Hazut ve Wrultho zaten başka bir açı olmadan onun için aşılamazdı ve Icruryalılar Dominik'in kesesinin bile kaldırabileceğinden daha uzun süre ve daha sert savaşıacaktı. Reid'in seçimleri kazanmasıyla başkenti Asterya'ya yaklaştırsalar bile, Dominik yine de tahmin ettiğinden daha fazla askeri güçle mücadele etmek zorunda kalacaktı.

Çok daha akıllıca bir strateji, ilk birkaç pazarlığına sadık kalmak - ticaret merkezini kurmak ve birkaç yıl beklemek, böylece bölgelerden en az bir veya ikisinin ekonomik olarak varlığına bağımlı olmasını sağlamak - olurdu. O zamana kadar, nüfusun en azından bir kısmı Asterya ile savaşmanın aptallık olduğunu düşünecektir. O zaman

tuzlarını almak, gemilerini çalmak ve hızlı ve acımasız bir saldırıda onlara karşı kendi çelik rezervlerini kullanmak için dünyadaki tüm kozlara sahip olacaktı.

Ama Dominik açgözlü ve küstahtı ve gördüğü kızgınlık fısıltılarına bakılırsa, kanıtlaması gereken bir şeyler vardı.

"Bir yıl mı?" Vaasa onayladı. "Ve ben yaşayacak mıyım?" "Bir yıl ve yaşayacaksın."

Kaşlarını kaldırarak Özik'e baktı. Danışman başını salladı. Böyle küstahça bir hareketi tavsiye etmesini tuhaf bulmuştu ama omuzlarına dökülen pahalı kumaşlara bakınca Vaasa, Ozik'in bu özel çabayı önemseyip önemsemediğini merak etti.

"Sizinle doğrudan temas halinde olacağım. Kocanız üzerinde bu kadar etkiniz varsa, sevgili kardeşinizden gelen mektupları tercüme etmediğinden emin olun," diye talimat verdi Dominik.

Vaasa homurdandı. "Hepsi bu mu?"

"Hepsi bu kadar. Şimdilik." Aralarındaki tepsiden bir kadeh şarap doldurarak ona uzattı ve kendi kadehini kaldırdı. "Aileye kadeh kaldıralım."

Soğuk metal parmak uçlarına düştü ve onu dudaklarına götürerek dikkatle kokladı.

Bal ve şarap gibi, ama biraz da asidik bir nota var. kadar ince ki,

belki de hiç koklamamıştı.

Kalbi kaburgalarına çarptı.

Durakladı.

Kadehi yere bırak.

Sandalyesinde öne doğru eğilen Dominik kendi şarabını daha sıkı kavradı, gözlerindeki okyanusta kötülük yüzüyordu. "Babamızın seni yetiştirdiği gibi biliyorum, böylece ben de onun beni yetiştirdiği gibi yapabilirim."

Hiç de incelikli olmayan bir tehdit ve bir hakaret bir araya gelmişti. "Zehir mi?" diye sormaya cesaret etti.

"Hâlâ ayaklarının üzerinde durabiliyor musun diye bakıyorum, kardeşim."

Nefret, soğuk ve bir şekilde içinde büyüdü. İkisinden de nefret ediyordu ve o anda Asterya'dan da nefret etti. "Onların üzerinde dans etmek."

"Güzel." Dominik başını öne eğdi. "Çünkü şu anki haliyle, bir ulusun çöküşünü sağlamak için sizden daha iyi konumda olan kimse yok. Ve hiç kimse bu kadar çok

kaybetmek."

Savaşı babalarının onları yetiştirdiği gibi, gerçek Asteryan tarzında oynamıştı. Onun her şeyden çok istediği şeyleri avlayarak, tam da kendisine öğretildiği gibi yapmıştı.

Mide

bulandırıcıydı.

Dominik

gölümsedi.

Dilini dişlerinin üzerinde gezdirerek anlayışla başını salladı.

Omzunun üzerinden bakmadan kapıdan çıkan Vaasa, kendi kendine gülümsemeden önce koridorda iyice ilerleyene kadar bekledi.

Onun sadakatini yanlış değerlendirmiş, sadece kendisine ait olduğuna inanmıştı. Belki de birkaç ay önce sözünü dinlerdi. Birkaç ay önce, Asteryan isminden başka hiçbir şeyi yoktu.

O zamandan beri bu ismi bırakmış ve yeni bir isimle değiştirmişti.

Hâlâ bu şehrin işe yaramaz olduğuna inanıyordu. Savunmasız.

Fethedilmesi kolay. Gemilerini, ordularını ya da büyülerini bilmiyordu.

Ama bir haklıydı: Bir ulusun çöküşünü sağlamak için ondan daha iyi bir konuma sahip kimse yoktu.

Bu da ona en azından biraz zaman kazandırdı.

Odalarına varır varmaz Vaasa dönüp Reid'le yüzleşti. "Haklıymışım. Ticaret yolu sadece Mireh'e giden yolu temizlemenin bir yolu."

Reid kaskatı kesildi, sonra gevşemek için kendini zorlar gibi oldu. Kapıya yaslanarak, "Sana ne yaptı?" diye sordu.

"Bir yıl ve sonra herhangi bir ulusun büyükelçiliği." Bu kez dondu kaldı, yüz hatlarındaki tüm rahatlık izleri silinmişti. "Ne?" Vaasa sordu.

"Bu daha iyi bir oPer."

Kaşları birbirine çatıldı. "Affedersiniz?"

"Bir yıl içinde, üç yıl içinde sana vermeyi teklif ettiğimden daha fazlasına sahip olabilirsin." "Reid." Durakladı, küçük bir nefes aldı ve sonra yatak odasının

derinliklerine kaçmak için döndü; ayak sesleri çarpan kalbinin sesleriyle yankılandı.

"Onun yaptığı hatanın aynısını yapıyorsunuz."

Sessizlik.

Vaasa nihayet döndüğünde Reid hâlâ kapıya yaslanmış onu izliyordu. Aralarında güvensizlik vardı ve Vaasa bir an için Reid'in gözlerinde gördüğü şeyin korku olup olmadığını merak etti.

"Neymiş o?"

Sesi kızın omurgasında bir şeylerin kıvrılmasına neden oldu ve zaten kötü huylu olan büyüğü sarstı. Yine bir orman kedisi gibi volta atmaya başladı. Ona bakışı çok yoğundu.

Giyinme perdesinin arkasına geçti. Uzun, derin bir nefes aldı.

Vaasa'nın çenesi kenetlenmiş 1. parmaklarına, oradaki küçük sis kırıntılarına baktı.

Ayak sesleri Aoor boyunca ilerledi ve kadın dondu kaldı. Reid paravanın eşiğinden geçmedi. Onun yerine tam önünde ve kadının görüş alanının dışında durdu. "Artık saklanıyorsun. Konuş benimle."

Dominik'in atından indiğini gördüğü anda aptallık ettiğini anlamıştı. Reid'in onu nasıl koruduğu, onu o kütüphanede bulduğu anda fark etmesi gereken şeyi doğruluyordu.

Hayatta kalmak için en iyi şansı oydu. Her zaman öyleydi.

Herkesin gözünden saklanan gerçek, dilinin ucunda sürünüyor gibiydi. Amalie'ye söylemişti, değil mi? Ama Reid'in onu bu kadar kolay okuyabildiğini bilmek, ona ihtiyacı olduğunu bilmek sinirlerini geriyordu. Reid'in perdenin kumaşındaki gölgesini görmezden gelerek belindeki kumaş düğümünü çözme fırsatını değerlendirdi. Dışarı çıkıp saçlarını ensesinden uzaklaştırdıktan sonra omzunun üzerinden baktı ve Reid'in bakışlarıyla karşılaştı.

Gözlerini aşağı doğru kaydırarak onun arkasındaki noktaya geçti ve resmi kıyafetinin kullanışsız korsajının bağcıklarını çözmeye başladı. Son ipi çözerken tamamen sessizdiler.

Giyinme perdesinin arkasına geçti ve kumaşın Aoor'a düşmesine izin verdi. Sonra pantolon geldi.

Gölgesi hareket etmeye başladı.

Omurgası dikleşti, nefesi kesildi.

Bir çekmece açıldı. Kapandı. Adımlar sert taşa yankılandı. Bir an sonra gölgesi geri döndü ve yumuşak gri kumaş perdenin üstünden sarktı.

Bu da onun gömleklerinden biriydi. Onları değiştirmeye ve kendisi yıkamaya başlamıştı, bu rutinden bir kez bile bahsetmemiştir. Şimdiye kadar kendi gece kıyafetlerini almış olmalıydı ama almamıştı ve... lanet olsun ona. "Teşekkür ederim," dedi gömleğini gövdesinin üzerine çekerken ve giymediğini hiç fark etmediği daraltıcı külotundan kıpırdanarak çıkarken.

Kadın konuşmaya hazırlanarak perdeden dışarı adımını attığında, adam perdelerin arasından banyoya doğru eğildi. Onu zorlayan neydi, bilmiyordu ama takip etti. Kapının pervazına yaslanarak, adamın perdeleri yukarı ve kollarının üzerine çekişini izledi. Gözleri göğsünün düzlemini, omzuna işlenmiş zırh tasvirini taradı. Ellerini pantolonunun düğmelerine götürerek kaşlarını kaldırdı. "Gösteri için mi buradasın Vahşi Bir?"

Gözlerini kaldırdı. "Konuşmamızı bitirdiğimizi sanmıyordum." "

Sadece hazır olduğunda karar izin veriyordum."

"Ben hazırım."

Çenesini bir daire şeklinde döndürdü, hınzır ve alaycı bir sırıtış her bir yüz hatlarını kapladı.

"Oh, şimdi de alçakgönüllülüğü mü önemsiyorsun?" diye sordu. "Bu oyunu iki kişi oynayabilir."

Gözlerini ağır ağır devirerek arkasını döndü ve yatak odasına baktı, kalçası kapı çerçevesine yaslanmıştı. Belli belirsiz, onun dengede durduğunu ve pantolonunu değiştirdiğini duydu.

İçinden bir ses geri dönmek istiyordu ve bu içgüdünün ne olduğunu ya da nereden geldiğini bilmiyordu. Derin bir nefes alarak bu düşüncüyü bir kenara itti. Bunu yapabiliirdi. Zararsız Airtation onların geçinme şekliydi.

"Bence yine de Wrultho ile konuşmalıyız," dedi sonunda. "Onları en azından bir barış girişiminde bulunmaya ikna etmeliyiz."

Böyle bir plan idealist ve aptalcaydı. Vaasa, "Bence onları ordularını daha doğuya taşımaya ve saldırıya hazırlanmaya ikna etmeliyiz," diye karşı çıktı.

"Bu çok vahşi bir davranış."

"Benim için pratik."

"Bu barışın tam tersi."

"Kendilerini savunmasız bırakmamalılar," diye karşı çıktı hayal kırıklığı içinde duvara bakarak. "Dominik planının işe yaradığını düşünecek ve bu sırada biz de

güçlerimizi onun burnunun dibinde inşa ediyoruz."

Üç adım Reid arkasından yaklaştı. "Senin bir saray mensubu olduğunu sanıyordum, bir savaş generali değil."

"Kim bir eşte ikisini birden istemez ki?"

"Bir aptal."

O göremese de sırttı.

Aniden vücudu biraz daha yaklaştı, çıplak göğsü kadının sırtında geziniyordu. "Neden anlaşmasını kabul edip kaçmıyorsun?"

Hâlâ doğru kelimeleri bulmakta, her türlü gücü ve kontrolü doğrudan elinden alan bir şeyi itiraf etmekte zorlanıyordu. "Onunla anlaşmak istemiyorum."

"Neden?"

"Çünkü bu gerçek değil. Askerleri içeri girdiğinde, o çatışmada ölmemi sağlayacak."

"Peki bunu nereden biliyorsun?"

Açıkça itiraf etti, "Bu gece beni zehirlemeye çalıştı."

Reid'in bütün kasları donmuş olmalıydı; arkasındaki sertliği hissedebiliyordu. "Ne yaptı?"

"Şaraptan bir yudum almadan önce kokladım. Bu bir tehditti, uslu durmazsam ne yapacağını bir şeydi."

Çok küçük bir duraksama oldu, sadece bir saniye. Adamın öfkesini hissetmesi için yeterliydi.

Ve sonra göğsünün sırtına değen sıcaklığı kaybıldı. "Yapma," diye uyardı ama Reid hareket etmeyi bırakmadı.

Yeni eğitilmiş reAex'leri devreye girdi ve bacağını savurup adamın arka ayağının kalkışını yakaladı. Adamın adımları, kızın onun atlamasına yetecek kadar tekledi. Adam gömleğini kavradı ve kadın kalçasını dışa doğru sallayarak bir dönüşle adamın ayak parmaklarının yanından geçti. Ve sonra sırtını kapıya dayadı. İki eliyle arkasındaki tutamakları kavradı ve dengesini sağladığında adam aniden oradaydı.

Adam kızın vücudunda bir aşağı bir yukarı gezinirken hava ısındı. "Seni hareket ettirebileceğimi biliyorsun, değil mi?"

"Yapmayacaksın."

Çenesi, onun yanıldığını kanıtlamayı düşünüyormuş gibi kasıldı. "Bu onun ölümüyle sonuçlanacak. Bu gece yapmamam için bana bir neden söyle."

"Çünkü biz ondan daha akıllıyız ve bu bir savaş sebebi olur. İki ülkeyi de kaybederiz."

Reid geri çekilmedi ama ona yaklaşmaya ya da etrafından dolaşmaya da çalışmadı. "*İki* ülke derken ne demek istiyorsun?"

Tehdit dilinde karıncalanıyor, bükülen bir öfke barış isteyen yanlarını çalıyordu. Dominik'in hırslarından kaçınmanın bir yolu olduğunu düşünen yanlarını.

Ama bunun bir yolu yoktu. O tahtta oturduğu sürece dünya tehlikede idi. Tehlikede idi.

Güven hakkında hiçbir şey bilmiyordu ama buna bir isim koyması gerekirse, Reid ona baktığında hissettiği şeyin bu olduğunu düşündü. Bu ona bir ses vermek için yeterliydi, doğruyu söyleyen bir ses. "Babam yıllarca ailemizin uzaktaki her üyesini öldürdü. Hâlâ çok azı hayatta, sadece liderlik ettikleri adamlara korku saldığı için Kozár adını taşıyan kuzenler. Tahtına karşı yasal bir meydan okumanın asla olmayacağından emin olmak için bunu takıntı haline getirmişti. Dominik diğer şeylerin yanı sıra bu takıntıyı da miras aldı."

Onu dikkatle izleyen Reid, devam etmesini bekledi.

Güçlü bir nefes vererek kapıya yaslandı. "Asterya'da hiçbir zaman bir kadın hükümdar olmadı, sadece erkekler hüküm sürdü, soyları ne olursa olsun. Nesiller önce bir adam, geriye kalan tek kardeş olduğu için bir Kozár kızıyla evlenerek tahtını kazandı. Babam tüm sınırları değiştirmiş ve bir krallığı imparatorluğa dönüştürmüş olsa da, Asterya'da yasal olarak işler hala bu şekilde yürüyor."

"Anlamıyorum," dedi.

"Bir Kozár kızı tahtta tek başına hak iddia edemez. Evli olmalı. Geriye kalan tek seçenek o olmalı."

Ağırlığını kızın önünde kaydıran adamın geniş omuzları neredeyse kızın omuzlarına değecekti. "Asteryan tahtında hak iddia mı ediyorsun?"

"Hayır, Reid. Sen ."

Şaşkınlık önce kaşlarının çatılmasına neden oldu, sonra da genişleyen gözlerinde anlayış belirdi. "Ne?"

"Dominik ölürse, herhangi bir kocam onu alabilir."

"O zaman neden bu anlaşmayı yaptı? Neden evlenmenize izin verdi?"

"Çünkü bu anlaşmayı o yapmadı, sadece bununla yaşamak zorunda kaldı. Tahminimce sınır anlaşmazlıklarını ve toprak genişletmelerini finanse eden lordlar senin tuzunu o kadar çok istiyorlardı ki anlaşmayı feshederek daha fazlasını kaybedecekti. Bu büyüünün beni öldürmesini bekliyordu."

"Ama olmadı."

"O zaman şimdi yapacak."

Reid'in parmakları gömleğinin içine, kalçasının altına kıvrıldı ve öne, onun boşluğuna doğru bir adım attı. "O zaman seni imparatoriçe yapmama izin ver. Bu gece."

Gergin bir sıcaklık kapladı içini. Bunu zaten düşünmüştü ama bunu yapmak Reid'in hırslarına zarar verecekti. "Ve oy veren konsey üyelerine Asteryan imparatorunu nasıl öldürdüğünü açıklayacak mısın? Seçimi kazanmak istediğini sanıyordum, bir kenara atmak değil."

"Ölümü bir kaza gibi gösterebilen tek kişinin o olduğuna inanmıyorsunuzdur herhalde."

"Hayır, ama seni tanıdığımı sandığım gibi tanıyorsam, onu öldürürken gözlerinin içine bakardın."

Reid dişlerini sıkarken eli kızın kalçasında kaldı. Ama bu noktayı tartışamazdı. Bunu biliyordu. "Bunu neden şimdi duyuyorum?"

"Çünkü üç yıl içinde ikimiz de tahtta hak iddia edemeyeceğiz." Elleri, sırtına batan altın kapı kollarında sıkılaştı. Ona inanacak mıydı, yoksa sadece onunla oyun oynadığını mı düşünecekti? "Sana gerçeği söyledim: İstemiyorum. Bu yüzden Dominik buraya Icuria'yı tehdit edene kadar bir önemi yoktu. Bu onun değil."

"Ve şimdi önemli mi?"

"Şimdi önemli."

"Icuria'yı fazlasıyla savunuyor gibisiniz."

"Olmamalı mıyım?"

"Oh, yapmalısın. Benim olanı savunmanı izlemekten ne kadar keyif alacağımı fark etmemiştim."

gergin bir sessizlik hüküm sürdü ve kadın gözlerini kaçırmaya zorladı.

Reid bir an durakladı, hâlâ ona bakmasını istemiyordu ve Reid'in şüphelendiği kadar kızgın da değildi. Ne söylemek istediğini düşünürken kalçasındaki eli yavaşça onun yan tarafını okşadı. O da kendini sakinleştirirken. "Seni kalmaya zorlayacağımı mı düşündün? Bir imparatorluk kurma potansiyelini görüp anlaşılmamızdan cayacağımı mı?"

Bu soru karşısında vücudu gerildi. "Evet, ilk başta bundan korktum." "Peki ya şimdi?"

Gözleri kapalı için adamın yüzünü göremedi, sözlerine verdiği tepkiyi göremedi. "Bence sen Asteryan tahtına şimdiye kadar tanıdığım herkesten daha layıksın. Ve eğer istersen, onu sana veririm."

Nefesinin tüm hissi durmuş gibiydi. Yanındaki el de durdu ve bu hareketsizlikle ilgili bir şey gözlerini açmasına neden oldu.

Onun kendisine bakmasını istiyordu. "Ne öneriyorsun?"

"Sana zaten söyledim."

"Kurnazca ima ettin. Bana otoriteyle söyle, Vaasa."

"Neden?" diye sordu. "Neden bunu bir olay haline getirmekte ısrar ediyorsun?" "Çünkü söz konusu sen olduğunda varsayımlarda bulunmamayı öğrendim. Anlat

Bana tam olarak ne istediğini söyle, ben de tahmin etmeyi bırakıp sana vereyim."

Sinirli bir şekilde iç çekerek başını kapıya yasladı. "Babam imparatorluğundaki gücü birleştirdi. Sana bir kez daha dağıtmanı öneriyorum. Başlarına dürüst ve size sadık olacak yerel ustabaşılar getirin ve sizden sonra kim görev yapacaksa onu getirin."

"İstiyor musun?"

Yutkundu ve ihanetine balıklama daldı. "Evet."

"Bu-" Adam durdu. Belli belirsiz, onun ağırlığının değiştiğini hissetti; omuzlarının hafifçe sallanışından anlaşılyordu bu. "O topraklar her şeyi değiştirebilir. O kaynaklar."

"Bir kuraklığı çözecek ve bir savaşı önleyeceksiniz, hepsi bir çırpıda olacak." "Bu seni nereye götürüyor?"

Zihninin kenarlarında bir cevap parladı, bir ufuk gibi uzaktı ama yine de görülebiliyordu. "Özgür."

Vücudu onunkinin önünde gevşedi. "Dominik'in yaptığı hata buydu, Mireh hakkındaki fikrinin değişmediğini varsaymak. Icruria hakkında. Benim hakkımda."

"Üç yıl boyunca senin yatağında olmaya katlanıp katlanamayacağımı sordu." Reid homurdandı. "İşte bu çok aşığılayıcı."

Küçük bir attı.

Hâlâ yapması gerektiği gibi, kızın ısrar ettiği gibi uzaklaşmayan Reid başını öne eğdi. Bir an için onun hiç konuşup konuşmayacağını ya da cevaplanamaz, aptalca bir soru sorup sormayacağını merak etti.

Ve sonra aksanı yankılanarak tam da bunu yaptı. "Babanın inşa ettiği her şeyi almama neden yardım ediyorsun?"

Her zaman olayların kökenine inmenin bir yolunu bulurdu.

Nedense bu gerçeği de ona borçlu olduğunu hissetti. Haftalar önce istediği gerçeği. Onun anlamasını istiyordu. "Yıllar önce bir adam vardı. Adı Roman'dı. Onu seviyordum ve Dominik onu öldürttü."

Reid donakaldı, parmakları gömleğinin içine doğru kıvrıldı. "Vaasa-"

"Yapma. Çoktan bitti. Mesele şu ki; Dominik'e sadakatim yok. Benim hakkımda tek bir şeye inanıyorsanız, o da bu olsun."

Adam onun önünde belirdi, açık bir samimiyet havası verecek kadar yakındı. Sözlerini, sırlarını koruyordu, çünkü dünyada duyabilecek sadece ikisi vardı. "Sana inanıyorum."

Onun sözleri, göğsünde sık sık boş hissettiğini itiraf etmek istemediği bir yarığa yerleşti. Buraya geldiğinden beri anlamadığı bir şekilde çok daha dolu hissetmeye başlamıştı. "Mektup gönderecek. Onları okumanıza izin vermemem konusunda kesin talimat aldım."

Reid sadece sırtıttı. "Bu kuralı aşmanın bir yolunu bulabileceğimize inanıyorum."

Bunu söyleme şekliyle ilgili bir şey midesindeki düğümlerin sıkışmasına neden oldu. Parmaklarının altındaki deri kalktı. Onu banyo odasına kadar takip ettiği ilk geceki sözleri zihninde yuvarlandı.

Seni buraya götürürsem teknik olarak anlaşmamızı bozmuş olmam.

Ustaca kalçalarını birbirine bastırdı. Orası asla gitmeyeceği bir yerdi, bu yüzden doğru düzgün düşünebilmek için hareket etmeye, alan yaratmaya başladı.

Ama kolu fırladı ve yolunu kesti, kalçasındaki eli gömleğinin kumaşıyla birleşerek onu orada tuttu. "Bu gece yatakta uyu."

Nefesi kesildi.

Kolundan yalvaran bakışlarına bakarak, "Bana çok yaklaşırsan Dominik seni öldürür ve bana da izletir," dedi.

"Kardeşinden korkmuyorum."

"Korkmalısın."

Başını iki yana salladı. "Senden beni sevmeni istemiyorum. Senden uyumani istiyorum." Bakışlarını indirmeyi reddederek, "Ya kanepeyi seversem?" dedi.

"Kanepeyi sevmiyorsun."

Adam haklıydı ve kalbi daha sert çarpmaya başladı. "Kanepeyi sevmiyorum." Ağzının iki köşesi yukarı kalktı ve sesini fısıltıya indirdi. "Ve eğer yatağın altında canavarlar olduğunu söylersem ve karanlık mı?"

Dudakları gülümseme tehdidinde bulundu. "Görünüşe göre hiçbir şeyden korkmuyorsun." "Korkularım var, Vahşi Bir. Sadece sen henüz onları bilmiyorsun."

Kendisiyle acımasızca savaştı ve yine de gözlerini yatağın sıcak kürk battaniyelerine diktiğinde kararlılığı parçalandı. İnce bir çizgide yürüyorlardı.

Sadece uyuyordu.

"Pekâlâ," diye kabul etti, kendine kızmak istiyordu ama karnında hoşnutluktan başka bir şey hissetmiyordu. İlk kez büyüğü sessiz kalmıştı. "Ama sadece canavarlar yüzünden."

Gömleğini tuttuğu elini bıraktı ama yavaşça başını sallarken parmakları kadının sırtının alt kısmına doğru ilerledi. "Sadece canavarlar yüzünden."

Karnının derinliklerinde bir arzu oluştu. Birinin bu kadar yakınında kalmasına yıllardır izin verdiğini hiç sanmıyordu. Yapılacak en doğru şey geri çekilmek olurdu.

İkisi de kımıldamadı.

Bir süre sonra Reid kıkırdadı. Onu yavaşça bıraktı, dokunuşunu tekrar kolundan aşağı sürükledi ve Ingers'ını onunkinin içinde kıvırdı, onu ana odaya götürdü ve yatağa doğru işaret etti.

Aylar önce, buna mecbur kalmadan önce onu boğabilirdi.

Bu kez çarşafın altına girdi ve onları çenesine kadar çekerek yumuşaklığının ve sıcaklığının kendisini yutmasına izin verdi. Yatağının başucundaki feneri söndürdüğünde odayı karanlık kapladı. Adam onun yanındaki yere kaydı, korkunç ve saygılı bir mesafeyi korurken bile iri vücudu sıcaklık yayıyordu.

Tıpkı söz verdiği gibi.

Kalbinin atışını yavaşlatmaya çalıştı.

"Neden bizi kapıya karşı tercih ettiğın hissine kapılıyorum?" diye fısıldadı aralarındaki boşluğa.

Umursamaz bir , "Çünkü ben yaptım," dedi.

Adam dönerken yatak bir kez daha alçaldı, vücudu kadının önünde yayıldı, nefesleri birbirine karıştı. Adamın dokunuşu kadının kalçasına geri döndü. "Yakınlıktan mı, yoksa ellerimden mi?"

Adamın fazla samimi sırtışına bakarak kendi ellerini adamın çıplak göğsüne koydu ve parmaklarını hafifçe adamın tenine doğru kıvırdı. Alınları birbirine degecek şekilde biraz daha yaklaşıarak, "Buna cevap vermeyeceğim," diye fısıldadı.

Sonra sırtı ona dönük olacak şekilde döndü.

Reid onu alt etmenin gururunu yaşıyordu ama sonra Reid kollarını onun altından ve üstünden geçirip belini vücudunun kıvrımlarına doğru çekince nefesi kesildi. Orada donup kaldığında, Reid'in Aşağı Bahçe'deki o ilk gece yaptığı gibi karnının üzerinde daireler çizmeye başlamasıyla nefes alamadı.

Biraz gülerек gürlledi. "O zaman ikisini de yaparım, sen de hazır olduğunda bana hangisini tercih ettiğini ."

hiçbir nükteli söz gelmedi, hiçbir zekice çürütme gelmedi. Her dilde, verecek cevabı kalmamıştı. Adamın eli gömleğinin hemen üzerindeyken bile, göğüslerinin hassas alt kıvrımına neredeyse dokunan her geçişte, nefes alış verışı daha da azalıyordu. İçgüdüleriyle aklı arasındaki çizgi bulanıklaşmıştı.

Bu tehlikeliydi ama vücudu daha fazla itmek için kükredi.

Sırtını birazcık kamburlaştırdı ve kendi kendine bunun bir kaza olduğunu, sadece pozisyonunu ayarladığını söyledi. Ama ona sürtündüğünde, adam kaskatı kesildi.

"Uyu, Vahşi Olan," diye kulağına üfledi. "Yoksa sana izin vermem." Bu bir davetti. Öyle olduğunu biliyordu.

Bunu yapmamalı.

Gözlerini zorla kapattı, adamın sözlerinin alt akımı midesindeki kaslara anlaşılmaz şeyler yapıyordu ve kendini merkeze almaya çalıştı.

Ondan bu sözünü yerine getirmesini istemek için hissettiği aptalca içgüdüyü kontrol etmeye çalıştı.

Her şeyi ederse kendini asla affetmeyecekti. Bitiremeyeceği bir şeye başlarsa ve sonunda yine evsiz ya da hayalsiz kalırsa.

Birine kendisini çaresiz bırakma gücünü asla vermezdi.

Bu yüzden nefes alışını dengeledi ve büyüsunü suya çevirdi, ellerinin ritmiyle uykuya daldı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM

15

Vaasa her gün Romana ile birlikte durmaksızın yoğun büyü eğitimi alıyordu.

Haklıydılar; bir Veragi cadısı sorun, bir cadı meclisi ise kâbus demektir.

Romana ile çalışmak Vaasa'nın duygularını iki kat değiştirmişti. Melisina su kadar esnek ve bir baykuş kadar bilgeydi ve döngüler onun kaprislerini karşılıyor gibiydi. Vaasa onunla dengeyi ve gerilme gücünün önemini öğrendi. Romana da bir dağ kadar kımıldamazdı ama Melisina'nın aksine o bir dağ gibi titriyordu. Vaasa'ya döngünün bir diğer parçası olan serbest bırakmayı öğretti. Vaasa onların bu eşsiz büyü pratiğini merakla, zira bu pratiğin kendisine ne kadar fayda sağlayacağını fark etmemişti. Yaşadıkları ilkelere güçlü inancı vardı ama başaracaklarını ve kim olabileceğini düşündükçe heyecanı artıyordu.

Keşke zamanı olsaydı.

Dominik gittiğinden beri Vaasa her gece yatakta uyuyordu. Ne o ne de Reid bu olayı büyütüyordu, ustabaşı sanki dünyadaki en normal şeymiş gibi davranıyordu. Bazı geceler mışıl mışıl uyuyor, bazı geceler ise Reid'in vücudu onunkine yapışmışken nefes alamıyordu.

Reid sadece uyanıp sorumluluklarını yerine getirmeye çalışıyor ya da bazen sabah egzersizleri için daha büyük gruba katılıyordu. Zamanının büyük bir Kosana ve Mathjin ile geçiriyordu. Vaasa üçünün ne kadar yakın olduğunu daha önce hiç anlamamıştı ve onun takımdaki rolüne ve varlığına alışıkça villaya daha sık gelmeye başladılar.

Bir akşam, o gelmeden önce de böyle olduklarını fark etti ve bu düşünce kalbinin biraz sıkışmasına neden oldu. Reid'in bütün gün ne yaptığını merak ediyordu, ama bazen eve getirdiği ve verandada incelediği kâğıtlardan bunun çoğunlukla yönetimle ilgili olduğunu tahmin ediyordu. Muhtar olarak hayatı böyle mi olacaktı?

Barış zamanlarında, belki.

Sıcak bir öğleden sonra Reid onu uçsuz bucaksız Tuz Aats'a götürdü ve tuz lordlarıyla tanıştırdı, Neil's gibi restoranların açık kalması için pazarlık yaptığı zengin adamlarla. Ona tuhaf tuhaf baktılar ve ona ısınmaları birkaç dakika aldı. Yine de Reid'in ona olan sevgisini görünce yumuşadılar. Hatta biri dostça bir jest olarak ona bir şişe morumsu tuz verdi.

Adını koyamadığı bir nedenden dolayı bunu bütün gün cebinde sakladı. İki hafta sonra Vaasa, Dominik'in ilk mektubunu aldı.

Mathjin'le birlikte oturdu ve Mathjin her kelimeyi belgeledi, tam çevirisini yazdı ve ofisinde küçük bir kutuda sakladı. Kahverengi defterinin üzerindeki karalamalar tarihi kaydediyor ve mektuba kendi seri numarasını veriyordu. Titizlikle bu numaraları yazdı ve günlüğü aynı kutuya yerleştirdi.

"Ne dediğini tam olarak anlamıyorum," dedi Vaasa, her sözüne Idelity ile sarılan danışmanına Asteryan dilinde. Tüm bunların ne kadar güven gerektirdiği gözünden kaçmamıştı ve olabildiğince açık ve samimi olmak için elinden geleni yaptı. "Bunların çoğu havadan sudan konuşmalar, gerçi bir hediyeden bahsediyor. Eğer bunun anlamı varsa, o da budur."

Mathjin yavaşça başını sallayarak, gözleri mektubu bir kez daha tararken solgun elini masaya bastırdı. "Yine de Wrultho hakkında hiçbir şey yok."

"Hiçbir şey."

"Bu konuda benim de düşüncelerim var ama sanırım senin de var," dedi Mathjin, sırf ona kullanabileceği başka birini vermek için ana dilinde konuşarak.

"Askerleri daha doğuya taşımalarını, barajı kendilerinin yıkmalarını önermek istiyorum. Seçim konferansları sırasında onlara yaklaşabiliriz."

Mathjin dudaklarını büzdü, şimdi her zaman daha yaşlı görünüyordu. Sanki hiçbir şeyden hoşlanmayı öğrenmemiş gibi, her konudan klinik bir tarafsızlıkla bahseden sert bir ağzı vardı. Hayatını neden yalnız geçirdiğini bir kez daha merak etti - neden burada, bu sınırsız olasılıklar diyarında, ortaklık aramamayı seçmişti. "Bence bu akıllıca ve sanırım onları nereye göndermemiz gerektiğini biliyorum."

Mathjin rulo parşömen yığınınından bir harita koparıp dört köşesine yerleştirdi ve obsidyen tuz taşı parçalarıyla ağırlaştırdı.

Önlerinde tüm kıta uzanıyordu ve nehirler parlak mavi renklerle kodlanmıştı. "Su yollarının bu kolundan geçmeliler." Doğu topraklarını boydan boya kat eden küçük nehirlerden oluşan örümcek ağlarından birini işaret ederek, gözlerini kıstığında pek de elverişli olmadığını fark ettiği özel bir yolu gösterdi. Doğuya doğru uzanıyordu, bu da yolculuğu biraz daha zorlaştırıyordu ama kesinlikle imkânsız değildi.

"Bu yol neredeyse... rastgele," diye yorum yaptı.

Mathjin göz kırptı.

O halde, beklemedikleri bir yoldan gitmek hesaplı bir seçimdi. "İşte" -

barajın bulunduğu küçük yeri işaret etti- "burası

Çoğu insan öyle. Şehir düşerken dava açacak, muhtemelen yerle bir olacak."

Yüzünden hüzün geçti. "Liderlik böyle bir şeydir. Genellikle kurbanların dengelenmesidir."

Kosana Mathjin'e sık sık kıkırdasa ve belki Reid onu her zaman anlamasa da Vaasa hissetti. Kendisi de bir zamanlar Icurian Merkez Kuvvetleri'nde askerlik yapmış ve en zengin bölgelerden birine hizmet edecek kadar yükselmişti.

Bu, ahlaki bir suçluluk düzeyi olmadan gerçekleşmedi.

O halde dengeli kurbanları vardı, belki de bunlardan biri kendisiydi. Neyden vazgeçtiğini ve bunun daha önce düşündüğü ihtişam olup olmadığını merak etti.

"Reid yolu bilecek," diye devam etti. "Bu yolu çizen babasıydı."

Vaasa kaşlarını çatarak arkasına yaslandı. Reid'in babasıyla ilgili hikâyeleri hiç duymamıştı, sadece annesini.

Mathjin ona, "Aslında ben de onunla birlikte görev yaptım," dedi. "ICF'de onun komuta subayıydım. Burada, Mireh'te doğmuştu ama herkes onun kılıç kullanma yeteneği olan fakir bir çocuktan başka bir şey olmadığını düşünüyordu. kendine bir isim yaptı, kıtadaki en güçlü cadılardan biriyle evlendi ve annesinin kitaplara olan tutkusuna ve babasının gücüne sahip bir oğul doğurdu."

"Nasıl..." Vaasa haritaya baktı ve sormayı düşündüğü sorunun ne kadar rahatsız edici olduğunu fark etti.

"Nasıl öldü?" Mathjin söyledi. Vaasanın garip ve özür dileyen karşısında hiç istifini bozmadı. Başkalarının genellikle sınır dışı kabul ettiği konular Mathjin

görünüşe göre sohbetin en ilginç noktasıydı. Sanki insanlarla ilgili her ayrıntı, onların kim olduklarına dair listedeki bir başka maddeymiş ve tabu olarak gördüğü bir şey değilmiş gibi. Mathjin için dünya basitçe *öyleydi*. "Olağanüstü bir şey değildi. Bazı insanların yaptığı gibi basitçe hastalandı ve onu kurtarabilecek hiçbir tedavi -Zuheia ya da başka bir şey- yoktu. Aslında Reid seçilmeden hemen önceydi."

Zuheia cadıları doğunun dört bir yanına dağılmıştı ve şifa konusundaki becerileri büyük talep görüyordu. Reid'i çaresiz ve kırılmış bir halde hayal edemiyordu. Kalbi hızla çarpan Vaasa başını salladı. O zaman sadece on beş yıl olmuştu.

Mathjin, "Sen de kayıplara yabancı değilsin," diye işaret .

"Hayır, değilim."

"Ben de değilim."

Mathjin'in ne kaybettiğini merak etti ama o başka bir şey eklemedi. Sınırlara hiç önem vermese bile Vaasa daha fazla soru sormamaya karar verdi.

"Şimdi ekonomiyi konuşalım mı?" diye sordu.

Kadından kahkahalar yükseldi ve taburesinde doğrulup oturdu. "Bir Asteryan'a İcruryalı ticaretinin sırlarını mı öğretmek istiyorsun?"

"Yüksek eş olarak başka nasıl hizmet edebilirsin ki?"

Bir an için suçluluk duygusuna kapıldı ve sonra omuzlarını silktilti. "Mathjin, ikimiz de biliyoruz ki bu rolü üstlenmem çok zor."

"İyi. Başka nasıl yapacakmış gibi davranabilirsin ki?"

Tartışmak için ağzını açtı ama pratiklik geçti. Kaba olsa da adam haklıydı. ", ekonomiyi tartışalım."

Ve babasının bilmek için can atacağı türden şeyler yaptılar.

Sigguth ve Dihrah ile birlikte tuz lordlarını ve iç işleyişlerini detaylandırdı, Settara boyunca uzanan başlıca ticaret yollarını ve limanları ana hatlarıyla anlattı. Haritadan ona dar Sanguine'e geçişi ve tüm dolambaçlı doğu nehirlerini gösterdi. Harita o kadar genişti ki, Dominik gibi bir yabancının keşfettiklerinin yarısının haritasını çıkarması yıllar alırdı.

Bu yüzden

dinledi.

Öğrendi.

Seçimi ve Dihrah, Sigguth ve Mireh arasındaki karmaşık ilişkiyi açıklarken, üç bölgenin ne kadar iç içe geçmiş olduğunu fark etti. Ve bu bağda bir zayıflık vardı. Üçgenin herhangi bir tarafı değişecek olursa, resmi olarak bağımsız şehir devletleri arasındaki zaten zayıf olan ilişki çatırdayabilirdi. Örneğin Sigguth gemi yapımında kullanılan odunu başka bir yerden temin edebilirse. Reid'in adamları Dihrah'la yaptıkları ittifaktan yararlanıp gemileri kendileri inşa etmeye karar verirse. Tek bir yanlış hareket, yüzlerce-binlerce insanı işsizliğe sürükleyebilir.

Ama güç böyle bir şeydi ve Vaasa bunu daha iyi biliyordu. Bu, Icruria'da işleyen birbiriyle bağlantılı ekonomik sistemlerden sadece biriydi. Hazut ve Wrultho geri dönülmez bir şekilde iç içe geçmişti ve Irhu kendi denizcilik uygulamaları için Sigguth'un gemilerine bağımlıydı. En önemlisi, her bölge orduya önemli bir katkıda bulunuyordu: Dihrah ve Mireh bölgelerin en zenginleriydi ve ICF'ye ödeme yapabiliyorlardı. Wrultho ve Hazut askerlerin çoğunu tedarik ediyor, Irhu ve Sigguth ise gemiler inşa ediyor ve donanma birliklerini eğitiyordu. Birlikte çalışamayan tek grup, her kendi geçmişini göğsüne çok yakın tutan covenlerdi. Hepsi diğerlerinin var olduğunu biliyordu ama nasıl ve hangi sınıra kadar var oldukları bir belirsizlikti.

Vaasa birdenbire Hazut ve Wrultho gibi yerlerin Icruria'nın yabancılara açılmasına neden bu kadar karşı olduklarını anladı. Onlar için mesele kültürlerinden çok daha fazlasıydı. Onları rekabetçi kılan tek şey sağladıkları yiyecek veya askerlerdi ve bu bile bir baraj tarafından onlardan çalınıyordu. Onu bile korumak istiyorlarsa tuz gerekiyordu.

Mireh ve Dihrah diğerlerinden daha fazla siyasi güce sahipti. *Elbette* Reid bu seçimin en önde gelen adayıydı. Onun bölgesinde tuz vardı.

Mathjin'den ayrıldıktan hemen sonra Reid'le konuştuklarını gözden geçirmek istedi.

Ustabaşı o gece Yüksek Tapınak'ta geç saate kadar kalmıştı ve onu neyin zorladığını bilmiyordu ama Reid'e yiyecek bir şeyler almak için Neil'e uğradı. Kafasını ofisine soktuğunda Reid'i bir yığın evrak işine derinlemesine odaklanmış halde buldu. Yol boyunca yanından ayrılmayan Esoti'yi kovan Vaasa, Reid'e olması gerekenden daha uzun bir süre baktı.

Reid, Settara kıyısında yetiştiği anlaşılan farklı tonlardaki ahşaptan yapılmış geniş masasında oturuyordu. Tören masası her Mirehan ustabaşından bir sonrakine geçerdi. Kristal tuz şişeleri ve kâğıt ağırlık kümeleri çalışma yüzeyini kaplamıştı ve bu manzara karşısında göğsü sıkışmıştı.

"Reid," diye kapı aralığından.

Başını kaldırdı ve yüz ifadesi yumuşadı, buna başını eğmesi eşlik etti. "Her şey mi?" Sonra gözleri kadının elindeki dokuma çantaya kaydı ve yüzünde bir gülümseme belirdi. "Lütfen bunun benim için olduğunu söyle."

"Sanırım açsın?"

"Açlıktan ölüyorum." Evrakları silkeleyip arkasına yerleştirdiği deri portföyün içine tıktırarak yer açtı. Neil'in ona verdiği çantayı karıştırdı ve yiyeceklerini seçti, sonra masasının yanına kaydı ve kendi kabına başladı. Reid hemen kendi kabına daldı ve utanmış gibi ağzını kapattı. Sonra da masasında duran bez peçeteye çenesini sildi. "Mathjin'le nasıl gitti?"

Mathjin'in paylaşmadığı tek şeyi ve şimdi aklını kurcalayan soruyu hatırlayarak dudaklarını büzdü. "Ailesi nerede?"

Reid durakladı. Peçetesini yere bırakırken bakışları kederle gölgelendi. "Onlar öldü. Doğudaki Asteryan güçleri tarafından öldürüldüler."

Vaasa ellerine baktı, dayanabileceğinden çok daha fazla rahatsız olmuştu. "Anlıyorum." Söyleyebileceği hiçbir şey yoktu ve sormaya hakkı olan başka bir soru da yoktu. Tek merak ettiği, tüm bu ıstırap karşısında Mathjin'in nasıl olup da ondan nefret etmeyi seçmediğiydi.

"Sen ve ben bu farkı yaratabiliriz," dedi yumuşak bir sesle. Vaasa gözlerini kaldırdı.

"Kaderlerini değiştirmek için. Herkesin kaderini değiştirmek için." Reid oturuşunu düzeltti ve ona daha açık bir şekilde bakmak için döndü. "Ben de doğuda biraz zaman geçirdim ve en hafif tabirle acımasızdım. Orada ustabaşı adayı olmaya karar verdim. Bir gün muhtar olacağıma."

"Ne kadar zamandır oradaydın?" diye sordu. "Birkaç yıl."

Adamın ayrıntı vermemesini garipsedi ama yüz hatlarındaki hayaletlerden bir nedeni olduğunu düşündü. "Dövüşmeyi orada mı öğrendin?"

Başını iki yana salladı. "İlk kez biri Koen'i yere ittiğinde dövüşmeyi öğrendim. Doğu, nasıl dövüşülmeyeceğini öğrendiğim yerdir."

Dihrah'ın ustabaşısı Koen, Reid onu oradaki sodalitede bulduğunda tanışmıştı. Yakın arkadaş olduklarını hatırlıyordu. O anda Reid'i henüz kendisine izin vermediği kadar çok merak etti. Gerçekte kimdi o? Ona geçmişi hakkında o kadar az şey anlatmıştı ki, ona güvenmek neredeyse cahillik gibi geliyordu; bu, inancın üzerine inşa edilmesi gereken bir bilgi değil miydi? Yine ona daha değerli bir şey vermişti: eylem. Geçmişindeki gerçekler ve rakamlar, şimdiki eylemleriyle karşılaştırıldığında çok az şey ifade ediyordu.

Ve eğer bu onun için doğruysa, onun için ne anlama geliyordu?

"Bu yüzden mi liderlik etmek istiyorsun? Çünkü daha fazla insanın ne zaman savaşılmayacağını öğrenmesi gerekiyor?" diye sordu.

Soru, dudaklarının küçük bir eğimini kazandırdı. "Sanırım. Bazen oturup bunca yıldan sonra insanların nasıl olup da anlaşılmadıklarını merak ediyorum."

"Sen ve ben nasıl öğreniyoruz."

Bunun üzerine tamamen sırtıttı. "Yaptığımız şey bu mu?"

"Öyle olduğunu düşünmek isterdim."

Sanki kendi güveninden emin değilmiş gibi kaşlarını çattı. Ama sonra konuştu. "Buraya geri dönmeyi seçerek benim umut kapasitemi artırdın."

Dudakları aralandı ama verecek bir cevabı yoktu. İyi bir cevabı da yoktu. Yine de önemli değildi, çünkü gözleri yemeğine döndü ve ekledi, "Hiçbir hissetmediğim yıllar oldu."

Onu bu kadar umutsuz hayal edemiyordu; her zaman karamsarlığını gizliyor gibiydi. Kendisinde bu kadar az umut varken ona nasıl umut verdiğini bilmiyordu ama bunun bir önemi yoktu. Gerçekten değil. "Kazanacaksın," diye güvence verdi ona.

Sanki o da inanmış gibi başını salladı.

Omuzlarını deviren Vaasa, Mathjin'le yaptığı görüşmenin detaylarını aktardı, danışmanın ona öğrettiği her şeyi yeniden gözden geçirdi, bu kez her şeyin ekonomisine odaklandı. Reid'in muhtar olarak görev süresini sağlamlaştıracak kısımlara.

Reid sandalyesinde arkasına yaslanmış, ellerini başının arkasında birleştirmiş, onu izliyordu. Yavaşça gevşedi. Ortaklıklarına alıştı. Sonunda, "Tuz imparatorluklar kurar," dedi ve arkasında çalışmakta olduğu dosyaya uzanıp açtı. "Aslında ben de şu anda bunun üzerinde çalışıyorum. Bunu Wrultho ile birlikte kullanmanın bir yolu olup olmadığını anlamaya çalışıyorum."

"Sence tuz lordları bunu kabul eder mi?"

"Hayır." Başını salladı, çenesini ve ona verdiği yara izini örten kara sakalını ovuşturdu. "Wrultho'nun Asterya ile şiddeti neden başlattığını anlamıyorlar. Ton'a duydukları kızgınlık bugün bile derinlerde."

"Şiddeti Ton başlatmadı," dedi. Bunu bilmiyor muydu? Reid kaşlarını çatı.

"Babam Sanguine nehri üzerindeki barajı bilerek inşa etti. Wrultho'nun ustabaşı ilk başta pazarlık yapmaya çalıştı. Danışmanını gönderdi. Barışla başladı - ve yüzünüzdeki ifadeye bakılırsa, bunu bilmediğinizden şüpheleniyorum."

Şaşkınlık içindeki Reid bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Bu Icuria usulü değildir. Hiçbir bölge, reisin izni olmadan yabancı bir varlıkla pazarlık yapamaz."

Vaasa, "Ama bir tanesinin yaptığını hayal edin," diye önerdi. "Ve Icuria'nın doğu yarısının tamamını kurtardı. Böyle bir adam seçim kazanabilir."

"Ama Ton muhtar olmak isteseydi, baraja izinsiz bir saldırı emri vermezdi."

"Baraja saldırmadılar."

Reid durakladı, sonra elini masanın üzerine bıraktı. "Ne demek istiyorsun?"

Ton, babasının yaptıklarıyla ilgili olarak mutlaka ortaya çıkmıştır. "Anlaşmada sadece barajın güvenli bir şekilde yıkılmasına yardımcı olacak işçilerin gönderilmesi isteniyordu. Wrultho'lu Ton sözünü yerine getirdiğinde, babam gönderdiği her işçiye katletti."

Reid'in dudakları aralandı. "Ne?"

"Asterya'yla yatağa girdiğini ve kaybettiğini itiraf edemeyecek kadar gururlu olup olmadığını hep merak etmişimdir ama şimdiye kadar yardım istemiştir diye düşünmüştüm. Durumu açıklardı."

"Hayır, tek kelime etmedi." Reid ağzındaki şaşkınlığı silmeye çalışarak biraz geriye yaslandı ama sonra dirseklerini masasına dayayarak dik oturdu. "Ama bu gerçek bir anlaşma değildi, muhtar ve konsey üyeleri olmadan olmazdı. Baban Wrultho'yu ne kadar manipüle ettiyse, onlar da o kadar manipüle ettiler."

"Babamın bunu yapmaya niyeti olduğuna gerçekten inanıyor musun?"

Başını iki yana salladı. "Hayır."

Ama aslında hepsi bu değildi. Vaasa küçük bir nefes aldı, elindeki yemek kabını kenara bıraktı ve öne doğru eğilerek ellerini dizlerinin üzerine koydu. "Ben dört değil, altı dil biliyorum. Ayrıca bu dillerde okuma ve yazma da biliyorum. Onun yanında tercümanlık yapmak için bu şekilde eğitildim. Bu yüzden beni bir kılıçtan farksız bilediğini söylediğinde haklıydın."

Reid onun söylediği her kelimeye sıkı sıkıya sarıldı, yüzünde en ufak bir eğlence belirtisi bile yoktu. "Altı mı?"

Başını salladı. "Çocukları dışında çok az kişi onun manevralarını biliyordu. Wrultho ile anlaşmayı ben yazdım. Odada oturdum ve görüşmelerini tercüme ettim. Babamın ne yapacağından şüpheleniyordum ama eğer bir şey söylersem, eğer bir şey yaparsam..." Karmakarışık ellerine bakarak konuşmayı kesti ve kendini onun öfkesine hazırladı.

Yine de bu öfke asla şekillenmedi. Reid yavaşça başını sallayarak mırıldandı: "O halde Ton'la aranızda gergin bir ilişki olmasını beklemeliyim?"

"Sen... sen üzgün değil misin?"

"Hayatta kalmak için seçtiğin yolları küçümsemiyorum, hayır."

Ona bakarken, daha önce hiç kimsenin bu kadar derin bir şefkatle yaklaşp yaklaşmadığını merak etti. Bu, onun kim olduğunun ve kendisine neden çoğu zaman yabancı geldiğinin özüydü. "Gergin ilişkiler beklerdim, evet."

Dudaklarını büzerek bir kez daha sandalyesine yaslandı. "Seçimden önce üç haftamız var. Belki de Wrultho'yu bizi dinlemeye ikna etmek için bir yol bulmama yardım edebilirsin?"

"Ekonomi hakkında çok az şey biliyorum," dedi.

"Bilmediğin her şeyi sana öğretebilirim."

Sarkan bacaklarının biraz sallanmasına izin vererek omuz silkti. ", hadi plan yapalım."

Ağzında yine o küçük çekiştirme vardı; ondan sık sık gördüğü o eğlenen bakış değil, sanki dünya o kadar da ağır gibi hafif bir rahatlık.

Alışmak tehlikeliydi. Ama Vaasa, dünya farklı olsaydı, Reid'le insanların olması gerektiği gibi tanışsaydı, onun yanında bir ulusu yönetmenin çok mümkün olacağını düşünüyordu.

Ona Asterya'yı vermek hayatının en büyük işlerinden biri olacaktı.

Üç hafta yeterli değildi.

Sessizlik ya da hiç sessizlik olmaması ya da Reid'in ofisine kapandığı geceler, Reid'in ona önderliğin iç işleyişini ve sonunda onun önderliği olmasını umduğu şeyi öğretmesi yeterli değildi. küçük ofiste ya da verandada bile ona seçimle ilgili her ayrıntıyı öğretmişti: her gün gerçekleşen etkinlikler, akşam yemeklerinin nasıl olacağı, nasıl toplanması gerektiği. Ona yapacakları dansları bile öğretmişti. Mireh'te de bir sanat galerisi vardı ve orada bir akşam geçirmişlerdi. Üç haftanın sonunda, şehirde yardım almadan dolaşabiliyordu ve insanlar ona el sallamaya başlamıştı.

Ancak Mireh'ten ayrılacakları gün geldiğinde, huzur kenarları yıpranmış ip gibi hissetti ve şehrin kaybetme fikri onu öfkелendirdi.

Vaasa Dihrah'tan gelen devasa geminin yaklaşmasını izledi. Settara'nın batısından elde edilen bir ağaçtan inşa edilen gemi sığ sularda yüzebilecek kadar hafifti ve yolcuların kalması için ana güvertenin üzerinde dört kat bulunuyordu. Zımparalanmış ahşapta siyah ve kırmızı damarlar görülüyordu. Klinkerden yapılmış ve olabildiğince görkemli bu gemi, ailesinin kalesinin üzerine inşa edildiği koyda görmeye alıştığı gemilerden çok farklıydı. O gemilerin çok daha derin sulara ihtiyaç duyan devasa gövdeleri vardı. Bu geminin ana güvertesinin altında sadece bir kat vardı; askerlerin kürek çektiği kürek bankası. Reid'in onu Dihrah'ta bulduğunda bindiği gemi kadar hızlı değildi. O gemide sadece iş vardı, ihtişam yoktu. Bu gemi ise büyük insan gruplarını taşımak için tasarlanmıştı.

Bu da yolculuğun bir gece süreceği anlamına geliyordu.

Ana güvertede Mireh'in Marc'ı bekliyordu, Isabel de onun yanında duruyordu.

Onları karşılamak üzere gemiye bindiler ve Isabel hemen öne atılarak Vaasa'yı kucakladı. "Oh, oluyor!" Kıvrımlı kadın Mireh'in çok katlı binalarına bakacak kadar geri çekildi. "Yakında eve dönmüş olacağız."

"Olacaksın," güvence verdi Vaasa, ama kendisi o kadar emin değildi.

Marc elini Reid'in omzuna koydu, şehre bakarken aslında sırtıyordu. "çok şeyimiz var. Gel, şu adamları hizaya sokmama yardım et."

Reid, elini onun elinin üzerine koyarak onu bıraktı ve Marc'ın peşinden merdivenlerden aşağı, küreklerin çekildiği yere daldı.

"Bekle!" Arkasından Amalie'sesi geldi ve Vaasa omzunda deri bir çantayla rıhtımdan aşağı koşan kadına döndü.

Vaasa'nın kalbi yerinden çıkacak gibi oldu. "Gelmeyeceğini sanıyordum." Ton'la ve Wrultho'dan tanıdığı herkesle yüzleşmek ona çok ağır gelmişti ve Vaasa'nın yalvarmalarına rağmen Amalie'nin geride kalma kararını anlamıştı.

Amalie onun önünde durdu, omuzlarını geriye çekti ve durdu. Derin bir nefes aldı. "Senin gücün benim gücüm, değil mi?"

Vaasa'nın yüzünde bir gülümseme belirdi. "Senin gücün benim gücümdür," dedi.

Isabel kollarını her iki cadının kollarına doladı, heyecandan içi kıpır kıpırdı. O kadar ki bu heyecanın bir kısmı Vaasa'nın içine sızdı. Isabel, Amalie ve Vaasa'yı rıhtım boyunca diğerlerinin beklediği yere doğru çekti. "Hadi senin şu meclisi gemiye alalım. Romana'yı yıllardır görmedim ve bana bir poker oyunu borçlu."

BÖLÜM

16

Altının her tonu tepelik ufuk boyunca şeritler halinde yükseliyordu. Settara'nın ışıltılı turkuaz suyu, devasa tuz gölünün ortasına doğru yelken açtıkça zümrüt yeşiline dönüşüyordu. Burada bir tepe, orada ezberlenmiş sivri bir kenar. Güneş batmaya başladığında, su kırmızı ve turuncu ışınları yansıtıyordu, renkler yüzeyde parıldıyor ve Vaasa'nın nefesini kesiyordu.

Reid de tıpkı Kosana ve Marc gibi günü askerlerle birlikte kürek çekerek geçirmiş, kürek çekerken terden sıırıslıklam olmuştu. Ana güvertenin hemen altında yer alan Vaasa, geminin bu kısmından kaçınmış, kaptanın kamarasının üzerindeki üst güvertede kalmayı tercih etmişti.

Vaasa, Esoti ve Mathjin'e aşağı inip onlara katılıp katılmayacağını sordu ve Mathjin başını salladı. "Bakın," dedi sıkıca kapattığı gözlerini yorgun bir ifadeyle silerek. "Seyahat etmek sıkıcıdır. Çoğu zaman yapacak bir şey yoktur; bu sizi tembel yapmaz."

Yavaşça başını sallayarak bir kez daha suya baktı ve kıyı şeridinin kenarlarını taradı. Daha sakın suları tercih ederek yaklaşmışlardı. Gölün bu kısmının kıyıya bu kadar yakınken bile bu kadar derin görünmesi Vaasa'yı şaşırtmıştı. Burada turuncu kayalar gökyüzüne ve gölün içine doğru uzanıyor, platolar yükselen yamaçları süslüyordu. Mireh'te alışkın olduğu yumuşak tepelerden farklıydı.

Isabel serin yolcu kamarasında Melisina, Romana, Suma ve Mariana ile hararetli bir poker oyununa dalmış, Amalie ise Vaasa'nın yanından ayrılmamıştı. Batmakta olan güneş hepsini altın sarısı ışık huzmeleriyle ıslatıyordu, öyle ki Amalie dayanabilmek için elini gözlerinin üzerine koymak zorunda kalıyordu.

Kıyıda bir hareket gözüne çarptı ve bankta öne doğru eğildi. Gözlerini kısarak, görüşü aşağı yukarı sallandı. Hiçbir şey yoktu. Hayal mi görmüştü?

Büyüsü sanki onun bilmediği bir şeyi biliyormuş gibi kollarından aşağı sızarak kıvrıldı ve yayıldı. Sanki sezgileri bir uyarı veriyordu.

Amalie doğrulup
oturdu. Panik
yükselmeye başladı.

Vaasa tam belindeki hançeri kınından çıkarırken, "Silahlarınızı çekin," diye bağırdı.

Aşağıdan sesler yükseldi.

Mathjin ayağa fırladı, küçük deri çantası kucağından düşüp güverteye çarptı. Esoti çoktan ayağa kalkmış, iki elinde parıldayan hançerlerle Vaasa'nın hemen yanında duruyordu.

Esoti döndü.

"Yere yat!" diye bağırarak Vaasa'nın üzerine atladı, kulağının yanından bir şey vızıldayarak geçerken ikisi de geminin güvertesine çarptı.

Orada, ahşap güverteyi delen sivri uçlu bir ok vardı.

Vaasa başını kaldırdı. Yaylalarda yaylarını çekmiş ve nişan almış askerler vardı.

Keskin, parıltılı oklar yağmur gibi yağmaya başlarken Mathjin sürünerek onu korumaya çalıştı.

İçgüdü Vaasa'nın damarlarına çarpıp kemiklerini kapladı, ellerinden siyah bir sis aktı. Esoti'yle birlikte güvertenin kenarına doğru süründü, Amalie de onlarla birlikte eğildi, oklar güvertede sıçradı.

Solunda, büyü hareket ettikçe tıslıyor, üst güvertenin üzerinde sis gibi geziniyordu. Kalbi çılgınca atıyordu. Gemi sallandı ve o da güçle savruldu, homurdanarak güvertenin kenarına çarptı.

Kendi gemilerinden oklar fırlamaya başladı, bedenler platolardan düşüp suya çarptı.

Yine de gemi güneşin yansımasını kesti ve Vaasa kendini dizlerinin üzerine çekti.

Bu sefer daha az ok üst güverteyi deldi ama bir tanesi Vaasa'nın bluzunun kabarık kollarını yırtmaya yetti. Yine de onu kesmedi ve kumaşı yırttı. "Ne oluyor lan?" diye bağırdı.

"Saldırı altındayız," diye hırladı Esoti. "Sizi korunaklı bir yere götürmeliyiz."

"Bir odaya girmeyeceğim."

Aşağıdan gelen sesler tekneyi tekrar salladı.

Tekneye bir şey çarptı ve Amalie kendini kaldırıp bordaya doğru eğildi.

Hemen kendini geri çekti. "Sudan biniyorlar," dedi sesi endişeyle kalınlaşarak.

Panik Vaasa'nın omurgasını dağladı. "Reid nerede?" diye sordu.

"Kosana'yla birlikte. Eminim kürek bankasındadırlar," dedi Esoti ama konuşma tarzındaki bir şey Vaasa'ya muhafızının o kadar da emin olmadığını söylüyordu. "İkinize de güvenli bir oda bulmalıyız."

"Esoti," dedi Vaasa ve hem cadı hem de savaşçı dönüp Vaasa'nın gözlerine baktı. "Sana söyledim. Bunu yapmayacağız."

Amalie'den güçlü bir baş sallama, ardından Esoti'den alçak sesle ve kızgın bir küfür.

Vaasa oturduğu yerden fırladı ve üst güverte Aoor'da süzülen büyüü yarıp geçti. Ayağa kalktığı gibi hızla koştu ve kendini aşağı attı, Esoti ve Amalie de peşinden koşuyordu.

Ana güverte kan ve oklarla kaplıydı ve gövdeye kapı yırtılmıştı. Her birinde en az dört adam bulunan küçük tekneler gemilerini çevreliyordu ve yanındaki bir denizci teknenin artık kayganlaşmış yüzeyinde kaydı. Vaasa tüm pruvayı taradı.

En az on asker ölmüştü ve Reid ile Kosana ortalıkta görünmüyordu.

Esoti Vaasa'yı geri çekti, tam o sırada geminin bordasına bir başka çınlama sesi çarptı. Kenarda metal bir pençe duruyordu ve askerlerinden biri onu serbest bırakmak için bağlı bir halatı şiddetle kesti.

Bir ok askerin omzuna saplandı ve asker haykırarak ipin kopmasıyla geriye doğru düştü. Amalie ileri atıldı.

Oklar tekrar yağmaya başladı.

Vaasa irkildi ve Amalie'nin bileğini tutarak onu kan püskürmesinden uzaklaştırdı. Hepsi üst güvertenin çıkıntısının altına eğildi, yaralı asker kenardan olabildiğince uzağa süründü. Güverteye inip kılıcını çekerken Mathjin için endişelenen Aeeting'di. Vaasa ellerinin hafifçe titrediğini fark etti ve bunun yaştan mı yoksa adrenalinden mi bilmiyordu. Esoti

onu kapıya doğru itti ve Kosana ile Reid'in yanına gitmesini emretti.

Geminin diğer tarafında, tanınık olmayan yeşil yelek ve siyah pantolon giymiş bir adam güverteye çıktı. Göğsündeki altın ve beyaz mühür Wrultho ile olan bağlantısını gösteriyordu.

"Biz Mireh'ten geliyoruz!" Esoti bağırdı.

Yine de Wrultho'lu adam kendini ileri attı. O ve Esoti, çelik çelikle çarpışırken keskin kılıçlarını çektiler. Fare iplerinden fırlayan oklar gemiye çıkmaya çalışan adamları delip geçti ve cesetler suya düştü.

"Çok hızlı geliyorlar," diye bağırdı Esoti askerin bağırsaklarını deşerken.

Vaasa kan sıçramasından kaçınmak için geriye sıçradı ve kaybolma içgüdüsünden kurtulmaya çalıştı. Onu da eğitmişlerdi; savaşabilirdi. Aoor'dan terk edilmiş bir hançer ve parmaklarının arasına sıkıştırdı. "Neden saldırıyorlar?" diye sordu.

Güvertenin diğer tarafından biri fırladı.

Vaasa, meclisini görünce rahatlayarak ürperebilirdi.

Pruva yeşillerle doldu, en az on iki düşman askeri kendilerini teknenin üzerine attı ve Esoti savaşa dalmadan önce kötü bir şeylere lanet okudu. Mariana kollarını kaldırırken uludu ve saran su boyunca siyahlık tıslamaya başladı. Amalie onun peşinden fırladı, büyüü bir askere doğru fırlatırken ellerini sis kapladı, Veragi gücünün boşluğu askerin gözlerini, ağzını ve burnunu çevreleyerek duyularını kesti.

Vaasa sıçradı, doku ve kemiğin çeliğe karşı direncini hissetti ve onu itti. Hançerini bir adamın karnından çıkararak onu Aoor'a doğru itti.

Oklardan biri yakınındaki bir Mirehan'ın koluna saplandı ve Mirehan güverteye çarparken çığlık attı.

Vaasa'nın Wrultho Kolordusu'nun ölümünden duyduğu pişmanlık bir anda oldu. Vaasa çatışmanın içine daldı, korku dilini kapladı ama büyüü onu ana güvertenin daha da derinlerine çekti. Amalie büyüü ustalıklı kullanırken

Vaasa işi bitirdi ve cesedini güverteye fırlattığı bir yabancıнын kahverengi gözlerinden hayatın çekilişini izledi. Asker üstüne asker savaşçılara yenik düştü.

ve cadılar. Gökyüzünden oklar yağarken Veragi büyüü Vaasa'nın karnında kükrer gibi oldu ve onu en adamın üzerine saldı.

Zihninde gördüğü tek şey Reid'di; siyah saçları ve batan güneşı utandıracak kadar altın rengi bakışları. Göğsü önce acı veren bir korkuyla, sonra da daha önce hiç tatmadığı bir öfkeyle burkuldu. Bu kendi paniğinin ona oynadığı bir oyun muydu, yoksa içgüdüleri ona bir şey mi söylemeye çalışıyordu?

Onu bulması gerekiyordu.

"Esoti-" dedi Vaasa ama tekne bir kez daha sallandı ve Vaasa dengesini kaybederek güverteye düştü, Esoti teknenin yan tarafına çarparak neredeyse tahtaları parçaladı.

Bir adam ona saldırdı, öfkeli mavi gözleri kan kırptıyordu.

Vaasa tepki veremeden bir bıçak havada savruldu ve adamın göğsüne saplandı. Kırmızı çiçek açarak gömleğinin yeşilini ıslattı. Adam geriye doğru tökezledi ve omuzlarındaki tüm gerginliği kaybetti, dizleri büküldü ve sihirle kaplanmış güvertede çatırdadı.

Vaasa döndüğünde, Marc'ı başka bir bıçağı hazır halde buldu.

Vaasa, iki asker daha ona gelmeye başlamadan önce rahat bir nefes almak için ancak bir an bulabildi. saran sise gözlerini diken askerler, sisin izini sürerek Vaasa'nın ellerine ulaştılar.

Öne doğru hamle yaptı ve yere düşmüş adamdan bıçağı aldı, sonra da ayağa fırladı. Vaasa'nın içine dolan korku midesinde bir ateş yaktı ve büyüü bir fareden kükreten bir orman kedisine dönüştü.

İlk adam yaklaşmaya cüret ettiğinde, vahşı bir hırıltıyla saldırdı. Bıçağı adamın karnına saplandı ve onu bıçağından iterek kendisine doğru eğilen bir sonraki adama doğru döndü. Siyah sis ellerini ve bıçağını kapladı, sihrin dalları derisinden yükselip adamın boynuna dolandı, sonra burnundan ve boğazından aşağı indi.

Havasını çaldıktan sonra gözlerindeki hayatın sönüşünü izledi. Büyü ağzından geri çıkarken, adam güverteye yığıldı. Romana'ya sessizce teşekkür etti.

Solundaki yeşiller içindeki adam bir adım geri çekildi ve *cadı* kelimesini tükürdü. Vaasa dondu kaldı.

Asteryan.

Asteryan dilinde söylemişti.

Savaşıkları Wrultho değil, kendi lanet imparatorluğuydu.

Romana'nın ona öğrettiği her şey kaslarına işledi ve dallarını tekrar serbest bıraktı, yok edici boşluğu yeşiller içindeki askerlerin başlarının etrafına yönlendirdi ve tıpkı Amalie'nin yaptığı gibi teknenin kayasıyla birlikte düşmelerine izin verdi. Onlar yere , Mirehanlar son darbeleri indirdi. İki asker onu önden ve arkadan korudu, böylece yeşillilerdeki dengeyi ve yaşamı kurutabildi. Saldırganlar teker teker güverteye çarparak hayatlarını kaybetti, bazıları kenardan çekilerek suya düşürüldü.

Daha fazla adam, hiç bitmeyen bir şelale gibi birbiri ardına güverteye döküldü.

Mirehan askerleri kalkanlarıyla ileri atılarak devasa bir duvar oluşturmaya ve işgalcileri engellemeye çalıştı.

Bir kalkanın bir ucu, duvarın üzerinden kaymaya çalışan bir Asteryan'a saplandı ve kanı Mirehan'ın siyah ve mor mührü üzerinde bir fiskeye gibi aktı.

Yine de gözüne çarpan şey onun hemen ötesindeydi - yeşil su boyunca şekil değiştiren siyah sisin canavarlığı.

Vaasa'nın anlamadığı bir dilde tıslayarak eğilip büküldü ve sonra derinliklerden yükseldi. Yele ve kuyruk oluştururken gölgeli yaratıktan su aktı, gölgeler kenarlardan tüylendi ve kalın gövdesine çarptı. Gölgelelden ve karanlıktan oluşan bir at, gözleri o kadar beyazdı ki, aydan güç alıyor gibiydi.

Ve teknenin diğer ucunda, kendi gözleri parlayan Melisina.

Hayalet at, üç yelkenli kadar büyük gövdesiyle suyun üzerinde süzölerek, kürek çekerek uzaklaşmaya çalışan saldırgan adam kümelerine çarptı. Suyun altına çekildiklerinde çığlıklar havayı deldi, hayatları Settara'nın derinliklerine ya da Veragi büyüsünün boşluğuna kurban gitti.

Bu cadıların güçlerini hayvan şeklinde çağırdıklarını görmüştü ama hiç bu kadar büyüğünü görmemişti.

Böyle bir şeyi yapabilecek miydi?

Kosana tam o sırada güvertenin en sol tarafından çıktı, dişlerini göstermiş, gözlerini tehlikeli bir heyecan kaplamıştı. Savaşçı güverteye yayılmış iki üzerine atladı, birinin kafasını kavradı ve onu kırmak için döndürdü

boynunu kırdı ve uzun saplı bıçağını diğerinin kasıklarına sapladı. Adamın delici ılığı bir Aash boyunca duyulabildi ve ardından kadın ona hırlayarak boğazını kesti.

Gözleri buluştu.

Vaasa dondu
kaldı.

"Ne? Seni öldüreceğimi mi sanıyorsun?" Kosana döndü ve bıçağını diğerinin göğsüne saplayarak doğrudan sigilini yırttı ve ardından onu Aoor'a doğru tekmeledi, böylece aralarındaki boşluğu kapatırken yakınından kan akabilirdi. "Kendine gel."

Şaşkınlık ve korku arasında kalan Vaasa bir eliyle bıçağını sıktı ve askerleri yarararak içeri girdi. "Asteryan dili konuşuyorlar."

Bir diğeri kalkan duvarının üzerinden tırmanmaya çalıştı ve Kosana'nın bıçağı tam gözlerinin arasındaki noktayı delip geçti. "Biliyorum." Koşarak hançerini kavradı ve adamın karnına bir tekme atarak teknenin yan tarafına düşmesini sağladı, bu sırada Amalie'nin büyü dalları birinin boğazına saplandı ve onun da geri çekilip düşmesine neden oldu. "Reid nerede?" Kosana sordu.

Vaasa'daki her şey düştü. "Ama o seninleydi."

"Kürek bankasından ayrıldı." Kosana durakladı, sonra taramaya devam etti, gözleri ata takıldı ve gözlerini kırıştırdı.

Vaasa düşünmedi, sadece koştu.

Vaasa en az üç adamın arasından güvertenin kenarından eğilerek yolcu bölümüne dalıp hemen merdivenleri tırmanırken Esoti arkasından ılık attı.

O tırmanırken dar koridoru karanlık kapladı ve Kosana'protesto arkasında yankılandı. "Seni öldürmeliydim!"

Savaş sesleri ana güverteden hâlâ duyulabiliyordu. Çelik. Vücutların çarpışması. ılıklar. Korkunç, çaresiz bir panik kapladı içini ve elleri titremeye başladı. Vaasa omzunun üzerinden seslendi, "Bana yardım et, sonra beni öldürebilirsin."

"Anlaştık."

Tekne o kadar sert sallandı ki duvara çarptı ve sonra bir basamakta kaydı. Kosana, Vaasa'nın ayağa kalkmasına yardım ederken küfretti ve bir kapıdan geçerek yolcu kamaralarının bulunduğu salona girdiler.

Kürek bankasından ayrılmış ve pruvaya ulaşamamış olsaydı, bu odalardan birinde olurdu.

Kosana da aynı sonuca varmış olmalıydı, çünkü boş bir oda bulduğu her seferinde fırtına gibi küfrederek kapıları çarparak açmaya başladı. Vaasa koridorun sonundaki, özel odalarına açılan kapıya doğru hızla ilerledi. Kapıyı hızla açtı.

Dört adam onun davetsiz girişi karşısında dönüp durdu. Köşede Mathjin kıpırdamadan yatıyordu, gümüşü sarı saçlarında küçük bir kan lekesi vardı. Vaasa'nın kalbi boğazına kadar yükseldi. Adamlardan biri, Vaasa'nın arkalarındaki sahneyi görebileceği kadar öne çıktı.

Reid gömleksizdi ve yatağın önünde diz çökmüş, bilekleri ayakucunun iki yanına iple bağlanmıştı. Omuzları geriye doğru çekilmiş ve gerilmişti ama teninde herhangi bir iz yoktu.

Henüz.

Vahşi, karanlık bakışlı, sırık gibi bir adam, elinde göz kırpan demir dişli bir tarakla sırttı.

Vaasa'nın nefesi kesildi.

O tanıdık mavi gözler. Ağzının yılan gibi dönüşü. O *silah*. Bu adamı tanıyordu. Bir Asteryan generali.

Ve birden Dominik'in mektubu, bir *hediyeden* bahsedışı zihninde dönmeye başladı.

Kosana odaya koşarken bir savaş çılgılığı attı. İçgüdüsel olarak Vaasa'dan büyü fişkırdı, ışıltılı karanlık adamların üzerinden geçerek Asteryan generalinin gözlerini ve boğazını sardı. Güç, öfkesiyle birlikte daralarak adamın nefes borusunu tıkadı ve tarağın Aoor'a çarpmasına neden oldu. Ağzı, bir çılgılık için açıldı.

Diğer adamlar saldırdı.

Biri Aoor'a doğru çekiştirirken, diğeri bileklerinden tutarak kollarını çekiştirdi. Kız zaptedilmeye karşı sertçe direndi ve onu yakalayan kişi ayağını yakalamaya çalıştı ama kız hemen adamın burnuna çarptı. Fıskıran kan bıyığını ve dudaklarını kapladı. Asteryan dilinde iğrenç bir çılgılık attı ve birincisini kadının karnına indirdi.

Vaasa acı içinde yukarı doğru sıçradı ama bileklerini tutan kişi kollarını kaldıramasın diye bastırdı. Nefes nefese kaldı ve tekmelediği adam

ayak bileklerini tuttu, pantolonuna kan damlıyordu. Wrultho'nun altın ve yeşil amblemi, tam kalbinin üzerinde, onunla alay ediyordu.

Onu öldürecekti.

Dişli bıçağını kaldırdı.

Reid'in korkunç kükremesini belli belirsiz duydu.

Ve sonra sivri uçlu bir oniks bıçak askerin boğazına saplandı.

Kan, bluzunu ve yüzünü kaplayacak şekilde fişkırdı ve adam lıkırdadı, gözlerindeki hayat sönerken vücudu hemen gevşedi. Bıçak geri kayd ve yeşiller içindeki adam yere düştüğünde Vaasa çaresizce kendi boğazını sıktı.

Kosana bıçağını Vaasa'nın bileklerini tutan adamın boynunda gezdirirken hırladı.

Adam geriye doğru düştü ve şahdamarı Aoor'un üzerine boşaldı.

Bir dakika.

Vaasa bir anlığına sarsıldı.

Onun önünde bir el belirdi. Kosana'nın.

Dünya yeniden hızlandı ve Vaasa elini komutaninkine götürerek ayağa kalkacak gücü buldu. Kosana hemen Vaasa'nın yüzündeki kanı sildi ve kendi süslü ceketini Vaasa'nın teninin üzerinde gezdirdi. "Teşekkür ederim," diye mırıldandı.

Döndüler ve Aoor'da kıvranan generalı gördüler. İki adım ötesinde kesik eli duruyordu. Kosana, Vaasa Aoor'dayken yapmış olması gereken işine güldü. Vaasa'nın karnındaki yılan çok daha sertleşti, eğlence tamamen uzaklaştı, daha önce hiç olmadığı bir şeye dönüştü ve büyüdü. Tanımadığı bir hayvana. Dişleri ve gözleri aya rakip olabilecek kadar beyazdı, tıpkı az önce Melisina'nın yarattığını gördüğü at gibi.

Onun adımlarıyla birlikte ilerledi. Yavaş.

Bir adım. İki.

Bu yaratığın gözlerinin beyazında acımasız bir kötülük yanıyordu. Kendi gözlerinde. Damarlarındaki buz dondu, büyüü bir kez daha serbest bırakırken dudakları kıvrıldı. Aoor'un üzerinde kayd. "Lütfen," diye Asteryan dilinde boğuldu. "Biz-" Tekrar boğuldu, cümlesini tamamlayamadı.

Büyüsü generalin boğazına saplandı. için ne olduklarını biliyordu. Bunun onu kurtaracağını düşünmesi gerçekten komikti.

Yanan ve parlak bir fikir . Vaasa'nın dudakları aralandı. Adam bilincini kaybedene kadar büyü'nün Aow'unu savurdu.

Kosana kılıcını kaldırdı ama Vaasa, "O bir general. Onu canlı istiyorsun."

Komutan kaşlarını kaldırdı ama Vaasa'yı şaşırtacak şekilde itiraz etmedi. İçindeki yaratık kayboldu ve Vaasa hemen yere yığıldı. Aoor'un üzerine düşüp bir ömür boyu uyuyacakmış gibi hissetmesine rağmen Reid'in yanında dizlerinin üzerine çöktü. Saçları dökülmüş, boynu ve göğsü terden sıırılsıklam olmuştu.

Bileğindeki iplere uzanırken içinden herhangi bir duygunun geçmesine izin vermedi. Diğer iplere benziyorlardı ama üzerinde siyah ipler vardı. karmaşık bir şekilde örülmüştür.

Onlara dokunduğu anda midesinde bir şeyler boşaldı. Sihir. Sanki yanmış gibi. Gitmişti. Lanet okudu ve elini geri çekti, sihir yeniden canlandı.

"Bunlar ne?" diye fısıldadı.

"Sihir," diye nefes aldı Reid. "Büyüyü köreltiyorlar." Vaasa hiçbir şey hissetmedi.

Her şeyi.

Hepsi birden.

Süreç boyunca nefesini tuttu. İçindeki sihir, sanki iç organlarının tamamı gibi hissedene kadar sefil bir şekilde tükendi. Yine de ipi kesmeye devam etti.

"Ne zamandır buradasın?" Kosana odanın diğer ucundan sordu, Ingers Mathjin'in boynunun kıvrımındaki nabzını ölçüyordu. Kosana keskin bir baş hareketiyle onayladı. Mathjin yaşıyordu.

"Daha yeni başlıyordu." Reid bir kolunu bırakıp göğsüne bastırırken nefesi kesildi, çenesi gıcırdayordu. "Mathjin'in peşinden fırladığını gördüm, ben de takip ettim."

Vaasa diğer ipe doğru ilerledi, hâlâ konuşamıyor ya da Reid'e bağladıkları şeyi algılayamıyordu. Sıkı dokunmuş malzemeyi kesti, gözlerini siyah ipliklere dikti. Teması sürdürdükçe parmakları dokununca hafifçe yanıyordu.

İpler yıprandı ve koptu ve Reid Aoor'a batarken tekrar soluk soluğa kaldı. Vaasa ellerini sallayarak kollarını .

Kosana'nın çizmeleri Vaasa'nın yanından yankılanarak geçti ve Reid'in önünde çömelip çenesini kavradı ve başını sağa sola hareket ettirerek onu inceledi. Görünüşe bakılırsa Reid'in tek olduğuna karar vermişti çünkü tam boyuna ulaştığında Reid'in Aoor'a doğru yığılmasına izin verdi. "Çok şanslısın *amina* koyayım." Sonra Vaasa'ya dönen Kosana başını eğdi. "İçgüdülerin doğruymuş. Anlaşmamızı geri alıyorum."

Vaasa sessizce başını salladı ve bunun Kosana'dan alabileceği en yakın iltifat olabileceğini fark etti.

Hepsi Aoor'un üzerine yığılmış adama döndü. Asteryan generali, hâlâ kanıyordu. Eğer onu canlı istiyorlarsa, yarasının derhal dağlanması gerekiyordu.

Parmak uçlarındaki yanıklara bir kez baktıktan sonra Dominik'in "hediyesinin" sadece başka bir uyarı olduğuna karar verdi.

"O bir general mi?" Kosana sordu.

"Adı Ignac Kozár," dedi Vaasa. "Babamın ailesinin hâlâ yaşayan birkaç üyesinden biri. O benim kuzenim."

BÖLÜM

17

Vaasa'nın yaptığı ilk şey derisindeki kanı yıkamak oldu.

Tekne pusudan kurtuldu. Gemide işe yaramayacak bir hasar yoktu ve Settara'yı sanki onu hiçbir şey gibi yarıp geçti. Kosana bir uçtan bir uca koşup saldırı hakkında toplayabildiği kadar bilgi toplarken, adamlar güvertedeki kanı temizliyordu.

Buldukları her ceset aynı yeleği giyyordu; üzerine Wrultho'nun arması ve renkleri dikilmişti. Görünüşe göre bu eski bir üniformaydı, yani Ignac ve adamları bunu başka bir savaştan almış olmalıydı.

Icruryalılar gibi dövüşmüyorlardı. Icruryalılar korkunç milisler olarak eğitilmişken, onlar kalıplara ve emirlere uyuyorlardı. Icruryalı güçlerin öngörülemez doğası onları bu kadar ölümcül yapan şeydi. Mirehanlar birkaç dakika içinde saldırganların ne yapmak istediklerini tespit etmiş ve kadırgaya zarar verme girişimlerini engellemeyi başarmışlardı. Meclis onları en ufak bir aksaklık olmadan platolardan çıkarabilirdi ve Melisina...

Hepsinin toplamından daha fazla can almıştı.

Vaasa'nın görmeye gittiği ilk kişi, babasının en küçük kardeşinin oğlu Ignac'tı.

Babası hayattayken kaleye sadece birkaç kez gelmeye cesaret edebilmişti; Kozár ismine sahip olmanın bir tehdit olduğunu bilecek kadar zekiydi. Kuşkusuz, kendi babasını yerin sokan şeyin de bu olduğunu biliyordu. Mekës'ten uzakta, onu tanıdığı sürece görevini yapmıştı.

Vaasa ona tek bir soru sordu: Reid'den ne istediği. Onu kimin gönderdiğini zaten biliyordu.

Ignac'ın tek yaptığı yalvarmaktı. Vaasa öne çıkıp o hain demir dişli tarağı yanağının yumuşak derisi boyunca kullanana kadar yalanlar döktü. Yine de gerçek cevaplar alamadı; ne ip hakkında ne de Ignac'ın sormak istediği sorular hakkında.

Ne Reid'e ne de kendi ölümünün amaç olup olmadığını sordu. Kir ve kana bulanmış olan Kosana tüm bu etkileşimi kaşlarını tembelce çatarak izledi. Dihrah ve Mirehan'ın adamları Wrultho güçlerinin bölgede olduğunu duymuşlardı ama bunun seçimle ilgili olduğunu varsaymışlardı.

Vaasa sonunda komutana Asteryalı generalden nasıl yararlanabileceğine dair fikrini söyledi ve sarışın kadın Una Sodality'sindeki fenerlerden biri gibi parladı.

Kosana yanıt olarak, "Siz zorlu bir müttefiksiniz," dedi.

Ignac'ı bağlı ve kanlar içinde bırakan iki kadın, generalin nezarethanesine doğru topallayarak ilerleyen Mathjin'in yanından geçerek, bunalmış durumdaki hücreye doğru ilerlediler. Mathjin yıpranmış olsa da, sıkıca bastırılmış ağzından kararlılık okunuyordu. Yanındaki iki muhafıza, işi bitene kadar kimsenin içeri girmesini engellemelerini emretti ve ardından kapıyı sert bir çarpmayla arkasından kapattı.

Kosana bir mahkûmdan diğerine geçerken Vaasa'nın yanından ayrılmadı. Hepsi Asteryan dilini konuşuyordu ve Mathjin hâlâ Ignac'la birlikteyken, Vaasa gemide onlarla iletişim kurabilen tek kişiydi. Bu yüzden ilkinin kendisi infaz etmişti; Icruryalıların onun sadakatinin nerede yattığına dair şüphelerini ortadan kaldırmak için. Vicdanının bir parçası onu bu eyleminden dolayı cezalandırdı ama bu adamların kendilerine fırsat verilmiş olsaydı onu bağışlamayacaklarını da çok iyi biliyordu.

Büyük ihtimalle bir hedef olduğunu.

Asteryalılar ona hiçbir yararlı bilgi vermediler. Çoğu büyüyle alay etti ya da ona *invoque* (cadı) ya da daha kötüsü *bonas* (hain) dedi. Bir tanesi durduğu yere tükürdü.

Mirehan hemen öne çıktı, bıçağını adamın boğazına dayadı ve dikkatini Vaasa'ya çevirerek bir emir bekledi. Çenesine küçük bir hareket yaptı ve Asteryan'ın hayatı sona erdi. Vaasa'nın dudaklarına bir sırıtış getirmemeliydi ama getirdi. Bu savaş sayesinde, Mirehan halkı arasında yüksek eşleri için güçlü bir seçim olarak kendini kabul ettirmişti.

Ayrılmak için döndüğünde, adamlardan biri "Ya general?" diye sordu.

Vaasa dudaklarını büzdü. Kosana'ya baktı ve bir kıkırdamayı paylaştılar. "Onu canlı bırak."

Kimse de sorgulamadı.

Tabii ki Esoti ve Amalie hariç, her ikisinin de Vaasa'nın gövdeye inme tercihiyle ilgili söyleyecekleri vardı. Marc ve Isabel, Vaasa'ya bir anlık fırsatı vermek için onları uzaklaştırdıktan sonra nihayet yumuşadılar.

Kendine iki dakika ayırarak Settara'nın üzerinde parıldayan yıldız ışığına baktı ve ellerini teknenin küpeştesine doladı. Reid tekti; bilinçli olarak bunun farkındaydı ama yine de içinde bir şiddet vardı. Bu yakından gördüğü ilk savaşı, bir parçası olduğu ilk savaşı.

Karnındaki yaratık tam olarak tanımlanamıyordu ama varlığı açıktı. Hâlâ tanıdık gelmeyen beyaz gözleri o anda olduğundan biraz daha az parlıyordu ama dişleri yine de sivrilmişti.

Ondan kaçınmak için bir neden yoktu. En azından iyi bir sebep yoktu.

Uzun bir nefes vererek arkasını döndü ve geminin gövdesine doğru eğildi.

Odalarına giden koridorda yürürken damarlarında adrenalin yükseliyor gibiydi. Vaasa kapıyı ittiğinde Reid'in yatağın üzerinde oturduğunu gördü, artık kan sıçramamıştı. Sadece belden aşağısını giymişti, kana bulanmış gömleği görünürde yoktu.

Tırnakları avucuna battı ve onu burada nasıl bulduğunu hatırlayınca göğsü yandı.

Reid başını kaldırdı ve kaşlarını çatı. "Sen iyi misin?"

Sessizce kapıyı arkasından tıklattı ve adamın önündeki boşluğa doğru ilerleyerek bileklerindeki soluk kırmızı çizgileri kendisi de inceledi. Avucunu avucunun içinde çevirdi ve geçici olarak dokundu.

"," dedi usulca. "Büyüm yok; onlar en iyi ihtimalle bir önlem." "

İçindeki yaratık volta atıyor, zihni gecenin her bir ayrıntısını gözden geçiriyor, gözleri nadiren bakma özgürlüğü tanıdığı dövmelere takılıyordu. Mürekkep sol göğüs kemiği boyunca ve köprücük kemiğinin altından geçerek kolunun üst kısmından dirseğine kadar iniyordu. Mirehan zırhının detaylı bir tasviri gibi görünüyordu, zırhlarının hatları hassasiyetle çizilmişti. Omzunun kıvrımında Mirehan mührü vardı: kurt. Geceleri Settara'da uluyanlarla aynıydı. Adını aldığı kurt. O kadar canlı, o kadar gerçek görünüyordu ki, gözlerini gezdirmekten kendini alamadı.

Teni onun dokunuşuyla çakıllandı.

Ona bakarak, sanki onu orada tutmak istiyormuş gibi elini kendi elinin üzerine kaydırđı. ", değil mi?"

Bunu nasıl söyleyeceğini bilmiyordu - kendini açıklayacak kelimeleri yoktu. Sahip olduğu tek şey, anlamadığı bir paniğin kalıntısı ve kendisinden başka hiç kimse için yaşamadığı bu içgüdüsel korkuydu.

Bu *soğukluk*.

Hiç düşünmeden o gövdenin içine dalmıştı - neredeyse ölümüne neden olacak bir çatışmanın içine. Pervasız ve aptalcaydı ve daha önce hiç kimse için yapmayacağını fark etti.

Ve bu düşünce onu kesinlikle dehşete düşürdü. Hissetmesi gereken şeyin tam tersiydi.

Onun bakışlarını tutarak sessiz kaldı.

", zaman konuşacağım." Yataktan kalktı ve küçük odalarının sürgülü şifonyerine doğru yürüyüp kocaman gömleklerinden birini çıkardı. Yüz hatlarında hiçbir acı belirtisi yoktu ve sadece küçük yaralar almış olması bile zamanlamasının bir kanıtıydı. Ona gömleğini uzattı. "Bunun sorumlusu Dominik, değil mi?"

Nefes alamıyordu. Ya da karşı çıkamıyordu.

Bu yüzden gözlerini kaçırdı ve çenesini sıkarak dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi ve gömleği aldı. Bir kol boyu uzunluğundaki tuvalet odasına doğru yürürken, kanlı bluzunu ve pantolonunu çıkarıp Reid'in gömleğini giyerken dirseklerini duvarlara çarpmamaya çalıştı.

Elbette ağabeyi bunu planlamıştı. Nasıl sonuçlanırsa sonuçlansın, kazanan o olacaktı; ya Vaasa'ya Icruria'ya olan sadakatini kanıtlaması için bir yol verecekti ya da tahtına yönelik tek tehdit ortadan kalkacaktı.

Yine de korktuğu şey kendisi değildi. Dominik'in onu yok etme arzusunu kabullenmişti.

Ama *Reid*?

Aylar önce ölse umurunda olmazdı ama şimdi tek şey buydu. Bunun ne kadar önemli olduğunu nihayet kendine itiraf etmek zorunda kalmıştı.

Özündeki büyü bir Aame'nin kaynayan közüne dönüştü, alçak ve tehditkârdı ve püskürmelerle atlıyordu. Buz gibi soğuğun ardından, bu

kızgın sıcaklık hoş karşılandı.

"Kürek bankasını neden terk ettin?" diye sordu odaya geri girerken.

Sessizlik.

Şimdi fildişi çarşafın altında oturan Reid, yatak başlığına yaslandı.

Dudaklarından hiçbir kelime dökülmedi; onun yerine, kızın 1. parmaklarını ve gergin omuzlarını inceledi.

Kendini oldukça rahat hissettiği yatağa yaklaşırken sesi keskinleşti. "Kürek bankasını *neden* terk ettiniz?"

Eğer kalsaydı, asla yakalanmazdı. O adamlar onu geçmemişti.

Ama aklına korkunç bir düşünce geldi - belki de şeyi çoktan buldukları için ihlal edilmemişti.

"Cevap ver bana."

Dudaklarını büzdü, omuz silkti. "Seni arıyordum."

"Bunu yapmamalıydın."

"Bunu asla yapmayacağım."

Çenesinin güçlü tutuşuna ve sabit bakışlarına bakılırsa, bu tartışmaya açık bir konu değildi. Ya da belki de feneri söndürüp onu karanlıkta öylece bırakması, kendi aptallığını kabul etmeye niyeti olmadığını gösteriyordu.

"Sen bir aptalsın," diye tersledi ve dönüp karanlıkta tökezlememeye çalışarak yatağın diğer tarafına geçti.

"Neden ben aptalım, Vahşi Olan?"

Vahşi Olan. Bunu söyleme şekli sinirlerini bozmuş, onu iliklerine kadar çileden çıkarmıştı. Alay ederek, sonunda onun bedeninin kaplamadığı yatağın bir kenarını bulmayı başardı. Oraya ve battaniyenin altına sürünerek, büyüünün yerleşmesi için yalvardı. Nefes alması için. İçini tırmalamayı bırakması için.

Olmadı. Bir zamanlar kendini acımasız ve kımıldamaz olarak görmesine rağmen, büyüü boğazını sıktı. Bacaklarını göğsüne doğru kıvrarak, midesindeki düşük düğümleri bastırmak için bir top oluşturdu.

Elleri titremeye başladı.

Reid'in bedeni onunkinin arkasına yaslanıp bir kolunu beline atarak ellerini kavrayınca içini bir sıcaklık kapladı. "*Nefes al*, Vahşi Olan." Diğer eli

kollarını ona sarmanın bir yolunu aradı. Çok sıkı bir topun içindeydi ve ondan uzaklaştı.

"Nefes *alıyorum*," diye hırladı.

"Yavaşça."

Küçük bir hayal kırıklığı iç çekişi dudaklarından döküldü. Adamın elleri kadının bileklerinde sıkılaştı.

"Bunu yapmak zorunda değilsin," diye tükürdü. "Zapt edilmeye ihtiyacım yok."

Bir an için dondu kaldı ve sonra çekiştirerek sırt üstü yatırdı, böylece yanına diz çökebildi, iri vücudu onunkinin üzerine eğildi, bir bacağı kalçalarının arasına kayd. Kadın kaskatı kesildi. Sonra kendini açılmaya zorladı. Karanlık de yıkıyordu ama gözleri alışmaya başlamıştı ve adamın ağzının öfkeli çizgisini görebiliyordu. Onu incelerken gözlerinin daraldığını ve saç tellerinin neredeyse onları örttüğünü görebiliyordu. "Eğer bir kavga çıkarmak istiyorsan, bunu yaparken bana bak."

"Bir dövüş seçmeyeceğim."

"Öylesin. Kendini kontrolden çıkmış hissettiğinde hep bir dövüş seçiyorsun."

Büyü içinde safra gibi yükseldi. Kavrayışını kaybetmeyecekti. Kaybetmeyecekti. Ama bu gücün bir çıkışa, damarlarında dolaşıp onu boş bırakacak bir yola ihtiyacı vardı.

Kahretsin. O haklıydı.

Çenesiyle onu tuttuğu yeri işaret etti; kolları bükülmüş, bilekleri neredeyse çenesine dayanmıştı. kilitlenmiş ellerinde büyüyen büyüye. "Neye ihtiyacın var?"

Böyle bir gözlemden duyduğu öfke utanç arasında gidip gelerek ışıksız odaya baktı. "Sadece bir saniyeye ihtiyacım var."

Kendine dönmesi gerekiyordu.

"O zaman bir saniye bekle," dedi, onu mengene gibi kavrayışını bırakmayı reddederek. Sanki büyüünün tehlikeli bir şekilde gevşemeye yakın olduğunu ve burada, bu gemide, gidebileceği hiçbir yer olmadığını biliyordu.

Gözlerini aralarındaki artan boşluğa daldırarak dişlerini sıktı ve kendini döngü boyunca çalıştırmaya çalıştı. Hissetmeye, kabullenmeye ve serbest bırakmaya.

Tek yaptığı hissetmektir.

Sihir coştu ve yükseldi. Nefesi kesildi. Hepsini serbest bırakmadan birazını nasıl serbest bırakacağını bilmiyordu.

"Acıyor." Gözleri sıkıca kapandı.

"Yapamıyorum." "Serbest kalmayı kontrol et. Yapabileceğini biliyorum."

Nefes verirken büyü hareket etmeye başladı. İlk önce parmaklarında hissetti, her iki elini de aralarındaki soğuk sisin içinde tüketti. Ondan küçük güç damlacıkları akmaya başladı. Kadın geri çekilmeye çalıştı ama adam onu azarlayarak bileklerini daha sert sıktı. Çok yakındı, çok fazla şey görüyordu. Panik, onun ne düşünebileceğini düşünerek göğsüne bastırdı. "Bunu görmeni istemiyorum."

Yine de Reid onun büyüünün tenini kapladığını görünce irkilmedi. Bunun yerine dudaklarını aşağı indirdi ve sisle kaplanmış parmak eklemlerinin üst kısmında gezdirdi. Kızın boynuna bir sıcaklık yayıldı ama dudakları aralandı.

"Bırak çıksın," diye ısrar etti, ağzı bileğinin yanından geçerken. "Yatağı siyaha çevir."

Yutkunmakta güçlük çekerken aynı anda içindeki engel de boşaldı. Aşağı doğru inişini sürdürdü, nefesi ön kolunda geziniyordu. Bir güç damlası daha bıraktı ve bu sefer onunla birlikte iç çekti. Fildişi çarşaf lar boyunca dans eden siyah sis, yastıkların üzerinden geçerek dizinin battaniyeye bastır dığı yere kadar indi.

Acı azalmaya başladı.

Kızın tenini ısırdı, kollarında şişlikler oluşurken alt dudağını sürükledi.

Sihirden biraz daha aktı ve o da onu kavrayarak, daha akmadan salınımını durdurdu. İşe yarıyordu.

"Güzel," diye övdü. "Biraz daha?" "Daha fazla," diye homurdandı.

Kadının bileklerini başının üzerine kaldırarak bir eliyle yastıkların içine doğru itti.

Sinirlerini bir farkındalık dalgası sardı ve içgüdüsel olarak ona doğru eğildi.

Kadının daveti üzerine ağzını ödünç aldığı gömleğin kadının göğsünü örttüğü yere indirdi. Durakladı. İçine çektiği buz gibi his göğüslerinin kabarmasına neden oldu ve dişlerini yeni kıvrımın üzerinde gezdirerek gömleğin kumaşını yaladı. Arzu kıvrıldı

kalçalarından aşağı. Başka bir iç çekişle, gücü tekrar dışarı bıraktı, midesindeki basınç azaldı.

Kadının örtülü göğsünün üzerinde gezindi ve bu kez onu ağzına götürüp emmek için durdu.

Büyünün yavaşça salınmasının yarattığı her mağara anında özlemle dolup taşıyordu ve bunu kontrol etmek öfke, üzüntü ya da korkudan daha kolaydı. Duyguları döndü ve onun diz çöktüğü yere doğru eğildi. Dokunduğu yere. Onun tenini kendi teninde hissetti, geniş göğsünün yakınlığını ve derin bir nefes aldığı anda bileklerinin onun tutuşuna karşı nasıl gerildiğini hissetti.

Nefes verirken onu tekrar dışarı doğru yönlendirdi, büyü çarşafı boyunca daha uzağa kayd.

Sesi yükselip tam onun üzerinde durdu. "Daha fazla mı?"

Gözlerini açtığında, adamın bakışlarının ayrılmış dudaklarının arasındaki boşluğu ölçtüğünü gördü.

"Daha fazla."

Eğildi ve kendi ağzıyla onun ağzını yakaladı, sanki sadece ona ait olduğundan emin olmak istermiş gibi sesi havadan çaldı. Dili hemen kızın dudaklarının arasına girdi ve kız onun karşısında eridi, ağzının içine girip onu tattıkça içindeki 1re daha da ısındı.

Dudaklarının dokunuşuyla büyü azaldı, sonra kaynayan bir tencereden çıkan buhar gibi yayıldı. Etraflarını sardı, kızgın bir yırtıcı kuştan Settara'nın yüzeyine karışırken siyah sis yatağı ve Aoor'u bir tıslamayla boğdu. Kadının iç organlarına çarparak, büyük bir sükûnete ya da muazzam fırtınalara yol açabiliyordu.

Adam kadının bileklerini serbest bıraktığında, kadının vücudu fırtınaları seçti.

Bir bant kopmuş gibi onu çılgınca öptü, elleri saçlarına kayd ve vücudu onunkine doğru kalktı. Adam ellerini kızın arkasına geçirip onu döndürmek için kullandığında, kız tüm dikkatini kaybetti.

Ona zarar verebilecek her şeyi unutmak istiyordu.

Sırtını yatak başlığına dayayıp, yatak boyunca uzanan karanlığı görmezden gelerek onu zarafetle hareket ettirdi. Kalçalarını kavrayarak bacaklarını iki yanına kayd ve onu sertçe kucağına yerleştirdi, ağzı sadece alaycı bir inişe başlamak için onunkinden ayrıldı. Dişleri boynunun kıvrımlarını sıyırdı ve

Diğer elini daha yukarı kaldırdı, parmakları gömleğinin alt kenarıyla oynuyordu. Elini kumaşın altından geçirdi ve parmakları çıplak kalçasını sıyırdı.

Adam dondu kaldı. Aynı anda onun sertleştiğini hissetti ve "Bunun altında bir şey giymiyorsun" dedi.

Hiç yapmadı. Vaasa nefes almaya başladı. Kalçalarını ona doğru eğmeye başladı. "Gömleklerimin altına *hiç* külot giyiyor musun?"

Yanağının içini ısırarak başını salladı.

Ağzını tekrar öpüp alt dudağını ısırırken boğazının arkasından kısık bir ses çıktı. "O bariyere tutundum Vaasa. Kendime onları bir kenara itip seni almanın uygunsuz olacağını söyledim."

Arzu omurgasından aşağı vurdu ve kucağına daha sert bastırdı, kendi kalçaları daha ileri götürmesi için ona yalvardı. Onun istediğini yapması için. Bu sözlere karşı hiçbir kararlılığı yoktu - onları Icrurian dilinde duymak sadece daha sıcak yaktı, sanki kulağı onun diline tıpkı dokunuşuna olduğu gibi eğildi.

"Tek ihtiyacım olan bir bahaneydi," diye fısıldadı. "Ve izin."

"Buldun mu?" diye sormaya cesaret etti.

Kavrayışı sıkılaştı. "Uyumana yardımcı olacağı için yapıyormuşum gibi davranabiliriz, bencil ve fedakâr olduğumu düşünebilirsin."

"Gerçek bu değil mi?"

"Hayır, gerçek bu değil." Parmakları bacağına doğru kıvrıldı, uyluklarının iç kısmına doğru kayd, tehlikeli bir şekilde onu istediği yere yaklaştı. Bir aşağı bir yukarı okşadı. "Gerçek şu ki tek düşünebildiğim, sen benden nefret ettiğini unutacak kadar sert boşalana kadar elimi bacaklarının arasında gezdirmek."

Vaasa onun dudaklarına karşı inledi ve kendini kaldırdı, böylece eli onu bekleyen ıslaklığa yaklaştı. "Özverili ve fedakâr davranıyorsun," diye ona güvence verdi.

"Güzel. Geriye sadece izin kalıyor, Vahşi Bir."

İşte yine o soru. Bu sefer hiç de silahsız değildi. "Lütfen," diye yalvardı onun ağzına.

Onu tekrar öptü, dili dudaklarını fırçaladı ve sonra Ingers daldı ve göbeğinden aşağı kayd.

Kadının nefesi kesildi ve adam bulduğu ıslaklık inledi, kadın onu öpmeye çalışırken parmakları ona karşı bir ritim tutturdu. Kontrolü elinde tutmaya çalıştı. Ama sonra saçlarının dibinde tuttuğu tutamağı bıraktı ve onu aşağı indirdi.

elini de bacaklarının arasına soktu. Kalçaları yükseldiğinde, adam iki 1ngers'ı onun içine kaydırđı. Zevk omurgasından aşığıya doğıru sarsıldı ve bir kez daha büyüü kendi üzerinde dönerek yeni bir şeye dönüştü. Daha önce hissettiğı bir şeye; beyaz gözlere ve keskin dişlere.

Ağız onunkine karşı açıldı, ellerini sürerken kalçaları aşığı yukarı sallanıyordu. Adam, kadının göbeğine daireler çizerek onu okşuyor, ne kadar derine indiğı ve oraya ne kadar hızlı ulaştığıyla ilgili ritmi onun belirlemesine izin veriyordu.

İçindeki büyü yükseldi ve sıkılaştı. Şimdiye kadar hissettiğı şeyden farklıydı. Kendini bu öngörülemez güce teslim etmeye cesaret edememişti, hele de o bu kadar yakinken. Ama artık gücü tanıyordu ve onun da kendisini tanıdığından emindi.

Kendini tanıyordu.

Ona zarar vermezdi.

Bu düşünce onu yukarı doğıru fırlattı. Kadının ağız adamınkine doğıru açıldı ve adam hızını korudu. Daha fazla zorlamaya ya da buldukları ritimle ilgili tek bir şeyi bile değıştirmeye cesaret edemedi. Sadece kadının ağızını yakaladı ve ayrık dudaklarından ve çıkardığı sesler yüzünden onu tamamen öpmeyi başaramamasından zevk aldı. , bastırılmış büyüünün sonuncusu, odadaki her türlü ışığı söndüren siyah bir dalga halinde içinden patladı. Onun istediğı kadar sert bir şekilde boşaldı, tüm vücudu dalgayla birlikte gerildi.

Reid onu öptü, kalçaları yavaşlayana kadar elleriyle ritmi korudu.

Karanlık her ikisini de yıkadı ve artık yatağın rengini bile ayırt edemiyordu. Siyah sis tüm odaya yayılmış, her yüzeyi kaplamış ve duvarlara tıslayarak çarpıyordu.

Ama artık büyüü umutsuzca içinde tutmuyordu. İçini tırmalamıyor ya da ileri geri dolaşmıyordu. Başını onun omzuna yasladı. Derin bir nefes aldı, kokusunun duyularına ulaşmasına izin verdi.

Tuz. Amber.

Büyü, sanki o da ay ışığını yansıtabiliyormuş gibi, suyun sakın Sesi'ne yerleşti.

"Bir çözüm bulduğumuza sevindim," diye fısıldadı Reid onun kalçalarını serbest bırakırken kulağına. Kafa karıştırıcı da bir açıklama ya da daha fazlasını istemedi. Bir yanı hâlâ umutsuzca 1re'deydi ve onunla birlikte Aames'e çıkmaya istekliydi. Ne kadar isterse istesin, istediğı her yapmak için.

Ama ayağa kalkmaktaki aceleciliği bu sözleri duymasına neden oldu.

Banyo odasına girdiğinde adamın sırtını gördüğünde göğsünde kırılganlık titreşti.

Kollarını kendi etrafında sararak her şeyi bastırdı. Büyüyü.

İstemeyi.

Hızla odaya geri döndü ve yatağa yerleşerek ona saygılı bir alan açtı. "Uyu Vahşi Çocuk. Buna ihtiyacın var."

Gözlerini sıkıca kapattı. Gerçek şu ki, aptal olan o değildi, kendisiydi.

Tüm mantığa rağmen, o da onu aramaya gitmişti.

Bunu nasıl kabul edebilir ki?

Hiçbir dil ona kendini açıklamak için ihtiyaç duyduğu kelimeleri vermemişti. Hiçbir dil, onun varlığında hissettiği özlemi ya da kendi güvencelerini geçersiz kılan kafa karışıklığını tam olarak ifade edemezdi. Ama en çok da insanların, tıpkı evler gibi, nasıl her zaman alınacağını anlatacak kelimeler yoktu.

Ve birinin canını acıtacak kadar yaklaşmasına nasıl izin vereceği konusunda hiçbir fikri yoktu. Belki de bu yüzden daha ileri gitmedi.

Belki o da nasıl yapacağını bilmiyordu.

BÖLÜM

18

Güneş doğduğunda, nefes alan Dihrah şehrinde karaya çıkmaya hazırlandılar. Vaasa kendini zorlukla ayakta tutabiliyordu. Yorgunluk davul gibi çalıyordu ve büyüğü yeniden huzursuz bir şekilde kıpırdandı. Hemen bir yılanı dönüşmedi, bunu dün gece kendisine verilen serbest bırakmaya bağlıyordu. Ama tam olarak uykuda da değildi. Derisinin hemen altında kaynıyordu.

Grubun geri kalanına katılmadan önce, generalle ilgili niyetlerini tartıştı. Daha önce aralarında geçenlere dair ne bir kelime ne de bir işaret vardı. Bu da suya çevirmesi gereken bir başka imkânsızlıktı. Söz konusu olan seçimden çok daha fazlasıydı: Dominik ve Icuria arasındaki kırılma denge, onun başının üzerinde -hepsinin başının üzerinde- asılı duran yıpranmış bir ipin üzerinde duruyordu.

Dihrah hatırladığı kadar güzeldi ama şimdi kalbinde daha önce yer bulamadığı bir huşu . Ona bakmak Vaasa'nın sihirli mekânlarının da hafızasında bir şeyleri canlandırdı. Gökkuşağı tonlarındaki devasa şehrin içinden düzinelerce su yolu geçiyor, Settara'nın zümrüt yeşili suları üzerinde kıvrımlı köprüler kuruluyordu. Kemerler ve demir parmaklıklar ufuk çizgisini süsleyen binaları süslüyordu. Ve Vaasa yakın mesafede Una Sodality'nin dev kulelerini gördü.

İnsan kalabalığı bekliyordu. Kümeler halinde rıhtıma ve Dihrah'ın Yüksek Tapınağı'na giden yol boyunca dizilmişlerdi. Gürültülü tezahüratları ve bağırışları suya kadar yankılandı, teknenin odalarını ve Vaasa'nın kulaklarını doldurdu. Tören kıyafetleri içindeki askerleri rıhtımda onarlı sıralar halinde devasa bir geçit töreni oluşturdu. Mirehan Kolordusu'nun kadın ve erkekleri, Kosana'nın önderliğinde, kılıçlarını çekmiş bir şekilde caddede yürüyorlardı.

Veragi cadılarının kötü şöhretli meclisi, Setar bilgeleri tarafından giyilen geniş ametist cüppeler içinde bir araya gelerek karaya çıktı. Rıhtıma vardıklarında

Dihrah'ın kadınlarının her biri büyü dallarını serbest bıraktı, sis patika boyunca süzüldü ve cüppelerinin alt kısımlarında gezindi.

Kalabalık bir nefes almış gibiydi.

Icruria'nın gözde ustabaşısı için böyle bir güç gösterisi.

Isabel ve Marc gururlu bakışlarını on yıl boyunca yönetilmesine yardım ettikleri her şeyin üzerinde gezdirerek ilerlediler ve sonra Marc avucunu açarak gövdedeki açıklığa doğru döndü.

Mireh'in Kurdu'na, yanındaki eşine.

Kalabalığın tezahüratları teknede yankılandı.

Reid gerçekten de başlı başına bir muhtar gibi görünüyordu. Aşağı baktığında mor örtülü omzu Vaasa'ninkine değdi. "Hazır mısın?"

Vaasa başını salladı.

"Beni seviyormuş gibi yap Vahşi Çocuk," diye mırıldandı ve kız da ona dirsek . Adam kahkahalarla sarsıldı ve elini kızın sırtının küçük kısmına koydu.

Sonra da Reid ve Mirehli Vaasalisa'ya kükreyen kalabalığın arasına daldılar.

Rıhtımın kenarında her bir yarışmacı ve eşleri, yanlarında danışmanlarıyla birlikte duruyordu. En son gelenler Reid ve Vaasa'ydı; son gün yaşadıkları olaylar göz önüne alındığında bu sürpriz olmadı. Vaasa ilk olarak, her biri kendi ustabaşlarıyla birlikte duran iki konsey üyesi Kenen ve Galen'i fark etti. Yine de tanıdık yüzleri bu kalabalıkta pek rahatlatıcı değildi. O meşum sabah ikisine de veda ettiğinden beri hiç değişmemiş olan Koen, muhtarın yanında duruyordu. İkisi grubun en cana yakınları gibi görünüyordu. Hazut'un ustabaşı kazanma şansları olduğuna inanmış gibi görünüyordu. Ama Vaasa'nın gözüne çarpan, meclis üyesi Hunt'ın eşlik ettiği Wrultho'lu Ton oldu.

Reid hemen gruba yaklaştı, her bir yarışmacı ve konsey üyesini selamlamak için başını eğdi ve Vaasa da aynısını yaptı. Teker teker gidip kendilerini tanıttılar. Mireh'in ustabaşı adımlarını hızlandırdı ve Koen öne çıktı, ikisi kucaklaştı ve her ikisinden de sıcaklık yayıldı.

Koen başını Vaasa'ya doğru eğerek, "Konsolos," dedi ve sonunda Reid'i bırakıp gruba baktı. "Sizi tekrar görmek ne güzel."

Onu Dihrah'ta bulduklarında ikisi neredeyse hiç konuşmamıştı. Koen belli ki evliliğinin bir oyun olduğunu biliyordu ama Mathjin ve Melisina gibi o da yüzden ona kızmamıştı. "Sen de," dedi Vaasa.

"Karısı için Veragi cadısı kazanan ustabaşı," dedi Dihrah'ın umber ustabaşının arkasından yaklaşan yabancı bir adam. Gözlerindeki altın ve kahverengi ışıltıları vurgulayan koyu teniyle açık ve cana yakın görünüyordu.

"Bana unvanımla hitap etmeye ne zaman başladın, Kier?" Reid dostça ve rahat bir kahkaha atarak sordu.

Kier. Icruria' *muhtarı* Kier gibi.

"Sizinle tanışmak bir onur," dedi Vaasa başını ağır bir şekilde eğerek. Kier sırtarak eğildi ve yarışmacılara yer açtı. Hızla Hazut'tan gelen rakiplerini selamladılar ve Vaasa'nın kalbi çarpmaya başladı.

Yaklaştıklarında, önüne çıkan herkesi devirebilecekmiş gibi görünen geniş omuzlarıyla devasa bir adam öne doğru yürüdü. Rıhtım onun ayak sesleriyle sarsıldı. Icruria'nın dişli işaretlerindeki mürekkep yüzünün yan tarafına ve tıraşlı kafa derisine tırmanıyordu.

Wrultho'nun Ton'u. Wrultho'nun şu anki ustabaşısı.

Reid'e bakma zahmetine katlanmadan, güneşle yarışacak kadar turuncu gözlerini sertçe Vaasa'nın üzerine dikti. Isabel aniden yana kayarak bir elini kaldırdı ve koruyucu bir şekilde kolunun üzerine koydu. Marc ağırlığını Isabel'in yanına kaydırды ama tek kelime etmedi; Reid'e bu kadarını planladığını söylemişti ve Reid'in Marc'ın kontrolü elinde tutuyormuş gibi davranmasına izin verirse zayıf görüneceğini bilmesini sağlıyordu.

Ton'un arkasında başka bir adam onları karşılamak için yürüyordu ve kız bunun mümkün olduğunu düşünmese de adam Ton'dan bile daha az arkadaş canlısı görünüyordu. Arkalarında beliren devasa tekneye bakan adam sırtını dikleştirdi.

Wrultho'nun Avı, hüküm süren konsey üyesi.

Reid, bu rıhtıma adım atmadan önce bu adam hakkında bilmesi gereken her şeyi, Hunt'ın Vaasa'nın yıllar önce pazarlık yaptığı danışmanla olan yakın ilişkisinden başlayarak ona doğru bir şekilde anlatmıştı. Şanslarına, söz konusu kadın onları bekliyor gibi görünmüyordu.

Hunt'ın ustabaşılık dönemi, muhtarlık oylamasını kaybedip meclis üyesi olmasıyla sona ermiş ve Ton kısa bir süre sonra efsanevi bir beceri gösterisiyle onun yerini almıştı

ve güç. Mireh, ustabaşını halkın oy kullandığı çeşitli bir güç turnuvasıyla seçerken, Wrultho'nun liderlerini seçmek için çok daha basit bir yolu vardı.

Ölümüne bir mücadele.

Ton zaferini ilan etmişti ve Vaasa onun devasa bedenine ve solgun bakışlarına yukarıdan aşağıya bakarken nedenini anladı. Mireh muhtarlık döneminde iki kez ustabaşı seçmesine rağmen, Wrultho seçmemişti. Ton, Hunt konsey üyesi olduğundan beri görev yapıyordu, bu da onun da görev süresinin dolmak üzere olduğu anlamına geliyordu. Reid'in Ton'un Asterya ile yaptığı anlaşmayı bozduğu gerçeğini bilmediği düşünülürse, Hunt'ın Wrultho ile geçmiş hakkında ne bilip bilmediği hepsi için bir muammaydı.

Hunt yanında belirttiğinde Ton'un gözlerindeki öfke , sanki Ton Vaasa'yla olan geçmişini, memnun etmek için yanıp tutuştuğu adamın önüne atamayacağını biliyordu.

"Sizi Mireh'li Vaasalisa ile tanıştırmalı mıyım?" Reid sanki adamın bakışlarından damlayan nefreti hissedememiş gibi konuştu.

Yine kadının adı adamınkine eklenmişti. Artık Mireh'e bağlıydı; artık bir Kozár değildi. Ton'un dudağının kenarı kıvrıldı. "Senin hakkında çok şey duydum,

Mireh'li Vaasalisa."

Vaasa'nın bu durumla oynayabileceği pek çok yol vardı; gemiye çıkmadan önce birkaçını düşünmüştü. Hunt'ın oyuna ihtiyaçları olmasa da, Ton'la başarılı bir pazarlık yapmadan Dominik'i alt etmenin bir yolu yoktu. Bu yüzden Vaasa ona tanıdık gelen tek yolu seçti: bir plan. Sırıtarak, "Benden hoşlanmayabilirsiniz ama bahse girerim ki zamanımızın sonunda hoşlanacaksınız," dedi.

Ton kaşlarını çatarak Reid'e baktı; Reid onun cüretkârlığı karşısında küçük bir kahkaha atıp omuz silkti.

"Ellerin dolu," dedi Hunt.

"Sadece bana izin verdiği zaman," diye karşılık verdi

Reid yumuşak bir sesle. Vaasa'yı çok şaşırtan bir şekilde Hunt sırttı.

Vaasa kendi eğlencesiyle ve vücuduna sıcaklıkla savaştı. Tüm bu gösteriş, şu ana kadar Icruryalılar arasında gördüğü en az gerçekçi şeydi, ama Reid'in yorumu... şey, bu gerçekten başka bir şey değildi. "Bahsimi kabul eder misin, Ton of Wrultho?"

Wrultho'nun ustabaşısı kadının açık sözlülüğü karşısında burnunu kırıştırdı ve "Sadede gel ya da vaktimi boşa harcama" dedi.

Görünüşe göre, bu bir hayırdı. "Son şansın," .

Ton'un kulaklarından buhar çıkabilirdi. Özellikle de Hunt tüm bunların nasıl sonuçlanacağıyla gerçekten ilgileniyormuş gibi arkasına yaslandığında ve diğer konsey üyeleri ve ustabaşılar dikkat kesilmeye başladığında. "Sanırım ulusumuz Asteryalılarla oyun oynamamayı öğrendi," dedi Ton alaycı bir ifadeyle.

Ton'un Asterya'ya olan nefreti pek çok açıdan haklı olsa da, öfkesi Hunt'ın neyi bilip bilmediği konusunda yeni bir fikir vermiyordu. Mathjin onu bu hafta pek çok insanın kendisine göstereceği nefret konusunda uyarmıştı. "İzninizle, ilişkimizin ileriye taşınması konusundaki samimi umutlarımı ifade etmek istiyorum."

Sonra Ton, kapıları inleyerek bir kez daha açılan tekneye baktı.

Tüm kalabalık sustu.

Çelik halkalar tahtaya çarparken zincirlerin tıkırtısı rıhtımı inletti.

Geçitten aşağıya çekilen Asterya'lı generaldi, korkunç gözleri sert güneş ışığında kısılmıştı.

Rıhtımdaki kalabalığın hepsi bir anda nefes aldı, gözleri Reid ve Vaasa ile Esoti'nin sertçe uzun zincirlerden başka bir şey görmüyordu. Ignac onu bıraktığı zamankinden daha kötü, daha kanlı görünüyordu ve Mathjin'in ona ne yaptığını sessizce merak etti.

General dizlerinin üzerine çöktü.

Esoti zincirleri doğrudan Reid'in eline verdi.

"General Ignac Kozár'la resmi olarak tanışıp tanışmadığınızdan emin değilim ama Settara'da Wrultho'nun mührünü taşıırken ona rastladık," dedi Vaasa diğer yarışmacıların ve konsey üyelerinin duyabileceği kadar yüksek sesle. "O ve onun Asteryan lejyonu gemimize saldırdı. *Sizin* üniformalarınızı giymiş adamlar saldırgan bir şekilde gemimize bindiklerinde ne kadar şaşırdığınızı tahmin edebilirsiniz."

Ton'un sert dudakları aralandı, gözleri onunla general arasında gidip geldi. Öfke zaten sert olan yüz hatlarını kapladı ve şakağındaki damar zonkladı. "O üniformalar *çalınmış* olmalı. Adamlarım size asla saldırmazdı."

Hunt dimdik ayağa kalktı.

"Elbette," diye karıştı Reid. "Asteryalılar onları almış olmalı. Küstahlıklarının bedelini ödediler."

Vaasa Ton'a en sakar gülümsemesini verdi. "General Kozár dışında hepsi öldü artık. Onu bir hediye olarak kabul edin."

Wrultho' Hunt büyük bir zevkle dudaklarını büktü ve şimdi ona tahmin daha büyük bir şaşkınlıkla bakıyordu.

Hazut'lu meclis üyesi "Bu adamın sizinle bir akrabalığı yok mu?" diye sordu. Adam gözlerine inanamıyormuş gibi bakıyordu ve kadın adamın bu fırsattan yararlandığını hemen anladı.

"Bu adam kocama ve gemime saldırdı." Vaasa önce Reid'e, sonra tekrar konsey üyesine baktı. "Herhangi bir ilişki orada, suyun içinde bırakıldı."

Galen ve Kenen birbirlerine fısıldadı, her ikisi de manzara karşısında gözlerini kocaman açmıştı. Ve Vaasa gösterinin tam da istedikleri şeyi yaptığını biliyordu.

Hunt memnuniyetle homurdandı, mürekkepli başını eğerek onu bir aşağı bir yukarı süzdü. "Halefimin senin bahsini kabul etmemesi iyi bir şey, Mirehli Vaasalisa."

Reid 1.sini sıktı. "Karıma karşı bahse girenlerin genellikle pişmanlık duyduklarını çabuk öğrendim."

Ton homurdandı, yorumu duyan tüm yarışmacı grubuna bakmamaya çalışıyordu. Yine de Hunt kaşlarını kaldırarak halefi ile Mireh'in son derece kendinden emin ustabaşısı arasında iki kralı izler gibi baktı.

Reid çenesini kaldırdı ve diğer elini Vaasa'nın omzunun üzerinden geçirerek sözlerinin tümünü Ton'a yöneltti. "Bu olaylar ışığında, hangi tarafta olmak istediğine karar bir toplantı talep etmek istiyorum: bizim tarafımı yoksa kaybeden tarafta mı?"

Hunt'ın hoşnut gülümsemesi tehditle birlikte seğirdi ama küçük bir mırıltı çıkarmasıyla ilgili bir şey Vaasa'ya ikisine de itiraf etmek istediğinden daha fazla saygı duyabileceğini söyledi.

"O zaman içeri girelim," dedi Ton, zorlukla gizlenmiş . "Böyle şeyleri şimdi tartışabiliriz."

Hunt, Ton'un otoritesini derinden sarsan bir emir tonuyla, "Bu gece hiçbir toplantı yapılmayacağını varsayabiliriz," dedi. Şiddet

ağzının büyüyen kıvrımında parıldadı. "Bunun yerine, bu hediyeyle ne yapacağımıza sen ve ben karar vereceğiz. Mührümüzü kendi çıkarı için kullanmak büyük bir suçtur ve bunun bedelini ödeyecektir."

Ton tereddüt etti ve Vaasa sözlerinin ardındaki anlama neredeyse gülecekti. Böylesine doğrudan bir emir vermek, özellikle de on yıl süren bir önseziyi tamamlamasına sadece günler kalmış, en azından konsey üyeliğine yükselecek adama...

Reid adamın yüceltilmesini ne kadar isterse istesin, Mireh'li Marc Reid'le bu şekilde konuşmaya asla cesaret edemezdi.

Hunt bir cevap beklemeden karısına döndü, çünkü zaten bir cevabı vardı. Vaasa zincirleri Hunt'ın onları alması için gönderdiği muhafızın ellerine işaretle bıraktı. Ignac, Hunt'ın Ton'un adamlarına onu götürmeleri için sessizce talimat verdiği yere sürüklenirken zincirler bir kez daha şingırdadı. Ton kaşlarını çatarak konsey üyesinin peşinden gitti ve Vaasa Hunt'ın halefine ne kadar güvendiğini merak etti. Adamın kucağına ne kadar sorumluluk yüklenebileceğine inanıyordu.

Wrultho'nun Hazut'a ne kadar yakın olduğu göz önüne alındığında, bu kesinlikle oynayabileceği bir dinamikti.

Yarışmacılar ve meclis üyeleri çığlık atan kalabalığın arasına karıştı.

Dışarı çıktıklarında, Isabel nefesinin altında mırıldandı, "Hunt'ın fino köpeği. Otur, kal."

Reid'in kahkahası dolanıyordu.

Kendine rağmen Vaasa sırtıttı. Küçük gruplarına bakarak, "Bakalım mu?" diye fısıldadı.

Her rağmen, Mirehli Marc bir kahkaha attı ve ardından hızla toparladı. "Gidip bir seçim , olur mu?"

Dihrah'ın Yüksek Tapınağı'na girdiklerinde, tonozlu tavanda hareket eden büyük fanların ittiği serin havayla karşılaştılar. Vaasa'nın açısından keskin görünen alevli kenarlar hep birlikte ileri geri hareket ediyordu. Hemen onun gelen diğer on beş Veragi cadısı, büyük girişleri ve kalabalığın beklentiyle nasıl sallandığı hakkında mırıldanıyordu.

Koen onları hemen ana odada buldu, metal gözlükleri gözlerinin çikolatasını vurguluyordu ve onları gördüğünde yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi. Koen'in gözleri küçük mecliste dolaştı, her birini garip bir aşinalıkla selamladı, ta ki delici bakışları Vaasa'nın diğer tarafındaki Amalie'ye yerleşene kadar. Başını yana eğdi. "Tanıştığımızı sanmıyorum."

Amalie bir an donakalır gibi oldu ama sonra, "Ben de öyle olduğunu sanmıyorum," dedi.

Koen'in arkasından Reid kaşlarını kaldırdı.

"Dihrah'lı Koen," diye tanıttı kendini diğer ustabaşı başını eğerek.

"Amalie McCray." Kahverengi saçlı cadı ayaklarını biraz kaydırды.

"Melisina!" diye seslendi başka bir ses, uzun boylu, zayıf bir adam elinde Bir dansçının zarafeti, uzun uzuvları onu dünyanın geri kalanının ötesine ve kadının bekleyen kollarına doğru taşır.

"Elijah," diye selamladı Melisina onu, mor cüppesi etrafında dönüyordu. Vaasa onun Icruria'nın yüksek eşi olduğunu hemen anladı. "Gelinimle tanışmalısın."

"Bir Veragi cadısı daha, seni sinsi kadın!" dedi ona. "Sanki soyunun daha fazla büyüye ihtiyacı varmış gibi."

Icruria'lı Elijah Vaasa'yı selamlamak için döndü, mısır çiçeği mavisi gözleri Vaasa'nın üzerinde bir aşağı bir yukarı gezindi. "Oh, onaylıyorum!" diye haykırdı ve onun ön kolunu kavramak için öne doğru bir adım attı.

Reid onun yanına dönüp sırtına güven verici bir el koyarken Vaasa, "Tanıştığımıza oldum Yüce Eş," dedi.

"Elijah," diye düzeltti. "Sadece Elijah. Kaçınılmaz olarak benim işimi aldığında sana Vaasalisa diyeceğim."

Reid onaylarcasına güldü ama Vaasa midesindeki kasılmaya rağmen gülümsedi. "Aslında bana Vaasa diyeceksin. Bütün arkadaşlarım beni böyle çağırır."

Elijah elini göğsüne vururken ağzı açık kaldı. "Oh, Reid, çok tatlı dilli biri, tamam mı?"

"En pürüzsüz olanı," dedi göz kırparak, dudaklarını başının yan tarafına doğru bastırmadan önce.

"Bir saatiniz var," dedi Kier onlara, gözleri Romana ve Mariana'yı takip ederek. "Bu yıl gizlice okul derneğine gitmeyi düşünmeyin."

Romana ona, "Küçük unvanının bize patronluk taslayabileceğin anlamına sanma," diye hatırlattı.

Vaasa, *küçük* unvanının Icruria'nın muhtarı olduğunu düşünerek güldü.

Kier gözlerini devirerek gülümsemeye çalıştı. "İyi şanslar Reid. Belki de sonunda onlarla pazarlık yapabileceksin."

Kier kalabalık ana salona geri dönerken Mariana "Pek olası değil," dedi.

Başını sallayan Vaasa o bir saati kamaralarına kaçarak geçirdi ve Amalie tezgahın üzerine oturmuş, bacaklarını sarkıtmış, gözlerine ve dudaklarına makyaj malzemeleri sürüyordu. Reid, Koen'i verandada yakaladı ve Inestlerini giyerek dördü birlikte geleneksel ilk akşam yemeğine indiler.

Konsey üyeleri Vaasa'nın her hareketini not alarak tüm akşam yemeğini kendini beğenmiş bir şekilde izlediler. Wrultho'lu Hunt, daha önce yaptığı hareketten sonra Vaasa'ya açıkça güvenmiyordu. Sık sık eğilip sarışın arkadaşı Hazut'lu konsey üyesine fısıldıyordu. Ancak Hunt yine de masanın üzerine eğilmek zorunda kalan halefinden daha görünmeyi başarıyordu. Ton of Wrultho, Vaasa'nın hemen sağındaki koltuğa kimin oturduğunu görünce gözleri fal taşı gibi açıldı.

Amalie.

Vaasa'daki büyü gürlledi.

Her şeye rağmen, Reid'in yaptığı şakalara gülerek ve Koen konuştuğunda genişçe gülümseyerek rahatça yemek yediler. Amalie'nin yanındaki yeri almıştı, bu da Vaasa'nın dudaklarına bir gülümseme getirdi, ancak o kendi işine bakıyordu.

Kalabalık oda, bir dans etrafına dizilmiş masa üstüne masalarla doluydu. Kenarlarda sıralanan iki büyük dikdörtgen masanın üzerine yiyecekler yığılmıştı. Una meclisi tarafından yakılan fenerler, tıpkı kütüphanede olduğu gibi tavandan farklı seviyelerde sarkıtılmıştı ve soluk altın renginde parıldıyorlardı. Vaasa'nın çoğunu tanımadığı insanlar içeri doluşmuştu. Yine de yemeğini yedi ve mümkün olduğunca sohbete katıldı.

Hazut'lu Brom masalarının önünden geçerken Reid'e ve ona başıyla selam verdi, bir yandan da kuşkusuz çok güzel olan karısını odanın içinde gezdirdi. İkisi de gerçek birer yarışmacı gibi görünüyordu. Elbisesi omuzlarından zarifçe düşüyor ve arkasında küçük bir kuyruk oluşturunuyordu. Tamamen yeşile bürünmüş olan kadın, Vaasa'nın

yüksek bir eşin yapabileceğini düşündü. Kıvrak gövdesi ve uzun bacaklarıyla kadın, omzunun üzerinden zarifçe birine bakıp gülümsedi.

Hayatı boyunca bunun için çalışmış olmalıydı. Amalie kıkırdadı ve Vaasa ona dirsek attı.

Dans başladı, Ton kabul edilebilir olandan ya da olması gerekenden daha fazla ballı bal likörü içti ve Vaasa Reid'le dans etmek için acele etti. Reid'in verdiği dersler sayesinde bu adımlar ona daha az yabancıydı. Ama Reid her bir dansı bir aktör zarafetiyle öğrenirken, Vaasa ilk bahaneyle Reid'in kollarından kurtulup kendini daha fazla utandırmamak için çemberin kenarına kaydı.

Ya da kendini daha az Icrurian göstermek için.

Amalie onun yanından ayrılmadı, kalabalığın yabancılığı onun tek gerçek kurtarıcısıydı. Ama tam o sırada Koen ona elini uzattı. Amalie elini tuttu ve Koen onunla birlikte Aoor'da dans ederken etraflarındaki pek çok kişinin dikkatini çekti.

Vaasa'yı tek başına bulan Melisina, onu her büyük cadılar meclisi hakkında eğitime fırsatını yakaladı. Odanın her yerinde, her bir sodalitede ikamet eden ve hepsi de kendisinininkinden farklı büyülere sahip olan cadılar vardı. Bazıları metali manipüle edebiliyor, bazıları suyu, bazıları da şifacıydı. Kanları cinsiyete bakılmaksızın her çocuğa geçebilse de, her cadılar meclisi Veragi'yle aynı sorundan muzdaripti: her soydan aynı anda sadece bir cadı yaşıyordu. Ancak Veragi'nin aksine, güçleri eğitimsiz üyelerini öldürecek kadar ezici değildi. Yine de çoğu , içine kapalı ve ketumdu. Amalie'nin l'leşmeyi hayal ettiği meselenin bu olduğunu düşünüyordu; birlikte çalışırlarsa neler yapabileceklerini bir hayal edin.

Melisina, Vaasa'nın aylar önce aradığı meclisi, Una'nın meclisini işaret etti. Cadı meclisinin tören cüppelerini giymiş olan kalabalık cadı topluluğunun yüzlerini taradı.

Vaasa'nın kalbi .

Elinde kadehi ve yüzünde gülümsemesiyle Brielle oradaydı. Genç kadın, onun arkadaşlığını kabul eden tek kişi olmuştu.

Una Sodality ve Vaasa bundan kaçınmıştı.

Yardıma ihtiyacım yok, Brielle.

Utanç ve pişmanlık da ortaya çıktı. O zamanlar hayatta kalmanın tek yolunun yalnız kalmak olduğunu düşünmekle hata etmişti. Yalnız olmak ölmek için en emin yoldu.

Vaasa şarap kadehini kavradı ve gözlerini kaçırdı.

"Nerede bana söyleyen oydu," dedi Melisina sessizce, hâlâ onun yanındaydı. "Ben de Reid'e söyledim."

Dünya ayaklarının altından kayabilirdi. Adamın onu nasıl bulduğunu hiç anlayamamıştı. Kütüphanenin tam olarak neresinde olduğunu nasıl bildiğini.

Vaasa etrafındakilerin dönmesine, Amalie'ye, Kosana'ya, Esoti'ye ve aniden duyabildiği kalp atışlarıyla dolu odaya odaklanmaya çalıştı. çalıştı. Bu şehirde geçirdiği zamanın anılarıyla düşüncelerinin kontrolden izin vermemeye çalıştı.

Her an yeniden yalnız kalabileceği düşüncesi onu dehşete .

Vaasa arkasını döndüğünde Reid'i karşısında buldu, dudaklarında ukala bir eğlence vardı. Reid Vaasa'ya doğru adım attı, Reid'in kokusu Vaasa'nın duyularını sarmış ve gözlerini Brielle'den ayırmasına neden olmuştu. Tuz. Kehribar. Başını kaldırıp adama baktığında, adamın çoktan kendisini incelediğini gördü.

"Kadeh kaldıralım mı?" diye sordu, insanlar ikisini izleyip bir sonraki reislerinin ve yüksek eşlerinin kim olabileceğini değerlendirirken kurt gibi sırtarak. Sesi bir hükümdarın tüm güvencesiyle gür çıkan Reid, "Bu kıtanın geçmiş en parlak baş eşlerinden biri olacak karıma," dedi.

Seçimin tam ortasında yapmak için oldukça cesur bir açıklama.

Ama Elijah yüksek sesle onaylayarak bardağını kaldırdığında, oda gürültüyle çalkalandı.

Ton ikisini de izledi, Hunt da öyle. Brom da karısıyla birlikte.

Vaasa'nın dudakları sadece kendisinin ve Reid'in gerçek olmadığını bileceği bir gülümsemeye dönüştü. Tamamen dağılmış gibi davranarak kadehi Reid'in elinden aldı ve büyük bir yudum alarak etraflarında toplanan insanların şerefine kadeh kaldırdı. "Icruria'ya!"

Hepsi kendi kadehlerini kaldırarak alkışladı ve güldü. Mireh'li Reid ve onun coşkulu Asteryan gelini için tezahürat yaptılar.

Yapması gereken bir iş vardı. Kuşkusuz daha sonra bunun için dava açacak olsa da, büyüü ve göğsündeki korkunç sıkışmayı bastırdı. Herkesin onu suçladığı gibi bir bukalemun oldu, çevresine uyum sağladı ve ne olması gerekiyorsa o oldu.

Tüm dünya izliyordu, bu yüzden Vaasa ellerini Reid'in göğsüne bastırdı.
Kırpiklerinin arasından yukarı bakarken çivit rengi gözleri onunkilerle buluştu
ve eğer daha iyisini , onun orada yakalandığına yemin edebilirdi.
O da fısıldadı, "Benimle aşıklar gibi dans et."
Çenesi seğirdi ve Mireh'li Reid ondan bunu ister istemez yerine getirdi.

OceanofPDF.com

BÖLÜM

19

Uykusuz geçen bir gecenin ve politik duruşlarla dolu bir sabahın ardından, Vaasa kulaklarının arkasını kaşıdığında büyük bir zevkle böğüren gergedanların sırtında şehirde ilerlediler. Öğleden sonra ışığında, postlarının grisi beklediğinden daha açıktı. İnsanlar yüksek sesle konuşarak sokakları dolduruyordu. Seçim telaşı her patikanın üzerine toz gibi çökmüştü, insanlar bir yerden bir yere hareket ediyor, bazıları yarışmacıları görmek için acele etmeye çalışıyor, Dihrah kolezyumuna girmek için oluşan kuyruklar birkaç bloğu sarıyordu.

Vaasa bu fırsatları, arkasında oturan Reid'e fısıldamak için kullandı ve bir kolunu sahiplenici bir şekilde beline dolamıştı. Havanın bu tür oyunlar için çok sıcak olduğunu söylemek istedi ama bu düşüncesini kendine sakladı - o olmasa bile kendisi bu olaydan dolayı gergindi.

Bugün güç turnuvası vardı: tamamen göstermelik olmasına rağmen seçimdeki en büyük fiziksel cesaret gösterisi. Doğulu ustabaşılar galip gelmeyi tercih etti.

Reid'in savaşıyor olması dışında.

Yazın sıcağı kuru gökyüzünü öpüyordu ve Vaasa büyük bir irade örneği göstererek rahatlamak için kendini Settara'ya atmadı. Sert sakallı gergedanların sırtında ilerledikleri her santimde, Esoti ile yaptığı eğitimin amacını daha iyi anlıyordu.

Yuvarlatılmış kenarlar, savaş alanına çıktıklarında yüksek kolezyumdan yayılan çığlıkların ve çarpan ayakların yankılarının keskinliğini azaltamazdı. Sıra sıra dizilmiş taş bankların her birini dolduran aileler, çocuklar, yaşlılar ve genç askerler bugünün olayları karşısında duydukları heyecanı haykırıyorlardı. Müziğin sesi bir savaş gibi etraflarını sarmıştı. Reid Auidly'yi kumların üzerine indirdi ve Vaasa'nın aşağı inmesine yardım ederek, kalabalık izleyip çığlıklar atarken onu kendine çekti.

Reid, "Kollarımda nasıl göründüğün hoşlarına gidiyor," diye fısıldadı ve onu gözlerini yaygaradan ayırmaya zorladı.

Kendi kalp atışlarının gürültüsünü duymazdan gelmeye çalıştı. Midesi düğümlenen Vaasa, yaptığı yorumun sadece küçük şovlarını sürdürmek için olduğunu biliyordu, bu yüzden parmaklarını saçlarının gevşek dallarında gezdirdi.

Yaramaz gözleri parladı ve Vaasa alt dudağını ısırarak adamın bakışlarının ağzına inmesine neden oldu. Bu ona ilk kez bu kadar yakın oldukları, sadece kendisinin oyun oynadığı zamanı hatırlattı. O anın anısıyla ilgili bir şey, ona karşı hissettiği tehlikeli yakınlığı alevlendirdi. Gemide yaşadıkları o an aklından çıkmamıştı ama Reid'in sert çenesinin soğukkanlılığına bakılırsa aklının bir köşesinde bile olmadığından şüpheleniyordu. "Gergin misin?" diye sordu, sadece onların duyabileceği kadar alçak sesle.

İlk başta inkâr edecekmiş gibi göründü ama sonra küçük bir baş sallama hareketi yaptı. "Babam annemle evlenmeden önce bir kez bu turnuvada yarışmıştı."

Başboş dalları yolundan iterek dudaklarını onun kulağına doğru kaldırdı. Sözleri da gösterinin bir başka parçasıydı. "Babanı gururlandıracaksın," diye güvence verdi ona. "Zaten ."

Sonra geri çekilip ona baktı, sanki onu daha iyi görüyordu - sanki kafasında yerleştirmekte zorlandığı bir yapboz parçası sonunda yerine oturmuştu. Sonra, çevrelerindeki insanların fark edebileceği kadar yüksek bir sesle, "Peki ya bugün kazanmak istediğim şey senin gururunsu?" diye sordu.

Kocaman gülümsedi. "O zaman sen kazanmalısın."

Çenesinin altına yerleşip yüzünü yukarı doğru kaldırdı ve daha önce bunu toplum içinde hiç yapmamış olmasına rağmen dudaklarını onunkilere bastırdı. Kalbi bir anda kaburgalarına çarptı.

"Pekâlâ, Vahşi Olan," fısıldadı ağzının içine, sonra başladığı gibi aynı hızla teması kesti.

Amalie ve Mathjin'i sorularla boğuşurken öylece bırakarak kalabalığın arasına karıştı.

Tüm bunlar göstermelik miydi?

Amalie sessiz kalmayı tercih ederek kollarını doladı ve çekiştirdi, Mathjin de yaklaştı. Vaasa bunu duymazdan geldi, yerine önemli olana odaklanmayı tercih etti. Mathjin onun omzunun üzerinden elini

kılıcının kabzası. Kosana ve Esoti eşli bir maça girmişlerdi ve Reid sıraya girmişti, bu da Mathjin'i onların koruyucusu olarak bırakıyordu.

Kendilerine ayrılan yerlere, taş banklar yerine tahta sandalyelere oturduklarında Vaasa Koen'i fark etti. "Sen katılmıyor musun?"

Her bölgenin en büyük savaşçıları teslim olana kadar dövüşecek, on yıl boyunca bir parantez savaşı yapacaktı. Bu kadın ve erkeklerden bazıları kendi bölgelerinin liderliği için yarışlıyordu ve bu da yarışmacıların birbirlerine bakışlarına keskinlik katlıyordu. Herkes kendi yerel seçimleri ve turnuvaları için evlerine dönmenden önce kendilerini kanıtlamak istiliyordu. Görünüşe göre Koen dışında hiçbir grup, Reid'le aynı yerde toplanan başpehlivanlık yarışmacılarından daha keskin değildi.

Güldü ve gözlüklerini yukarı kaldırdı. "Muhtar olmayacağım; bunun için kendimi yaralamaya gerek görmüyorum."

Koen dün gece başkanlığa ne kadar *ilgisiz* olduğunu açıklama fırsatı bulmuştu çünkü Kier ve Elijah onu evlat edinen ebeveynleriydi. İktidarın aileden miras kalması için oy kullanacak bir meclis üyesi olamazdı. Babalarının muhtarlığı çoktan kazandığını ve Dihrah'ın muhtemelen muhtarlık için yarışmayacağını bildiğinden, Reid'in görev süresi boyunca meclis üyesi olmayı hedefleyerek muhtarlığa adım atmıştı. Birlikte büyümüşlerdi, hem Reid'in babası hem de Kier Icurian Merkez Kuvvetlerinde birlikte görev yapmışlardı. Reid, ICF'de uzun süre görev yapmak için sodaliteden vazgeçerken, Koen Dihrah'ta durmadan çalışmıştı. Kosana ile bile yakındı ve üçü de bir gün birlikte yükseleceklerine söz vermişti.

"Bence bu aptalca," diye itiraf etti Amalie ve Koen'in göz ucuyla ona bakmasına neden oldu.

Wrultho'lu Hunt tam o sırada konsey üyeleri için ayrılmış taş balkondaki yerini aldı. Kenen ile sohbet etmekte olan Isabel ve Marc'ın yanına oturdu. Hunt Vaasa'ya başıyla selam verdi ama sonra gözleri Amalie'ye takıldı.

Kaşlarını çattı ve Vaasa'nın şimdi diğer yarışmacılarla birlikte durduğu yerden onların her hareketini denetlediğini fark ettiği Ton'a baktı.

Amalie'nin ölümü üzerine alay etti.

Koen zarif uzuvlarıyla ayağa kalktı ve parmaklarını yanındaki sandalyenin üzerinde gezdirdi. "Bana katılır mısın?" diye sordu yanağının içini ısırıldığı belli olan Amalie'ye.

Ton'un hoşnutsuzluğunun onu ne kadar etkilediğini göstermemek için kendini zor tutuyordu. Kadının tüm savunmaları ayakta idi ama Koen ona yanındaki koltuğa oturmasını işaret ettiğinde omuzları biraz düştü.

Koen'in vücudunu dikkatle Amalie'ye doğru yönelttiğini gören Vaasa, Ton'un öfkesinin ustabaşı için sadece bir bonus olup olmadığını merak etti.

Mathjin hesaplı bir şekilde herkesin arasına baktı ve Vaasa'nın hemen arkasındaki sıraya oturdu. Onun arkasında olduğunu ve ihtiyacı olduğunda her an ayağa kalkabileceğini bilerek daha güvende hissetti.

Sporcuların ilk seti geldi ve gitti. Vaasa kimin kazandığını bile hatırlamıyordu. Mızrak fırlatarak ve büyük engellerin üzerinden atlayarak her atlet bir öncekinden daha yetenekli olduğunu kanıtladı. Mirehan birliği, Kosana'nın Vaasa'ya zor yoldan kanıtladığı gibi, üstün gelmeye odaklanırken, bu savaşçılar o kadar saldırgandı ki Vaasa'nın kalbi her an boğazına düğümleniyordu. Mızraklar ve baltalar da acımasız hareketlerini farklı kılıyordu ve Vaasa gözlerini kısarak onları not aldı. Hızla Wrultho ve Hazut'tan gelen askerler oldukları anlaşıldı.

Vaasa'nın ensesinde boncuk boncuk ter vardı ve kısa siyah saç telleri durmuyordu. Savaştan sonra savaş çağrısı yapıldı. Savaşçılar Zuheia Sodality'sinden şifacılar tarafından sürüklenirken kuma kan sıçradı.

Her biri büyük etkinliğe, yani yarışmacılara giden diğer grupların belirlenmesi iki saat sürdü. İlk Irhu ve Hazut oldu, ki bu neredeyse hiç savaş değildi. Brom, Irhu'dan çabucak bir teslimiyet kazandı. Reid ilk dövüşüne çıktı ve Sigguth'tan gelen yarışmacıyı fazla zorlanmadan alt etti. Sıralama neredeyse Batı ile Doğu'yu karşı karşıya getirecek şekilde ayarlanmış gibi görünüyordu, ancak Reid kazandıktan sonra aniden Wrultho ve Hazut arasında bir savaşa dönüştü.

Birkaç dakika içinde, iyi bir mücadele vermiş gibi görünse de, Hazut'un Brom'u teslim oldu.

Vaasa kaşlarını çatı. Biri ona böyle bir şey yapmasını mı emretmişti? Brom ona bu kadar çabuk teslim olacak bir adam gibi gelmemiştir.

Mathjin Vaasa'nın sandalyesinin kollarına yaslanırken, "Planlandı," diye onayladı. "Amaç Reid ile Wrultho'nun ustabaşısını karşı karşıya getirmek."

"Neden?"

Koen, "Çünkü seçimlerde en çok yarışan iki aday onlar," dedi.

Bunun gerçek yarışmacılardan çok Icruria'nın ekonomisiyle ilgisi var gibi görünüyordu. Hangisi daha : savaş mı, barış mı?

Zincirlerin şıngırtısı Vaasa'yı düşüncelerinden kopardı.

Bir tarafta çivili, parmaklıklı bir kapı kalktı ve Vaasa'nın nefesi kesildi. Kapıdan kızgın güneşe doğru tkezeleyerek ilerleyen, gözleri ani parlaklığa karşı acıyla kısılmış Ignac Kozár'dı.

Wrultho'nun mührü gğ्सunden sklmş, kanlı derisi delikten parlıyordu. Kesilen eli bu mesafeden görülemiyordu ama kuma kan damlıyordu. Kalabalığın bir kısmı bütün gün yaptıkları tezahrattan daha yüksek bir sesle patladı. Kolezyum onların gürültülü çığlıkları ve ayak sesleriyle sarsıldı.

Ancak diğer bölümler sessiz kaldı.

Vaasa birkaç adım geri ekilmış olan Reid'e baktı. Herkes *ona* bakıyor gibiydi.

Özellikle meclis yeleri.

Vaasa yüz hatlarını tarafsızlığa alıştırdı, ellerini kucağında birleştirdi ve çenesini kaldırdı. Eğer bu durum onu rahatsız ediyormuş gibi tepki , bunun ne gibi bir zararı olabilirdi? Koen tarafsız mış gibi davranmadı - Elijah ve Kier'le aynı anda ayağa kalktı, muhtemelen o da aynı şeyi merak ediyordu.

şehirlerinde biri nasıl olur da bir emir verebilirdi?

Vaasa kendini elikleştirdi, bu tek bir anın riskleri gğ्सn dövüyordu. O halde bu bir komploydu. Reid tam da karısının anavatanından gelen şiddetle boğuşan doğu bölgelerinden biriyle savaşırken, dünyaya Asteryan saldırganlığını hatırlatmak.

Adamlar Ignac'ın etrafını mızraklarla sararak onu derme çatma savaş alanının ortasındaki büyük bir ahşap direğe zincirlediler. Kanlı bir masanın en önemli parçası olan ve aşağıdaki kaosun üzerinde yükselen bir platforma çıkarıldı. Ona gerekiyordu. Değerli bir domuz gibi bir işaret olması gerekiyordu. Birisi açlıktan gözü döndüğü anda şüphesiz katledilecekti. Kazananı onu öldürmeye zorlayacaklar mıydı? Suçlarını itiraf etmesi ya da onu kimin gönderdiğini söylemesi için işkence mi edeceklerdi?

Zerre kadar duygu göstermeye cesaret edemedi.

Eldiven bırakıldı ve aşağıdaki ışık .

Reid, Ton of Wrultho kadar iri değildi ama Vaasa onun daha hızlı olduğunu hemen görebiliyordu. İki adam Kosana'nın eğittiği savaşçılardan bile daha ustalıkla dans ediyordu. Doğunun yoğun mücadelesi Reid'in belki de stratejik olandan daha fazla hareket etmesine neden oldu ama dengesini korudu. Ton'un üç balta darbesini savuşturduktan sonra Reid aralarına Ton'un daire çizmekten başka çaresi kalmayacak kadar mesafe koydu.

Ton ona saldırdı ve demirleri çarpışarak arenada yankılandı ve insanların yerlerinden sıçramasına neden oldu. Reid Ton'un baltasının gücünden kaçınmak için tam bir daire çizerek döndü. Büyük bıçak Reid'in karnını sıyırıp geçerken, Vaasa nefesini içine çekti. Kıl payı ıskaladı. Reid dönüp kılıcını engellemeye odaklanırken, Ton öncekinden daha güçlü bir şekilde ileri atıldı. Vaasa bunu haftalar önce izliyor olsaydı Ton'un kazanacağını varsayardı. İri yarı adam momentuma sahipti, 1re'ydi ve zemin kazanıyor gibi görünüyordu. Ama Reid ayaklarını nereye bastığı ve her harekete ne kadar enerji verdiği konusunda çok titizdi. Onun bu yönünü biliyordu, dövüşünü-

hesaplanmış, spesifik ve esnekti.

Ton'un darbeleri daha yavaş geldi. Reid'in blokları gelmedi.

Reid, Ton'un yetişemeyeceği kadar hızlı bir şekilde tekrar tam bir daire çizdi ve iri yarı adam tökezledi.

Bir açılış.

Vaasa koltuğunun kenarına kaydı ve bir an için başka birinin var olduğunu unuttu.

İşte orada, Reid'in korkunç yürüyüşünde, en küçük kıpırdanışına bile strateji katmasında, Vaasa ona adını verdikleri şeyi gördü

-*Kurt*. Süzülüşünde açlık vardı. Adımlarında tehdit vardı. Kalbi göğsüne çarpan Vaasa onu izlerken tam olarak nefes alamıyordu. Adrenalinle aynı anda hayranlık da onu sardı.

Bunu kazanacaktı.

Taş koridorlardan vahşi, delici sesler yükseliyordu.

Bir anda herkes ayağa kalktı, gözleri hemen sollarında gelişen sahneye dikildi ve sihir yeniden kol ve bacaklarında toplandı. İnsanlar feryat ediyor, kalabalık yuvarlak stadyum koltukları boyunca dalgalar gibi hareket ediyordu.

Kaçıyor.

Kaçıyorlardı.

Siyah yağ bankları kapladı ve taşların üzerine döküldü, tıpkı kendi büyüünden çıkan sisin yaptığı gibi kolezyum boyunca ilerledi, sadece parlak ve kaygandı. Bu Veragi büyüü değildi. sefil bir inilti yayıldı, sonra öfkeli ve acılı bir hırıltıya dönüştü.

Bu şey kumtaşı sütunlardan birinin üzerinden kıvrılırken Vaasa'nın nefesi kesildi.

Cılız bacakları ve pençeleriyle bankların üzerine atladı, gövdesi sürekli kambur duruyordu. Ağırlığı altında taşlar ufalanarak aşağıdaki oturma yerlerine düşüyordu.

Gölgeler ve karanlıklar damlayan yağlı dallar, kolları o kadar uzun olan yaratığın etrafında dans ediyordu ki, denge için pençeli ellerinin üzerine eğilmişti. Pençelerinden biri, altındaki taş tuğlaları yontan uzun bir işaret parmağı gibi çıkıntı yapıyordu ve iki ön kolu perdeli kanatlarla kaplıydı. Başından iki boynuz çıkmış ve geriye doğru yanlara doğru kıvrılmıştı.

Askerler her yönden hareket ediyor, çığlıklar havayı dolduruyordu. Reid ve Ton artık dövüşmüyorlardı ve sonra Mathjin onun yanında belirdi. Elleri Vaasa'nın kolunu kavrayıp çekiştirdi ve Vaasa uzaklaşmaya başladı, gözleri hâlâ yaratığa ve arenadaki iki yarışmacıya takılmıştı.

Mathjin onu taş kemerlere doğru geri çekti.

Yaratık zıpladı, titrete, uzanmış kanatları üzerinde belirsiz bir şekilde süzüldü ve arenadaki kumun üzerine indi.

"Mathjin!" Vaasa onun tutuşuna karşı çekerek bağırırdı. "Sakın buna cüret etme," diye hırladı ona.

Vaasa tüm gücüyle ve kolu Mathjin'in elinden kaydı. Sonra taş basamaklardan aşağı koşmaya başladı, Mathjin bağırıyordu.

İnsanlar dört bir yanında hareket ediyordu ama Vaasa tünel görüşü dışında hiçbir şey fark etmedi. Taş oturma sıralarından birinden aşağı atladı ve başka bir gruptan sıyrıldı, gözleri Reid'de kaldı. Bu içgüdünün nereden geldiğini ya da nasıl bu kadar emin olabildiğini bilmiyordu ama bir şey ona bunun kardeşinin olduğunu kesin olarak söylüyordu.

Eğer Reid'i böyle öldürdüyse.

İnsanlar birbirlerinin üzerine düştükçe çığlıklar daha da yükseliyor, kolezyum çılgınlığa sürükleniyordu. Aklına binlerce senaryo geldi. Bu sadece

Bir saldırının başlangıcı mı? Kardeşi burada mıydı? Yaratığı kim kontrol ediyordu?

Vaasa merdivenlerden aşağı koşarken neredeyse tökezliyordu. Mathjin hâlâ peşinden bağııyordu. Muhafızlardan biri yoluna çıkmaya çalıştı ama Vaasa dönerek adamın omzunu sıyırdı ve kolunu tam zamanında uzatarak kılıcının kabzasını kavradı ve kınından çekip çıkardı.

Mathjin her seferinde iki adım atarken ona doğru kükredi, yeni demir silahı güneş ışığında parlıyordu.

Muhafızlar kuma saplandı. Oklar havada uçtu ve bir tanesi bir kanadı parçalayarak yaratığın boynuzlu başını eğmesine ve öfkeyle çığlık atmasına neden oldu. En yakınındaki kişiye saplandı, adamı dişlerinin arasında ezdi ve gevşek bedenini yana fırlattı.

Görünmez bir rüzgârın üzerinde zıpladı ve süzüldü. Yaratığın kanatları kısa bir süreliğine güneşi kararttı. Üzerine gölgeler düştü ve tozlu zemini kapladı. Vaasa kumlu arenanın iç kısmına ulaştığında ve son duvarın üzerinden atladığında büyü fışkırdı. Düşüş beklediğinden daha uzundu ve eğilip kumun üzerine yuvarlanırken homurdandı. Kılıç yere çarptı. Sırtında bir gerginlik hissetti ama momentumu onu ayağa kaldırdı. Esoti'nin ona öğrettiği her şey damarlarında zonkluyordu. Kılıcı alıp koşmaya devam ederken kara büyü kollarının ve gövdesinin etrafında dönüyordu.

Reid oradaydı, yaratığın tam önünde duruyordu, silahını kaldırmıştı. Sonra gözlerini ona dikti ve Vaasa bedenini onunla yaratık arasına iterken öfkeyle genişledi.

"Ne yapıyorsun lan sen?" bağırdı.

Nefes nefese topuklarını kuma gömdü ve karşılık vermedi. Onun yerine kılıcını kaldırdı.

Kıpkırmızı gözler insana benzeyen bir yüze battı. Onları gören yaratığın ağzı yarıldı ve az önce öldürdüğü adamın kanıyla damlayan korkunç keskin dişleri ortaya çıktı. Yaratığın omurgası ve kaburgaları pullu derisinden dışarı fırladı ve yağlı büyü hemen kum boyunca ilerlemeye başladı. Parçalanmış bir insanı andıran bu yaratık Vaasa'ya hiç benzemiyordu.

daha önce hiç görmediği bir şeydi. Büyünün kötü kokusu havada dolaşarak burnundan girip boğazından çıkıyordu.

Çürüyen Aesh gibi. Yanan saçlar.

Midesindeki büyü çalkalandı. Vücudunda dolaşan anıya -midesinin sıkışması ve mide bulantısının çenesini sıkması şeklinde kas hafızasına-sarıldı. Bu koku ona musallat olmuştu. İlk birkaç hafta boyunca her gün onu takip etmişti. Hatıraları onu bir kez bile terk etmemişti.

Annesini bulduğu koridora doğru sürüklenmişti. Bu yağlı madde annesinin soluk tenine bulaşmış, elbisesinin yeşilini lekelemişti. Bunun Veragi büyüünün kalıntıları olduğunu düşünmüştü. Ama sonra hatırladı - sadece haftalar önce Dominik'in üzerinde koklamıştı. Acaba bu sadece zihninin ona oynadığı bir oyun muydu?

O kanlı gözler Vaasa'nın hemen arkasına indi.

Başını eğdi. Onlara doğru yavaş adımlarla ilerledi.

Tüm vücudu sallanmaya hazırlanırken elleri kılıcın üzerinde sıkılaştı.

Sonra başı sağa doğru savruldu, hasarlı kanatları havaya sıçrayıp yanlarından süzülerek geçti ve Ignac Kozár'ı havaya kaldıran platformun üzerine hızla indi. Yaratık hiç tereddüt etmeden dişlerini generalin Aesh'ine geçirirken Vaasa öğürdü.

Zincirlere ve onu bağlayan direğe kan sıçradı, adamın son çığlıkları duyulacak kadar hızlı değildi. Havada kaybolan adamın duyulamayan feryadı hepsinin etrafına yayıldı.

Özellikle de yaratık göz kırıp yok olmadan önce bir onlara döndüğünde.

Gitti.

Geriye Ignac'ın cansız bedeninden başka bir şey kalmamıştı ve yeterince yaklaşmaya cesaret ederse Vaasa neyle karşılaşacağını biliyordu. Solgunluk. Çökmüş yanaklar. Ardında cesetten kendi kendine beslenen yağlı büyü kalacaktı. Bu görüntü zihninde öylesine yer etmişti ki, o anda neredeyse annesinin bedenini gördüğüne yemin edecekti; elbisesinin yeşim taşı yırtılmış ve platformun üzerinde sallanıyordu.

Vaasa kılıcını düşürdü.

Kimse kımıldamadı.

Bir gardiyan bile yok.

Ve sonra, herkes aynı anda hareket etti.

Reid'in kolu Vaasa'nın beline dolandı ve onu arenadan sürükledi, yaklaşan herkese havlıyordu. Soğuk, kapalı bir kemerli geçide doğru yapılan tüm yolculuk bulanıktı; Vaasa sadece yağlı büyüünün kokusunu alabiliyor ve görebiliyordu.

Ahşap bir kapı kuma çarparak ışığın ve sesin çoğunu kesti. Yalnızdılar ve nefesi hızlanmaya başladı.

Reid onu sırtından soğuk taşa bastırdı. Elleri giysilerinin kumaşına dolandı. Nefes alamıyordu. Düşünemiyordu.

"Bunu neden yaptın?" diye sordu.

Kadın cevap vermeyince, adam vücudunu onunkine doğru itti. "Cevap ver bana!" "Kapa çeneni," diye tersledi, sonra onu itti, böylece tökezleyerek Sola. Boğazına bir safra kaçtı ve kuma kustu. Dizleri yere çarptı, öğle yemeğinin içindekiler geri midesi burkuldu.

Reid arkasından bir yerden küfretti. Saçlarını çekmeye çalıştı ama kadın ellerini itti. "Amalie," diye bağırdı. "*Amalie*."

"Amalie'ye sahip değilsin," dedi. "Sahip olduğun tek şey benim."

Dağınıklıktan sürünerek uzaklaşırken ağzını sildi, gözlerinden yaşlar . Reid onu takip etti. Kızın korkusunu yatıştıracak kadar boşluk bırakarak birkaç adım ötede yere eğildi. " oluyor?"

Vaasa burada kumun içinde oturup ağlayamazdı. Kalan gücünü kullanarak ayağa fırladı ve tünele doğru ilerlemeye başladı. "Bu nereye çıkıyor?"

Kısa bir duraklama oldu, sonra, "Kolezyum'un altındaki yeraltı mezarları." "Bana çıkış yolunu gösterebilir misin?"

Reid dudaklarını büzdü. "Az önce ne bana anlatacak mısın?"

Onu çok iyi okumuştı. Çok yaklaşmasına izin vermişti. "Bu kokuyu biliyorum," diye itiraf etti. "Annemi bulduğum geceki kokuyla aynıydı."

"Onu nerede buldun?"

"Ölü olarak."

Etraflarına sessizlik çöktü. Bu kısmı ona hiç söylemediğini fark etti. Adam bunu bir olay haline getirmemişti. Belki da az önce bir araya getirdiği parçaları anlamıştı.

Annesi Veragi büyüünün kontrolünü kaybetmemiştir. Annesi öldürülmüştü.
Ve bunu her kim yaptıysa, aynı yaratığı Icruria'ya göndermişti.

OceanofPDF.com

BÖLÜM

20

Şehir dakikalar içinde kilitlendi.

Reid ve Vaasa partilerini buldular, Vaasa'nın Mathjin'i terk etme tercihi hakkında yorum yapan çok az kişi vardı. Bilge danışman da çenesini kapalı tuttu ama gözlerindeki öfke Vaasa'ya bu konuşmayı daha sonra yapacaklarını söylüyordu. Planına uymamanın bedelini cehennemde ödeyecekti.

Amalie, Yüksek Tapınak'a geri döndüğünde, Wrultho'dan tanıdığı ve Ignac'ı arenaya nasıl soktuklarına dair bazı cevapları olabileceği konusunda ısrar ettiği biriyle gizlice görüştü. Yaratık onu hedef aldığına göre, bir bağlantı olmalıydı. Vaasa yıkandı, giyindi ve kendini kontrol altında tuttu.

Amalie geri döndüğünde, meclisin geri kalanının çoktan Una Sodality'de olduğunu öğrendiler. Melisina'nın diğer yüksek cadılara yalvarmasına rağmen, onlarınkiyle buluşacak tek meclis buydu.

Teknik olarak, Yüksek Tapınak'tan ayrılımlarına izin verilmemişti. Amalie'nin isteği üzerine Koen onlara bizzat eşlik etmişti ve üç blok ötedeki devasa binaya ulaşmalarının tek nedeni de buydu. Girişte Brielle bekliyordu, bukleleri yüzünün etrafında bir hale gibi dalgalanıyordu. Vaasa'nın kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu ama Brielle sadece sırttı. "Meclisiniz bekliyor," dedi.

Sessizce başlarını sallayarak, Brielle'i Una Kütüphanesi'nin loş, altın rengi yığınları boyunca takip ettiler ve fenerlerden sadece birkaçının ulaşabileceği kadar uzağa asıldığı en alt Aoor'a indiler. Kırmızı acolyte cübbesi giymiş iki kadın onların varlığıyla dimdik ayağa kalktı, önce Brielle'e sonra da Koen ve Reid'e baktılar. Brielle ikisine de gülümsedi ve onlar da başlarını sertçe Amalie ve Vaasa'ya doğru salladılar. Yedinci Aoor'un ferforje bariyerinin ardındaki kitaplıklar altın ışıyla yıkanıyor, her bir meşe kitap rafının üzerine aplikler tünüyor, köşebentler bükülmüş metalden farklı desenlerle süsleniyordu. Avucunun küçük bir uzantısıyla Brielle'in elinde ışık büyümeye başladı ve Vaasa nefesini tuttu.

Una'nın cadılarından birinin ışığı manipüle ettiğini hiç görmemişti.

Loş bir koridora daldıklarında, Brielle'in küçük küresi dışında ışık neredeyse azaldı ve sonra koridor ayrı bir kulenin altındaki bir yeraltı mezarına açıldı. Daha fazla meşe ve demirle süslenmiş mermer merdiveni tırmanarak kendilerini cadı kulesinin birinci katında buldular. İki geniş merdiven daha aynı balkona çıkıyordu ve Vaasa'nın özel odalar olduğunu düşündüğü yerlere giden daha fazla koridor yanlara doğru genişliyordu. İkinci kattaki balkonun ortasında kocaman, uzun, dikdörtgen bir masa vardı ve masanın üzerine küçük, tanıdık bir grup cadı tünemişti.

Vaasa küçük bir rahatlama nefesi verdi.

"Yaşıyorsun," dedi Romana şakayla karışık, elinde bir kitapla devasa odanın ortasına yerleştirilmiş masalardan birine ayaklarını uzatarak. Mariana onun yanında oturuyordu, sarı saçları yüzünden uzakta toplanmıştı. Suma başını kaldırdı, sıırttı ve sonra burnunu tekrar kitabına gömdü.

Melisina masadan kalkarak öne doğru ilerledi, merdivenlerden indi ve dördünü de kollarının arasına aldı. Vaasa bu kadar çok fiziksel temastan rahatsız olmamaya çalıştı ve Reid annesine zorba olmakla ilgili bir şeyler mırıldandı.

Tanıdık olmayan bir kadın masanın yanından onu izliyordu. Kısa gümüş rengi saçları zayıf ve dost canlısı yüzüne hafifçe dökülüyordu. Dar ela gözleri ikisine de yukarıdan aşağıya bakıyor, ellerini kaldırarak yumuşak kahverengi tenindeki karmaşık mürekkep çizgilerini ortaya çıkarıyordu. Siyah cübbesi onun bir bilge olduğunu gösteriyordu ama Vaasa'nın tanıdığı biri değildi.

Vaasa'yı selamladıktan sonra Amalie'ye dönerek, "Konsolos," dedi. "Sen de Amalie olmalısın. İkinizi de güvende gördüğüme sevindim."

Amalie çenesini eğerek, "Sizinle tanışmak bir zevk," dedi.

"Leanan Day. Ben Una'nın baş cadısıyım."

Melisina'nın Dihrah'taki muadili o zaman. "Seninle tanışmak bir onur, Leanan," dedi Vaasa.

Odadaki cadıların garip açık sözlülüğü karşısında Vaasa küçük bir hayal kırıklığıyla, eğer dürüst olmaya zahmet etseydi hepsini yenmenin kadar kolay olacağını düşündü.

"Askerini Wrultho'dan mı getirdin?" Leanan Amalie'ye sordu. Vaasa sessizce bu "askerin" Amalie'nin ona haftalar önce öğle yemeği yerken bahsettiği adam olup olmadığını merak etti; onun ilk aşkı olan çocukluk arkadaşı.

Amalie, Vaasa'yı da peşinden sürükleyerek merdivenleri hızla çıktı ve masanın kenarına tutundu. Ayağı vurmaya başladı. "Gördüm ve sanırım Ton'la aramızda bir şeyler var."

Reid kurnazca Vaasa'nın arkasındaki boşluğa doğru ilerledi, oturması için bir sandalye çekti ve sonra sandalyenin arkasında durdu, elleri tepesindeydi. "Bu askeri nereden tanıyorsun?" diye sordu Amalie'ye, sözlerinin alt tonları biraz daha *ona güvenebileceğimizi nereden biliyorsun gibiydi*.

Amalie durakladı. Tekrar ayağını yere vurmaya başladı. "O bir aile dostu ve ICF'nin bir üyesi. Tıpkı benim gibi onun da Wrultho'nun bağlantıları var."

Aile dostları onun ses tonunu ya da kollarını kavuşturup kimse sormamış gibi davranmaya çalışırken boynuna küçük bir Aush'un yayılmasını açıklamıyor gibiydi. Utanç, ağzının kenarlarından süzülüyor gibiydi ama çenesini kaldırdı ve kendini tuttu.

Şüphesiz, aynı adam. Ton'un onu gönderdiği adam.

Melisina araya girdi, Amalie'nin hafıza şeridinde yaptığı yolculukla ilgilenmiyordu. "Ton'un adamları ona sırtını dönmeye hazır mı?"

"Bilmiyorum," dedi Amalie. "Ama bir şeylerin ters gittiğini söyledi. Sanki rahatsız olmuşlar ya da bölünmüşler gibi."

"Onları kim suçlayabilir ki?" Koen sordu.

Amalie'nin dokunuşları arasında Vaasa büyüye genişlik kazandırmaya çalıştı. Parmak uçlarından küçük parçalar çıkarmaya çalıştı. Onlar konuştukça, büyü onun iç organlarıyla ziyafet çeken yırtıcı bir kuşa daha da yaklaştı.

"Kolezyum'da ne oldu?" Leanan sordu. "Oradan başlayalım."

Amalie, canavarı dehşet verici bir doğrulukla tarif ederek ve Vaasa'yı içeren kısmı atlayarak ayrıntıları hepsine anlattı.

"Kulağa Miro'dag gibi geliyor," diye fısıldadı Brielle, sandalyesinde rahatsız bir şekilde kayarak.

Amalie tıklamayı bıraktı ve dudakları tanıyarak aralandı.

"Şüphelenmiştim," dedi Koen, Vaasa'ya en yakın yere kayarak. "Bu bir tür iblis."

Bunun üzerine Vaasa'nın kulakları dikildi.

"Bir Miro'dag çok özel bir tür büyü gerektirir, uzun zamandır soyu tükenmiş olan karanlık ve korkunç bir büyü," dedi. "Bir Zetyr cadısına ait bir uşaktır."

Zetyr, pazarlıkların ve ruhların tanrısı.

Şimdi Wrultho olan bölgeyi nesiller boyunca yönetmiş olan en kötü şöhretli soylardan biriydi. Vaasa, Veragi hakkında bilgi ararken konu hakkında bir şeyler okumuştı. En önde gelen aile kendi içlerinden biri tarafından katledilmiş ve ardından meclis güç için kendi içinde savaşılmaya başlamıştı. Bu olay Vaasa'nın içinde bir soğukluk yaratmıştı.

"Yüzyıllardır kimse bir Zetyr cadısı görmedi," diye karşı çıktı

Leanan. "Bana da bir Miro'dag gibi geliyor," dedi Melisina.

"Yani soyları tükenmedi mi?" Romana kitabını kapatıp kollarını inançsızca kavuşturarak sordu.

Melisina Amalie'ye devam etmesini işaret ederek ona Aoor'u verdi.

Ağırlığını kaydıran Amalie hak ettiği yeri almaya karar verdi ve bu Vaasa'nın hissettiği tek rahatlatma anıydı. "En azından birkaç nesildir onlarla ilgili hiçbir kayıt okumadım, gerçi meclisimizin kuruluşundan sonrasına ait çok az kayıt var elimizde." "Ben de aynısını okudum." Koen gözlüklerini yukarı kaldırdı. "Sen de gördün Amalie.

Size Zetyr büyüğü gibi mi geldi?"

Gözleri etrafta gezindi, dudakları büzüldü. Tereddütle Dihrah'ın ustabaşının üzerine geldi. "Sadece eskizlerini gördüm, yine de tarif mantıklı. Yağa benziyor."

Vaasa nihayet konuşarak, "Anlamıyorum," dedi. Tüm farklı büyü türleri taşımak için çok fazla, işlemek için çok fazla gibi geliyordu. Özellikle de her meclis neyi paylaşmayı kabul edeceğini kendi seçip belirlediğinde. Bu tür bir büyüün yazılı bir tarihi bile, Wrultho'daki socalitenin derinliklerinde kilitli kalmış olma ihtimali vardı. Ve tüm bölgeler arasında Wrultho, Vaasa'ya bir şey verme olasılığı en düşük olan bölgeydi.

Hayatında bir odadaki en bilgili kişi olmadığı, cevapları bilen kişi olmadığı çok az zaman olmuştur. Bugün her şeyden sonra, o istedi

Biriyle dövüşün ya da Settara'nın çevresinde koşun. Bu enerjiyi kullanacak herhangi bir şey.

Suma elini Vaasa'nın koluna uzattı, iri kahverengi gözleri nazikti. "Biz nasıl büyümüzü Veragi'den alıyorsak, Zetyr cadıları da büyülerini tanrılarından alırlar. Biz pek çok şey yapabiliriz ve onlar da yapabilir. Onların yöntemleri korkunç ve çarpıktı; hatta illüzyonlar yaratıp gerçekte sahip olmadıkları büyüye sahipmiş gibi davranabiliyorlardı. Ancak Zetyr güçlerinin kullanımı için sadece pazarlık yapabilir; bir takas olmaksızın irade edilemez."

Leanan, "Bu da pazarlığı yapan ve sihri kullanan başka biri olduğunu gösteriyor," dedi.

"Tek bir düşman olduğunu varsaymak her zaman aptallıktır," diye fısıldadı Vaasa.

Koen kollarını kavuşturdu. Reid elini kızın omzuna koydu ama kız onu elinin tersiyle itti. Ona dokunulmasını istemiyordu, hiç kimse tarafından. Hiçbir şey tarafından.

Kafasının arkasındaki ses uyarıda bulunuyordu.

Varsayımlar tehlikeli olsa da, bunun arkasında bir şekilde Dominik'in olmadığına kendini inandıramıyordu. Ortaya çıkardığı anlaşmazlık, bu işte onun parmağı olduğunu düşünmek için yeterli bir nedendi. Sadece Ton .

Dominik kendisinden çok daha fazla büyüye sahip insanlarla pazarlık yapıyorsa, bundan kurtulma şansı ne kadardı? "Düşünmem gerek," diye homurdandı Vaasa, hem ayakta durmak hem de diğer herkesle arasına mesafe koymak için sandalyesini masadan geriye kaydırarak. Ellerini ikinci katın ahşap trabzanlarına koyarak döndü.

Üstünlük için bu bilgidен yararlanmanın bir yolu olmalı.

Sırlar bir pazarlık unsuruydu ve gurur çoğu zaman insanların çöküşüydü.

Dominik Wrultho güçlerinin çekilmesini, yolundan çekilmesini istedi. Eğer böyle bir büyüye sahipse, neden istediğini almasındı ki? Dominik gibi küstah biri elinden gelse şimdiye kadar tüm orduları yok ederdi.

Bir sınır olmalı. Pazarlıkçısının başarabileceklerinin bir eşiği. Reid'e bakarken, büyüü tekrar yükseldi. Ama konuşan Melisina'ydı, sesi yumuşak ve sakindi. "Bildiklerimize odaklanalım."

Vaasa kendini nefes almaya zorladı. Çok az şey biliyorlardı ve onun yüzünden Wrultho'lu cadılarla çalışma şansları yoktu.

Vaasa'nın içinden geçen suçluluk ve korkuyu herkesten daha iyi anlıyormuş gibi başını sallayan Amalie'ye baktı.

Ama o anlayış istemiyordu. Çözüm istiyordu. Hepsinin ölümüne neden olmayacağını bilmek istiyordu.

"Belki de rakiplerden biriydi," diye önerdi Koen. "Ton gibi. Belki de tüm pusuyu o kurmuş ve Ignac'ı da bunu örtbas etmek için öldürmüştür."

"Neden böyle aptalca bir şey yapsın ki?" Reid sordu. Şimdi tırabzana yaslanmıştı ve sadece Vaasa konuşurken ona bakıyordu.

Melisina omuz silkerek, "Rakibi, Ton'un savaş olduğu imparatorluktan yeni bir gelinle mi geliyor? Seçilmeniz halinde kaybedecek çok şeyi var; en önemlisi de gururu."

Koen kollarını kavuşturdu. "Ton'un bu seçimleri etkilemek için her şeyi göze almış olması oldukça muhtemel."

"Eğer durum böyleyse, neden Reid'e doğrudan saldırmıyorsunuz?" Romana dedi ki. "Şehir devletleriniz kaynak dağılımı açısından tehlikeli bir şekilde birbirine bağlı."

Vaasa dedi ki. "Bölgelerden herhangi birine karşı bir saldırı hareketine girişmek Wrultho'yu daha da izole etmekten başka bir işe yaramayacaktır."

Koen, "Ton bir siyaset dehası değil," diye belirtti.

Reid homurdanarak onayladı.

Vaasa başını iki yana sallayarak de fırçaladı. "Hunt'ın onayını almak için mücadele ediyor, bu da Icrurian sahnesinde bir oyuncu olmak istediği anlamına geliyor."

Amalie, "Asterya ile şiddeti başlatan olmasaydı, muhtemelen bu seçimde gerçek bir rakip olurdu," diye alay etti.

Ton hakkında bildiği her şey arasında tek bir şey açıktı: Adam güç istiyordu. Ama Amalie haklıydı. Eski usulle Ton asla kazanamazdı.

"Utaniyor, önemli olmak için bir yol arıyor. Hedeflerinin de bu motivasyonla uyumlu olduğundan " diyor Koen.

"Kan dökülmesini istiyor. Eğer o yarattığı çağırın o olsaydı, onu çoktan Asterya'ya karşı kullanırdı," dedi Vaasa.

"Tamam, o zaman hiçbir şey bilmiyoruz," dedi Romana. "Kesin olarak hiçbir şey bilmiyoruz," diye onayladı Koen.

Hayal kırıklığı küçük böcekler gibi tenini sararken Vaasa ellerini masaya koydu. "Zetyr büyüü hakkında elinizde ne varsa bana getirebilir misiniz?"

Leanan, "Fazla değil ama ," dedi.

Reid başını salladı. "Geç oldu, yapmalısın-"

"Yapma," diye uyardı Vaasa.

Reid nihayet kollarını kavuşturup sandalyesinden geri çekilmeden önce ikisi kısa bir süre birbirlerinin gözlerine baktı. "Birkaç saat sonra yanınıza geleceğim. Kier her an Koen ve benim gelebilir."

"Git," dedi Melisina. "Burası güvenli bir yer. Burada hiçbir Miro'dag bizi bulamaz."

Dudaklarını büzen Reid başıyla onayladıktan sonra topuğunun üzerinde dönerek başka bir şey söylemeden merdivenlerden indi. Koen başını herkese doğru eğdi ve onun peşinden koşmaya başladı, iki ustabaşı 1. Aoor'un gölgeleri arasında kayboldu.

Vaasa'nın tek istediği yalnız kalmaktı. Bu hareketli yapboz parçalarını bir araya getirmek için ihtiyaç duyduğu alana sahip olmak.

Kuşkusuz hepsi birbiriyle bağlantılıydı.

Brielle sağ tarafındaki kitaplığa yaklaştı. Siyah deri ciltli bir kitap çıkarıp masanın üzerine bıraktı. "Bununla başlayın. Ben bir araba bulup her şeyi getireceğim."

"Brielle-" Vaasa durdu, sonra kadın dönüp tekrar ona bakınca kendini toparladı. "Teşekkür ."

Brielle yarım bir gülümseme ve küçük bir baş sallamayla odanın diğer ucuna doğru yürüdü ve raflardan kitapları çekmeye başladı.

"Arka tarafta bir oda var," dedi Leanan. "Sessizce çalışabileceğin bir yer."

"Seninle geleceğim-" Amalie söyledi.

"Hayır," dedi Vaasa sözünü keserek, kanında bıçaklar.

Amalie'nin gözlerinden acı fışkırdı ve bu Vaasa'nın da içine işledi.

Yapabileceği ya da söyleyebileceği hiçbir şey doğru değildi.

Vaasa kitabı eline aldı ve hepsine başıyla selam verdikten sonra hızla gözden kayboldu.

Cadılar saatin her dönüşünde yavaş yavaş ayrılırken, Vaasa'nın büyüü yeniden canlandı ve taş yutmuş gibi battı. Onların ayak sesleri ve

Kapanan kapıların yankıları neredeyse hiç . Üç koridordan birinde, büyük pencerelerden Dihrah'ın genişliğini görebildiği bir odadaki masada oturmaya devam etti. Bilginler Şehri yıldız ışığının altında parıldıyor, Una'nın ışıkları oturduğu meşe masa ve sandalyeler boyunca altın renginde akıyor, mermer koridorlardaki kızıl ve fildişi nehirlerin üzerinde oynaşıyordu. Tek başına, yaptıkları konuşmanın ve daha önce konuşmaların her ayrıntısını gözden geçirdi. Saldırıyı. Dominik'e söylediği her kelimeyi. Mathjin'le birlikte gözden geçirdiği mektupları.

Bir cadı saklanıyordu. Annesini ve muhtemelen Ignac Kozár'ı tüm önemli Icruryalı oyuncuların önünde öldüren biri.

Tüm bu ölümlerden kazanacak çok şeyi olan tek bir kişi vardı. Geriye sadece iki kişi kalana kadar yükselişine yönelik her tehdidi sistematik olarak ortadan kaldıran bir kişi.

Ve şimdi o iki kişinin kim olduğunu çok iyi bilerek burada oturuyordu.

Büyünün kendisi hakkında çok az şey olduğu için bu gece Tanrı Zetyr hakkında öğrenebileceği her şeyi öğrenmişti. Onu çevreleyen mitos zalimlikle doluydu: ölümlülerin sahiplenilmesi, kurban edilmesi, uğursuz bir düzenbazın hikâyeleri. Yaptığı pazarlıklar ve bunların nasıl çarpıtılmış kelimeler üzerine kurulduğu hakkında korkunç efsaneler vardı. Zetyr cadılar meclisi hakkında kesin cevaplar bulamayınca tarihi kayıtlara başvurdu ama bunların çoğu tam olarak çözemediği çok daha eski bir Icrurian lehçesinde yazılmıştı. Gerçeği arama çabasında, bazı kelimelerin ve cümlelerin ardındaki bağlamdaki boşluklar onun hırslarını batırmaya yetti. Mantıklı bir çeviri ortaya çıkaramıyordu.

Bu her kimse, Vaasa'nın olmayı umabileceğinden kesinlikle daha güçlü ve çok daha sinsiydi. Eğer bu cadı bu kadar uzun süre saklanmayı başarabilseyse...

Miro'dag'ın kokusu tekrar burnuna doldu ve elini saçlarının arasında gezdirdi, tırnakları neredeyse kafa derisini acıtıyordu. Gerçek şu ki, muhtemelen o cadıyla hiç tanışmamıştı. Neye benzediklerini bile bilmiyordu. Bu kadar güçlü, bu kadar arzulanan birinin gizli kalması kaçınılmazdı.

Yine de saklanmanın en iyi yolunun ortama karışmak olduğunu herkesten iyi biliyordu. içinde.

Kapının açılma sesi onu yerinden sıçrattı.

Amalie büyüleyici yüz hatlarında tereddütle içeri süzüldü. "Neredeyse sabah oldu Vaasa. Uyuman gerek."

Dişlerini sıkan Vaasa tekrar kitaplarına baktı, kelimeler artık bulanıktı. İnsanların ona neye ihtiyacı olduğunu söylemesinden biraz yorulmuştu. "Yorgun değilim. Sen , ben hazır olduğumda ."

"Kendini yakıyorsun. Eğer dinlenmezsen-"

"değil," diye tersledi Vaasa, kitaptan kaldırıp ellerini l'lere sıkarak. Cadının haklı olduğunu biliyordu. Kendini çok yoruyordu. Ama başka ne seçeneği vardı ki?

Tüm bu ölümler onun ellerinde olacaktı.

Amalie'nin dudakları büzüldü ama odaya doğru bir adım daha atmadı. Vaasa'nın beklediği gibi dönüp gitmedi de. "Beni dışarıda bırakma, Vaasa."

Çenesi daha da gerilen Vaasa, hemen diline gelen öfkeli tepkiyi ısırarak bastırdı.

Amalie onun gözlerindeki zehri görmüş olmalıydı. Beden dilinden bir şeyler okumuş olmalıydı. Sırtını dikleştirdi ve sesini alçalttı. "Kendine zarar veriyorsun. Bu soğukluk, sen böyle değilsin."

Vaasa'nın hissettiği şeylerin başında öfke geliyordu, sırtına inen bir bıçak gibi sinirliydi. Bu soğukluk tam olarak onun kim olduğuydu. Amalie bunu neden göremiyordu? Neden *hepsi* bunu göremiyordu?

Vaasa elini masaya vurdu. "Şu anda senin bilgeliğini ya da tavsiyeni istemiyorum."

Amalie başını sallayarak, "Ben senin en iyi arkadaşınım. Bunu yapma."

"Benim en iyi arkadaşım yok!" Vaasa . "Üç yıldır buradayım ve bir gün bile fazla kalmadım."

Kelimeler ağzından çıktığı anda Vaasa sanki onları havada görebiliyordu. Sanki onlara uzanıyordu, ama harflerin kenarları onu kavramaktan kaçıyordu.

Ve sonra havada asılı kaldılar.

Amalie vurulmuş gibi baktı ama sonra dudaklarını sertçe birbirine bastırdı. Gözlerinde ıslaklık parlıyordu ama o bunu silkeledi.

Bunu görünce, pişmanlık Vaasa'nın üzerine odanın havasını çalacak kadar güçlü bir dalga gibi çöktü. Bu istek, bu aptalca her şeyi bir kenara atma arzusu

pencereden dışarı atıp düzelterekti. Yaptığı şeyin yanlış olduğunu görmesine rağmen konuda hiçbir şey yapmaması ironikti. Yolunu değiştirmiyordu, sanki zaten o kadar ilerlemişti ki geri dönmek daha kötü olacaktı.

Önemli değildi. Böyle bir şansı olmamıştı.

"Not edildi," dedi Amalie kısık bir .

Ve sonra tek gerçek arkadaşı -en iyi arkadaşı- kapıdan çıkıp arkasından gürültüyle kapattı.

Ve orada tek başına otururken, Vaasa tüm bu çalışmanın, tüm bu iç gözlem ve denemenin boşuna olup olmadığını merak etti.

Belki de şey öğrenmemişti.

OceanofPDF.com

BÖLÜM

21

Ertesi gün, kolezyum saldırısının ardından yaşanan çılgınlık . Başta Wrultho'dan gelenler olmak üzere etraflarındaki asker sayısı iki katına çıkarken, her şey bir seçimin olabileceği kadar normal görünüyordu.

Ona tek kelime etmeyen Amalie hariç.

Vaasa, Koen, Kier ve Elijah ile birlikte Dihrah Yüksek Tapınağı'nın koridorlarında yürürken, Reid de yanında, Icruria'nın en iyi sanatçılarından bazılarının eserlerine bakıyordu. Bu etkileyici sergi her *seçimde gerçekleşirdi*; Kier buna zevkle *kültür gösterisi* diyordu. Gerçek oylamadan önce seçimin son gündüz etkinliğiydi. Yarın müzakereler ve toplantılar için ayrılmıştı, gerçi bunlar iki gündür arka odalarda devam ediyordu ve sonra Kier'in son gece için eğlence için son seçimi. Ertesi sabah oylama öğle saatlerinde yapılacak ve yeni muhtarın kutlamaları başlayacaktı. Seçilen muhtar ancak üç ay sonra resmen görevi devralacak ve başkentin taşınma süreci başlayacaktı.

Vaasa ülkenin dört bir yanından gelen çarpıcı eserleri incelerken Freya'yı merak etmekten kendini alamadı. O da bu geleneksel sergiye kendi eserini koymuş muydu? Sanatçılar seçimde sergileyecekleri eserler üzerinde yıllarca çalışmışlardı ve göz ucuyla, özel alıcıların pek de sessiz olmayan teklifleri üzerinde tartıştıklarını gördü.

Ton'un adamları, sanki bir dövüşten şüpheleniyorlarmış gibi ustabaşlarının etrafında toplanarak ilerlediler.

Wrultho'nun ustabaşısı her zamanki gibi iri yarı, çok sayıda silahlı korumasıyla birlikte ilerledi.

Reid onun yanında kaskatı kesildi.

"Ton." "Reid."

Kier aralarına baktı ve sonra Elijah elini nazıkçe kocasının koluna koydu ve onu Vaasa'nın daha önemli olduğundan şüphe ettiği bir tabloya götürdü

daha fazla.

Ancak Koen olduğu yerde kaldı.

Vaasa kaşlarını kaldırdı ama kesinlikle itiraz etmedi. Özellikle de Reid oniks kılıcını kavrayıp duvarın yanında bekleyen askerlere göz kırptığında.

Koen o kadar nötr bir bakışla duruyordu ki Marc bile olabilirdi, önündeki renkli tabloya bakıyordu. Özellikle bir şey dikkatini çekmişti: Wrultho'lu Hunt Ton'un yanında değildi, bu da Wrultho'nun ustabaşının konsey üyesinin onu yönetmesini istemediği anlamına geliyordu.

"Bu serginin ortasında konuşmak mı istiyorsun, Ton?" Reid sessizce konuştu.

Ton gözlerini Vaasa'ya kaydırđı, çenesi gergindi. imalar karşısında büyüü savunmaya geçti.

"Dünkü olaylarla bir ilgim olduğuna inanıyor," dedi.

"Bu *cadının* fısıltılarını duydum," diye alay etti Ton. "Onun türüyle ilgili tecrübelerim var."

Vaasa'nın büyüü Amalie'ye yapılan bu incelikli iğneleme karşısında mutsuzca titreşti, buna hakkı olmasa bile. Özellikle de dün geceden sonra.

Reid dondu kaldı. "Eşim hakkında ne bildiğini sanıyorsun?"

"O şey işin içine girdikten sonra sana saldırmadı. Neden?"

"Belki de senden daha akıllıydı," dedi Reid Auidly, Vaasa'yı yanına çekerken, "ve kimden korkması gerektiğini ."

"Bu dersi henüz öğrenmemiş olan tek kişi ben değilim," diye tersledi Ton. Vaasa'nın umutsuzca konuşmaya ihtiyaç duyduğu cadılar meclisine ev sahipliği yapan kendi şehrindeki otoritesi göz önüne alındığında, büyü hakkında pek çok daha fazla bilgiye sahipti. Beden dilindeki düşmanlık isteğinin kabul edilmeyeceğini gösteriyordu, bu yüzden dilinin ucuna gelse de sormaya cesaret edemedi.

Koen kıkırdadı, gerginliği azaltmak için herkesin etrafından dolaştı ve başka bir resme gelişigüzel baktı. "Bu seçimi kazanacağına inanıyor musun, Ton?"

"Icruria'nın bir sonraki muhtarı ben olacağım," diye onayladı. Reid dudaklarını büzdü ve Vaasa kıkırdamamaya çalıştı.

Koen, "Selefinizin oylarını kazanmayı başarsanız bile, şehrinizdeki kuraklık ve sınırınızdaki şiddet Wrultho'yu başkanlık için son seçenek haline getiriyor," dedi.

Reid, "Dihrah'a giden askerler boş su yollarınızda uyuduklarına dair hikâyeler anlatıyorlar," diye ekledi. "Konsey üyelerinin böyle şeyler duyduğunu biliyor musunuz?"

Ton'un iri elleri kılıcının kabzasında sıkılaştı. Vaasa'nın bakışları onu takip etti. Güçlü erkekler hakkında varsaydığı her şey Reid ve Koen tarafından sorgulanmıştı. Yine de Wrultho'nun ustabaşına baktığında hepsinin doğru olduğunu düşündü.

"ki," dedi Mathjin soldan, "her ikisi için de bir çözümümüz var. Belki de Wrultho'nun Reid'in döngüsünün sonunda bir şansı olur."

"Bir Asteryan varisinden akıl alan bir adamla neden pazarlık yapayım ki?" Ton içtenlikle sordu, ancak sözlerinin altında bir hoşnutsuzluk vardı.

Vaasa sıkılmış gibi bluzundaki bir parça tüyü fırçaladı. "Dün gerçekleşen büyü hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Şehrinizin cadılar meclisine soracağım."

"Peki ya sana inanmazsam?" Ton sordu.

"Enerjinizin çoğunu ne kanıtlayabileceğiniz ne de takas edebileceğiniz bir şey için harcıyorsunuz." Vaasa Ton'un gözlerine baktı. "Eğer o canavarı biliyorsam ve kocamın beklentilerine zarar vermek niyetindeysen, Hunt'a söylemekten başka çaren yok. Konsey üyeniz Asterya ile olan geçmişinizi öğrendiğinde ne hissedecek?"

Ton'un sol gözünün en ufak bir bile Vaasa'nın hedefi vurduğunu anlamasına yetmişti. Hunt hiçbir şey bilmiyordu. Amalie'nin dün gece onlara anlattıkları göz önüne alındığında, Ton'un birliğinde tam olarak neler olup bittiğini ve bunun kaçınılmaz olarak oylamada nasıl bir rol oynayacağını merak ediyordu.

Reid eliyle Vaasa'nın yan tarafını sıyırmaya başladı, parmakları Vaasa'nın şimdi gerginliğini telafi ettiğini fark ettiği şekilde aşağı yukarı hareket ediyordu.

Ne zaman ne söyleyeceğini düşünse ona böyle dokunurdu. Dinleyicilerini ölçüyordu. "Barajı yıkmak için Asterya İmparatoru ile pazarlık yaptım." Ton

başını salladı. "Böyle bir şeyi kabul imkânı yok, bu bir yalan."

"Reid sözlerini şöyle sürdürdü: "Şiddetin durdurulmasını istiyor.

"Şiddeti Asterya *başlattı*," diye hırladı Ton. "Halkımızı katlettiler. Yarım on yıldır sınırı yok ediyorlar. Eğer *onunla* evliysen, bu gerçeği zaten biliyorsun demektir."

Birkaç baş döndü ve sanki bir işaretmiş gibi Ton'un birliklerinden bazıları etraflarında daha yakın daireler çizdi. Bu tartışmayı neden herkesin önünde yapmayı seçtiği belli değildi ama Vaasa bunun sebebinin herhangi bir özel tartışmanın kaçınılmaz olarak Hunt'ı da içerecek olması olup olmadığını merak etti.

Bu ustabaşı kendi başına tek bir karar vermiş miydi?

Kier'e danışmanlık yapmak Hunt'ın işiydi, Ton'un değil.

"Bu yüzden silahlarınızı bırakmanızı önermek istemiyoruz," dedi Reid. "Bunun yerine, kuvvetlerinizi daha doğuya taşımalı ve saldırıya hazırlanmalısınız."

Ton kelimelerle irkildi, dudakları aralandı ve sonra kapandı.

"Ve şirketlerini ortadan kaldırdıktan sonra, barajı kendiniz yıkın." Ton'un yüzünde şok ifadesi belirdi. "Karın hepimize ihanet etsin diye mi?"

Koen tekrar söze girdi. "Ona güvenmek zorunda değilsin. Gerçi benim değerlendirmeme göre fazla seçeneğiniz yok. Halkınız ölüyor ve bölgeniz rekabet edemiyor. Kendi askerlerinizden bazılarının görev yerlerini ve Aed'i terk ettiğini biliyorum."

Ton cevap vermeden önce bir an bekledi, inatçılığı omuzlarını sıkıca kavrayışında her zaman mevcuttu. Sonunda, "Bu adamlar korkak," diye mırıldandı.

Ne kadar saf, aptal bir adam.

Koen devam etti. "O halde muhaliflerinizi Mireh'e gönderin. En azından baraj yıkılana kadar bu sığ sularda seyretmek için ihtiyaç duyduğunuz gemileri almak üzere Sigguth ile bir müzakere yürüteceğiz. Gemiler, geçindiremediğiniz insanlar için iş imkanı yaratacak. Reid onlara ekip biçmeleri için araziler ayıracak ve yeni gemilerle birlikte ticaret bir şekilde gelişecek."

Reid tekrar Vaasa'nın yanından ilerlemeye başladı, dudaklarından tarafsızlık damlıyordu, artık resme bakıyormuş gibi bile yapmıyordu. "Bir sonraki döngüde, Wrultho pekâlâ reislik için mücadele edebilir. Baraja, kendi bölgenizdeki herhangi bir muhalefete ve potansiyel olarak Asterya ile olan bu savaşa bir son vermiş olursunuz. Sürekli bir yiyecek kaynağına ve üç ustabaşıyla yeni bir iş ilişkisine sahip olursun. *Bu* senin mirasın olur, Ton."

"Sigguth'un ustabaşısını desteklememe ve doğrudan kendi gemilerim için pazarlık yapmama ne engel olabilir?" Ton sormaya cesaret etti.

Koen kollarını kavuşturarak homurdandı. "Peki onları nereye inşa edeceğiz? O askerleri hareket ettirmezseniz su yok."

Ton'un muhtemelen kabul etmek istemesine rağmen, Koen'in haklı olduğu bir nokta vardı. Koen'in söylemediğı şey basitti: Sigguth, Mireh onay vermediğı sürece Wrultho ile pazarlık yapmayacaktı; kıyı bölgesi tuzun olduğu yere gidiyordu. Mireh izin vermezse hiçbir liman Ton'a erişim izni vermezdi.

Reid tuzun imparatorluklar kurduğunu söylerken yalan söylemiyordu.

Ton'un gözlerindeki kızgınlık Vaasa'ya ustabaşının tüm bunları zaten bildiğini söylüyordu. Ona dönerek, "Sen bu kuraklığı çözmeden kardeşim seni mahvedecek. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Ton ona inanmamış gibi çenesini kaldırdı. Kendini yenilmez sanacak kadar gururlu bir adam mıydı, yoksa sırf konuşan o olduğu için onu dinlemez miydi?

Ona makul bir liderin kabul edeceği bir şey teklif etmişlerdi. Ama Ton makul bir lider değildi.

"Ülkenizin başarısız olmasını mı istiyorsunuz?" Ton sordu. "Seni başkanlığa yaklaştıracak kadar aptal olurlarsa, Icruria'ya göstereceğin sadakat bu mu? Kendi ülkenizi terk ettiniz-"

"Burası artık benim ülkem değil," diye yumuşak bir şekilde araya giren Vaasa, içinden çıkmaya çalışan büyüü sert bir şekilde kontrol etti. Bunun yerine, büyüün parmak uçlarında kabarcıklar oluşturmaya ve Reid'in ona dokunduğı kolunda sürünerek küçük karanlık kırbaçlar halinde uzaklaşmasına izin verdi. Ton'un gözleri ona kaydı, daha önce onu bu yüzden aşağılamış olmasına rağmen gücü karşısında adeta salyaları akıyordu. "Ben bu dünyada bilinen en güçlü Veragi cadılarından birinin torununun torunuyum ve o Mireh'i kendine ev edinmişti."

Ton'un gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Ülkemi terk etmedim," dedi Vaasa. "Evime döndüm."

Reid'in dudakları aralandı ve boynunu bükerek ona baktı, yüz ifadesi her zamankinden daha az okunabilirdi. Bunu asla yüksek sesle söylememişti; Icruria ya da Mireh'in kendisine ait olduğunu asla iddia etmemişti. Yine de büyüü midesine yerleşti ve bir kez daha tıslayarak varlığını yitirdi.

Ve az önceki şovunun hesaplanmış olmasına rağmen gerçek dışı olmadığını fark etti.

Ton geriye doğru bastırdı ve tekrar resme bakıyormuş gibi yaptı, ancak gözünün köşesinde yeni bir şey belirdi. Daha önce gördüğü

ve Şimdi ona ne diyeceğini biliyordu.

Şehvet. Onun için değil, ondan yayıldığını gördüğü g için. Amalie'nin neler yapabileceğini ilk kez gördüğünde muhtemelen böyle bakmıştı. Ton'un mirası için istediği Şey halkı için güvenlik değildi.

Kandı. İntikam. Şiddet. Kontrol.

"Birçok hükümdar, böyle bir sihir için kocanızın verdiğinden çok daha fazlasını verirdi," dedi.

Vaasa onun hakkında bildiklerini, söylemek *istediklerini* dizginlemek zorundaydı. "Ve yine de onunla bir ittifakı mı sorguluyorsun?"

"Sizinle bir ittifakı sorguluyorum."

"Kelimeleri tercüme ettim, onları ben yazmadım. AntlaŐmanızın sonucuna asla ben karar vermedim."

Bunun zerine Ton dudaklarını büzdü. "Kocanızın düşündüğünden çok, kendi kardeşinizin istikrarını nasıl bozmaya niyetlendiğinizle ilgileniyorum."

"Buna siz ve kocam karar vereceksiniz." Elini Reid'in omzunun üzerinden kaydırdı. "Ve istediğin de bu, değil mi? Kardeşimin senin adını duyduğunda titremesini mi? Asterya bizden güvende değil ve eğer müttefikimiz olacaksan, senden de güvende olmayacak."

Ton gibi adamları tanıyordu, onların etrafında büyümüŐtü ve masaların ve savaş alanlarının ötesinde başkalarının hayatlarıyla oynamalarını izlemişti. Hepsi aynı Şeyin peşindeydi. Tehditkr planlarını yönlendiren Şey arzu ve ağzllkten daha fazlasıydı; insanları g için can atmaya iten Şey köklü bir değersizlik duygusuydu.

Tek yapması gereken ona bir parça değer vermektir.

O zaman görebiliyordu: gözlerinin ardında dans eden görüntüler. Bir imparatorluğun çöküŐü, kendisi için talep edeceği toprakları kana bulayıŐı. Ton, onların söylediği Őarkıları duyabiliyor olmalıydı; bir toprak enkazını alıp onu altın kaynaklarına dönüştüren ustabaşının Őarkılarını.

Çünkü gülümsedi. "Bugün başlamak istiyorum. Bu birlikleri nereye taŐıyacađımıza karar verelim. Müzakerelerin oylamayla sonuçlanmasını istiyorum."

Reid güçlü bir Şekilde başını salladı. "Bu akşam bir oda ayarlayacağım."

Vaasa günün geri kalanında sessiz kalsa da, Yüksek Tapınak'ta dolaşan çok sayıda Wrultho askerini saydı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM

22

Günün sonraki saatleri konsey üyeleri ve ustabaşılarla *özel* odalarda ve müzakerelerle geçti - bu da her bölgeden her konsey üyesinin bir şekilde bu dört krem rengi duvarın arasında kalması anlamına geliyordu. Hazut'tan gelen parti hariç herkes. Hazut sadece bu seçimi kaybetmekle kalmayacak, aynı zamanda bu haftanın sonunda ekonomik müzakerelerde de geride kalacaktı. Ton ile yapılan bu garip ittifak bunu garantilemişti.

Vaasa küçük bir kıkırdamayla Reid'in ona hiç ihtiyaç duymadığını düşündü.

Isabel öğleden sonra erken saatlerde, Vaasa'nın Una Kütüphanesi'ne rapor vermesinden yaklaşık bir saat önce, üstünü değiştirebilmek ve kendine ayırabileceği birkaç sessiz anın tadını çıkarabilmek için Vaasa'ya ve kendisine bir çıkış yolu ayarladı. Isabel'e Vaasa'yı odasına kadar takip etmediği ya da az önce parçası oldukları ve kulak misafiri oldukları konuşmalar hakkında bilgi almak istemediği için nasıl teşekkür edeceğini bilmiyordu ama bir gülümsemenin ve kadının kolunu sıkmanın yeterli olduğunu düşündü.

Vaasa akşamı Una'nın Sodality'sinde, yarın akşamki son etkinlikte cadılar meclisinin yapacağı büyü gösterisi için çalışarak geçirdi. Kalbi göğsünde gümbür gümbür atarken, Amalie'yi tekrar gördüğünde ne söyleyeceğini ve ne yapacağını tahmin ediyordu.

Ama Amalie gelmedi.

Melisina dudaklarını büzdü. "Ona bir iki gün daha ver. Sanırım burada olmak, Ton'la ve Wrultho'daki tüm o insanlarla yüzleşmek onun için düşündüğünden daha zor. Gelmeyecekti."

Vaasa'nın kalbi sıkıştı. "O zaman neden yaptı?"

Melisina sol omzunu silkti. "Senin için Vaasa. Eğer sen burada olacak kadar cesursan, onun da olması gerektiğini düşündü."

Vaasa hemen başını öne eğdi. *Cesur*, kendisini tanımlamak için kullanacağı bir kelime değildi.

Melisina bundan bir daha bahsetmedi.

Yine de Vaasa'nın bunu düşünmediği bir an bile olmamıştı. Esoti ona Yüksek Tapınak'a kadar eşlik ederken bile. Ona Amalie'nin odasında olduğunu söyledi ve Melisina'nın söylediği aynı şeyi tekrarladı: zaman.

Amalie konuşmak isterse gelirdi. Bu yüzden Vaasa onu yalnız bıraktı.

Neredeyse gece yarısına yaklaşıırken Vaasa, özel dairelerinin avlusundaki pelüş kırmızı kanepeye kıvrılmış, tek başına bekliyordu.

Birinci kattaki odalarının uzantısı Yüksek Tapınak'ın bahçesine doğru çıkıntı yapıyordu ve cam duvarlara tırmanarak avluyu tamamen görüş alanından çıkaran ağaçsı çalılarla çevriliydi. En üstteki cam tavan soğuk havayı içeride tutarken ona turkuaz renkli gece gökyüzünün net bir görüntüsünü veriyordu. Ay ışığı mermer Aoor'u yıkıyor ve serpiştirilmiş küçük kırmızı parıltılarla oynuyordu.

Elindeki defteri sıkarak, bir gece önce kopyaladığı notları gözden geçirdi - meclisin bütün gününü okuyarak ve öğrenerek geçirdiği Zetyr ilmini detaylandıran notlar. Melisina, Reid'in Ton'la olan zayıf müttefikliğinden yararlanmaya bile çalışmıştı ama nafile. Gözleri buğulandığında Vaasa odak noktasını değiştirdi ve Mathjin'le tartıştıkları rotayı tarayarak Dominik'in hangi yöne gideceğini düşündü. Nehirler arasında gezinme becerisi olmayan Asterya her seferinde üstünlük sağlamıştı. Icruria'nın bunca yıldır zapt edilememesinin nedeni buydu.

Kapı açıldı ve Reid'in içeriye doğru yürüdüğünü görünce savaş, nehirler ve kanla ilgili düşünceler zihninde sessizleşti.

Reid hemen ona doğru yürüdü, gözlerini Ire'ye odakladı ve onu iyice inceledi. Kızın bacaklarının uzunluğunu kanepenin üzerinde yakaladı ve ağzının köşeleri boğucu bir ifadeyle kalktı. "Bize bir ulus kazandırdın, Vahşi Bir."

Defteri kapatarak ona baktı. Bazen hareketleriyle zorlanan göz alıcı mor ceketine. Şimdiye kadar, saçları deri banda neredeyse tamamen isyan etmişti, bu yüzden çoğu omuzlarına düştü ve yüzünü çerçeveledi. *Bir savaşçıdan daha fazlası*, diye düşündü. Icruria'nın bir muhtarı gibi görünüyordu. Onun gururunu yakalayıp kendi gururu haline getirmemek ya da ona baktığında çiçek açan mutluluk tınısını görmezden gelmek imkânsızdı. Ona böyle bakabildiği zaman. "Ne olursa olsun kazanacaktın. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Belki de."

Başını salladı. Şimdi de mütevazı olmayı mı seçmişti?

Reid biraz sessiz bir şekilde, "Amalie ile aranızda neler oluyor?" diye sordu.

Vaasa dişlerini sıktı. Elleri kucağındaki defterin etrafında kenetlendi.

"Bir şey mi söyledi?"

Başını iki yana salladı. "Mathjin, Amalie'nin akşam yemeğine ya da bu akşamki toplantıya gelmediğinden bahsetti."

"Bu benim hatam," diye fısıldadı. Vaasa nasıl bu kadar bencil olabilirdi? "Ben... Ben 1 katını alacağım. Söz veriyorum."

Onun yanındaki koltuğa doğru ilerleyen Reid, kadife koltuğa bir insanın olamayacağı kadar rahat bir şekilde yaslandı. Ona yer açarken elleri kucağındaki kitapta sıkılaştı. Reid kaşlarını çatarak bu hareketi inceledi. Şaşırılmış gibi gözlerini kırıştırdı. "Nereden buldun bunu?"

"Bu mu?" Basit siyah deri şeye baktı ve kontrol edip edemeyeceğini merak ettiği üzüntünün kıpırdanışını düşünmeye çalıştı. "Bunu bir süre önce seçtim. Aylardır bende."

küçük, inanmayan bir iç çekiş çıktı. "Bunu sen mi seçtin?"

Başını salladı. "Melisina'nın numaralarından biriydi. Yüzlercesi arasından seçtim. Sanırım yıllardır ilk kez içgüdülerime güvendim."

Durakladığında tavrı değişti, sanki düşünüyormuş gibiydi. Çekingen bir tavırla elini çenesinde gezdirdi ve sonra kucağına bıraktı. "Üç yıldan fazla kalmanı istiyorum."

Vaasa dondu kaldı.

Tehlikeli bir mutluluk patladı, yerini hızla kükreyen bir öfkeye bıraktı.

Öfke, tabii ki sadece korkuyu gizlemek içindi. Artık bunun farkındaydı. Bu yüzden dişlerini sıktı ve Amalie'yle yaptığı hatanın aynısını yapmak istemediğini kendine hatırlatarak öfkesini .

Reid, muhtemelen onun yüzündeki ifadeyi okuyarak, "Anlaşmamızdan geri dönmüyorum," dedi. "Yeni bir teklifte bulunuyorum ve söyleyeceklerimi dikkate alacağınızı umuyorum."

Elinden geldiğince soğukkanlılığını korudu. "Dinliyorum."

Boğazı düğümlendi ama omuzlarını gevşetti. Bacaklarına uzandı ve onları kucağına yerleştirdi, Inger'ının bacağındaki o aralıksız hareketine başladı. Ona izin verdi, ama sadece rol yapmaya ihtiyacı olduğu için.

"Kardeşine manevra yaptırıp onu denklemden çıkarmanın ne kadar süreceğini bilmiyorum ama seçimden kısa bir süre sonra bunu başarsak bile Asterya'nın istikrara kavuşmasının üç yıldan daha uzun süreceğinden şüpheleniyorum. Seninle artık evli olmasaydık tahtta hak iddia edebilmem için yeterli nüfuza sahip olmam daha da uzun sürecekti. Kendimi birçok şeyi yapabilecek kapasitede görsem de, bu durumu senden daha iyi idare edebileceğimi düşünecek kadar aptal değilim."

Sebeplerinin ne olduğu önemli değildi. Bu işe asla bir ulusu yönetmek istemediğini bilerek girmişti. Asla babasının olduğu, annesinin dönüştüğü, kardeşini cinayet noktasına şey olmak istememişti.

O halde, sorduğunda ruhunun her bir parçasının ona uzanması anlamsızdı.

"Siyasi nedenlerle mi kalmamı istiyorsunuz?" diye sordu.

"Başka bir şey yüzünden olduğundan mı şüpheleniyorsun?"

"Başka bir şey yüzünden mi?"

Her zamanki kayıtsızlığıyla omuz silkti. "Bunun yatağında ne kadar çok görmek istediğimle bir ilgisi yok, yine de buna da ilgi umuyorum Vahşi Çocuk."

Midesi kendi içine kıvrıldı, bu sözler onun kolayca yarattığı düğümleri çağırdı. "Ve sen bunun iyi bir fikir olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Bence bu bizim en iyi fikirlerimizden biri, aslında senin ne kadar zeki olduğunu düşünürsek bu da bir şey ifade ediyor."

Vaasa'nın dudakları hissettiği diğer her şeye inat kıvrıldı. Kalbinin haince isteklerini biliyordu -eğer bu onun seçimi olacaksa, daha düzenli bir hayat yaşayacaklarsa, bu o olurdu. Bu olurdu. Bu yüzden, "Teklif ettiğin bu anlaşma nedir?" diye sormaktan kendini alamadı.

Reid ağırlığını ayarladı ve koltuğa daha da gömüldü, elleri hâlâ Asterya'nın bacaklarının üzerindeydi. "Asterya'nın sakinleştiğini hissedene kadar kal, ne kadar sürerse sürsün."

"Zaman çerçevesini kaldırıyor musunuz?"

"Üç yıl yeterli değil."

"Yeterli olan ne?"

Durakladı, dudakları büzüldü. Ama bakışlarını hiç düşürmedi. "Bilmiyorum."

Sanki bu sözler nefesle ölçülemeyecek kadar derin bir anlam taşıyordu.

"Size başka ne söyleyebilirim bilmiyorum," diye geveledi. "Ama şu haliyle, istediğin her şeyi yapmaya hazırım. Bana talep listenizi verin - en çılgın hayallerinizi."

Adamın ona verdiklerinden daha fazla ne istiyordu? En tarifsiz arzusunun boyutunu düşünecek olursa, bu tam olarak onun teklif ettiği şeydi. Ama onu kendinden daha iyi tanıyordu ve yalan söylüyordu. "Bunu sadece ne söyleyeceğine karar vermeye çalışırken ellerinle yapıyorsun."

Reid onun tenindeki hareketi durdurdu.

"Ve ne söyleyeceklerine karar vermek zorunda olan insanlar neredeyse hiçbir zaman doğruyu söylemezler." Elleri bakarken, onları hareket ettirmemeyi bilinçli olarak seçmiş gibiydi. Temaslarını kesmemeyi. "Bana bunun gerçek olmadığını söyle. Söyle bana Senin için yapamayacağım ya da veremeyeceğim hiçbir şey olmadığını henüz keşfetmedin."

Tüm bu soğukkanlılık ve rahat tavırları tam da kendini gizleme şekliydi. Tıpkı onun öfkesi ve zehri gibi, ördüğü duvar da .

Ne kadar zamanın yeterli olacağını tam olarak , çünkü cevap basitti.

Hiçbir zaman yeterli olmayacaktır.

"Peki ya gerçeğin bir önemi yoksa?" diye fısıldadı.

Sanki hepsi bir bahaneymiş gibi ona baktı. "Ne oldu?" diye sordu, sonunda numara yapmaktan vazgeçerek. "Özlenmeyi sevmekten daha mı çok istiyorsun?"

Bu sözler göğsünü sızlattı. Onunla başka hiç kimseyle paylaşmadığı kadar çok şey paylaşmış, ona başkalarına vermeye cesaret edemeyeceği kadar çok şey vermişti. "Benim için ne olduğunu biliyorsun."

Başını iki yana salladı. "Konu sen olunca varsayımlarda bulunmadığımı sana daha önce de söylemiştim."

Kalbi, yaklaşmamaya karar verdiklerini düşündüğü şeye yaklaşma cüretine karşı parlak bir öfkeyle yanıyordu. Ama anlaşmamışlardı, gerçekten anlaşmamışlardı. İkisi için de kararını vermişti. Onun yatağına girdiği andan itibaren

eninde sonunda böyle bir konuşma olacağını biliyordu. Ve bunu istediği için onu suçlamak haklı görünmüyordu.

Sadece o olmadığında değil.

"Dominik-"

"Eğer seninle benim aramda duran tek şey oysa, şimdi gideceğim. Bana söz ver ve nefes almayı bıraksın."

"O kadar kolay değil."

"Öyle." Defteri işaret etti. "O benimdi. Birkaç yıl önce Aşağı Bahçe'deki zanaatkârlardan birinden almıştım."

Biraz daha dik oturdu. "Senin miydi?"

Reid başını salladı ve verandalarını kaplayan büyük gardenya çalılarına baktı, belli ki kendisini tekrar tekrar sürüklediği düşüncelere dalmıştı. "Merak etmekten kendimi delirtiyorum. Tahmin etmekle. Umut etmekle."

Umut etme kapasitemi artırdınız.

Bu sözlerle kendisinin inanmasına izin verdiğinden daha fazlasını mı kastetmişti? sadece bir ulus ya da bir unvan değil de o muydu?

Artık onu o kadar iyi tanıyordu ki cevap çok açıktı. Adam onun için umutlanmıştı ve yolun bir yerinde kadın da onun için umutlanmasına izin vermişti.

Yalan söylemek bir ölüm cezası gibi geliyordu. Onun en büyük kaybı olmayacağını düşünmeye devam etmesine izin vermek vicdansızlıktı. Sesi bir sırrın tonuna düştü. "Binlerce kelime biriktirdim ama sen içimde canlananları sana anlatacak tek bir kelime bile bulamıyorum."

"Kelimeleri bilmiyor musun, yoksa söylemekten mi korkuyorsun?"

Gözlerinden yaşlar süzüldü ve onları sıkarak kapattı. Bu neden bu kadar zordu? Kendini aciz sanıyordu. Kırıldığını düşünmüştü. Onun cevabının bir olduğunu gördü. Saklanmanın başka bir yolu. "şeyi sana nasıl vereceğimi bilmiyorum."

Gözlerinin kenarından bir damla yaş süzüldü ve adamın yaklaştığını görmese de onu hissetti. Yanağındaki gözyaşını silen ve elini saçlarının arasına sokan başparmağının yumuşak ucunu hissetti. "Beni benim seni sevdiğim gibi seviyor musun?" diye sordu.

Nefesi kesildi. Adamın şeffaflığı bir kez daha dünyayı ayaklarının altından çekip almıştı. Az önce söylediği şey onun gözünden kaçmamıştı.

Onu sevdiğini.

Ama iki farklı şekilde sevgi gösterdiler-erkek , kadın... Neyle?

Birinin gözlerinin içine bakıp ona nasıl hissettiğini gösterecek cesarete sahip olduğunu hiç düşünmemişti. Birdenbire Amalie'yle yaptığı hata daha da belirginleşmişti. Aylardır yaptığı hata.

Aşk gibi bir şeyi hak ettiğini bir an bile düşünmese de *umut etmekten* kendini alamıyordu.

Saçlarındaki çaresizlikten . "Benim için , Vahşi Bir."

Gözleri açıldı ve adamın gözlerindeki turuncu ve siyah lekeler onu büyüledi. korku kapladı, cesaretini yakalayıp dışarı çıkaran bir tür kafa karıştırıcı dehşet. Adam onun ürperdiğini görmüş olmalıydı, çünkü alnını onunkine bastırdı. "Benim için söyle ve bu yeterli olacaktır."

söylemek hissetmektir. Söylemek onu gerçek kılmaktır. Ama o zaman sessizliğin de gerçek olup olmadığını merak etti. Bir şey karanlıkta da canlı olabilir miydi?

Korktuğu anlarda olduğunu bildiği öfkeli, zehirli yılan yerine, büyüğü son zamanlarda dönüştüğü şeye dönüştü: dumanlı siyahta parlayan beyaz gözler. İçinde yükseldi, onu besledi, ileri itti. Onu istememek beyhude bir çabaydı. Ona ihtiyaç duymamak, çoktan çıkmış bir gemiydi.

"Elbette seni seviyorum," diye fısıldadı.

Eli hafifçe titredi ve güçlü bir nefes verdi. "O zaman bu kadar yeter."

Şimdi başka hiç kimsenin bakmadığı bir şekilde bakıyordu, sanki tüm keskin kenarları yumuşamış ve parlıyordu. Sanki onun tarafından sevilme gerçekten yeterliymiş gibi. Ve belki de sevdiği şeyi kaybetmeye mahkûmdu, belki bu onu binlerce küçük parçaya bölecekti ama bu tek bakış, uğruna kırılmaya değerdi.

Sonra fısıldadı, "Bana kim olduğumu hatırlat. Nerede . Çünkü sanırım bunu gerçekten bilen tek kişi sensin."

Reid'in dudakları aralandı, sonra oturduğu yerden kalkarak yaklaştı. Bir dizini kanepeye koyup ağırlığını kırmızı kadifeye verirken sert gözleri güvenceyle kaplanmıştı. Bakışları onun gözleri ve dudakları arasında gidip gelirken, onu tüketmiş de olabilirdi. Ağzını onun yanağına indirdi. Sözleri yumuşaktı. "Burada, benimlesin."

Bu ifade karşısında göğsü kabardı, özellikle de adam kanepeye daha da gömüldüğünde, eli onu kaldırmak ve ayarlamak için arkasından dolandı. Bacaklarının arasına yerleşti ve onu sırt üstü minderlere yatırdı.

Vücutları birbirine battı ve içindeki kırık parçalar çekildi. O anda, sadece sevmek ve sevilmek yeterliydi. "Ve senin kim olduğuna gelince..." Dudaklarını kızın çenesinin kıvrımında gezdirdi. Yukarıdaki cam, adamın parmaklarını kızın boğazında gezdirişini ve yüzünü geriye yatırışını, kendi ağzının kızının hemen üzerinde kalışını izleyebilmesine yetecek kadar ışıltı alıyordu.

"Sen benim karımsın ve her şey bununla başlar ve biter."

Vaasa'nın kalbi küt küt atmaya başladı ve Reid tam o anda aralarındaki boşluğu kapattı, ağzını Vaasa'nın ağzına götürdü. Aylarca süren istek bu öpücüğe döküldü ve Vaasa buna izin verdi, dilindeki dürüstlikle Reid'in ağzının içine girdi ve bu kelimelerin nasıl bir his olduğunu tattı. Adam inledi. Ona karşılık verdi. Birbirlerini ve ağızlarının nasıl hareket ettiğini biliyorlardı ama yine de yeni hissettiriyordu. Farklı. Sanki onun gözlerinden bakarsa kendini keşfedilebilir bir şey olarak görecekmış gibi.

Dehşet vericiydi ve onu ileriye götürdü.

Gömleğinin eteklerini çekiştirdi ve o da gömleğini çekip kanepenin kenarına bırakmasına izin verdi. Ellerinin altındaki çıplak teni, arzusun kalçalarından aşağı akmasına neden oldu. Dudakları adamın çenesine gitti. Boynuna. İlk kez yakınlaştıklarında ne düşündüğünü hatırladı, sakalının sertliğini teninde hissetmek istiyordu. Şimdi dudaklarını dudaklarının üzerinden geçirdi ve iç çekti, kolları onu daha da yakınına çekti.

Reid onun beyaz bluzunu zeytin pantolonundan çıkarıp başının üzerine çekti ve kendi gömleğinin yanına, Aoor'un üzerine bıraktı. Ellerini göğüslerini örten pürüzsüz ipeğe doğru kaldırarak aşağı inmeye başladı, ağzı ardında ürperti bırakıyordu. Bu, ona daha önce dokunduğundan farklıydı -daha az aceleci ve çiğ, daha yıkıcı. Kirpiklerinin arasından yukarı baktı ve

Omzundaki kayışı itip ipeği indirerek onu serin havaya maruz bırakırken onu izledi. Bu kez gözleri yere düştü ve manzarayı yuttu, ağzını daldırıp Aesh'in pembe tomurcuğunu emmeden önce bir an durakladı.

Adam diğerine geçerken göğüslerinin arasını öptü, kayışı serbest bıraktı ve sonra bir iniltiyle başını geriye eğene kadar yaladı. Daha fazlasını. Daha fazlasını istiyordu. Parmakları pantolonunun düğmesini buldu, kalçaları adamın talimatıyla kalktı ve adam pantolonu bacaklarından aşağı kaydırarak dizlerini kanepeye bastırdı.

Onun üzerinde, tanıştıkları ilk geceden bile daha yakışıklı görünüyordu. Belki de ona baktığı diğer tüm anlardan daha yakışıklıydı. Gözleri mürekkebin üzerinde gezindi ama her satırı çoktan ezberlemişti.

"Bunları da," dedi ve belindeki son kumaş parçasını da sürükleyerek, düşüncesizce Aoor'a fırlattı.

Sonra kendini tekrar alçalttı ve ağzını kadının karnına dayadı, elleri kadının kalçalarına bastırdı. Onların arkasında kıvrılıyordu. Adam dudaklarını tenine her bastırışında daha da alçalırken kalbi hızla çarpmaya başladı.

"Hiç bir erkekle birlikte olmadığın konusunda yalan söyledin, değil mi?" İçinden kahkahalar yükseldi ve boynuna bir sıcaklık yayıldı. "Evet."

Bir eliyle kızın bacağına omzunun üzerinden geçirdi. "Yani sana karşı nazik olmama gerek yok mu?"

Arzu omurgasından aşağı vurdu.

"Hayır." "Güzel."

İçine 1nger bastırdı. Kadın içgüdüsel olarak kalçalarını salladı.

Sadece geri kaydı ve bir tane daha soktu, nasıl nefes almaya çalıştığını izledi. Kalçalarının kontrolünü yeniden kazanmaya çalıştı. Diğer başparmağını onun merkezine bastırdı ve ilk başta hafifçe daire çizmeye başladı, dokunuşunun basıncını yavaşça artırdı.

Daha ağır nefes almaya başladı.

Sonra kızın içindeki parmakları yukarı doğru kıvrıldı.

Dudaklarından bir inilti koptu. Vaasa, midesini sıkıştıran ihtiyaç duygusuyla, "Tekrar," dedi.

Gülümseyişindeki o hınzır yükseliş onu yakabilirdi. Parmaklarını tekrar kıvırdı. Kızın nefesi kesildi. "Tam orası mı?" dedi, yine karnına doğru bir dalga gönderen noktaya bastırarak.

"Evet," diye nefes aldı. "Evet."

"Peki ya buraya ne dersin?" Başını bacaklarının arasına indirdi, gözleri hâlâ onunkilerle kilitliydi, dudakları uyluklarının iç kısmına bastırıyordu. Adam onu ısırdı ve kızın elleri adamın saçlarını itti. Onun sıcak kahkahasını açıkta kalan Aesh'ine karşı hissetti ve midesi ve göğüsleri boyunca tümsekler yükseldi. Adam Ingers'ını tekrar onun içinde kıvırdı. "Lütfen," diye inledi. "Lütfen."

Nefesinin sıcaklığı kalçaları boyunca yavaşça ilerledi ve dili ona karşı geçici olarak bastırdı.

Yukarı kaydırıldı. Aşağı.

Kadın ona doğru yaklaştı.

Onu tekrar yaladı, tekrar ve tekrar, ağırlığıyla ve diliyle daha sert iterken bacakları daha da açıldı. Sahip olduğu tüm içgüdüler, bacaklarının arasındaki kafasına boyun eğdi. Doğru dürüst nefes alamıyordu. Elinde olmadan ellerini sıktı ve sonra birini göğsüne doğru kaldırdı, diliyle ritmik bir şekilde onu tekmelerken kendi etrafında kıvrıldı.

Gözleri kirpiklerinin arasından yukarı fırladı ve gördüğü manzara karşısında inledi, dili hızlandı ve alıştırdı. Kalçaları yükselmeye başladı ve adam tutmak için bir kolunu kullandı, yavaşlamayı ya da boşluk bırakmayı reddetti, diğeri hala içindeki o noktaya bastırmak için kıvrılıyordu. Dudaklarından bir inilti döküldü. "Reid," diye yalvardı, umutsuzca Reid içine girene kadar onu tutabileceğini umuyordu.

Onun isteğiyle ayağa kalktı ve elleri pantolonunun tokasını ve düğmelerini buldu, onu yastıklara geri itmeden ve bacaklarının arasına yerleşmeden önce dizlerine kadar yırttı. Sanki çoktan serbest bırakılmıştı ve ona sahip olana kadar nefes alamayacaktı. Kalçalarının tek bir hamlesiyle kendini onun içine gömdü.

Kadın haykırdı ve içinde bir zevk patlaması yaşandı. Ağzını kendi ağzıyla yakaladı ve yavaşça kalçalarını kaldırıana kadar onu öperek kendini orada tuttu. Onu daha yakına çekmeye çalışırken Ingers çıplak sırtına bastırdı. Onu daha derine çekmek için.

"Siktir," diye homurdandı ve tekrar ileri atıldı - sertçe.

Cinsel hamlık ikisini de sardı ve adam bir sonraki geri kayışında bacağını kaldırdı, böylece adam bacağını dirseğinin arkasına sıkıştırıp daha derine itebildi. Adamın dili değerken Vaasa inledi. Geri çekildi ve tekrar itti. Tekrar. Adam kendini her ileri ittiğinde Vaasa onun her santimini hissedebiliyordu. Onu izlediği anın içinde kaybolmuştu; kahverengi tenindeki ay ışığını ve her ileri itişinde omuzlarının nasıl gerildiğini görüyordu. Uzun saçlarının yüzünün kenarlarına nasıl yapıştığını. Arzu onun toplandı ve kalçalarını onunkilere doğru kaldırarak hareketlerine ayak uydurdu. Adam kıza çarptı ve zevk omurgasından yukarı fırladı, geri çekildiğinde kıvrıldı, sonra tekrar içine girdiğinde yükseldi.

geriye doğru eğerek, etrafındaki dünyanın tüm görüntüsünü kaybetti. Kendisinin nerede bittiğini ve adamın nerede başladığını. Tek bildiği, onu ne kadar derinlere götürmek istediği ve öne doğru eğilip ağzını göğsünün etrafına sararken nefesinin sıcaklığıydı.

Dilini yaladı. İçinin derinliklerine itti. "Daha hızlı," diye yalvardı.

Kalçaları bu kez onunkilere daha hızlı bastırdı, içine girdi ve sonra çıktı. Tekrar. Tekrar. Tekrar. Tekrar. Tekrar. Adam kalçalarını her itişinde onun hızına ayak uydurdu ve adam tam olarak dünyanın tüm havasını çalan ritmi ve açığı korurken kadının sesi daha da yükseldi.

Göbeğindeki kaslar acımasızca gerildi.

Zevk omurgasından aşağı ve kalçalarına doğru yayıldı. Kızın kolları adamın saçlarına dolandı ve adam onu itmeye devam etti, orgazm boyunca onu taşıdı, ondan alabildiği her tatmin parçasını sürükledi.

Göğsündeki kaslar sertleşti ve onun tenine karşı inledi.

Son anda geri çekildi, göğsünü aydınlatan ve tekrar yükselmek istemesine neden olan bir dizi inilti ile serbest bırakıldı.

Başını adamın omzuna yasladı ve duyularının kontrolünü yeniden kazanmaya, özleminden başka bir şeye odaklanmaya çalışırken uzun nefesler onu rahatsız etti. Sonunda, adam güçlü bacakları üzerinde yükseldiğinde bunu başardı. Kendi bacakları onunkilerle boy ölçüşemezdi; ayağa kalkarsa tökezleyeceğini biliyordu. Ama bunun bir önemi yoktu çünkü adam onun arkasına yerleşmiş, bedenini göğsüne doğru çekmiş ve onu bir yere gitme ihtiyacından kurtarmıştı.

"Bu kanepeyi berbat ettik," diye fısıldadı.

"Koen'e faturayı göndermesini söyleyeceğim."

Kadından küçük, mahcup bir kıkırdama yükseldi. Bir süre sessizce öylece yattılar ama onları birbirine bağlayan ipler gerildi. Saçlarına doğru fısıldadı, "Benim için tekrar söyler misin?"

Ona sahip olup hiç fark etmezdi. Önemli olan şeylerde değil. Onu istememek, dünyanın onu almasını engellemeyecek, gökyüzü kendini düzelttiğinde ve onu şanssız bıraktığında kaçınılmaz olarak paramparça olmasını engellemeyecekti.

Bu yüzden onun kollarında döndü ve gerçeği söylerken doğrudan gözlerinin içine baktı. "Seni seviyorum. Bu asla gerçek dışı olmayacak."

Bu sözler karşısında usulca ürperdi ve onu tutan kollarını sıkılaştırdı. Omzundaki mürekkebe baktı, Mirehan zırhını tasvir eden koyu çizgileri takip etti, sanki gittiği her yere zırhını taşıyordu.

Reid'in sesi sessizliği bozdu. "Bir ulus ya da taht istemediğini biliyorum, bu hayatı istemediğini biliyorum. Bu yüzden bu on yılın sonuna kadar gerekiyorsa, bekleyeceğim. Onuncu sen olacağım ve sonra nasıl bir hayat yaşayacağımızı sen seçeceksin. İstedığın herhangi bir hayatı."

İstemediğini bildiği her şey... onunla birlikte oldukları sürece tam olarak istediği şeydi.

Ama bunu ona asla söyleyemezdi. Ona bu umudu ve kurtuluşu asla veremezdi. Çünkü bunu yaparsa, bu ona yaptığı en acımasız şey olurdu. Onu kendi paramparça oluşunun suç ortağı haline getirecek ve kendisiyle birlikte onu da edecekti.

Çünkü dünyanın onun için güvenli olacağına bir an bile inanmamıştı.

Onlar için.

"Benimle duş al," diye fısıldadı, dudaklarını onunkilere değdirerek. "Bu odanın her yerinde ve Mireh'e döndüğümüzde her yerde bana sahip olmanı istiyorum."

Ondan istediği şeyi, onu sevdiğini söylemişti. Her zaman seveceğini bildiğini.

Ve bunun yeterli olduğunu söyledi.

Ama belki bunu onun gözlerinde görmüştü, tıpkı onun iliklerinde hissettiği gibi. Söylemediği şeyi. Aslında yeterli olacak olan şeyi.

Ona kalacağını hiç söylemedi.

OceanofPDF.com

BÖLÜM

23

Müzik karanlığın içinde mırıldanıyordu.

Koparılmış tellerin ve tek bir kemanın sesi her bir duvarın ve Aoor'un üzerinde sürükleniyor, karanlığı tatlı bir müzikle dolduruyordu.

Koltuğunda sessizce oturan Vaasa, devasa tiyatroyu kaplayan gölge dağılırken gülümsemeye başladı. Parlak bir altın ışık patlamasıyla Una'nın cadıları beyaz cübbeleriyle arka tarafta belirdi. Dihrah'ın Yüksek Tapınağı'ndaki tiyatroya ilk girenler onlardı, en az yirmi ya da otuz kişilik koltuk sıralarını dolduran insanlar. Küçük Mirehan grubu tiyatroyu çevreleyen loca koltuklarında oturuyor, kızıl ve fildişi perdeler balkonlarından kıvrımlı orkestraya doğru düşüyordu.

Büyü gösterisi ve yarınki oylamadan önceki son tören için muhtarın ev cadılar meclisi geceyi başlatıp bitirecekti. Kier bu özel gösteriyi seçmişti ve Vaasa bunun Melisina'nın önerisiyle olup olmadığını merak etti. Her meclisin neleri dışarıda bırakacağını, hangi parçaları paylaşmak istemediklerini merak etti.

Leanan, yanında Brielle, cadı grubunu orta koridordan aşağıya doğru yönlendirirken kalabalık sustu. Sol ellerinde küçük ışık küreleriyle yavaşça süzülen grup bir tür melek gibi görünüyordu, cüppeleri müzikle birlikte hareket ediyormuş gibi bir yanılsama yaratıyordu. Teker teker sahneye ulaştılar, yumuşak mırıltıları melodiye uyum sağladı ve ardından kalabalık şarkıya eşlik etmeye başladı.

Buradan, bir ulusun kültürünü kuşbakışı görmek çok güzeldi.

Reid uzandı ve onun elini kavradı.

Kadın dönüp ona baktı, adam da gözlerinde saf memnuniyetle onu izledi ve eğildi. "On yıl içinde bu töreni Veragi açacak."

Bu düşünce kalbini burktu. Bu sözlerin uyandırdığı özlem keşfetmek istemedi. Boğazında bir yumak oluştu.

Bunun yerine gözlerini ayırdı ve bir kez Una'nın cadılarına odaklandı. Ama sonra Melisina arkasından ona dokundu. "Amalie'yi gördün mü?"

Vaasa'nın bu numaranın sonunda sahnenin arkasında onlara katılması gerekiyordu, yüzden Amalie'nin zaten orada olmasını bekliyordu. Gösteriden sonra nihayet konuşma fırsatı bulacaklardı. "Seninle birlikte olduğunu sanıyordum."

Melisina başını salladı.

Reid'in elini bıraktı ve omzunu sıkarak sessizce durdu. Reid dönüp ona baktı, sorguluyordu ve kadın Melisina'yı işaret etti.

O anı neden bu kadar net hatırladığını bilmiyordu, adamın güçlü ağzının o ince kalkışını, ama zihnine kazınmıştı.

Son bir kez başını sallayarak kaçırıldı.

Vaasa kendisine en çarpıcı kıyafeti giymişti: siyah dar pantolon ve uzun kollu, yakası omuzlarına kadar inen bir korse. Mor bir etek kalçalarının üstünden ayrılıyor ve ipek kumaştan bir havuzun içinde arkasındaki Aoor'a düşüyordu. Biraz ağırdı ama daha önce giydiği botları giymesine izin veriyordu.

Uzun eteğini kaldırarak Melisina'yı koridora kadar takip etti. "Nerede olabilir?"

"Sen onun odasını kontrol et, ben de odasını kontrol edeyim."

"Burada olman gerekiyor," dedi Vaasa. "Sen yüce cadısın, Reid'in annesisin. Bizsiz gidin, ben önce onun odasını arayacağım." "Vaasa-"

"Melisina, bu benim hatam."

Cadı küçük bir nefes alarak kabul etti ve merdivenlerden aşağı inmeye başladı.

Vaasa tiyatronun ana salonuna, oradan da kapılara doğru ilerledi ve bahçelere girerken bir muhafıza başıyla selam verdi. Gardenya hemen burnunun kadar geldi ve beyaz çiçeğin ince güzelliğini takdir etmek için sadece bir dakikasını ayırdı. Bir önceki akşam ona nasıl baktığını hatırlamak için.

Bu düşünceyle midesi düğümlendi.

Ana fuayeye adım atıp büyük, geniş pervanelerin altından geçerek kırmızı kadife merdivenleri hızla çıktı ve Amalie'nin odasına giden virajdan dönmeden önce iki koridor indi. Onlarinkine benzeyen bu oda, Mireh için ayrılan kulenin hemen üstündeydi.

Meşe kapı kilitliydi.

Vaasa kapıyı bir, iki kez çaldı ve bekledi.

"Amalie," dedi kapıya doğru, kulağını tahtaya dayayıp dinlemek için. Hiçbir şey yoktu.

Ses yok. kimseye dair bir ipucu yok.

Duyularını buruk bir tatlılık kapladı, yalnız olmadığının farkına ancak bir an sonra varabildi.

Dizlerinin bağı çözüldü.

Sırada kolları ve bacakları var.

Saldırmaya, karşılık vermeye, kendi hayatını kurtarmaya degecek bir şey yapmaya fırsat bulamadan, görüşünü siyah noktalar kapladı. Suyun altına sürüklenmeden önce gördüğü son şey, gözlerinin kahverengi teninin sıcak tonunu, dudaklarının iki kenarını kaldıran o özel gülümsemeyi, sessiz ışık altında onun her şeyinin nasıl görüldüğünü ortaya çıkarma şekliydi. Amber, tuz ve gardenya da vardı.

Sonra karanlık her şeyi süpürdü.

Gitti, hiçliğe karıştı.

Işık, gözlerinin parıldamaya cesaret edemeden gözlerinin arkasında otonomlaştı.

Kapalı kapakları yakan, insanı dışarıda tutmak için sıkmaya zorlayan türden bir ışıktı. Bilincin kıyısında bir an bile hissetmeden bocalamak.

Vaasa önce bir kapağı, sonra diğerini kaldırdı, bulanık görüşü çok az şey ayırt edebiliyordu. Hâlâ korsajının uzun kollarını hissediyor, eteğinin hafif ağırlığının farkındaydı.

Çatlamış taşların bej rengini, süslü sütunlara sahip büyük kemerleri yavaşça fark etti, bazıları parçalanmış ve ufalanmıştı, diğerleri ise ağır bir şeyin ağırlığını taşıyordu. , artık kısmen kum ve kahverengiye bürünmüş taştan, sırf cüppeli kadın ve erkek heykelleri dolaşıyordu. Aynı aşınma, üzerinde durduğu solmuş, yükseltilmiş Aoor'u da kaplamış, bir zamanlar süslü olan kızıl ve altın desenleri pembeye ve beyazın tonlarına dönüşmüştü. Taş platformdan boş, terk edilmiş odaya üç basamakla çıkılıyordu.

Vaasa bunun bir yeraltı mezarı olduğunu fark etti. Çatlakların arasından taşın Kolezyum'a ait olduğunu fark etti. Tavandaki yarıklar güneş ışığının Aoor'u ıslatmasına izin veriyordu.

Güneş ışığı.

Gündüz vakti.

Ayakta duruyordu, ayakları ağırlığını zar zor taşıyordu ama bağlı kolları ağrıyordu. Uzun süredir burada değildi.

Başka nerede ki?

Hareket etmeye başladı ama bu bileklerinin yanmasına neden oldu, hafif bir uğultu ön kolundan aşağıya düştü. Yukarı baktığında siyah iplikli ipleri gördü.

Teknede Reid'e bağlananların aynısı.

İçinde hiçbir yerde yılanı hissedemiyordu. Büyünün herhangi bir izini hissedebiliyor muydu?

Kalbi göğsünde çarparken, bakışları çok daha kötü bir şeye takılana kadar başını çevirdi. Boğazına safra kaçmasına neden olan bir şey.

Amalie.

Genç cadı onun karşısında bağlanmıştı, elbisesinin uzun etekleri ve kolları yırtılmıştı, saçları kan içindeydi. Bir şeyle vurulmuştu. Aynı ipler onun da gövdesine dolanmış ve onu tahta bir sandalyeye sıkıca bağlamıştı. Cadı başını eğmişti ve Vaasa onun bilincinin yerinde olup olmadığını bilmiyordu.

"Amalie," diye .

Amalie bitkin ve gözyaşlarıyla lekelenmiş yüzünü kaldırdı. Vaasa boğuldu.

Yanağının sol tarafında bir çürük vardı ve ağzı beyaz bir kumaşla kapatılmış ve başının etrafına bağlanmıştı. Kahverengi gözlerini dehşet boyamıştı.

Vaasa iplerini çekiştirirken gözleri yaşlarla doldu.

Kelimeleri oluşturmaya çalışırken, taşın üzerindeki ayak sesleri onu yarıp geçti.

Adımlar yeraltı mezarının içinde yankılanıyor, etraflarındaki heykellerin ve taş işçiliğinin zarif yüzlerinde sekiyordu. Vaasa kaskatı kesildi. Amalie'nin arkasındaki koridordan gümüş saçları görüldü. Üç basamağı çıkıp platformda onlara katıldı, eli kılıcındaydı.

Mathjin.

Vaasa'nın boğazı panikle kapanmaya başladı ama ağır nefes alışını sakinleştirmeye çalıştı. Mathjin?

Sırtıtmıyordu, sadece gözlerinin etrafındaki ince kırışıklıklarda sert bir tarafsızlık vardı.

Vaasa onun tam önündeki yere gelişini izledi, bakışları bileklerini bağlayan iplere kaydı. "İronik, sence de öyle değil mi? Düşününde kullandıklarının onda birini bile bulamadım. Ama artık o kadar da kullanışlı , değil mi?"

Vaasa öğürmek istedi.

Bir omzunu silkti ve Amalie'ye baktı, Vaasa'nın bir zamanlar bilge olarak algıladığı yüz hatlarına sinirlilik çökmüştü. "Tabii ki, sonunda numarasını yaptı. Genç cadı kayboldu ve herkes telaşa kapıldı."

"Ne yapıyorsun?" Vaasa sordu. "Mathjin, neden-"

"Neden?" Başını iki yana salladı. "Ben Reid değilim. Kosana değilim. Bir Asteryan'ın sana teklif edilen koltuğa degeceğine inanacak kadar kör değilim. Bu ülkenin uğruna çalıştığı her şeyi lekelemenize izin vermektense mezarımı görmeyi tercih ederim."

Ondan nefret eden onca insan arasında Mathjin en az nefret edeni gibi görünüyordu. Bu aylar içinde ona nezaket ve kabul göstermişti. Hangisinin daha çok canını yaktığını bilmiyordu: onun bunu asla istememiş olması mı, yoksa kendisinin onun istediğine inanmasına izin vermiş olması mı?

"Biliyor musun, kızım doğduğunda sadece yirmi yaşındaydım," dedi Mathjin, platform boyunca yürümek için ondan uzaklaşarak. Sağ köşedeki taş banklardan birinin üzerinde duran bir şey yığınının geri döndü. "Benim gibi sarı saçları, aynı gri gözleri vardı. Torunuma da aynı özellikleri verdi. Torunum, bir Asteryan askeri onu, kızımı ve karımı Wrultho ve Mireh arasındaki yolda durdurup hepsini katlettiğinde sekiz yaşındaydı. Kızım ikinci hamileliğini yarılamıştı."

Sırtını ona dönerek bankın hemen önünde durdu.

"Görüyorsunuz, bir adam bu kadar genç baba olduğunda, bildiği tek kimlik bu oluyor. Askerden önce, danışmandan önce, kazandığım diğer tüm unvanlardan önce gelir. Ve size baba, koca ve dede olarak çağrılmayı en çok sevdiğim isimler olduğunu söylediğimde yalan söylemiyorum."

Sempati Vaasa'nın boğazını sıktı, yaklaşan gözyaşlarıyla savaşıırken diline baskı yaptı. Onu kaçırmış ve bağlamışken burada durup bu adam için nasıl ağlayabilirdi? Bunu bilmiyordu. Ama *büyükbabam* derken sesindeki çatlak onu neredeyse ikiye bölmüştü.

"Mirehli Marc'ın savaşa gitmek için ona yalvardığımda ne dediğini bilmek ister misin?" Mathjin sonunda dönüp ona baktı, elinde beyaz bir şey tutuyordu.

Vaasa tek kelime etmediğinde, her şeye rağmen cevap verdi.

"Asterya ile yapılacak bir savaşın dünyaya çok daha az torun bırakacağını söyledi."

Bu ifadenin acımasız gerçekliği ikisinin de gözünden kaçmamıştı ve Mathjin'in titreyen yüzünde bunu açıkça görebiliyordu. Mathjin buna *kurbanların dengelenmesi* demişti.

"Ama size söylemedikleri bir şey var." Tekrar ilerlemeye başladı, heykellerin etrafından dolaştı ve kızın üzerine çıkarıldığı platforma çıktı. "olduğun şey senin olduğunda, başkalarınınkini daha az önemsiyorsun. Neye mal olacağını umursamazsın, çünkü önemli olan her şey çoktan gitmiştir."

"Mathjin-"

"Konuşma!" diye gürledi aniden. "Buna hakkın yok. Bunun yerine bir mektup yazacaksın."

Basamaklardan yukarı doğru yürüdü, botları aşınmış mermeri çatırdatıyordu. O zaman adamın elinde bir parşömen ve kalem olduğunu fark etti. Parşömeni açtı ve boşluğu göstermek istercesine Aat yüzeyine bastırdı.

"Ton'un adamlarının tam hareketini Asteryan dilinde detaylandıracaksın. Seninle konuştuğumuz ve Reid'le dün üzerinde anlaştığımız rotayı. kardeşine gönderecek ve imzalayacaksın."

Vaasa nefes almayı bıraktı.

"Hayır." "Evet."

"Bunu neden yapıyorsunuz? Kendi vatandaşlarınızı kurban edecek ve daha büyük bir savaş başlatacaksınız-"

"*Bir savaş başlatmak istiyorum!*" diye bağırды, parşömeni elinde sallayarak ona doğrulttu. "Bu mektup Ton'un adamları tarafından ele geçirilecek ve

bu sabah. Reid kaybedecek ve yine de savaşı kabul etmekten başka çaresi kalmayacak."

Ton'un adamları.

Bu yüzden burada bu kadar çok insan vardı. Yeterince düzgün konuştuğunu, o resimlerin önünde Ton'u alt ettiğini düşünmüştü ama her şey bir oyun olmalıydı. Mathjin ve Ton' birlikte hazırladığı bir uydurma. Wrultho ve askerleri hakkında Vaasa'nın bildiği bilgileri paylaşmışlardı -Ton'un iddia ettiği kişi olsaydı hepsine ihanet edebilecek kadar.

Kalbi sıkışmıştı. Mathjin'in planının ayrıntıları, babasının savaş masalarından birinde oynandığını görür gibi zihninde şekillendi. Eğer bu mektubu yazarsa, Mathjin bunu tüm konsey üyelerine gösterecekti. Onun el yazısını, imzasını bilen Reid'e. Seçimi kaybetmesi bunun sonuçlarının sadece başlangıcı olacaktı. Bu onu mahvederdi.

"Hayır," diye nefes nefese kaldı. "O mektubu yazmayacağım."

"Yapacaksın." Karanlıktan bir ses daha geldi, pürüzsüz Asteryan'ın ham bir dokunuşu omurgasından aşağı fırladı ve anında, yeniden paniklemesini istedi.

Hayır.

Gözleri büyüdü.

Sağdan çıktı, kuzguni saçları özenle yerinde duruyordu, ikiz okyanus gözleri kar gibi soluk tenine yerleşmişti. Güneş ışığı keskin kemik ve kötülükten oluşan sert, köşeli yüz hatlarının üzerinden geçerken gölgeler bile Aee'ye benziyordu. Kenarları altın işlemeli siyah ve kan kırmızısı pelerini Aoor'a doğru dalgalanıyordu. Hasta görünüyordu ve kötü niyetle dolup taşıyordu, keskin gözleri onu bağlayan iplerin üzerinde geziniyordu.

Dominik gülümsedi.

BÖLÜM

24

Reid elleriyle altındaki tahta sandalyeyi kavrayarak bekledi, bir şeylerin değişmiş olmasını ve Amalie ile Vaasa'nın sahnedeki cadılar meclisi üyelerine katılmasını umuyordu - sayılarının arttığını gösteren görkemli bir gösteri. Karısı her zaman dramatik giriş ve çıkışların hayranı olmuştu. Geçen her saniye onun soğukkanlılığının bir kanıtıydı.

Kıpkırmızı perdeler kapandı ve Veragi cadıları devasa tiyatro sahnesinde .

Bacakları onu ayağa kaldırırken Reid Mathjin'e döndü. Danışman da aynı soruyu soruyormuş gibi kaşlarını çatı. Localarının girişinde duran Kosana, gözlerinde tanıdık bir bakışla öne doğru bir adım attı. Yanındaki Esoti kaskatı kesilmişti ve endişeliydi. "Nerede o?"

"Annemle birlikte gitti," dedi Reid hışımla koridora çıkıp kafasını çevirirken. Panik içinde yükselmeye başlamıştı, ama daha mantıklı olasılıklara odaklanarak paniğe yer vermedi. Belki de kadın merdivenlerde bekliyordu; belki de eşinin böyle bir güç sergilemesi konusunda fikirlerini değiştirmişlerdi. Belki de Amalie Ton'la ya da Wrultho'nun geri kalanıyla yüzleşemedi ve Vaasa onunla kaldı. Annesi biliyor olabilirdi.

Kosana ve Esoti merdivenlerden inip tiyatronun arkasından dolaşırken onu yakından takip ettiler, varlıklarına ya da izinsiz girişlerine tek bir muhafız bile aldırış etmedi. Melisina arka kapıdan çıktı, Romana ve meclisin geri kalanı bir kuş sürüsü gibi arkalarından yaklaştı. Annesinin bahçeyi taramasını izlerken panik yeniden kabarmaya başladı.

"Nerede o?" Reid kulak misafiri oldukları anda sordu.

"1. Amalie'ye gitti." Annesi bahçeye daldı. "Bir terslik var. Şimdiye kadar dönmüş olmalıydılar."

Eğer bir şeylerin yanlış olduğunu düşünüyorsa, Reid bunu sorgulamaması gerektiğini biliyordu. Annesinin içgüdüleri her zaman kendisinininkilerden çok iyiydi.

zamanlarda bile onları dikkatle dinledi. "Mülkü ve sodeliteyi araştırın. Onu bulun," dedi, Kosana ve Esoti'ye dönerken sesi çatallaşıyordu.

İkincisi, Mireh'in eşinin peşinden gitmeden önce bir talimat beklemeden koşmaya başlamıştı bile.

Eşinden sonra.

"Reid, bunu duymak istemeyebilirsin ama korumasız bir yerde olman senin için güvenli mi?" Mathjin aynı anda tiyatrodan çıkmış olan Reid'in yanına doğru yürürken sordu. "Eğer Veragi'nin ve varisine bir şey olduysa, belki de en iyisi-"

"Senden fikir istemedim," diye tersledi Reid onu. Normalde Mathjin'in soğukkanlı açık sözlülüğü Reid'in güvendiği bir şeydi ama bu gece hiç havasında değildi.

Mathjin başını eğdi ve bir adım geri çekildi.

Reid, annesinin uzun cübbesinin peşinden giderken nefesinin altından "Siktir," diye homurdandı. Vaasanın karşı karşıya olduğu tehlikeleri herkesten daha iyi biliyordu. Korku kaslarında kıvrım kıvrımdı. "*Siktir*."

Bu dehşet daha önce bildiği her şeyden farklıydı.

Bir şeyler ters gidiyordu. Bunu nasıl bildiğini bilmiyordu ama . Biliyordu.

Koşar ana binaya gitti ve gözleriyle odalarını taramaya başladı. El değmemiş şifonyerlere ve gardıroba, banyoya açılan ahşap kapıya dikkat etti, bıraktığı gibi hâlâ kapalıydı. Sonra camla çevrili verandaya ve kendi duvarlarını yaratan beyaz gardenyalara baktı. Yıldız ışıkları, onu nihayet kucakladığı kanepenin üzerine serpilmişti. Onun küçük ihmali fark etmeyecek kadar aptal olmadığı yere.

Ona asla bir ömür boyu söz

vermemişti. Onun fikrini

değiştirmeye niyetliydi.

"Görünüşe göre benim bir şey biliyorsun," dedi annesi arkasından. Reid döndü, onun sert gözleriyle karşılaştı ve bir an için kendini çocuk gibi hissetti.

Etrafını saran ve zaman zaman ondan korkmamayı imkânsız kılan aynı güç havada dolaşıyordu. Dişlerini sıktı. "Dominik... onu öldürecek. Onu öldürmeyi planlıyor."

"Neden?"

"Çünkü Asteryan geleneklerine göre, eğer Dominik ölürse taht sırası kocasına geçer. Evli olduğumuz sürece o ve ben Dominik'in hükümdarlığı için en büyük tehdidiz."

Melisina Le Torneau'yu hazırlıksız yakalamak imkânsızdı. Soğukkanlılığını her zaman Reid'in tanıdığı herkesten daha iyi korumuştı; her hareketi, her duygusu kontrollüydü. Babasının ölümünden sonra bile onun çöktüğünü görmemişti. O zamanlar, Vaasa'yı tanımadan ve duygularının onu nasıl yönettiğini görmeden önce, bunun için ona kızmıştı. Onu nasıl yok edebileceklerini.

Bu yüzden, annesinin yüzü seğirdiğinde, bunun ağırlığını sanki dünya sarsılmış gibi hissetti.

"Yaşayan tek akrabasını öldürmeyi ve bütün bir ulusu çalmayı planladığınızı biliyor mu?"

"Tabii ki. Bu onun fikriydi."

"Doğruyu söyleyen iyi edersin Reid Cazden, yoksa boynunu kırarım."

Babasının soyadı göğsüne çarpıyordu, bu annesinin istediği bir şeydi. Babasının kendisinden beklentilerini ve ne kadar büyürse büyüsün annesinin daha büyük olduğunu hatırlatan küçük bir hatırlatma. Genç bir çocukken bu hatırlatmalara ihtiyacı vardı. Artık onlara ihtiyacı yoktu. Ama annesinin gözlerinde görmezden gelemeyeceği bir parıltı vardı ve bu parıltı içindeki kararlılığı bir kez daha ateşledi. Korku.

Annesi de Vaasa'yı seviyordu ve onu korumak için onu sorumlu tutacaktı.

Reid, annesinin kara cübbesinin yanından geçip Dihrah'ın Yüksek Tapınağı'na inerken, "Eğer onu bulamazsam, tüm Asterya'yı yerle bir edeceğim," diye güvence verdi.

"Kier!" Merdivenlerde yankılanan adımlarının sesinden daha yüksek sesle bağırdı. Annesi de hemen arkasından geliyordu.

Muhtar ve Koen'i ana fuayede buldu, gözleri onun öfkesini anladıkça büyüyordu. Merdivenleri kaplayan karanlığın girdaplarında.

Başsağlığı dilemek için durmadı. "Tüm şehri . Limanın silahlandırılmasını ve bu binanın her karışının aranmasını istiyorum."

"Reid-" Koen
söyledi. Reid döndü.

O sakın tavrıyla gözlüklerini kaldıran Koen başını salladı. "Zaten öyle oldu."

Reid onu bulamadı.

Gece yarısını üç saat geçmişti ki ayakta zor durabiliyordu, kitap yığınları arasında sürüklenerek kızın ilk kez vakit geçirdiğini söylediği masaya gözleri kan çanağına dönmüştü. O zamanlar onun yerini sık sık değiştirmedeği için aptal olduğunu düşünmüştü; bu aynı Aoor'da aynı masaya dönmek yaptığı hataların en küçüğüydü. Onu bulmasını sağlayan da buydu.

Son zamanlarda kendine bunu bilerek yaptığını söylüyordu. Her zaman her şeyi yaptığını. Aklında bir tür hedefle hesaplanmamış ya da planlanmamış tek bir hareket bile yoktu. Kendisine onun bulunmak istediğini söyledi. Onu , yüksek sesle söylemese bile, düğün gecelerinden sonra ona olduğu kadar umutsuzca büyüldüğünü. O yatakta sessizce kan kaybetse, varlığındaki en merak ettiği şeyin pencereden kayıp gittiğini merak etse bile.

Onun kendisini beklemediğini biliyordu, gerçekten de beklemiyordu, ama Una Kütüphanesi'ndeki o masanın yanında dururken, izin verdiği tek teselli buydu.

Gözleri yığınları taradı. Tam olarak ona tekrar bıçak çekmeyi başardığı yere, sırf onunla birlikte gelmesi için yalvarma şansı olsun diye onu onlara doğru ittiği noktaya geldi.

Kendi kendine onun hâlâ kendisini beklediğini söyledi. Onun gelip kendisini bulmasını umduğunu. Çünkü aksi takdirde, zihninin arkasında oluşmaya başlayan hain düşünceyle yüzleşmek zorunda kalabilirdi.

Ya Dominik onu hiç almasaydı?

Ya çok , umutlarının çok yükselmesine izin verseyse ve hep düşündüğü gibi kaçtıysa?

Reid yumruklarını sıkarak annesinin ve cadılar meclisinin çalıştığı cadı kulesine doğru atıldı. Demir kapılardan geçip koridorda ilerlerken Leanan ve Brielle'in annesinden daha fazlasını ağırladığını keşfetti. Büyük salonda

Dikdörtgen masada her socaliteden yüksek cadılar vardı ve her biri belki de hafızalarında ilk kez bir araya gelerek birlikte çalışıyordu.

Annesinin sesi odanın öbür ucundan ona doğru yankılandı. "Bu halinle kimseye faydan dokunmaz," dedi. "Yüksek Tapınağa geri dön, birkaç saat uyu."

Birden dizlerinin bağı çözüldü. Gözlerinin ardında sıcak bir öfke ve üzüntü belirdi ve boğazı düğümlendi, dudakları l'e kıvrıldı. Annesi onun hareketlerine dikkatle baktı. Kendini diğer cadılardan ayırdı ve dirseğinden tutarak onu merdivenlerden aşağı indirdi.

"Zuheia büyüü zaman alır," dedi annesi ona. "Yaşamı algılamaya çalışıyorlar ama burası büyük bir şehir. Bunu zor."

Reid onun gözlerine baktı, dile getirilmeyen bir endişe vardı. *Belki de bu tür bir büyü onun hâlâ hayatta olmasına bağlıydı.* Bu asla yüksek sesle söylemeyeceği bir .

"O benim karım," dedi Reid sonunda.

"Ve biz onu bulacağız."

"Ona aşığım."

Annesi usulca içini çekerek demir parmaklığa yaslandı. "Biliyorum." "Nasıl olsa gidecek."

"Biliyorum."

Sesi takıldı ama haince kelimeleri zorla çıkardı. "Ya çoktan yaptıysa?"

Sessizlik.

Reid döndü, boğazındaki yumru sıkılaşıırken gözünün kenarından bir damla yaş kaçtı. "İstiyorum-" Durdu, yutkundu. "Senin ve babamın sahip olduğu şeyi istiyorum."

Annesinin yüzü yumuşadı. Belki de gördüğü sevginin sadece çocukluğun pembe anılarında kalmadığını düşünmüştü. Zaman zaman zor olan bir aşk. Birbirlerini tekrar tekrar seçtikleri bir aşk. Ölümlülüğün kabusuna bakabilen ve doğanın en acımasız yasalarını aşabilen bir aşk. Annesinin yüz hatlarında gördüğü kederin gölgesinde hâlâ var olan bir keder. Artık biliyordu ki, annesinin dışa vurmadığı tek şey

Babasını kaybettiklerinde parçalanmış olsa da, bu onun parçalarının kopup gitmediği anlamına gelmiyordu.

O parçaları şimdi kendi içinde hissediyor, nehirlerin kıvrımlarında aşınmış taşlar gibi görünüyordu.

"Seni bir kederin içinden çekip aldı," diye fısıldadı annesi. "Seni terk edeceğinden şüphelbir kederden."

Babasının ölümünden sonraki yıllar çok acımasızdı. Reid'in önderliğe yükseldiğini ya da doğuda konuştukları değişikliklerin hiçbirini yaptığını görememişti. O savaş meydanlarında ona güvenle yol gösteren babasıydı. Ona en güçlü savaşın insanın içine düştüğü değil, seçtiği savaş olduğunu öğretmişti. Reid ileriye giden yolu seçmeye devam etti. Ama hangi hırsı kovalarsa kovalasın ya da hangi merdivene tırmanırsa tırmansın, geçmişten kaçacak kadar hızlı değildi. Kederinden kaçacak kadar hızlı değildi. Uyanık olduğu her anı bu yeni rüyaya adamıştı ve Vaasa gelip bunu değiştirdi.

Kafa yapısının ötesini gördü. On yılın ötesini gördü. Ve şimdi saatin ötesini göremiyordu.

Gözleri çatlayacakmış gibi kapanan annesi derin bir nefes aldı. "Amalie için gitti ve ikisi de bulunamadı. Vaasalisa hakkında çok şey öğrendim, bunlardan biri de o kıza olan sevgisi. O asla ama *asla* Amalie'yi tehlikeye atmazdı. Eğer gittiyse, bu kendi seçimi değildir, oğlum."

Kadının sözleri kalp atışlarının hızlanmasına neden oldu. Umuttan korkan tek kişi Vaasa değildi. "Birlikte olduklarına inanıyor musun?"

"Sanırım onları birbirinden ayırmak için doğanın bir gücü gerekir." Annesi onun omzuna şefkatli bir el koydu. "Bunu duymak istemediğini biliyorum ama eğer onu yenemezsek, seçimi kazanırsan bir ordu kurma şansın . Yarın gitmen senin yararına olacaktır. Kazanmak için. Onun için yapabileceğiniz şey *bu*."

Reid parmağıyla tahta rafa vurdu. "Konsey üyelerinin karımın öldüğünü çoktan öğrenmediklerini mi söylemek istiyorsun?" Başını iki yana salladı. "Onsuz kazanma şansım var mı bilmiyorum."

"Onun varlığından bağımsız olarak kazanacağınızı haftalar öncesinden biliyordunuz."

Marc, Kenen ve Galen'le birlikte kendiliğinden geldikten sonra. Reid o zaman seçimi kazandığını biliyordu ama o gece

belki seçim için değil ama için gerekli olduğunu kanıtlamıştı. "Yolun bir yerinde, istemediğime karar verdim," diye fısıldadı.

Annesinin kahverengi gözlerini hüzün kapladı ama yutkundu ve başını salladı. Bilge yüz hatlarına bir 1erham çökmüştü; babasının kahverengi ve altın rengini miras almış olsa , ömür boyu geliştireceği şey annesinin kararlılığıydı. Cübbesini Aoor boyunca sürükleyerek ilerlerken, omzunun üzerinden bakacak kadar uzun bir süre merdivende durdu. "Hâlâ denemediğim bir şey daha var."

Bu hem bir vaat hem de bir tehditti. Reid inanabileceğinden emin değildi. Ama Vaasa'ya umut etmesi için yalvarmıştı, bu yüzden onun da aynısını yapması doğruydı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM

25

Mathjin, ne yaptın sen?" Vaasa Icrurian dilinde havladı. "*Sen ne yaptın?*"

"gerekeni yaptım," dedi Mathjin Asteryan dilinde, Dominik'in attığı her adımı izliyor ve Dominik'in aralarındaki konuşmaları anlayabilmesini sağlamak için Asteryan dilini kullanıyordu. Çevrede altı kişi daha duruyordu - Asteryan muhafızlar.

Vaasa'nın nefesi hızlanmaya başladı. Asteryan kuvvetleri şehirde miydi?

Dominik merdivenlerden çıkarken ellerini arkasında kavuşturarak, "Bizimkinden pek de farklı olmayan bir anlaşma yaptı," dedi. "Bana seni verirse, ailesini öldüren generali öldürecektim. Söyle bana Mathjin, Ignac Kozár senin hoşuna gitti mi?"

Mathjin ondan uzaklaştı ve yanıt vermeye tenezzül .

Vaasa *hediye*yi fark etti. O mektup asla için değildi; Dominik onu Mathjin'e göstereceğini biliyordu. Danışmanla Vaasa aracılığıyla iletişim kurmuştu ve o bunu fark etmemişti bile.

Hiç avantajı olmuş muydu, yoksa Dominik her fırsatta onu alt mı etmişti? Dominik Amalie'ye bir adım daha yaklaştı ve Vaasa'nın titreyen ellerine korku doldu. "Basit bir anlaşmaydı, gerçekten," dedi Dominik. Parmak eklemine Amalie'nin yanağında , gümüş pençeli yüzüğü Amalie'nin tenine bastırdı, siyah taş Amalie'nin solgun teninde belirgindi ve Amalie çalıştı ama Dominik yüzüğü Amalie'ye doğru kaydırdı

Saç çizgisi.

Amalie sesini çıkarmamak için dişlerini sıktı. Derisinden küçük damlacıklar halinde süzülen kan, hâlâ ağzını örten beyaz kumaşın üzerinde birikiyordu. Vaasa konuşmaması gerektiğini çok iyi biliyordu. Dominik'in önemli olduğunu bildiği takdirde alma ihtimalinin daha yüksek olduğu bir hayat için yalvarmaktan daha iyisini biliyordu. Bunun yerine, nefes nefese bekledi. ne yapacağını görmek nefesini tuttu.

Şimdiye kadar hissettiği en güçsüz .

"Büyünün seni öldürmesine izin vermeliydin." Dominik doğrudan Vaasa'ya baktı. "Ne olursa olsun öleceğini biliyordun."

O anda, aynı fikirde olmamakta zorlandı.

"Asterya'yı küçümsüyorsunuz, bu yüzden imparatorunu başkentinize mi davet ediyorsunuz? *Seçimlerinize* mi?" Vaasa Mathjin'e Icrurian diline geri dönerek sordu, ikiyüzlü danışmanın kardeşiyle arasına sağlıklı bir mesafe koymasını izliyor, yüz hatlarını tiksintiyle boyuyordu. "Sana *tek* bir general verdi, *tek bir* söz verdi ve bu Reid'e ihanet etmeye değer miydi?"

Amalie haykırdı ve Vaasa başını kardeşinin durduğu yere çevirdi, yüzüğünden Amalie'nin kanı damlıyordu. kesik ikiziydi ve hemen yanındaki yanağından aşağıya doğru iniyordu. Dominik doğruldu. "Ne zaman biri Icrurian dilinde konuşsa, onu kesiyorum."

Mathjin göz ucuyla muhafızları izledi. Yüz hatlarında belli belirsiz bir sorgulama dolaşıyordu, sanki yaptığı anlaşmayı aniden tartışmış gibiydi. "Seni de yanında götürmesine izin verilirse barışçıl bir şekilde ayrılmayı kabul etti," diye cevap verdi Mathjin. "O ve ben birbirimizi savaş alanında göreceğiz ve o zaman aramızda bir anlaşma olmayacak. Bu yüzden bu mektubu yazacaksın ve sonra ikiniz de gideceksiniz ve başlattığı her savaş onun kaybedeceği bir savaş olacak."

"Sen bir aptalsın," diye tükürdü. Ama bu onun sorusunu yanıtlıyordu: Mathjin savaş istese bile koca bir ordunun sınırı geçmesine izin vermezdi. Wrultho'nun renklerini ve mührünü taşımadıkları sürece Settara'daki gözcüleri geçebilmelerinin imkânı . Mathjin aptalca bir pazarlık yapmıştı, keder ve intikam gözlerini öylesine kör etmişti ki karşı karşıya olduğu tehlikeyi görememişti. En kötüsü de yanlış kardeşle pazarlık yapmış olmasıydı; eğer Vaasa'ya istediği intikamdan bahsetseydi, Vaasa ona Ignac Kozár'ı getirmek için elinden gelen her şeyi yapardı.

"Danışmanı elimde. Eğer bir hamle yaparsa, yaşlı adamı katlederim."

Vaasa gülmek istedi ama kardeşi Amalie'ye bu kadar yakinken ve *sessizken* bunu yapamadı. "Sence Ozik'in hayatı bir an bile umurunda mı?" Dominik'in vücudunda sadık bir kemik bile yoktu. "Bir engerek yılanıyla aynı yatağa girdin ve henüz farkında değilsin ama çoktan ısırıldın."

"Yaz şu lanet mektubu," diye Mathjin.

"Hayır."

"Onu öldürmeyeceğim," dedi Dominik yan taraftan, parmak eklemlerini Amalie'nin boğazına nazikçe yerleştirerek. "İlk başta değil. Ama bunu yazmadığın her an için

Mektup, onun güzel, narin tenine bir dilim daha atacağım."

Ve Vaasa için her şeyin nasıl başladığıyla alay etmek istercesine çene çizgisinin hemen altından bunu yaptı. Amalie dişlerini sıkarak sertçe nefes aldı, ama sanki dehşet içindeymiş gibi sesini çıkarmadı.

Mathjin ona her ayrıntıyı anlatmış olmalıydı.

Mide bulantısı içinde yuvarlandı. Bu onun en kötü kâbusuydu; Dominik'in gülümsediği her anı, kendini bu insanlara yakın cesaret ettiği her anı bilmesi. Dominik'in, tenine ve kalbine kazınmış olan anıları geçirmesi. Bu kırılgnalık, bildiği tüm bıçaklardan daha derin kesiyordu.

Dominik bir nefes bekledikten sonra Amalie'nin göğsünde büyük bir kesik açtı.

Kosana'nın Vaasa'yı kestiği yerin tam aynısıydı.

Gözlerinde eğlence parıldıyordu.

"Dur. Burada başka kimseye zarar vermek zorunda değilsin," dedi Vaasa.

Dominik yüzüğünü Amalie'nin iç kolundan aşağı kaydırđı ve bu sefer Amalie hıçkırıklara boğuldu.

"Dur!"

"Yaz şu lanet mektubu!" Mathjin çığlık attı.

Amalie gözlerini kaldırmazdı. Vaasa'dan asla pes etmesini istemezdi.

Bedeli kendi hayatı olsa bile bir savaş başlatmazdı.

Dominik parmak eklemine Amalie'nin diğer yanağına doğru kaldırdı. "Dur," dedi Vaasa. "Ben yazacağım. Mektubu ben yazacağım." Dominik yine de Amalie'yi kesti.

Amalie bir inilti çıkardı ve sonra ağzını tıkadı, şüphesiz dehşetten gözyaşlarını tutuyordu ve Vaasa'nın içinde öfke kabardı.

"Sana yazacağımı söylemiştim!"

Mathjin, danışmanın cüretkârlığı karşısında kaşlarını kaldıran Dominik'e, "Yeter," dedi. Yeraltı mezarının kenarında bir Asteryan muhafızı kılıcını çekti.

Ama Dominik pençeli yüzüğünü ufalanan taşın üzerine vurdu ve Mathjin'e devam etmesini işaret etti. Kılıç indirildi. Can sıkıntısı Dominik'in yüzünün keskin, köşeli hatlarını boyadı, bu da o anda duygularını gösterdiğinden çok daha tehlikeli olduğu anlamına geliyordu. Muhtemelen Mathjin'in canını nasıl alacağını düşünüyordu.

Ellerine bakan Vaasa omuzlarının düşmesine izin verdi. "Beni çözmen gerekecek."

Dominik dikkatle yaklaşan Mathjin'i, "Tek ihtiyacı olan bir el," diye uyardı.

Mathjin kadının bileklerindeki iplere dokunurken gözünü bile kırpmadı, iplerin içinde örülü olan lbers büyülü olmayan ellerinde hiçbir etki yaratmıyordu. Bir bileği, baskın elininki serbest bırakıldı ve ölü bir ağırlık gibi yanına düştü.

Dizini kaldırarak ayağını Mathjin'in kasıklarına çarptı.

Acıyla uludu ve gözlerinde öfkeyle geriye doğru tökezledi ve iki olurken kadının ayaklarına tükürdü.

Arkasından Dominik kıkırdadı.

Mathjin kendini zorlayarak ayağa kalktı ve ileri doğru hamle yaparak kolunu kaldırıp elinin tersiyle Vaasa'nın elmacık kemiğine vurdu. Vuruşun yankısı odanın içinde yankılandı ama Vaasa hiç ses çıkarmadı.

Başını tekrar öne eğerek dudağını büktü. "Gördüğün son şey benim yüzüm olacak."

"Yeterince uzun
yaşamayacaksın." "Beni hafife
aldın."

"Hayır, ." Mathjin yerdeki kâğıt ve kalemi almak için topallayarak geri döndü. "Onu haklı olarak tahmin ettim."

Dominik sırtarak yüzüğünün pençesini tekrar Amalie'nin yanağında gezdirdi. Amalie bir hışımla uzaklaştı ama Dominik sadece arkasına geçip kulağına bir şeyler fısıldamak için eğildi ve elleri Amalie'nin boğazında gezindi.

Amalie tamamen hareketsiz kaldı.

Vaasa'yı öfke kapladı ve zihni Dominik'in Amalie'yi bırakması için bir şey, herhangi bir şey denemesi için çılgılık attı. Yine de kardeşinden durmasını istemenin sonucunu biliyordu, Dominik'in bunu daha da uzatacağını, daha da kötüleştireceğini biliyordu.

Mathjin mesafesini koruyarak kâğıt ve kalemi hemen yanındaki bankın üzerine bıraktı ve eliyle sert bir işaret yaptı. "Yaz. Ve unutma, mektuplarını gördüm. Nasıl konuştuğunu biliyorum. İyi yaz."

Kolları hareketle birlikte gerildi, ip bileğini sıktı ve kaleme uzanırken yüzünü buruşturmasına neden oldu. Kalem elinde soğuktu ama o

küçük bir nefes aldı ve kulağa kendisininmiş gibi gelen kelimeler karalamaya başladı.

Hep birlikte kararlaştırdıkları rotayı, kanyonlardaki çukurlardan Sanguine Nehri'ndeki kıvrımlara kadar doğru bir şekilde tarif etti. Mathjin tek bir ayrıntının bile yerinde olmadığını bilirdi. Ne de olsa bu fikri ortaya atan oydu.

Son satırı yazarken gözlerinden yaşlar süzüldü.

Titrek bir nefes vermemeye çalışarak parşömenin altına imzasını attı ve kalemi elinden bıraktı.

Mathjin atılarak dizini karnına sapladı ve onu geriye doğru iterek bağlı tahta kazığa çarpmasını sağladı. Dudaklarından bir inilti döküldü ve dizi . Omzu çığlık attı. Serbest eliyle kendini bankın üzerinde yakaladı ve gerilmiş omzundaki ağırlığı hafifletmek için ona yaslandı. "*Siktir. Seni.*"

Mathjin parşömeni katlayıp ceketinin içine koyarken tek söylediği, "Onu hemen öldür, lütfen," oldu. Muhtemelen Dominik'le alay etmek için onu bir eli çözülmüş halde bıraktı. "Ve sonra da ülkemden defolup gidin."

"Anlaşma anlaşmadır," diye mırıldandı Dominik.

Mathjin ne ona ne de Amalie'ye bakmadan yeraltı mezarının gölgeleri arasında kayboldu, Asteryan muhafızlar onun gitmesi için ayrıldılar.

Dominik ayağına vurdu.

Vaasa gözlerini kaldırdı ve taşların çatlaklarından süzülen ışık kırıntılarının arasından onunkilerle buluştu. Ses çıkarmaya cesaret edemedi, hızlı bir ölüm ya da merhamet için yalvarmaya cesaret edemedi. Bir parçası her zaman ikisinin burada son bulacağını biliyordu. gün karşı karşıya geleceklerini, kadının ölümünün yakın olduğunu, adamın sırtışının tam olarak böyle olduğunu.

Sadece göreceği son yüzün Dominik'inki olması onu üzüyordu.

Reid, rahat bakışları ve rahat sırtışıyla tiyatroya geri döndüğünde, göz kapaklarının arkasına düştü. Ve zaten Aoor'da olmasaydı, düşünceler onu oraya götürecekti. Ama tüm bunların içinde küçük bir minnettarlık vardı: Bu anıya sahipti, dün geceki ve ondan öncekilere de. Kısa bir süreliğine de olsa ona sahip olmanın nasıl bir his olduğunu bildiği için göğsü minnetle sızladı.

"Bu şekilde ölmeye niyetin var mı?" Dominik onun utanç dolu duruşuna bakarak sordu.

"Nerede öleceğim benim için fark etmez."

Amalie'nin arkasından, "Biliyorsun," diye seslendi. "Bir yanımda bu hale gelmesine üzülüyor."

"Hayır, yok." Muhafızlara baktı, şahit bile getirmişlerdi.

Burada olanlardan bahsetmemeleri için hepsini nasıl ikna etmişti? "Neye inanırsanız inanın. Ama bu konuda başka seçeneğim olmadığını anlıyorsunuz, değil mi?"

Alternatifleri düşündüm, biliyorsun. Ustabaşını öldürebilirdim ama ya tekrar evlenecek kadar aptal olursan? Ayrıca, bu çok daha iyi bir hikaye: Wrultho'daki o işe yaramaz ustabaşı güç arzusuna kapılır ve Asterya'nın varisi çapraz ateşte öldürülürse? Lordlarımız savaşa gidecek."

Bir an için Vaasa'nın kalp ağrısı yerini şaşkınlığa bıraktı. Ustabaşının yetenekli olduğunu düşünmemiştii ama büyük bir şey planlıyordu, bu çok açıktı. "Her zaman bu kadar çok mu konuşurdun?" diye sordu.

Dominik homurdanarak, Vaasa'yı izlerken hâlâ kıpırdamayan Amalie'ye baktı. Dominik bir kez daha halkalı parmağını Amalie'nin yanağından boynuna, oradan da gömleğinin yakasına doğru gezdirdi.

Amalie gözlerini sıkıca kapattı.

"Dur," diye yalvardı Vaasa. "Onu rahat bırak. Sana hiçbir şey yapmadı."

Dominik'in eli dondu.

Sonra yüzüğünü Amalie'nin göğsünün üzerinde gezdirdi, uzun bir kesikten hemen kan fışkırdı. Amalie bu kez çığlıklarla sarsıldı.

Vaasa öne doğru hamle yaptı ama ip onu yakaladı ve dişlerini sıktı, gözlerinden yaşlar süzüldü.

Dominik, Amalie'nin arkasından çıktı ve platformu dört adımda geçti, ışıık huzmeleri bile ondan uzaklaşıyordu. Yüzünün keskin hatları attığı her adımda daha da yaklaşıyordu ama Vaasa'nın saldırabileceği kadar yaklaşmadan durdu. Kardeşinin çivit rengi gözleri mesafeyi kusursuzca . "Bana şunun cevabını ver: Laneti manipüle etmeyi nasıl öğrendin?"

Göğsünün derinliklerinden umutsuz bir kahkaha geldi, onunla birlikte bir gözyaşı kaçtı ve yanağından aşağı yuvarlandı. "Benden cevap mı istiyorsun? Bunun gibi mi?"

"Soruya cevap ver."

"Merak ederek ölebilirsin. Umarım son gününe kadar seni rahatsız eder."

Geriye doğru tepindi, Amalie'nin önünde durana kadar gürültülü ayak sesleri odada yankılandı. Uzun bir vuruşla, Mathjin'in Vaasa'ya vurduğu ona ters bir yumruk attı.

Gözyaşları ve kan yüzünden aşağı akarken Amalie inledi, Dominik'in yüzüğü şimdi kıpkırmızı damlıyordu.

Dominik geri dönerken, "Soruya cevap ver," diye hırladı.

Artık bilip bilmemesi önemli değildi; belki de en azından Amalie için ölümü hızlı ve acısız hale getirebilirdi. "Bu bir lanet değil," dedi Vaasa alçak bir sesle. "Bu annemizin başından beri içinde olan bir büyü."

Dominik yüzüğünü Amalie'nin sandalyesinin tahtasına vurdu. "Evliliğinizi neden o ayarladı?"

"Onu bu yüzden mi öldürdün?" Vaasa karşı çıktı. Şimdi ne , bulmacanın hangi parçalarını bir araya getirmeye başladığı önemli değildi. O ve Amalie öleceklerdi.

"Annemizi ben öldürmedim," ısrar etti Dominik, gözlerinde yeni bir şey parlıyordu. Hayatında ilk kez ikiz mavilerde yankılandığını görmüştü: Acı.

Her şeye rağmen birini sevmiş miydi?

"O zaman kim yaptı? Miro'dag'ı kim çağırdı, Zetyr ile pazarlığı kim yaptı?" diye sordu.

"Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok."

Ses tonundaki, dudağının kıvrımındaki samimiyet miydi? Onda neye benzediğini hiç bilmiyordu.

Gözlerini kısmıştı. "Soruları soran sen değilsin."

Adamın yüzünde gençliğin Aash'ını görmek onu hayrete düşürmüştü. Acıya duyarlı olamayacak kadar genç birinin aceleci, önsezili doğası. Ona hiç bu bakmamıştı, bakma kapasitesi hiç olmamıştı. Utancı bir iğne batması gibiydi. O hâlâ onun küçük kardeşiydi. "Ne istiyorsun o zaman? Daha ne istiyorsun?"

"*Anlamak* istiyorum," diye talep etti. "Beni tehdit edeceğini bildiği tek şeyi neden sana verdiğini bilmek istiyorum."

"Bilmiyorum, Dominik."

"Ama sen, kardeşim, *her şeyi* biliyorsun." Dominik önce Amalie'ye, sonra tekrar Vaasa'ya baktı. "Sen her zaman her şeyi biliyordun. Babamın

lanet olası favorim."

"O sana bir imparatorluk verdi. Bana bir ölüm cezası verdi." *"Ve o da sana bir çıkış yolu verdi!"*

İşte yine o nefret. Ona baktığında kendi gözlerinde yanan aynı duygu. Zalimliği ve açgözlülüğü kendini tehdit altında hissettiği anda ortaya çıkıyor ve bunun için insanlara zarar veriyordu. Onlara affedilemeyecek zararlar vermişti.

Ve bir an için ona acıdı. Bir ömrü hep korkarak geçirmek ne kadar üzücüydü. Kelimeleri düşündüğü anda, onu vurdular. Kardeşinin gözlerindeki paranoyak ışıltıya bakarken, yaşadığı her korku anını tekrar tekrar hatırladı kalbinde ve midesinde kıvrılıyordu.

Yılan, lanet olduğunu düşündüğü şey. Çünkü babasına benziyordu. Çünkü Dominik'e benziyordu. Ve büyüünün gerçeğini öğrendiğinde, kardeşinin lanet olduğunu düşünmüştü. Ona musallat olan kurgunun o olduğunu düşünmüştü. Sevememesinin, umut edememesinin ya da hayal kuramamasının sebebi.

Gözlerini tozla kaplı zemine indirdi.

yılanı hissedemiyordu ama eğer hissedebilseydi, kalbinin her zaman görmesini istediği şeyin yumuşak uğultusunu duyabileceğini biliyordu. Asla büyü değildi ve asla kardeşi de değildi; korkusu, doğuştan sahip olduğu ve ikisini de eşit derecede rahatsız eden gerçek bir lanetti. Bu hayatlarının en büyük döngüsüydü. Ve ona bunu kırması için bir yol verilmişti.

Ama .

Bir ömrü hep korkarak geçirmiş olmak ne kadar üzücü. Sevgiye ve iyiliğe bakıp ondan korkmak.

"Beni öldürmek seni özgür kılmayacak," diye fısıldadı.

Dominik bir süre sessiz kaldıktan sonra sesi taşın üzerinde yankılandı. "Ne?"

"Babam haklıydı. Elinden alınma ihtimali olmadan hiçbir şeyi ." Gözlerini onunkilere kaldırdı, kalbi çarpıyordu. "Korkunu asla hafifletemeyeceksin Dominik, çünkü önemli olan istediğini almak değil, doğru şeyleri istemektir. Ve sen *hiçbir zaman* doğru şeyleri istemedin."

Dominik'in dudakları aralandı ama Vaasa artık ona bakmıyordu.

Vaasa'nın ağızından çıkan her Asteryan sözcüğü anladığını bildiği Amalie'ye baktı. Ve cesaretle Icruryanca'ya geçti. "Sen bana sevgiyi gösterdin ve sayede ben de sevgiyi nasıl göstereceğimi öğrendim."

Sevgi.

Minnettarlık.

Umut.

Laneti kırmanın tek yolu buydu. "Gözlerini kapat," dedi Amalie'ye. "Bunların hiçbirini izleme."

Gözyaşları Amalie'nin gözlerinde toplandı ve sonra yanaklarından aşağı akarak kana karıştı. Kederle başını salladı.

"Beni öldürdüğünde, deli gibi dövüşmeni istiyorum. Senin gücün benim gücümdür," diye boğuldu Vaasa. Bu belki de Amalie'ye yapabileceği tek iyilikti - Vaasa'nın ölümünün dehşet verici görüntüsüyle değil, umutla örtülü son anlar. "Ve Reid'e söyle... ben de kalabilirdim."

Amalie hâlâ konuşamıyordu ama bir anlık tereddütten sonra başını salladı. Sanki Vaasa'nın isteğini yerine getirme sözü -ona bu son şeyi yapma sözü- Amalie'ye gerçekten güç veriyordu. Islak kahverengi gözlerinde ıslaklık parlıyordu ama Amalie çığlıklarını yuttu. Cesaretle çenesini kaldırdı, Vaasa'nın "*ben de seni seviyorum*" dediğine yemin edebilirdi. Ve Vaasa'nın hissettiği tek rahatlama Amalie'nin gözlerini kapatması oldu.

"Öldür beni Dominik," dedi Vaasa, bakışlarını yukarı çevirerek. "Öldür beni ve haklı olduğumu kanıtla."

Bakışlarındaki soğukluğa öfke karıştı ve parıldayan bıçağı kemerinden çıkardı. Vaasa onun dudaklarını kısıyarak ilerleyişini izlerken, gördüğü son yüzün onunki olmayacağına karar verdi. Burada ölecek olsa bile, korkuya daha fazla bakmayacaktı.

Amalie'ye baktı ve tam o sırada gözleri açıldı. Vaasa gözlerinin bembeyaz olduğuna yemin edebilirdi.

Ve sonra büyü odayı kapladı, Dominik'e çarptı ve her santim ışığı ve sesi kesti.

Ve hiçbir şey yoktu.

Dünya uğuldayana kadar.

Üzerlerini kaplayan karanlık bir çırpıda dağıldı, sadece eğitilmiş bir Veragi cadısının başarabileceği türden bir kontroldü bu. Sis platformun etrafını sarmıştı. Yılan gibi

sütunlara tırmandı ve çatlamış tavan boyunca süründü. Siyah sisin içinden, girdap gibi dönen yıkanmış, gölgeleri adımlarıyla birlikte eğilen, pelerinli bir ligure çıktı.

Gümüşi sarı saçlar sisle birlikte
havalanıyor. Karanlıkta parlayan
kehribar gözler.
Melisina.

Vaasa rahatlama hıçkırıklarına boğuldu ve kendisini bağlayan iplere karşı direndi. Bileği yandı, gözleri hemen Dominik'i aradı. Onu Aoor'un üzerine yayılmış, başından kan damlarken ve kollarının üzerinde kendini yukarı çekmeye çalışırken buldu.

Bıçağı önüne düşmüştü. Ona daha yakın.

Dominik başını kaldırdı, okyanus gözleri Vaasa'nın duyamadığı bir şeyle tehdit ederken onunkilere kilitlendi. Bıçağa doğru fırladı.

Vaasa vücudunu tahta direktten uzağa fırlattı, bağlı kolu onu geride tutuyordu ve hâlâ toplayabildiği tüm gücüyle tekmeledi. Kemik kırıldı. Dominik geri çekilirken burnundan kan fişkırdı, elleriyle yüzünü kavradı. Öfkeli çılgılığı havayı deldi ve silaha doğru sıçradı. Uzattığı ayağını kullanarak bıçağı eline aldı ve bıçak parmaklarıyla buluştuğunda rahatlayarak uluyabilirdi. Hızla diğer elinin etrafına bağlanmış olan ipi kesti. Dominik Aoor boyunca sürünerek ona doğru ilerlemeye başladı. Arkasında Melisina altı muhafızı da alt ediyordu, siyah Veragi büyüü boğazlarından ve burunlarından aşağı akıyordu.

Dominik'in parmakları Vaasa'nın bileğine dolandı ve onu tahtaya çarptı. Bıçak yere çarptı ve Vaasa vücudunu hareket ettirmeye çalıştı, tekmeleyip onun yolundan çekilmeye çalıştı ama Dominik onun ayağını yakaladı ve dengesini kaybedene kadar çekti. Üzerindeki yıpranmış ipi kavrayan Vaasa geniş bir nefes aldı ve sonra vücudunun ağırlığının düşmesine izin verdi.

Kolunda bir yırtılma hissi oluştu.

Saçaklı ip koptu.

Bağlı olan kolu düştü ve parmak uçlarına kadar yanan bir karıncalanma hissiyle birlikte boğazına kan doldu. Hâlâ bileğine bağlı olan ipi tırmaladı. Eğer büyüüne ulaşabilirse, eğer yapabilirse-

Dominik bıçağı aşağı doğru savurduğunda kadın yuvarlandı, demir bıçak Aoor taşına saplandı. Tekrar yan tarafına tekme atarak dengesini kaybetmesine neden oldu. Ağırlığını sola doğru vererek ondan olabildiğince uzağa yuvarlandı. Sert taş duvara çarptı. Aoor'u keskin granit parçaları kaplamıştı. Vaasa o taşlardan birini bileğine bağlı ipin üzerinden sürüklerken Dominik'in ayağa kalktığını ve ayak seslerinin Aoor'da yankılandığını duydu.

Dominik'in gözlerindeki cinayete ve bileğinden akan kana rağmen testereyle kesti. Dominik onu öldürmeden birkaç dakika önce yere kıvrılmıştı.

Amalie tiz bir attı. Saçları Aoor'a saçılmış, oturduğu sandalye Aoor'da paramparça olmuştu. Cadı mermerin üzerine kıvrılmış, ağzındaki tıkaçtan çılgık atıyordu.

Hayatında hiç Amalie'nin kırıldığını düşünmek istememişti.

Ve şimdi Vaasa bunu görüyordu, arkadaşının tüm varlığının yapılan şey karşısında nasıl parçalandığını. Bir kuyunun yeniden dolması, bir ateşin kıvılcımlanması gibi, öfke içine aktı.

Hayır, öfke
değil. Büyü.

Tırnakları ipin son parçasını da kesti ve karanlık Vaasa'dan fırlayıp Dominik'e çarparak onu geriye doğru savururken ip Aoor'a düştü. Sarmal ve her zamankinden daha öfkeli olan büyü Vaasa'nın karnından damarlarına doğru kayarak uzuvlarına ve parmak uçlarından dışarı fırladı. Ayağa kalkarken kollarında ve boynunda girdaplar oluşturdu, tısladı ve buğu büyüdü.

Dominik'in gözleri fal taşı gibi
açıldı. "Rahibe-"

"Sakın yalvarmaya kalkma."

Titremeye başladı.

Vaasa yavaş bir adım attı, siyah sis öfkesiyle Aoor'u kapladı. Dominik'in gözleri büyüdü. Etrafındaki sis değişti. Artık uzuvlarının etrafına sarılmıyordu. Yerde ona doğru kıvranıyordu, çatal dilleri püsküren bir yılan topluluğu, şaha kalkıp kendi üzerlerine yığılana kadar. Yeni bir şeye dönüştüler, bir bedene tırmandılar ve kıvrılıp

dört ayak oluşturdu. Yaratık ilerlerken, onu oluşturan yılanlar tıslıyor ve .

Ve sonra içindeki büyü büyüdü ve değişti, yaratığın dört uzvu gerildi, beyaz gözleri parladı. Çığlık atan gölgelerden oluşan bir koro halinde başını gökyüzüne doğru eğdi.

O zaman ne olduğunu biliyordu. Bunca zamandır ne olmak ve kendisinin buna izin vermediğini mükemmel bir netlikle biliyordu. Sadakati ve öfkesiyle .

Büyüsü kıvılcımlandı, kanında intikam vardı ve kurt Şekil aldı.

Vaasa'nın attığı her adımda dişlerini göstererek ilerliyor, büyüünün kenarları havayı yalıyordu. Boşluğun bu yaratığı onun içindeki her : karanlık, acı, korku ve güç.

"Bu andan korkarak bir ömür geçirdin." Kardeşinin önüne geçti. Doğrudan solgun yüzündeki dehşete, büyüünün kenarlarının kırbaç gibi Őaklayıp bileklerini ve giysilerini parçalamasına baktı. "Bunu izlemek için bir ömür boyu bekledim. En büyük kâbusunla yüzleşirken gözlerinde dans eden her bir korku zerresini görmek için, çünkü sen benimkine tanık olmak için her yolu buldun."

Dominik'in kafası bir ileri bir geri gidip geliyor, korkaklığının son bir göstergesi olarak bir çıkış yolu arıyordu.

"En büyük tehdidi yaratanın sen olduğunun farkında mısın?" diye sordu.

Dominik gözlerini Vaasa'nın etrafında hâlâ dönmekte olan büyüye diktiğinde durdu. "Kurt o değil," dedi. ". "

Aklından onun yaşamasına izin vermek geçti. Ama inatçı utancına rağmen, bunun asla bir seçenek olmayacağını biliyordu. Ayaklarının altındaki dünya yanana kadar asla durmayacaktı.

Boşluğun yaratığı saldırdı.

Kurt onu yuttu, siyah Veragi sisi her türlü görme, ses ve koku duyusunu kesti. Ciğerlerindeki havayı kesti ve onu kötü gölgelerin içine sürükledi. Boşluğa. Onu boğdu. Gürleyen çığlıkları zar zor duyuluyordu ama Vaasa dişlerinin boynunu parçaladığını hissedebiliyor, akan metalik kanın tadını alabiliyor, uzuvlarının gerildiğini duyabiliyordu.

Ve sonra kurt dağıldı, kendini desteklemek zorunda kaldığı bir güçle ona geri . Dominik oradaydı, Aoor'un üzerinde kan birikiyordu. Baş, vücudunun geri kalanından bir ayak uzaktaydı.

İlk önce Vaasa'yı bir şok sardı. Gördüklerine, az önce yaptıklarına karşı bir direnç.

Ve sonra çığlık attı.

Acı onu kırık bir pencere gibi paramparça etti, küçük cam parçaları her bir organını deldi ve derisini parçaladı. Patlıyor. siyah sis patladı. Ondan. . Sütunlara ve duvarlara çarptı ve bir an için tüm kolezyumu yıkıp yıkamayacağını merak etti. O kadar sert sallanırsa hiçbir temelin şansı kalmazdı.

Ailesinin son ferdi. Öldü.

Ama yine de duramadı. Yavaşlayamadı bile. Hâlâ nefes alan insanlar vardı, ondan her şeyini almak isteyen insanlar. Bencillikleri ve açgözlülükleri onu buraya getirmiş, öldürmeye ya da öldürülmeye hazırlamış insanlar. Şu anda bir ulusun parçalanmasına tanık olmak isteyen insanlar.

Onu dolup taşırdı. Bir patlama hızıyla içine aktı: öfke.

Melisina'nın Amalie'yi sakinleştirmeye çalıştığını belli belirsiz duydu. Düğümleri çözmeye çalışıyordu.

Vaasa, Amalie'nin çığlıklarını duydu.

Vaasa her seferinde bir diziyle kendini Aoor'dan çekti, boşluk hâlâ etrafını dövüyor ve havayı yalıyordu. Eteğinin yırtık alt yarısının Dominik'in kanında sürüklenmesine izin verdi. Ayağını bastığı yerdeki sis dağıldı.

Melisina, "Ne yapıyorsun?" diye sordu.

Eğilip bir eliyle Dominik'in saçlarını kavrayan Vaasa, "Yalnız çalışmıyordu," diye homurdandı.

BÖLÜM

26

Konsey üyeleri birbiri ardına içeri girerken devasa bahçe Reid'in etrafında uğulduyordu. Her aday dikdörtgen alanın önündeki yükseltilmiş platformda oturuyor, Una'nın beyaz mermer heykeli omuzlarının üzerinden bakıyordu. Binanın altı katedrali arasına inşa edilen bu ana avlu, Dihrah'ın Yüksek Tapınağı'nın en önemli noktasıydı, havaya gardenya kokusu yayılıyor ve çiçekleri heyecandan titriyor gibiydi. Her sodalitenin bir ana avlusu vardı ve burada yeni bir muhtar seçilirdi. Muhtar Kier, Sigguth Yüksek Tapınağı'nın avlusunda seçilmişti ve şimdi Reid burada, Dihrah'ta tarih yazmak için bekliyordu. Önümüzdeki on yılı yönetmek için. Başkenti Mireh'e taşıyacak ve orada halefi taşlara ve Aower'lara bakıp tarih yazacaktı.

Muhtar Kier platformun en önünde oturuyordu, kahverengi sakalı mükemmel bir şekilde kesilmişti ve üzerinde tüm ulusun altın, gümüş ve siyah renklerinden oluşan Icrurian resmi kıyafeti vardı. Ne mor, ne yeşil, ne mavi, ne sarı, ne turuncu ne de kırmızı vardı; o tüm halkın adamıydı. Bunlar Reid'in yeni dönem geldiğinde ve güç değişimi gerçekleştiğinde giymeyi umduğu giysilerdi.

Ama düzgün düşünemiyordu. Annesi ve hâlâ en genç iki üyesini bulmak için sokakları arşınlayan cadılar meclisi dışında hiçbir şeye odaklanamıyordu.

Bunlardan biri de karısıydı.

Ertesi sabah uykusunda olmasına rağmen geri dönmemişti. Gözlerini açmak daha da zorlaşmıştı; sabahlar her zaman kederine ev sahipliği yapmıştı; kederini en şiddetli hissettiği ve kendini işe vermesi gereken zamanlardı. Bu yüzden her gün birlikte doğar ve yorulmak bilmeden çalışırdı.

Sabahın geç ışıklarının huzmeleri avlunun mermer yollarını altın rengine boyarken Reid gözlerini akarsulardan ayırmaya zorladı. Bütün konsey üyeleri sabahtan beri olduğu gibi onu izliyordu. Marc'ın yüzünde acıma ifadesi vardı ama diğerlerinininki yoktu.

Diğerleri. Vaasa'yı hiçbir zaman tam anlamıyla tanıyamamışlardı, onunla sadece günler önce tanışmışlardı ve tüm o günleri kapılar ardında onun kendisine ve Icruria'ya olan sadakatini tartışarak geçirmişlerdi.

Kendisinden nefret ediyordu ama küçük bir parçası da onun sadakatini tartışıyordu. Belki de onun kaldığı bir dünyayı hayal edemiyordu. İsteddiği her şeye sahip bir dünya. Hayatı boyunca seçim yapmak zorunda bırakılmıştı.

Müzik yavaşlayıp konsey üyeleri yerlerini alırken gardenyalar ona dik dik bakıyor gibiydi ve o da çenesini dik tutmak için mücadele etti. Kier töreni Icruria'nın yıllar içindeki gelişimini gözden geçiren ve ulusun başarılarını kutlayan bir konuşmayla açtı. Reid kendisini bu konuşmayı Vaasa'nın yanında dinlerken hayal etmiş, bir gün yapacağı konuşmayı düşünmüştü. Günler önce, Vaasa'nın on yıl sonra orada kendisiyle birlikte durduğunu hayal etmişti; tıpkı Elijah'ın şimdi Kier'le birlikte hayatlarının bu evresinden ayrılmaya hazır olduğu gibi. Önümüzdeki yıllarda onu evini ve hayatını kendisiyle birlikte kurmaya ikna edebileceği umuduna sarılmıştı. Bu özgürlük burada hâlâ bulunabilirdi. Ve güven.

Artık üç ya da dört cümleden fazlasını dinleyemiyordu. Kederinin ötesinde hiçbir şey hayal edemiyordu.

Koro, ruhunda hiçbir şey uyandırmayan bir müzikle, artık önemi olmayan ilahilere daldı. Müziğin genellikle yaptığı gibi değil. Bitmesini beklerken müziği duymazdan geldi.

İlk meclis üyesi konuşmak için ayağa kalktığı anda kalabalığın içinden garip bir mırıltı yükseldi. İnsanlar dönüp baktı ve biri elinde katlanmış beyaz bir şeyle Ton'a doğru koşarken Reid gerildi. Ton kâğıdı açıp göz gezdirdi, başını salladı ve doğrudan Reid'baktı.

"Adamlarımın ele geçirdiği bir mektup gibi görünüyor. Karınız tarafından imzalanmış."

Reid nezaketi umursamadan hemen ayağa fırladı ve platformu birkaç adımda geçti. Ton mektubu ona uzattı. Reid Asteryan'ı hemen tanıdı, Vaasa'nın yazısını tanıdı, gerçi biraz sarsılmış ya da aceleye gelmiş gibiydi. Ama okuyamadı.

Her zamanki nötr ifadesiyle oturan Mathjin'e döndü ve danışmanının gelmesini işaret etti. Danışmanın gelmesi birkaç dakika sürdü ve Reid ona mektubu uzatarak işaret etti. "Bunu tercüme edebilir misin?"

Mathjin mektubu dikkatle okuduktan sonra Reid'e acıyarak baktı ve başını salladı. "Sadakatle," dedi Ton. "Diğerlerinin de sağlayacağız."

Reid ustabaşına neredeyse hırlayacaktı ama öfkesini dizginledi. Korkusunu. Bunun yerine Mathjin'e odaklandı. Danışman konuşurken Reid gözlerini kapadı. Midesi bulandı. Dünya dönmeyi bırakmış gibiydi.

Mathjin, Reid ve Ton'un iki günden kısa bir süre önce kararlaştırdıkları yeri tam olarak okudu. Askerlerin nereye , hangi nehirleri kullanacakları ve planladıkları zamanlama ayrıntılı bir şekilde anlatılıyordu. Mathjin ve Vaasa'nın birkaç hafta önce Reid'e getirdikleri planın aynısıydı. Kardeşine gönderilmişti. Dominik'e.

Görüşü tünel gibi olurken ve her yeni kelimeyle dünya ayaklarının altından kayarken öfke, ihanet ve korku onu dövüyordu. Bu, Reid'e bir seçim kaybettirmekten daha kötüsünü yapacaktı; bir iç savaştan daha azını ateşlemeyecekti.

Onlara ihanet etmişti. Aed ve o ihanet etmişti- "Bekle," dedi

Reid. "Son satırı tekrar oku."

Mathjin son satırı Icrurian'a mükemmel bir çeviriyle okudu.

"Sana senin için oynayacağımı söylemiştim ve da," dedi danışman.

Dünya mükemmel bir eksende geri döndü ve Reid omurgasını dikleştirdi. "Yalancılar," diye hırladı, Ton'a baktı ve oniks kılıcını çekti. Babasının kılıcını. "Karım nerede?"

Ton'un gözleri fal taşı gibi açıldı ve kendi kılıcını çekti, adamın yüz hatlarında kafa karışıklığı ve yanlış anlama belirdi. Başka kılıçlar çekildi, demirler kınlarından çıkarıldı ve Kier ayağa kalktı.

Ve sonra kalabalık çılgılık atmaya başladı.

Reid dönüp baktı ve orada, bahçenin kenarında, annesi sisler içinde duruyordu. Yanında Amalie vardı.

Ve Vaasa.

Reid hareket etmeye çalıştı ama Mathjin kolunu kavradı, kılıcını çekmişti. Karısı bir ölüm meleği gibi, onu en son gördüğü giysiler içinde, etekleri yırtılmış ve korse kana bulanmış bir şekilde ilerledi. Kollarının ve bacaklarının etrafında siyah sis dalları dolaşıyor, adım attığı her yerde yere sürtünüyordu. Kan bir düğün duvağı gibi arkasından sürükleniyordu.

Ve orada, onun yanında, ısıltılı bir karanlık girdabında bir kurt vardı.

Kenarlar havayı yaladı ve Veragi sisinin kaynaşmasıyla bulanıklaştı. Kozmosun kıvılcımları -maviler, morlar ve yeşiller- takımyıldızların damarları halinde kenarlar boyunca akıyordu. Saf ay ışığından gözler güneşte bile parlıyordu.

Vaasa'nın kıpkırmızı damlıyordu. Siyah bir şeyi kavrayan ellerini boyadı. Elinde tuttuğu şeyi açıkça görebilecekleri kadar yaklaştığında tüm nefesi kesildi: kuzguni saçlar. Cansız mavi gözler. Dominik'in başı ellerinin arasında sıkılmıştı.

Onu platformun tabanından yere fırlattı. Taşa çarpana kadar yuvarlandı. Dünya sessizliğe büründü.

Karısı açıkça Reid'in soluna, doğrudan Mathjin'e baktı ve "Sıra sende," dedi.

OceanofPDF.com

BÖLÜM

27

Her konsey üyesi ağzı açık kalmış olmalı ama Vaasa kendi mutsuzluğu ve öfkesi dışında hiçbir şey görmedi.

Reid'i geçmiş, ona bir kehanetmiş gibi bakıyordu.

Mathjin'e doğru baktı ve yanındaki kurt hırladı.

Mathjin, elinde kılıç, gözlerini Reid'e dikti. Vaasa dişlerini gösterdi. karanlık fişkırdı. Sihirli dallar platform boyunca savruldu ve Mathjin Reid'i yakalayıp döndü. Koen soldan hareket etti ve dalışa geçerek Mathjin'e çarptı ve ikisi de Aoor'a yuvarlandı, Reid dengesini kaybederek platformun üzerinde yuvarlandı.

Mathjin'in bedeni taş döşemeye çarptı ve kılıcıyla yere indi ama Koen kılıcını çekmiş ve hareketi engellemişti. Çelik çeliğe çarptı ve bahçe patladı.

Wrultho yeşili giysili adamlar dört bir yandan saldırdı, savrulan kılıçlar cesetlere saplandı, kafalar geriye devrildi ve çığlıklar atıldı ve Ton platforma doğru bir hamle yaptı. Yolunun üzerindeki bir muhafızı katletti, gözleri Kier'in duraksadığı yere yapışmıştı, muhtemelen hedefin kendisi olduğunu fark etmişti.

"Bu bir darbe!" diye bağırdı biri, tam o sırada başka bir adam Vaasa'ya doğru hamle yaptı.

Esoti ve Kosana aniden oradaydı. Kosana Vaasa'nın arkasını korumak için hareket ederken, Esoti onun önüne atladı ve yaklaşan düşmanla çarpışan kurttan geriye doğru tökezledi. Çığlıkları havayı doldurdu ve Vaasa'dan daha önce hissetmediğinden daha güçlü bir büyü fişkırdı, sanki büyüsünün bu yeni tezahürü içindeki bir şeyin kilidini açmıştı. Esoti Vaasa'nın boş kılıfa bir bıçak soktu. Esoti sert bir baş hareketiyle onu bıraktı ve ön kolunu Kosana'nınkine doladı.

İkili bakışlarını kilitledi ve ardından Kosana çılgınlığın içine daldı.

"Git-" Vaasa dedi ki.

"Bir daha gözümün önünden ayrılmana izin vermeyeceğim," dedi Esoti, sonra da kolundan tuttu. "Şimdi gidip başka birinin kellesini alalım."

Vaasa'dan karanlık ve Reid'in dönüp kılıcını Ton'un kılıcına vurduğu anda, Dominik'in bıçağı hâlâ elindeyken ileri atıldı. Kier, Elijah'ı koruyarak kocasını platformdan itti ve kendi güvenilir muhafızlarının bekleyen kitlesine doğru itti. Adamlar baş eşle birlikte Aed'e doğru ilerlerken Kier döndü ve yüz hatlarını hınzır bir öfke kapladı.

Vaasa'nın kurdu ileri atıldı. Dişlerini göstererek Ton'a vurdu ve Vaasa metalik kanın tadına baktı, platforma sıçrarken çığlıklar kulaklarında yankılandı.

Reid tek bir nefesini bile boşa harcamadı, kılıcını Ton'un karnına gömdü ve kasıklarına kadar kesti. Ton'un iri bedeni yere yığılırken kan sıçradı, içinde yaşam kalmamıştı ve yüzü taş platformda çatladı. Altında bir havuzda kırmızı çiçek açmıştı.

Bahçeler sallanırken Vaasa döndü.

Avlunun kenarları sisle karartılmıştı. Melisina ve Amalie arka tarafta durmuş, Wrultho yeşiline bürünmüş askerlerin akınına karşı savaşıyor, büyüleri bahçelerin etrafında dairesel bir sınır oluşturuyordu. Kier emirlerini haykırdı, diğer konsey üyeleri de takip ederek muhafızlara Ton'un adamlarıyla dövüşmeleri talimatını verdi. Askerler, Veragi büyüünün boşluğunda ne görüntü ne ses ne de koku olmadan hücumla geçti. Kosana her iki cadıyı da korudu, kendi birliklerine emirler yağdırdı ve yeşiller içindeki bir adamı içeri girerken vurarak öldürdü. Muazzam sınırı tarayan Vaasa, platformun arkasında bir üçgen oluşturan Romana, Mariana ve Suma'yı gördü, ellerinden bahçelerin diğer yarısını çevrelemek için sis akıyordu. Melisina ve Amalie'nin büyüleriyle karışarak hepsini çevreleyen bir çember oluşturdu. Sis tısladı ve dönmeye başladı. Reid, Kier'in adamlarına cadıları savunmaları için havladı ve askerlere bir seçenek bıraktı: ya onun ve dolayısıyla Icruria'nın yanında yer alacaklardı ya da tereddüt edip hain olarak damgalanacaklardı. Vaasa, ışıkları büyüü sınırda akan yeşiller içindeki insanları kör etmek için parlayan Una cadılarının yüzlerini tanıdı ve sadakat gösterileriyle Icruryalı askerler de Veragi meclisinin arkasında toplandı.

Ancak avlu muazzamdı, en az bin beş yüz kişiye yetecek büyüklükteydi ve sisin içinden çıkan her bir kişiyi durdurabilmelerinin imkânı yoktu. Icrurian gümüşü ve altınına bürünmüş olanlar davetsiz misafirlerin üzerine çullandı.

Vaasa'nın altında uyuduğu gibi gizli avluların asmalarında ve cam duvarlarında koşucular ve savaşçılar yankılanıyordu.

Vaasa tekrar döndü ve kendini Reid'in karşısında buldu. Reid yanağındaki çürüğe uzandı ama Vaasa başka bir şey hissederse parçalanacağını biliyordu. Bu yüzden adamın elini nazikçe itti ve bir kez daha bir sonraki kurbanını ararken Mathjin'in hâlâ Koen'le dövüştüğünü gördü.

Ve hareket etti.

Reid, kurdunun gölgesi ayaklarının dibinde çırpınarak ilerlerken ona arkasından seslendi. Mathjin başını kaldırıp baktı. Gözlerinin mavisinde dehşet vardı ve bunun için kendinden nefret etse bile bu dehşetin onu ayakta tuttuğunu fark etti. Ondan besleniyordu. Belki de düşündüğünden daha çok kardeşine benziyordu.

Koen Mathjin'in yanına bir darbe indirerek giysisini kesti ve kırmızı bir çizgi oluşturdu. Mathjin tökezledi ve Vaasa başını ustabaşına doğru çevirerek Koen'in geriye doğru çekilmesine ve kılıcını indirmesine neden oldu.

Mathjin yan tarafını kavrayan elini bıraktı, elleri kılıcının kabzasının etrafında sıkılaştı ve hazırlanmak için kendini hizaladı.

"Yanlış tahmin ettiniz," dedi Vaasa. İçindeki büyü sıkıca sarıldı. Daha aylar önce gücünün çekiciliği dayanılmazdı ama şimdi bu his tanıdıktı, ona karşı değil onunla birlikte çalışıyordu.

Mathjin kılıcını kaldırdı.

Kurt saldırdı.

Vaasa onun her hareketini sanki kendi hareketiymiş gibi hissetti. Sanki kana bulanmış kaldırırma vuran onun ayaklarıymış, dişlerini gösteren onun dişleriymiş, onun kaslarıymış gibi. Mathjin kılıcını boşluğa doğru savurdu ve büyü Aickered, danışmana çarpıp onu geriye doğru sürüklerken şeklini kaybetti.

"Vaasa!" Reid onun ön kolunu tutup çekerken bağırdı. Kadın küfretti ve ona karşı savaştı, kurdu çözöldü ve Mathjin'i serbest bıraktı.

"Dominik'le bir anlaşma yaptı!" diye bağırdı, dönerek kolunu Reid'in elinden kurtardı.

Reid dondu kaldı. "Ne?"

"Söyle ona!" Vaasa Mathjin'e dönerken çığlık attı. Büyüsü tekrar patladı ve öfkesiyle birlikte yayıldı. Melisina'nın bahçeleri çevrelediği gibi onları da çevreledi, hepsinin etrafında dönen bir çember.

Boşluk daha da sıkmakla tehdit ediyordu. O gece Settara'nın yanında onu örttüğü gibi onları da örtüyordu ama bu kez nefes almasına izin veriyordu. Konuşmasına izin veriyordu. Etraflarında mükemmel bir kubbeye dönüşerek genişledi ve güneş ışığını bile engelledi.

"Ona Amalie'ye ne yaptığını anlat. Dominik'in ona işkence etmesini nasıl izlediğini."

Mathjin'in gözleri aniden bastıran karanlığa alışmaya çalışırken öfkeyle kırıştı.

"Söyle ona!" Vaasa tekrar bağırdı ve Mathjin başını öne eğdi. "Ona her şeyi anlat. Dominik'e gizlice nasıl yazdığını. Ton ve doğu için ne yaptığını anlat."

"Reid-" Mathjin söyledi.

"Bu doğru mu?" Reid mırıldandı. Dışarıda savaş devam ediyordu ama bahçenin o köşesinde, büyüünün fırtınasının gözünde, Reid sadece Vaasa'nın yanındaki boşluğa doğru .

"Ona beni nasıl kaçırdığını ve astığını anlat. Beni o mektubu yazmaya nasıl zorladığını. Beni orada nasıl ölüme terk ettiğini anlat," diye onayladı Vaasa.

Mathjin bir adım geri çekildi ve umutsuzca dönen sisin içinde bir mola aradı.

Hiç yoktu.

Dikkatle Reid'e baktı. Gözleri buluştu. "Şimdi anlamıyor olabilirsin ama anlayacaksın," diye yemin etti danışman.

Reid'in soğukkanlılığı bozuldu.

Ona adını kurt gibi sinsice ilerleyen Reid, kordonlu vücudunun hiçbir yerinde merhametten eser yoktu ve sadece sevdiklerine dokunanlara özgü acımasız bir öfkeyle Mathjin'in üzerine çullandı. Sanki her adımını kendisi seçiyordu ve o gün ofisinde ona söyledikleri doğrudu. Ne zaman savaşımayacağını biliyordu ve bu da seçimini daha da korkutucu kılıyordu.

Reid bağırarak danışmanın karnına bir tekme savurdu ve onu yere düşürüp taşın üzerinde geri kayarak bahçenin ortasındaki çok sayıdaki heykelden birine çarptı. Heykel çatladı ve sallandı, gövdesi yarıldı, mermerden bir kolu kayarak yere düştü ve paramparça oldu. Etraflarındaki büyü daha geniş, daha karanlık ve daha yüksek sesle büyüdü. Vaasa'yı sarsan şiddetle birlikte öfkelenildi.

"Bu ne cüret," dedi Reid Mathjin'e. Mathjin'in ses tonundaki bu ifadeyi daha önce hiç duymamıştı; sadece en derin ihanetlerin yol açabileceği bir öfke ve kalp kırıklığı karışımı.

"Bu ne cüret!" diye bağırdı Mathjin, ayağa kalkarken vücudu titriyordu. "Ailenin mirasını mahvetmeye, babanın emek verdiği her şeyi mahvetmeye-"

Reid kılıcının kabzasını Mathjin'in yanağına çarparak onu yere düşürdü. Danışman acıyla inledi ve kafasından heykele çarptığı yerden kan damladı.

Vaasa bacağına bir bıçak sapladı.

Mathjin feryat etti, bacağı şiddetle seğirdi ve sonra gevşedi.

İhanet Reid'in yüz hatlarına işledi. Güvensizlik de. Ve sonra çenesi gerilirken bir kararlılık fısıltısı.

Mathjin'in yüzünden yaşlar süzülüyor, korkak dudaklarından bir yalvarış dökülüyordu. Vaasa, Reid'in hareketlerinin sertliğini, kolunu kaldıramayışını izledi.

Yavaşça elini adamın omzuna koydu. Adam dönüp ona baktı ve kadın sessizce onu bağışladı.

Bunu , buna gerek yoktu.

Ama Reid başını salladı. Öne doğru bir adım atarak kılıcın ucunu Mathjin'in çenesinin hemen altına yerleştirdi. Onun korumasına tanık olduğu ilk andan beri bildiği onurunu koruyordu. Bu cezayı veren o olacaktı - ağırlığı taşıyan oydu. "Karım ve babam için. Tek oğlunu hayal kırıklığına uğrattığım için."

Reid uzun bir dilimle Mathjin'in boğazını kesti.

Hain danışman kendi kanıyla boğuştu ve başı öne doğru sarkarak adamın toz kaplı mor paltosunu kıpkırmızı yapan kötücül yarığı gizledi.

Reid titredi.

Büyü yükseldi ve daha sıkı sıktı, kıvrımları Vaasa'nın saçlarının dallarını topladı. Mathjin'in cansız bedenine sessizce fısıldadı, "Sana gördüğün son yüzün benimki olacağını söylemiştim."

Sonra büyü tıslayarak yere düştü kanlı taş boyunca süzülen bir sis bulutuna dönüştü.

Reid'in vücudu kısa bir süre için onunkini sardı. Paylaşılan öfke ve kederin tek bir ipliği. Dudaklarını onunkilere *değdirdi*, "*Burada işimiz bitmedi*," diye fısıldadı ve yankılanan çığlıkların ve çeliklerin içine dalarak oradan ayrıldı. Onu takip etmeyi, teselli edecek bir şeyler söylemeyi düşündü ama hiçbiri olmadı.

Belli belirsiz, büyüünün taş üzerinde çatırdadığını duydu ve Vaasa kalan tüm enerjisiyle Melisina ve Amalie'ye doğru koştu. Tek yapabildiği koşmaktı. Savaşmak. Esoti arkasında belirdi, ikisi birlikte sis kalkanını yaran küçük grup adamın üzerine geldiler. Vaasa adamlardan birinin havaya kalkmış kolunun altından eğildi ve dönerek hançerini sırtına sapladı, aynı anda Esoti de adamın boğazını kesti. Vaasa dönerek hançeri bir diğerinin karnına sapladı ama düşen kılıç Esoti'nin elindeki uzun bıçak tarafından engellendi.

Aldığı her canla, içindeki karanlık kuyu daha da derinleşti, öfkesi daha da arttı.

Hazut'tan gelen konsey üyesi onun önünde şaşkın şaşkın ve adayını aramak için başını iki yana salladı. Hazut'un ustabaşısı hiçbir yerde bulunamamıştı. Korkak herif nasıl olsa Icuria'ya liderlik .

Vaasa'nın bu konuda ettiğini düşündüğü haklı sözleri söyleyecek zamanı yoktu. Esoti onu bir yöne çekti ve Wrultho'nun taşıyan bir adamın gözüne bir bıçak sapladı. Adamın bedenini bir koçbaşı gibi kullanarak iki askere daha çarptı. Vaasa yerde birbirine karışmış uzuvların üzerinden atladı ve Dominik'in hançerini bir askerin sapladı. Esoti hızlıca diğerini de öldürdü ve bahçede koşmaya başladılar.

Altın ve gümüş giysili askerlerin arasından Melisina'ya ulaştığında, cadı bocalamaya başlamıştı. Büyüsünün sınırlarını zorlayan Melisina'nın yüzünü yorgunluk kaplamıştı. Vaasa Melisina'nın omzunu kavradı ve uzun nefesler çekti. "Yeterince yaptın. Dinlenmen gerek."

"Bitene kadar olmaz," dedi dişlerini sıkarak. Vaasa ona "Bitti," diye güvence verdi. "Gelgitler tersine döndü."

Melisina omzunun üzerinden Vaasa'ya baktı, sonra da onun yanından geçti. Gözleri fal taşı gibi açıldı. Korkunç çığlığı havayı deldi ve Vaasa koşmaya hazır bir şekilde döndü. Melisina'nın

Tanıdık, korkunç, kâbus gibi bir feryat bahçelere yayılırken bahçeler sarsıldı.

Miro'dag sisin içinden çıktı. Platformun üzerinde. Reid'in tam arkasında.

Korku çığlıkları bahçelerde yankılandı ve insanlar Aed, sis ve anlamsızlığın boşluğuna dalarak şanslarını burası yerine büyüünün içinde denediler.

Vaasa düşünmedi. Sadece koştu.

Kanatları koyu gri ve kan kırmızısıyla parıldayan yaratık, platformun üzerindeki Una heykeline çarptı ve mermer parçalanarak taş zemine çarptı. Ve sonra o kanatlar Reid'le çarpıştı. Dizleri mermere çarparak kırıldı. Bir pençe kürek kemiğine saplandı ve Reid'in tüm vücudu kamburlaştı, acı dolu feryadı her yaprakta ve asmada yankılandı.

Vaasa'nın botlarının sesi, ileriye doğru attığı her umutsuz adımda yankılanıyordu. Boğazından bir çığlık koptu. Ama sonra Miro'dag'ın yakınındaki sisin içinden siyahlara bürünmüş bir lgure çıktı ve havada bir şey dalgalandı.

Rüzgâr karnına çarpıp onu geriye savurdu ve Aoor taşının üzerinde kayarak derisi taşa yırtıldı. Vaasa kendi üzerinde geriye doğru yuvarlandı, yüzüstü yere düştü ve avuçlarını sıcak zemine bastırdı, dizlerini altına çekerken başı yukarı

Beyaz saçları arkasında dalgalanan, yüzünde keskin dişli bir gülümseme olan Ozik, canlı yeşil ve inci beyazı karşısında koyu bir leke olarak platformun üzerinde durdu. Büyü parlak dalgalar halinde etrafında kükrüyordu, enerji yarı saydam ama açıktı. El çırpı ve bahçeler sallandı, alaycı alkışları her şeyi ve herkesi susturdu. Geride kalanlar Melisina'nın ayakta durmaya çalışırken titreyen sihirli örtüsünün içine atladı.

Avuç içlerinin birbirine çarpmasıyla çıkan çınlama sesleri ufalanan taşların üzerinde yankılandı ve Vaasa' dehşet kapladı. Babasının en yaşlı danışmanı, sırtında kanlar içindeki Reid'i yere seren Miro'dag ile öne çıktı.

"Kesik bir kafa mı, Vaasalisa?" Ozik Asteryan dilinde, geride kalanları ya da anlayıp anlamadıklarını umursamadan konuştu. "Ben de dramatik bir giriş yapacak ben olduğumu sanıyordum."

Vaasa kendini ayağa kaldırıp ilerlemeye başladığında kasları çığlık attı. Acıyı uzun süre hissetmedi; acının yerini hızla akan

adrenalin ve büyü. Diğer herkes Aed. Askerler ve diplomatlar iblisin kudretinden kaçmak için Veragi büyüünün boşluğuna daldılar. Yaşamak için bir şansları olsun diye.

Vaasa'nın tek gördüğü Reid'di.

Bahçe boşalırken ve cadılar hazır beklerken, Reid'in hayatından korktuğu için kimse saldırmaya cesaret edemezken bile tek hissettiği ileriye doğru gitme isteğiydi. Etraflarındaki sis titredi ve tısladı. Cadılar meclisinin geri kalanı düşecekti. Ozik sonuna kadar beklemişti; onlar savaştan yorgun düşene kadar.

Bileğini tekmeledi ve parıldayan bir güç ipliği havada dalgalandı. Görünmez bir duvar tarafından durmaya zorlanana kadar Vaasa'nın göğsüne baskı yaptı. Yine de o ittikçe titredi ve hava sanki Ozik onu korumak için mücadele ediyormuş gibi yoğundu. Gözleri Reid'e, onu yerde tutan Miro'dag'a kilitlendi ve kıpırdamaya cesaret edemedi.

Altın gözler, kendi kemiklerine karşı zorlanan eski bir yüzden dışarı bakarak onu inceledi. Özik anılarında olduğu gibi cilalı ve pürüzsüz görünmüyordu; hayır, yırtık pırtık ve kenarları yırtıktı. Yorgun olan tek kişi o değildi.

"Ne yapıyorsun?" Vaasa sormaya cesaret etti.

"Şu sinir bozucu küçük bıçağı bırakarak başlayın." Ozik başıyla Dominik'in henüz diğer cesetlerin altına gömülmemiş olan kesik kolunu işaret etti. Cansız gözleri platforma bakıyordu, kuzguni saçları hâlâ kanla yapış yapıştı ve şimdi daha önce olmadığı bir şekilde parlıyordu. "Onunla ne yapabileceğine güvenmiyorum. Kalçandaki bıçağa da."

Esoti arkasından homurdandı ve Reid konuşmaya çalıştı ama acı dolu çılgılığı Vaasa'yı bir kez daha kırmaya yetti. Miro'dag omzuna yağlı kan damlattı. Önce Amalie. Şimdi de o. Kırılmanın eşiğinde olan Vaasa bıçaklarını yere bıraktı, yere düşerken çınlayan bıçaklar teker teker yere düşerken Ozik her bir bıçağın Vaasa'nın ayaklarına düşüşünü izledi.

"Tekmele onları."

Kana bulanmış botunun ucunu kullanarak silahları sola doğru tekmeledi.

Ozik sadece kıkırdadı. Duruşunu ayarlayarak platformun kenarına doğru ilerledi, siyah pelerini arkasında ve ölenlerin kanları arasında sürükleniyordu. Sahnenin kenarındaki bir cesede tekme attı. "Kardeşin ve ben bir

Anlarsın ya. Bir *pazarlık*. Ama şimdi o öldü ve bana boş bir söz kaldı."

Tabii ki. Bunu hiç düşünmemişti bile. "Sen Zetyr'sin," diye mırıldandı Vaasa. Dominik pazarlık yaptığını biliyor muydu acaba? Çağırdığı gücü?

Özik platformdan atladı ve ileri doğru yürüdü. Dikkatli yüz hatlarının her birine bıkkınlık sinmişti ve sağlıklı bir durdu. Pelerinin etekleri yeri süpürdü. "Evet. Çok iyi."

Gözlerindeki manyakça parıltı, Dominik'in aralarındaki tartışmadan asla canlı çıkamayacağından şüphelendiğini gösteriyordu. Özik'in, kardeşinin nefes aldığı zamandan çok daha uzun süredir ipleri elinde tuttuğunu fark etti.

Ama ondan bir kez bile şüphelenmemişti.

Dominik'duyduğu saf nefretin körleştirdiği bir dikkatsizlik. Onun zekâsını gözünde fazla büyütmesi. Mathjin ve Ton'la birlikte Ozik de ağabeyi ve kendisi arasındaki her tartışmaya, her mektuba, satranç tahtasındaki her hamleye şahit olmuştu ama yine de hamleleri yapanın gerçekten Ozik olup olmadığını hiç sorgulamamıştı. Babasının yanında durmuş ve bir imparatorluk kazanmasına yardım etmiş olan duygusuz danışman. Onun vesayetini denetleyen, her zaman ondan daha fazlasını talep eden, her zaman herkesin sırlarına vakıf olan kişi.

"Kaç tane pazarlık yaptın, Ozik?"

"Vaasa-" Reid uyarmak için nefesini tuttu ama Ozik elini kaldırdı ve Miro'dag uzun, sivri pençesini Reid'in omzuna doğru itti. Ezberlediği dövmenin içinden. Reid acıyla soludu ve Vaasa tekrar ilerlemeye başladı, şimdi daha hızlıydı, ancak Ozik onunla platform arasına atladı.

"Kaç tane pazarlık var?" diye sordu, yavaşlamayı reddederek.

"Sence ne kadar zamanımız var?" Elini kaldırarak onu olduğu yerde durmaya yönlendirdi.

Durakladı, Esoti hâlâ bir adım gerisinde, temkinli bir şekilde onu takip ediyordu. "En iyisi gardınızı almanız," diye talimat verdi.

Esoti dişlerini gösterdi.

Vaasa gölgelerin ve sisin bileklerinde dans ettiğini hissedebiliyordu. Ozik bir kez daha Reid'e doğru dönerken gözlerindeki vahşeti görebiliyordu ve Miro'dag saldırmak için kıvrılmıştı. Omzunun üzerinden "Geri çekil," diye emretti.

Savaşçı küfretti ama dinledi.

Özik gülümsedi ve başını öne eğdi. "Baştan mı başlamalıyım, yoksa annenin bana yaptığı küçük takasla mı? Babanın hayatını, sonunda ona tamamen sahip olmak için. Tanıdığım diğer tek cadıyla birlikte tahta oturmak ve babanın aptalca saltanatına son vermek. Sonunda kendimizden birine sahip olmak için. Hiç kimse bir Au'dan daha fazla şüphelenmedi."

Vaasa'nın nefesi kesildi. Ozik annesini sevmiş miydi? Bir çift mi olmuşlardı?

Tahtı ve karısı için babasını öldürmüştü.

"Baban aşkın ne kadar faydasız olduğunu anlatırken onu daha dikkatli dinlemeliydim. Annen o sinir bozucu yaz için gitti. O kadar yer arasından buraya geldi ve sanırım küçük planını o zaman devreye soktu. Kocasını öldürmem için beni ikna etti. Tahtı oğluna vermem için. Kızını Veragi büyüünün bir kalesine gönder, seni bana, kardeşine ve dünyanın geri kalanına karşı koruyacak bir kaleye." Başını iki yana salladı. "Peki, bir Zetyr cadısıyla bozulan bir pazarlığa ne olacağını tahmin edebilir misin?"

Yağ Reid'in örtüsüne damlarken, gözleri onunkilere kilitlenmişti. Sonra olaylar dizisi ve motivasyonlar yerli yerine oturdu. Bulmacanın parçaları nihayet yerine oturmuş, kıvrımlarını ve kenarlarını bulmuş ve önündeki masanın üzerine düzgünce yerleşmiş gibiydi.

"Ölüm," dedi Vaasa. Zetyr büyüü bir değiş tokuştu - bu kadarını tanrının kendisi hakkında okuduklarından öğrenmişti. Var olan en güçlü ya da en az erişilebilir güç olmasının nedeni de . Bir pazarlığa dayanıyordu, başka birinin arzularına tabiydi. Bu yüzden de sonuç anlamlıydı; eğer kaynak anlaşılmaya sadık kalmazsa, hayatını kaybediyordu.

Vaasa'nın annesi öleceğini biliyordu. Yine de tahtı Ozik'e bırakmamıştı. Bir bakıma, çocuklarının her birine doğuştan gelen haklarını vermişti - Dominik'e bir taht, Vaasa'ya bir meclis.

Vaasa boğuk bir nefes aldı ve içine dolan taze kedere karşı koymaya çalıştı. "Ailemi öldürdün. Beni ve Dominik'i birbirimize düşürdün. Hepsi Asteryan tahtına giden yolu temizlemek içindi."

Ozik eğlenerek kıkırdadı, sonra en yakınındaki cesede bakarak kaşlarını çattı. Bir ton Wrultho. Homurdanarak botunun ucuyla onu kenara itti. "İşe yaramaz. Gerçi bu küçük darbeyi tek başına planladı. Bu doğulu Icruryalılar çok dağınık."

"Yeter. Ne istiyorsun?" diye yalvardı.

Ozik bileğini tekmeledi ve Miro'dag saldırdı. Perdeli kanatları bir ulumayla açılan canavar, pençesini Reid'in omzundan söktü.

Ve doğrudan sırtına saplayarak onu havaya kaldırdı ve kalbini deldi.

Melisina'nın çığlığı bahçenin diğer tarafından duyulabiliyordu ve Veragi sisi taş Aoor'a düşerek rüzgârla dağıldı. Kavisli pençe Reid'in tendonlarından koptu ve kürek kemiğini parçaladı, Miro'dag miyavlarken kan damladı ve Reid'in bedeni platforma düştü.

"Hayır!"

Reid'e doğru koşarken Vaasa'nın çığlığı kan dondurucuydu. Büyüsü yere tısladı ve Ozik ona bir uyarı havladı. Platforma sıçradı, Miro'dag üzerlerinde duruyordu, vücudunun etrafındaki beyaz mermere yağ sızıyor, sis, yılanlar ve çığlıklarıyla karışıyordu. Kokusunu alabiliyordu, çürümenin. Ölümün kokusunu. Bunca aydır peşini bırakmayan aynı koku.

Miro'dag'ın kemikli omurgası geriye doğru çekilirken kıvrıldı, kıpkırmızı gözleri canlandı ve parladı. Tekrar saldırmadı, Reid'in canını almadı. Sadece izledi.

Bekledim.

Ve Vaasa'nın sahip olduğu tek şey kokuydu. İstenmeyen görüntüler. Amalie, kanlar içinde. Dominik'in kafası, vücudundan birkaç santim uzakta. Mathjin'in kesik boğazı.

Yaradan kan akıyordu ve Reid'in nefesleri sık, düzensiz geliyordu ve Vaasa, Miro'dag'ın onu alıp almadığını umursamadı. Dominik'ten kurtulduktan sonra burada, dizlerinin üzerinde, Reid'in yanında ölmüş olması umurunda değildi. Ama kanama çok fazlaydı. Etraflarında birikmişti ve elleri titriyordu, vücuduna zar zor dokunuyordu, gözleri artık hareket etmiyordu.

"Reid!" diye bağırdı. Adamın ağzının etrafındaki derinin solmasını dehşetle izledi.

Sert çenesi gevşerken.

Etkileyici altın gözlerindeki hayat sönerken. Ve o da bunu hissetti.

Nefesinin kesildiğini hissettim. Bu hayatı terk ettiğini hissetti. İçinin çatladığını hissetti.

Göğsünden delici bir feryat koptu ve ağır başını kucağına çekti, büyüü etrafını sararken gözyaşları yüzünden aşağı aktı. "Hayır," nefes aldı. "Hayır, gidemezsin. Gidemezsin!" Alnı onun alnına düştü. Parmakları adamın dağınık saçlarında, deri kravatından kopan tellerde gezindi. Yaşam belirtisi, nabız, bir şey aradı ve kanının kayganlığı ve kalbinin paramparça olmasından başka bir şey bulamadı.

Melisina'nın çığlıkları bahçenin sessizliğini bozdu. Etraflarında en acınası iniltiiler çınılıyordu.

Gözlerinin önünden bir ömür geçti -Mireh, villa ve ona çarpıcı turuncular, sarılar ve mavilerle göstereceğı yerler. Geceleri vücudunun onunkine sarılışı. Sabahları nasıl uykusuz ve yorgun , birbirlerinde kendilerini nasıl kaybettiklerine dair hiçbir pişmanlık duymayacaklarını.

Çocukların kahkahaları; ayaklarının pırtırtısı.

İçten içe gözlerini almalarını umuyordu.

Onlara iyiliğini öğretecekti.

Saçlarının ağardığını ve sakallarının da gördü. Zamanın ellerinin derisini nasıl kırıştırdığını. Ve verandada oturduklarında, alnını onunkine dayayıp yaşadıkları hayatı ve dünyanın dağlardan ve maceralı ufuklardan değil, oturma odası koridorlarından ve mum ışığının sessiz titreyişinden oluştuğunu fısıldayışını.

Gelecek onu herhangi bir anıdan, herhangi bir hayaletten daha fazla rahatsız ediyordu. Sahip olduklarının değil, asla sahip farkına varmak yürek burkuyordu.

Ona daha önce söylemeliydi. Onu tutması için yalvarmalıydı. Boşa harcadığı onca zaman.

"Bu yeterli değil." Pençeli fısıltısı yankılandı, adamın hâlâ sıcak olan teni kadınınkine değdi. "Bu yeterli değil."

Ve kendi kalbinin ağıtları arasından Özik'in duydu. "Anlaşma yapmaya hazır mısın?"

Yavaşça başını kaldırdı. Büyüsü içini titretti ve ondan koptu, kurt hayata geri döndü, saldırmaya hazırmış gibi yanında belirdi.

Ozik hareketsiz kaldı. "Beni öldürürsen o da ölü kalır." Kurt durakladı.

Parmakları titreyerek Reid'in cansız bedenine baktı ve Ozik'in tam olarak ne planladığını anladı. Zetyr büyüsünün çağrıldığında neler yapabileceğini.

Bir pazarlık istiyordu. Ve onu istediği her şeyi verecek kadar çaresiz bırakacak tek yolu .

"Onu geri getirin," diye kekeledi. "Ne istiyorsan, senindir. Sadece onu geri getir."

Zamanları olması gerekiyordu. Kardeşini öldürmüştü. *Hayatta* kalmıştı. Ama ne kaybettiğinin, dünyanın artık ondan ne talep ettiğinin bir önemi yoktu. Önemli olan tek şey Reid'in ciğerlerinin nefes alması, onunki gibi bir iyiliğin hâlâ yaşıyor olmasıydı.

Ozik platforma çıktı ve yavaşça yaklaşarak Reid'in dokunduğu yerleri inceledi. Ozik bir anlığına kurda baktı ama Reid onun kollarında can verirken gülümsemesinde güven duygusu belirdi. Vaasa saldırmayacaktı; en çok istediği şeyi elinde tutarken değil. "*Sihrini teslim et,*" diye hırladı.

İçinde bir uyarı kıvrıldı, derin ve alçak, Ozik dizlerini kesmeseydi sesini bulabilecek küçük bir sahiplenme fısıltısı. Tartışma yoktu, kendine sorması gereken bir soru yoktu. "Bu senin."

"Sihrini bana teslim ettiğini söyle. Bunu yap, ben de karşılığında onun hayatını yenileyeyim."

"Tamam."

"Söyle."

Kalbi boğazına kaçtı ama büyüü, öfkeyi ve korkuyu bastırdı. "Sihrimi sana teslim ediyorum. Karşılığında, *onun hayatını yenilemelisin.*" Ozik geniş bir nefes aldı, etraflarındaki hava kötücül bir şeyle karıştı ve sonra Vaasa'nın karnındaki kaslar gerildi. Kurumuş bir kuyu gibi, gücünün -yeni, güçlü kurdun- iliklerinden çekildiğini hissetti. Çıkarken iç organlarına yapıştı. Boğazını pençeledi. Güç

Ayrılıklarına isyan etti, dişleri ona öyle acımasızca battı ki çığlık attı, ama sonra bir ağacın köklerinin şiddetle yerden çekilmesi gibi, içine gömüldüğü dokudan söküldü. bir şey kırıldı. Vaasa kurdun parçalanırken çıkardığı ulumayı duydu, bir zamanlar onun olan şeyin parıldayan siyah küllerinin Ozik'in etrafında uçuştüğünü gördü. O büyüü hak etmişti. O karanlığı fethetmişti. Bir zamanlar arzuladığı boşluk, içi boş bir çukura dönüştü. Soğuk. Ve parmakları geri uzanıp kendisine ait olanı geri almak için kaşınsa da, cansız bedende kaldılar.

Özik başını bir o yana bir bu yana çevirdi, gözleri ancak derin, karanlık bir acı gelen türden bir rahatlamayla kapandı. Gözlerini açtığında başını salladı, sonra onun yanında diz çöktü, soluk eli Reid'in göğsündeki yaraya gitti. Siyah damarlar elinin arkası boyunca uzanıyor ve pelerininin altına dalıyordu. Birkaç dakika sonra Reid'in yarası iyileşmeye başladı. Etraflarındaki hava Vaasa'nın daha önce gördüğü hiçbir şeye benzemeyen ham, şaşırtıcı bir büyüyle çınladı. Sanki Ozik nihai iyileştirme gücüne sahip bir Zuheia cadısı olarak doğmuştu ve istediği her emri yerine getirmek için onu yönlendirebilirdi. Sanki onun sözleriyle, Vaasa'nın kavrayabileceğinden bile daha büyük bir potansiyelin kilidini açmıştı.

Vaasa acı içinde çığlık attı, midesi burkuldu, boş çukur şimdi 1re ile doluydu. Alevler gücünün bulunduğu mağaraları yaladı. Yükseldiler ve yandılar ve-

Geldiği gibi hızla kayboldu. Reid'in

yüzünde renk açmıştı.

Ve sonra nefesi kesildi.

Vaasa hıçkırdı, gücü onu terk etti ve yere yığıldı. Başını adamın göğsüne yasladı. Orada, hem görev hem de güçsüzlük içinde yanağını ona bastırırken, hızlanan bir ritim duydu.

Bir kalp atışı.

Dudaklarından bir hıçkırık daha döküldü. Nelerden vazgeçtiği umurunda değildi, Asterya'nın bir delinin eline düşmesi ya da kıtanın harap olması umurunda değildi. Tek umursadığı Reid'in ciğerlerini doldurmasıydı.

Bir el saçlarının dibine indi ve çekti, Vaasa Reid'den sürüklenirken çığlık atmasına neden oldu. Vücudu kadının kollarından kaydı. Soğukta

yokluğunda, boğazındaki ipin sert sıyrıklarını fark etti. Vaasa nefes almayı bıraktı.

Elleri ipe uzandı, parmakları ipin altına girmek için . Bacaklarını tekmeledi ve vücudunu yana yatırdı, kolu arkasından çekilirken tanımadığı bir göğsün sert baskısıyla karşılaştı. Sonra diğeri. Tanımadığı, hepsi Wrultho yeşili giymiş askerler onu platform boyunca sürükledi, biri hâlâ saçını çekiştiriyordu. Halat bileklerine dolandı ve Vaasa karşı koymaya fırsat bulamadan sıkıca çekildi. İçgüdüsel olarak büyüüne uzandı ama cevap alamadı. Hıçkırıklarında boğuldu.

"onu!" Vaasa, Esoti'nin çaresizce seslenişini duydu, sonra da homurdanmasını. Esoti'nin bıçağını kendisine saldıran adamın karnına sapladığını görmek için başını yana çevirdi. Etrafta, Wrultho'nun eski üniformalarını giymiş adamlar avluya inmiş, cadıları tekrar savaşıma zorluyordu. Hepsi burada ve öldürmeye hazır, göz önünde saklanan Asteryalılar.

Askerler Vaasa'yı öne doğru fırlatırken dünya yeniden yön değiştirdi, dizleri platforma çarparken saçındaki eli bırakmadı. Ozik onun önünde duruyordu. Boynunu bükükleri için ona bakmaktan başka seçeneği yoktu. Yüzü büyüyle boğum boğum olmuş, ellerinde gördüğü siyah damarlar aniden kaybolmuştu. Yorgunluk kaybolmuştu. Sonra yeni bir adam gibi göründü: genç ve sonsuz bir kötülük. "Yürü yoksa bu avludaki herkesi öldürürüm," fısıldadı kulağına.

Vaasa'nın şansını hesaplamasına gerek yoktu; onların hayatları söz konusuysen artık kumar oynamayacaktı. Kendisine söylendiği gibi ayağa kalktı ve saçındaki el serbest kaldı.

Yürüdü.

Askerler dört yanını sarmış, biri boynuna ilmik gibi bağlanmış ipi sıkıca tutuyor, diğerleri de arkasını dönmesini engelliyordu. O denedi. Avluyu, cadıları ve Reid' görmesini engelliyorlardı.

Arkalarında yankılandığına yemin ettiği ayak .

Hiçbir şey görmedi. Hiç kimseyi. Onu platformdan çıkarıp, kan gölünün etrafında bir sınır gibi yükselen Veragi sisi çemberinin içine daldırdıklarında da görmedi. Bir an için sisin tanıdıklığı onu etkiledi ama sonra sendeledi, kızgın ve ihanete uğramıştı.

Ağzını ve burnunu bir şey kapattı ve zehirin keskin kokusunu içine çeken
Vaasa boşluğa bıraktı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM

28

Reid'in göğsünde bir ateş yandı.

Doğrulamaya çalıştı ve birden omzunda bir el belirdi. Üstünde annesi belirmişti. "Yapma," diye onu uyardı ve hafifçe bastırarak onu geri itti.

Etrafında yüzler vardı - annesininki, sefalet ve yorgunlukla oyulmuş, kir içinde ve gözyaşı lekeli. Diğer Veragi cadıları. Zuheia'nın baş cadısı. Tanımadığı insanlar. Onların endişeli kaşları bilincine girip çıkıyordu.

Gözlerinin arkasında renkler patladı. Siyah ve beyaz. Kırmızı. Mor. Sarının tonları. Acı azaldı.

Uzaktan sesler duydu. Ağlama sesleri.

Bu tekrar tekrar oldu - uyanma ve ardından gelen uyku. Her seferinde baktı. Dinledi.

Duymadığı bir yüz ve bir ses için. Ta
ki hiçbir şey duymayana kadar.

Reid sessiz bir odaya ve boş bir yatağa uyandı.

Bir yastık başını yutuyor gibiydi. Odayı taradı: kamarasının kenarındaki kapıların altındaki kırık camların yansıması, yapraklar ve kırık sarmaşıklarla gölgelenmiş veranda. Camlar odanın sol tarafını kaplamıştı. Avlu penceresi paramparça olmuştu.

Artan sırayla birkaç şey biliyordu. Eğer buradaysa, muhtemelen hayattaydı. Şehir hâlâ ayaktaydı ve Yüksek Tapınak Icruria'ya aitti. Ama yatağının yanında oturan karısı değil, annesiydi.

"Bana onun hayatta olduğunu söyle," diye mırıldandı Reid. Nefesini tuttu. Günün büyük bir kısmı akisler ve bulanıklıklar içinde geçti ama o çok az şey hatırlıyordu. Hayatını bir filmde izler gibi

Hâlâ eskizler ve resimler yapıyor, gerçek olan hiçbir şeyi kavrayamıyordu. "O yaşıyor," diye onayladı annesi.

Ona bakmak için başını çevirdi ve sonra doğrulmaya çalıştı. Kalkabildi. Kasları daha önce olduğu gibi onun için çalışıyordu. Annesi öne doğru kıpırdandı ve kolunu kavradı, ama o annesinin ellerini itti. Neler bilmeye ihtiyacı . Reid sonuna kadar kalktı, dizlerini göğsüne doğru çekti ve kollarını dizlerinin üzerine koydu. Önce bileklerini, sonra ayak bileklerini döndürdü ve ayak parmaklarını oynattı. Her şey işe yarıyordu. Hiçbir şey acımıyordu.

Sonra ayağa kalktı. Annesinin sandalyesinden gelen gıcırtilar etrafına yayılıyordu ama o endişe verici bir hızla yanından geçip gardıroba doğru ilerledi. Aynanın önünden geçmeye başladı ama sonra durdu. Baktı. Artık kırık cam ya da Yüksek Tapınak'ın durumu umurunda değildi. Yırtık pırtık ve kirli görünüyordu. Dağınık. Saçları yanaklarına yapışmıştı ve onları temizledi, sakalları aşırı uzamıştı.

"Ne. Ne oldu?" diye sordu, her iki kelimeyi de bir soru gibi telaffuz etmiyordu.

"Sen..." Annesi durakladı. "Sen ölmüştün, Reid. Bunu hissettim. Vaasa seni geri getirmek için bir pazarlık yaptı."

Reid döndü ve nihayet kendisinden daha yorgun görünen annesine baktı. Uyumuş muydu? Gecenin yoğunluğunu hatırladı - bahçelerin etrafındaki sınırı korumak için kendini ve büyüsünü ne hale getirdiğini. Reid bir anda kendini işe yaramaz hissetti. Seçimden bu yana kaç gün geçmişti? Annesinin az önce söylediği sözler karşısında dehşete kapılan bir yanı vardı. Ölmüştü. *Ölmüştü*. Ne olduğunu hatırlamıyordu. Ama bunu düşünecek zamanı yoktu, henüz değil. "Onun büyüsü mü?"

Annesi başını salladı, yorgun gözleri paramparça olmuş taşlar gibi bakıyordu. "Onu hissedemiyorum. Hâlâ orada ama tamamen farklı bir şeyle örtülü. Bir gölge."

Vaasa onun hayatını kurtarmıştı, hepsinin hayatını kurtarmıştı ama yine de sonuçlarına katlanan o olmuştu. "Bu nasıl oldu?"

"Dominik'in danışmanı Zetyr cadısı ve onun iblisi de bu gücün bir tezahürü, tıpkı benim atım ve Amalie'nin tilkisi gibi. O-" Annesi durdu, Reid'in ağlama dürtüsü olduğunu düşündüğü şeyi yuttu. "Yaratık seni kazığa oturttu."

Seni neredeyse anında öldürdü. Vaasalisa Ozik'le bir pazarlık yaptı; senin hayatın karşılığında onun büyüğü."

Reid'in başı döndü ve ayakta durabileceğini bilse de bacaklarının onu tutamayacağından korktu. "Onun büyüğünü öylece *alamaz* herhalde?"

"Zuheia onun türü hakkında -insan kurban etme gelenekleri, çarpık pazarlıkları hakkında- tarihler yazdı. Bana Veragi'nin daha önce bildiği hiçbir şeye benzemeyen bir erişim sağladılar. Bundan sonra Wrultho'ya gideceğim." Sonra Melisina yanağını ısırdı ve omuzları düştü. "Ama şu anda, işin içinde korkunç bir şey olduğundan başka kesin bir şey bilmiyorum."

Reid annesini dikkatle inceledi: Dudaklarını bilerek büzüştürmesine ve bir parmağını dizine yumuşakça vurmasına bakılırsa, bir şeyler sakladığından şüpheleniyordu. "Ne biliyorsun?"

Melisina yere baktı ve Melisina'nın ne söylemeyeceğini merak etti - her zaman onu sınırdan tutuyordu, çünkü o bir cadı değildi, onun meclisinin bir parçası değildi.

"Anne," diye uyardı.

Melisina ona baktı, belki de bakışlarındaki çaresizliği okumuştı ve başını salladı. "Vaasalisa'nın annesi... bir şeyden kaçıyordu. Her zaman imparator olduğuna inanmıştım. Ama..." Başını iki yana salladı. "Şimdi o kadar emin değilim."

"Ne demek istiyorsun?"

"Gittiği gün, rağmen bunu yaptı. Vena Kozár'dan kalmasını istedim, onu koruyacağımızı söyledim. Ama onun için her şeyin çoktan bittiğini, sahip olabileceği her türlü şansın çoktan yok olduğunu söyledi. Benden tek bir şey istedi, sadece tek bir şey."

Reid durakladı, annesinin muhtemelen başka hiç kimseye bahsetmediği bir anısını hatırlamasını izlerken dondu.

"Benden kızını korumamı istedi." Melisina bakışlarını onunkilerle buluşturmak için kaldırdı. "Elimden geldiğince onu buraya getirmemi."

"Evlilik anlaşması," diye fısıldadı Reid.

"Aklıma gelen tek kesin yol buydu."

Gözlerini kapadı ve annesinin ondan en büyük düşmanlarının kızı Vaasalisa Kozár'ı gelin olarak almasını istediği günü hatırladı. Ona güvenmiş, soru sorma zahmetine bile girmemişti. Bunu mükemmel bir siyasi hamle gibi göstermişti ve kesinlikle öyleydi. Politikada hiçbir zaman iyi olmamıştı,

İnsanların sözlerinin perde arkasını, niyetlerini görme gibi özel ve kurnaz bir yeteneğe hiçbir zaman sahip olmamıştı. Annesinin sahip olduğu gibi değil. Karısı gibi değil. "Annesinin danışmandan kaçtığına mı inanıyorsunuz?"

Melisina yorgun ve titrek bacaklarının üzerinde durarak, "Bu hikâyede ortaya çıkarmaya başladığımızdan daha fazlası olduğuna inanıyorum," diye fısıldadı. Yanındaki sandalyeye uzandı ve ağırlığını verdi. Melisina'nın gözleri sulanmaya başladı ve kesik kesik, bitkin bir nefes aldı. "O sadece Vaasalisa'yı almadı. Amalie, o... o görevini terk etti. Onların peşinden gitti. Onu durduramadım."

Reid gözyaşlarını yuttu. Önemli olan her şekilde, iki cadıyı hayal kırıklığına uğratmıştı. Annesi meclisinden *iki kişiyi* kaybetmişti ve annesinin gözyaşlarını görebiliyordu. Veragi'nin baş cadısı, bir uzvu eksik gibi hissediyor olmalıydı. Meclisi güvende tutmak onun hayatının amacıydı. Şimdi dünyaya karşı ağırlığını zar zor taşıyabiliyordu ve onun fark yaratacak hiçbir şeyi yoktu. "Zuheia cadıları, beni iyileştirdiler mi?"

"En ufak bir yaralanma izi bile yoktu."

Reid ayaklarını uzattı, sonra dizlerini büktü. Kollarını kaldırdı. Her şey işe yaradı. Sanki ölümü hiç tatmamış gibi hissediyordu - sanki savaşa doğru yürüyebilirmiş gibi. "Kaç gün oldu?"

"Bir haftadan biraz fazla oldu."

Reid'in çenesi gerildi. *Bir hafta mı?* Bu ona bir şekilde hem göz açıp kapama süresi hem de koca bir ömür gibi gelmişti. Gardırobu açtı ve eşyalarını toplamaya başladı, henüz kafasında bir plan yoktu ama rıhtıma ulaştığında bir planı olacağından emindi. "Bir gemiye ihtiyacım var."

"Gidemezsin," dedi annesi.

"Beni durdurmaya çalış."

"Sen seçilmiş muhtarsın, Reid."

Reid durdu ve şimdi Vaasa'nın giysilerine dolanmış olan ellerine baktı. Başka tarafa bakamadı. "Seçimi onlar mı yaptı?"

"Sana temiz raporu verildikten sonra, evet. Seni muhtar seçtiler. Onu geri almak için bunu nasıl kullanacağımızı bulmamız gerekiyor. Nerede olduklarını öğrenene kadar körlemesine seyahat etmiş olursunuz."

Reid önündeki çekmecedeki gri gömleğini çıkardı ve tehlikeli bir şiddet kıvılcımı alevlendi. "Koen nerede?"

"Öfke içinde seni bekliyor," dedi annesi.

Reid gömleğini başına geçirip pantolonunun içine soktu ve kapıya doğru ilerlemeye başladı.

"Reid."

Durakladı, annesinin sesi hiç duymadığı kadar zayıf . "Ben cadıları alacağım. Şimdiye kadar yazılmış tüm kitapları tarayacağız. Sana söz veriyorum. Ama bir planın olmadan o imparatorluğa giremezsin."

"Ordulara komuta ediyorum. Tüm Aeets-"

"Orduların gelecek olanla boy ölçüşemez, Reid Cazden," diye haykırdı ve babasının soyadını, unvanıyla değiştirdiği soyadını duymak tüm vücudunun donmasına neden oldu. Ergenlik çağından beri ona bu isimle seslendiği birkaç zamanı sayabilirdi. Melisina, sanki Reid önemli bir bilgiyi kaçırmış gibi başını salladı. Ve o *her zaman* öyleydi. Oturdu, altındaki sandalye inliyordu. Reid'e ikinci kez kırılğan göründü. Ona her zaman çok büyük, çok uhrevi görünmüştü. "Yıllardır benimle ilk kez konuştu. Vena Kozár'ın girdiği günden beri ilk kez."

"Kim?" Reid sordu.

"Veragi," mırıldandı Melisina, gözlerini onunkilerle buluşturmak için kaldırarak. "Yeraltı mezarlarındaiken bana Vaasalisa'yı nerede bulacağımı söyledi ama bahçelerden beri onu duyamıyorum. Tek hissettiğim acı; ölçülemez, aşılamaz bir acı."

Reid'in kalbi daha hızlı atıyor, çarpıntı kulaklarına kadar ulaşıyordu.

Melisina ona, "Bu bizim bile ötesinde," dedi. "Bu ölümlüler arasındaki bir savaştan çok daha fazlası. Bu çok uzun yıllar önce işlenmiş bir yanlışla ilgili, sanırım tanrıça bunu düzeltmek istiyor."

"Anlamıyorum," dedi Reid.

"Kendimize sormamız gereken bir soru var, yaptığın her harekette göz önünde bulundurman gereken bir şey. Eğer yanımızda bir tanrıça varsa, oğlum, o zaman kim

-Özik'in üzerinde ne var?"

Reid kapının kolunu kavradı, her kası ona şimdi ileri gitmesini, kıtayı parçalamasını ve yoluna çıkan herkesi kesmesini söylüyordu. Vaasa'yı bulacak ve onu özgürlüğüne kavuşturacaktı. "Unuttuğun bir şey var. Ozik'in kendisinin bile inkâr edemeyeceği bir şey."

Annesi başını öne eğdi. "Ne?"

"Dominik öldü. Asteryan tahtının kalan son varisi Vaasalisa Kozár ile evliyim. Bu yüzden Icruria'nın seçilmiş muhtarı olmama rağmen" -Reid kapıyı açtı, omzunun üzerinden bir kez daha annesinin oturduğu yere baktı
- "Ben de Asterya'nın imparatoruyum. Ve karımı geri alacağım."

OceanofPDF.com

TEŞEKKÜRLER

Bir kitabı piyasaya sürmek fırtınalı bir süreç ve bazen hala bu fırsatı yakaladığıma inanamıyorum. İlginçtir ki, Vaasa benim için terapötik bir egzersiz olarak başladı - o zamanlar keder, düzensizlik ve öfkesi benimkiyle eşleşen bir karakter yazmak için. Onun hikâyesi gelişti ve onunla birlikte ben de . Bu hikayeyi dünyaya sunmak çok gerçeküstü bir deneyim oldu ve bir kitabı hayata geçirmek için bir yazardan başka pek çok insan gerekir. Herkese teşekkür etmek ve bunu doğru yapmak için elimden geleni yapacağım.

Öncelikle, bu romana inanan ve bana inanan olağanüstü menajer Samantha Fabien'e. İlk telefon görüşmemizden itibaren büyüü hissettim - siz bu çılgın yayıncılık dünyasında inanılmaz bir destek sistemisiniz. Siz olmasaydınız bu noktaya asla gelemezdim. Yanımda olduğun ve kelimelerimin şampiyonu olduğun için çok minnettarım. Tüm Root Literary ailesine ve Samantha ekibine: desteğiniz her şeyi değiştirdi. Bu çalışmayı yurtdışına götüren Heather'a ve Root Literary ekibiyle çalışan diğer herkese teşekkür ederim.

Editörüm Amara'ya bu romanın kalbini ve ruhunu gördüğü için teşekkür ederim. Bu kitaba ilişkin vizyonunuz, bu taslağın istediğim şeyle mükemmel bir şekilde örtüştü ve uzman gözünüz hikayeyi ortaya çıkardığımız inanılmaz esere yükseltti. Saga Press ekibindeki herkese zaman ayırdığınız, enerjinizi esirgemediğiniz ve bu yayın sezonunda bir ilk yazar olarak sorularımı yanıtladığınız için teşekkür ederim. Caroline ve Savannah, ikiniz de harikasınız!

Noémie-seni tanımak ve arkadaşın olmak ne büyük bir nimet. Sen benim hayattaki CP Ruh Eşimsin ve gün ışığını görüp de ilk senin okumadığın hiçbir kelime yok. Geri bildirimleriniz inanılmaz ve bana *bunun berbat olduğunu* söyleyecek kadar güvendiğim tek kişi sizsiniz çünkü *bunu* her zaman *mükemmel hale getirebileceğinizi biliyorum*. Bunun ilk versiyonunu okuduğu için Catherine'e çok teşekkür ederim.

ve karakter gelişimini daha da ileriye taşımama yardımcı oldu. Görüşleriniz sürecin ayrılmaz bir parçasıydı ve size minnettarım.

TiPanie - bu romanı yazmak için gerekli olan çalışmayı teşvik eden şey sizin rehberliğiniz, düşünceniz ve nezaketinizdir. Bu karakteri yaratmam için beni cesaretlendiren ilk kişi sendin ve senin stratejilerin sayesinde içime bakmak gibi zor bir işe başladım. Çok zor bir dönemde beni desteklediğiniz için teşekkür ederim.

Bu teşekkürün bir sayfasını borçlu olduğum, ancak basit tutmak için elimden geleni yapacağım Jacob'a: Sahip olabileceğim en iyi arkadaşlardan birisin ve sadece bir bardak iyi burbon (veya dört) için benimle bütün bir dünyayı inşa edeceğin gerçeği sadece bir avantaj. Sen yaratıcılık ortağım olmasaydın, bu roman gün ışığına çıkamazdı. Umarım her zaman ne kadar önemli olduğunuzu biliyorsunuzdur. Duvara tosladığımda yanıma koştüğün, bunu anlamama yardımcı olmak için poster tahtasına kocaman bir harita çizdiğin ve zihniyetimi her zaman genişlettiğin için teşekkür ederim. Sana sonsuz minnettarım ve sen olmasan hayatım çok daha kötü olurdu.

En eski çalışmalarımı bile okuyan ve beni her cesaretlendiren Erin'e. İş arkadaşlığından, oda arkadaşlığına, eşliğe ve anneliğe kadar yetişkinliğimin büyük bir kısmını aynı yerde geçirdik ve bunun için sonsuza dek minnettarım. Ve Spencer'a, harika bir arkadaş ve en iyi arkadaşım için en iyi partner oldu. İkinize de küçük yeğenim ve bu çılgın süreçte bana destek olduğunuz için teşekkür ederim.

Roomz, en sevdiğim arkadaşlarımdan biri ve hayat boyu SSR dostum, arkadaşlığın beni daha iyi bir insan yapıyor. Benimle her zaman kitap konuştuğun, mevsim ne olursa olsun çorba içtiğin ve bu romanı okuduğun için teşekkür ederim. Lise arkadaşlığımız ömür boyu sürecektir bu bağa dönüştüğü için çok minnettarım. DeeDee'ye, yılan en kötü durumdayken en karanlık kısımlarda benimle birlikte olan DeeDee'ye - her şey boyunca arkadaşım olduğun için teşekkür ederim. Ve beni mecbur zamanlarda bile seven, bu çalışmanın ilk kopyalarını okuyan ve okuyucu perspektifi sağlayan Marissa'ya. Senin zamanın ve teşvikin olmasaydı, bu taslağı sorgulamak için asla yeterince cesur olamayabilirdim.

Emma, başından beri ve sonuna kadar da yanımda olacağını biliyorum. Kağıda döktüğüm en kaba, en eski kelimeleri bile okuduğun için teşekkür ederim.

Yıllar önce. Beni desteklediğiniz ve göz açıp kapayıncaya kadar yanımda olduğunuz için teşekkür ederim. Seni çok seviyorum.

Julie Teyze ve Manrique Amca'ya, Sam ve Luis'e, bu heyecanı paylaştığınız ve beni yolumda ilerlemeye teşvik ettiğiniz için teşekkür ederim. Bana asla yetinmememi, hak ettiğimden daha azını asla kabul etmememi söyleyen büyükanneme. Sen metanet sahibi inanılmaz bir kadınsın ve sana derinden minnettarım.

Sadece on sekiz yaşımdan beri beni kendi kızları gibi seven Lisa ve Chris'e teşekkür ederim. Aile filmi izlemek ya da bulmacayı bitirmeye yardım etmek yerine yazmam anlamına gelse bile, yazmamı her zaman desteklediniz. Aramak ve birlikte vakit geçirmek için sabırsızlandığım kayıinvalidelerim olduğu için çok şanslıyım. Hayatınızı bana açma şekliniz, bu romandaki aidiyet hissine ilham veren şeyin büyük bir parçası. Bunun için size teşekkür ederim.

Bana metanetini ve kararlılığını veren babama. Aileniz için yaptığınız zor seçimler gözden kaçmıyor ve onlar sayesinde ben de kendi ailem için seçimler yapabiliyorum. Bu kitabı yazarken, özellikle de çocuğumdan uzak kaldığım zamanlarda, size hiç bu kadar yakın olmamıştım. Şimdi anlıyorum. Yazdığım ilk el yazması için bana kabartmalı bir cilt alan anneme, sözlerimin gün ışığını görüp görmeyeceğini asla bilmeden; insanların her zaman telefonu açan, nefes alır gibi nezaket veren ve her zaman başkalarının içindeki en iyiyi gören senin gibi bir kadına sahip olması nadirdir. Hak etmeseler bile. Ben hak etmesem bile. Sen istisnai birisin.

Anlamsız olay örgülerimi dinleyen ve zihnimde anlam kazanana kadar sahneleri yüksek sesle okumama izin veren Ben'e teşekkür ederim. Sen benim her şeyim için bir iniş yerisin - neşe, üzüntü, yaratıcılık. Seninle geçirdiğim sessiz akşamlarda kendimi en çok evimde hissediyorum ve bu zanaata duyduğum aşkı en iyi şekilde ortaya çıkarabiliyorum. Benim için ne ifade ettiğinizi sonsuza kadar yazabilirim.

Lucas'a: Bulduğum şey bazen zor olsa bile, bakmaya devam etmem için bana motivasyon verdin. Senin için her zaman en iyi anne olmaya çalışacağım - ki bu da olabileceğim en iyi insan olmak anlamına geliyor. Sen bir kurt taşıyorsun, oğlum. Tıpkı baban gibi. Tıpkı annen gibi.

Ve son olarak, kendime biraz minnettarlığımı ifade etmek istiyorum. Bu romanı yazmak ve bir bebeği büyütürken ilk yılını tamamlamak inanılmaz bir işti,

Yeni bir günlük iŖe baŖlamak ve bu ikilinin ikinci romanının taslağını hazırlamak. Kendi gücümü asla sorgulamamalıydım ve bunu fark ettiğim için kendimle gurur duyuyorum. Sırada denge var. Sırada kendini sevmek var.

TeŖekkr .

OceanofPDF.com

YAZAR HAKKINDA

© REBECCA ROBINSON

REBECCA ROBINSON Kuzey Kaliforniya'da yaşayan bir fantastik aşk romanı yazarıdır. Gündüzleri mezun olduğu lisede yönetici olarak çalışıyor. Geceleri ise hevesli bir okur, yazar ve sanatla ilgili her şeyin tüketicisidir.

SimonandSchuster.com.au

SimonandSchuster.com.au/Authors/Rebecca-Robinson

[f @SimonSchusterANZ](https://www.facebook.com/SimonSchusterANZ) [X @SimonSchusterAU](https://twitter.com/SimonSchusterAU)

OceanofPDF.com

**Umarız bu Simon & Schuster e-
kitabını okumaktan keyif
almışsınızdır.**

Yeni çıkan kitaplar, fırsatlar, önerilen okumalar ve diğer konularda güncellemeler almak için
posta listemize katılın.

Simon & Schuster'dan daha fazlası.

KAYDOLMAK İÇİN BURAYA TIKLAYIN

Zaten abone misiniz? Bu e-kitabı kaydedebilmemiz ve okumaktan hoşlandığınız şeyleri size
daha fazla gönderebilmemiz için e-postanızı tekrar sağlayın. Gelen kutunuzda özel teklifler
almaya devam edeceksiniz.

OceanofPDF.com

İlk olarak Amerika Birleşik Devletleri'nde Saga Press, an imprint of Simon & Schuster LLC tarafından yayımlanmıştır. 2024 İlk olarak Büyük Britanya'da Simon & Schuster UK Ltd, 2024 tarafından yayımlanmıştır.

Telif Hakkı © Rebecca Gilmore, 2024

Rebecca Gilmore'un bu eserin yazarı olarak tanımlanma hakkı, 1988 tarihli Telif Hakları, Tasarımlar ve Patentler Yasası uyarınca ileri sürülmüştür.

Simon & Schuster UK Ltd 1.
Kat
222 Gray's Inn Road
Londra WC1X 8HB

Simon & Schuster: 2024'te Yayıncılıkta 100. Yılı'nı Kutluyor

Simon & Schuster Avustralya, Sidney
Simon & Schuster Hindistan, Yeni Delhi

www.simonandschuster.co.uk

www.simonandschuster.com.au

www.simonandschuster.co.in

Bu kitap için bir CIP katalog kaydı British Library'den temin edilebilir

Ciltli ISBN: 978-1-3985-4598-4

e-Kitap ISBN: 978-1-7616-3256-3

Bu kitap bir eylem çalışmasıdır.

İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün bir ürünüdür ya da rastlantısal olarak kullanılmıştır.

Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Lewelin Polanco tarafından iç tasarım

Math Monahan tarafından ceket tasarımı

Getty Images'dan ceket sanatı: Snake by Eduardharkonen, Floral Motif by Ichda Alimul Khakim, Smoke by Seamartini, Dagger by Uroshpetrovic

OceanofPDF.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaştan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

